

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

Это цифровая копия книги, хранящейся для потомков на библиотечных полках, прежде чем ее отсканировали сотрудники компании Google в рамках проекта, цель которого - сделать книги со всего мира доступными через Интернет.

Прошло достаточно много времени для того, чтобы срок действия авторских прав на эту книгу истек, и она перешла в свободный доступ. Книга переходит в свободный доступ, если на нее не были поданы авторские права или срок действия авторских прав истек. Переход книги в свободный доступ в разных странах осуществляется по-разному. Книги, перешедшие в свободный доступ, это наш ключ к прошлому, к богатствам истории и культуры, а также к знаниям, которые часто трудно найти.

В этом файле сохранятся все пометки, примечания и другие записи, существующие в оригинальном издании, как наименование о том долгом пути, который книга прошла от издателя до библиотеки и в конечном итоге до Вас.

Правила использования

Компания Google гордится тем, что сотрудничает с библиотеками, чтобы перевести книги, перешедшие в свободный доступ, в цифровой формат и сделать их широкодоступными. Книги, перешедшие в свободный доступ, принадлежат обществу, а мы лишь хранители этого достояния. Тем не менее, эти книги достаточно дорого стоят, поэтому, чтобы и в дальнейшем предоставлять этот ресурс, мы предприняли некоторые действия, предотвращающие коммерческое использование книг, в том числе установив технические ограничения на автоматические запросы.

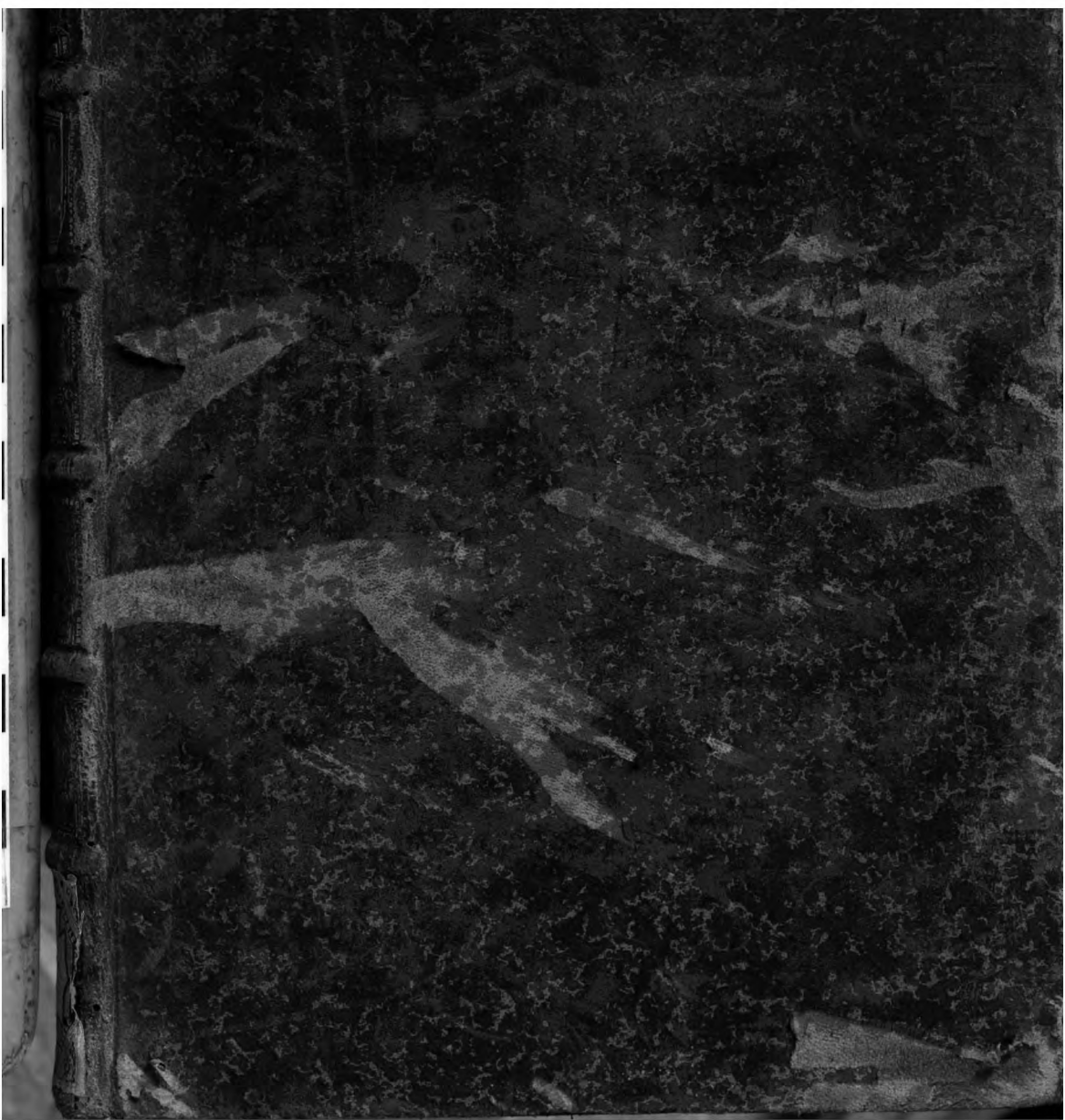
Мы также просим Вас о следующем.

- Не используйте файлы в коммерческих целях.
Мы разработали программу Поиск книг Google для всех пользователей, поэтому используйте эти файлы только в личных, некоммерческих целях.
- Не отправляйте автоматические запросы.
Не отправляйте в систему Google автоматические запросы любого вида. Если Вы занимаетесь изучением систем машинного перевода, оптического распознавания символов или других областей, где доступ к большому количеству текста может оказаться полезным, свяжитесь с нами. Для этих целей мы рекомендуем использовать материалы, перешедшие в свободный доступ.
- Не удаляйте атрибуты Google.
В каждом файле есть "водяной знак" Google. Он позволяет пользователям узнать об этом проекте и помогает им найти дополнительные материалы при помощи программы Поиск книг Google. Не удаляйте его.
- Делайте это законно.
Независимо от того, что Вы используете, не забудьте проверить законность своих действий, за которые Вы несете полную ответственность. Не думайте, что если книга перешла в свободный доступ в США, то ее на этом основании могут использовать читатели из других стран. Условия для перехода книги в свободный доступ в разных странах различны, поэтому нет единых правил, позволяющих определить, можно ли в определенном случае использовать определенную книгу. Не думайте, что если книга появилась в Поиске книг Google, то ее можно использовать как угодно и где угодно. Наказание за нарушение авторских прав может быть очень серьезным.

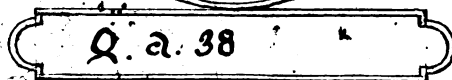
О программе Поиск книг Google

Миссия Google состоит в том, чтобы организовать мировую информацию и сделать ее всесторонне доступной и полезной. Программа Поиск книг Google помогает пользователям найти книги со всего мира, а авторам и издателям - новых читателей. Полнотекстовый поиск по этой книге можно выполнить на странице <http://books.google.com/>

6-15-J-7

~~14-6-29~~

ΜΑΝΕΘΩΝΟΣ
ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΩΝ

ΒΙΒΛΙΑ ΕΞ.

ΜΑΝΕΘΩΝΙΣ
ΑΡΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΟΡΟΜ

ΛΙΒΡΙ ΣΕΧ.

Nunc primum ex Bibliotheca

Medicea editi

Curâ

JACOBI GRONOVII

qui etiam Latine vertit ac notas adjecit.

LUGDUNI-BATAVORUM,
Apud FREDERICUM HAARING
M D C XCVIII.

THE FUTURE OF THE FUTURE

21 MONTHS

CONFIDENTIAL

SECRET

Printed by the Government Printer, Ottawa.

info@mcincoM

dim)

...the same as the other...

38

[illegible]

CONFIDENTIAL

ДЛЯ ДОСТАВКИ

*Viro Clarissimo & Præcipuo erudi-
torum hujus temporis*

**ANTONIO MAGLIABE-
QUIO**

*Serenissimi Magni Etruriæ Ducis
Bibliothecario*

Illustrique & Amplissimo Viro

CONRADO RUYSCH

*J. U. D. post alios honores summa dignitate
gestos Urbis Lugdunensis cum maxime
Consuli*

Philosophi & P. D.

JACOBUS GRONOVIVS.

t solent vel ipsæ res vel tempo-
rum stationes apportare multa,
nunc iterum ferebat animus qua-
cunque ratione commemorare an-
tiquum foedus, & benignitati cœ-
lesti gratias agere, tam quod me peregrinum &

* 2

na-

D E D I C A T I O.

natalibus remotissimum ad te, Antoni, deduxisset quondam, quam quod post bene longam annorum seriem jam confectam, non vitam modo tuam mihi, sed & benevolentiam conservasset illibaram atque integram. Illam quidem audiavi ante paucos annos stetit tantum non in acie novitate, & ad tanti discriminis famam dolui, plane ignarus paulo post etiam mihi eisdem cum morbis fore luctandum. Sic dum, iisdem quoque casibus consentit illud astrum, quod tibi me junxit; opportune memoriam vellit ac voto meo opem tulit hic Manethon. Ejus quidem ista ratio est, ut nullo tempore paginam aliquam inspicere potuerim sine peramoenâ recordatione Etruscorum mensium meorum. Ex quo autem huc converti, ut publicare lectionem ejus cupiverim, universo editionis hujus spatio te mihi præsentem fuisse facile potes imaginari. Nec enim inficiabor unquam, immo nec dememinero te unum fuisse, qui jactationem illam juventutis meæ propter studia peregrinantis consolatus es non verbis, sed recludendo illa spacia, quæ profecto divitias cunctas superant, quas alibi longe minus congestas acerbis, & inficeti homines obserabant. In quibus dum liberrimo gressu hinc inde mella, quæ al-

lu-

D E D I C A T I O.

lubefcebant, stipo & colligo, quibus doctrinae
& comitatus tuae pignoribus media intervalla in-
terim distinxisti, velut sollicite hoc agens, ut
ne momentum quidem periret, quo non ali-
quid eruditum & cognitu dignum gratumque
mihi accideret? Quae cuncta quum inhareant
animo sane latanti, tum istius horae affixa sedet
jucunditas, qua anni quarti & septuagesimi die
vigesimo Augusti ad aedes tuas exsulatum &
renunciatum veni de exemplo hujus poetae ab-
soluto. Ego certe hoc unum volo, ut & ipse
Manethon hanc lucis ac notitiae tuae instauratione-
nem sentiat universam esse beneficii tui, & qui-
cunque ex eo aliquid discere conabitur, sciat
per te frui hac venia, voveatque ut Principi-
bus contingant similes Magliabequio bibliothec-
arii.

Huic nosse quoque quid tuum jungas, Am-
plissime Conrade, dubitare nullus possum ex
eo, quod vel olim etiam ipse peregrinans sen-
sisti, vel in patriam reversus perpetuo animi
& oris consensu palam pra te tulisti. Unde
etiam est, ut sustineam te huic eidem reveren-
tiae, qua illustri Antonio nostro officium fa-
cio, simul inferere, quod pars aliqua ejus ad te
perveniat. Quin etiam blande mihi imaginor

DEDICATION

adeo non propterea te corrugaturum frontem ;
ut sicut semper , ita nunc quoque illum fami-
liarem vultum vel suaviorem & amœniori-
bus animi adsentientis indiciiis serenatum osten-
das. Neque enim aliud hîc agi vides , quam
ut memoria dierum , quos brevi intervallo dis-
cretos in Italia egimus , renovetur. Et quando
nobis in eundem locum aut coetum venire
contingit , quo non cupidissime illas delicias
regustare omnino certamus , & illum amicum
nostrum , [cujus eam rationem esse novimus ,
ut Florentia sua non exeat , non ex Etruria
tantum , sed ex ipsa Italia arcellimus & extrahi-
mus , & vel invitum nobis adesse compelli-
mus? Nunc autem tanto desideratius te huc
arcesso , quod ludere cupio imaginem illius
diei , quo Manethonem exsignaveram. Ade-
rant tunc Philippus Rulæus , mihi Achates ad-
fixus , aderant Wittius Incliti Cornelii filius , &
Vander Dussen modò Urbi Delphensi à Se-
cretis , omnes egregia virtutis indole amabiles
& nullus ab ingenio & doctrinæ cultu desti-
tutus. Itaque non neglegebamus ea hilaritate
ad bene Manethoni ominandum uti , à qua
Patavus non malevolo genio natus & ubertate
Italiæ instructus nequit esse alienus. Sed illa
dul-

DEDICATION

dulcia fuerit quoddam, & interventia fulmina adfluerunt illos me identidem ambusto novasque necessitudines circumspicere compulso. In quas quum & Tu ex alto & tam conspicuo concedere volueris ita, ut immensa morum benignitate vicem omnium & jacturam suppleas, & quum saepe de studiis conferre ac miscere sermonem ayeas, tum maxime libenter attendas, si quid ab Etruria veniat, dabis mihi hanc quoque veniam, ut sic, quod rebus fieri fata non siverunt, per ipsa nomina nostra conciliante Manethone fungamus simul frequentare magni Antonii consortium; nec id tantum hoc tempore, sed si possunt spondere humana, in aeternum. Cujus quamdiu mihi notitia aderit, simul excubabit in me sancta & efficax confessio firmitatis meae in agnoscendo, quantum utrique ventum a me debeat. Valete, insignia & temporis & urbium vestrarum decora, & Manethoni favere. Lugduni ad Rhenum ipsis Idibus April. cio 10 c xcviii.

EDI.

EDITOR LECTORI S.

abes, si modo habere vis, astrologum novum non ex circo Romano, non etiam ex Senatu Nigidium, ⁽¹⁾ sed ab Aegypto, ejus nempe fortis, qui nativitates exigeret, vel, ut ipsa Appiani ad res Parthicas eum adhibentis verba habeas, τὰς ἡμέρας

Προκοπάρτων. Nullum prima fronte dicas vilius opus deduci posse. Quamvis forsitan ex eo ipso ille fuit genere, cujus tam multos codices crematos fuisse quondam Ephesi testantur sacra nostra, quippe jamdum πειράζοντες πείρα ad futuri notitiam obtinendam, et si ipse lib. V vers. 304 aliis id applicet; unde etiam juxta prætexit potest debetque causa tantæ raritatis exemplarium, ut si ab uno illo Mediceo discedas, sit nuspiam. Et quis non vel in cælo stationem nacturum se credidit, si hoc quidquid levitatis est, exagita-

(1) Quem Dio scribit libro XLV ἄλλα τὰ καθ' ἑαυτὴν τὴν τε τὴν πάλαι ἀφαιρέσθαι καὶ τὰς τὰ αἰτέων ἀφαιρέσεις, ὅσα τε καθ' ἑαυτὴν γινώσκοντες, καὶ ὅσα συμμιγνύσιντες ἀλλήλοις ἐν τε ταῖς ὁμιλίαις καὶ ἐν ταῖς ἀφαιρέσειν διαπλέεσι, ἀστρονομία, optime omnium sua ætatis & cæli descriptionem & stellarum differentias, & qualia apud se versantes; & qualia quomodo conjunxerunt inter se, tum in congressibus, tum in interval-
lis efficiunt, dignovisse, in quibus plane Manethonem de-
pingi crede, & videre potes.

PROEPAATIO.

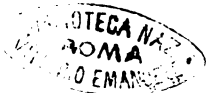
taret? Quod sit amen ita exiguo apud te erit in pretio; at tu in existimando non tuo ingenio utere, sed temporis, quo vixit, & illorum, qui talem judicabant appellandum πὶ λεγόμενον

ἀπὸ τῶν τῶν Φορέων, ἢ γήινον ἔργον.

Itaque etiam noster libro I & IV suos vocat ἀπὸ δόγας ἡσοφίμους. Sed quodcunque illud sit, me quidem ad eum perlegendum in Laurentiano isto Musæ Medicæ recessu stimulaverat nota memorabilis, quam Lucas Holstenius catalogo adscripserat. Scamno 23 inter Mathematicos Græcos præter duo antiquissima exemplaria Euclidis & Hipparchum in Arati & Eudoxi phenomena à Petro Victorio publicatum notanda sunt Cod. 27 Manethonis Poëtæ Egyptii Apotelesmatica lib. 6. carmine heroico scripta ad nescio quem Ptolemaum Egypti Regem, nisi auctor antiquitatem mentiat, quod ex stilo & numeris conjicere non levi suspitione mihi videor. Præmittitur Maximi ibidem Poëtæ Græci liber initio mutilus. Hunc codicem unicum superesse existimo, quod à nemine eorum commemoretur, qui auctorum indices inscripserunt. Exemplum minutum & difficili charactere scriptum est, ut exolescente & fugiente ob nimiam vetustatem atramento vix legi amplius possit. Ex his statuere oportebat, si tunc non evolverem, nullam tota vita occasionem mihi reddituram non legendi, sed vel videndi. Hinc quum nulla res obstaret, quin hujus cupiditatis non injustæ frenum immittere liceret, perlegi sane; & laboris pretium satis grande tuli, quod perpetuum cupiens etiam describendo manum applicui. Memineram enim scripsisse ipsum Scaligerum in Prolegomenis ad Manilium, Apud Græcos vero multi

* *

non

P R Æ F A T I O.

non solum professi sunt artem, sed & artis libros reliquerunt, Berosus, Antiochus, Teucer Babylonius, Dorotheus Sidonius poeta & Thrasyllus ille Capream obfes. Memineram item scripsisse in notis: Apotelesmata unus quod sciam versibus scripsit Dorotheus Sidonius. *Vossius autem in Scientiis Mathematicis cap. 27 n. III. longum quidem futurum fuisse notat omnes nunc referre, sed in subjectis explanationibus admodum paucos refert; an plures notos habuerit, non dixerim: in capite autem LXII enumerat aliquos posteriorum saeculorum, in qua illis Annali Quatuor Heliconii & ex Suida Petosirin, eundem scilicet, quem noster sibi amicum fatetur. Hec. utraque, quum priora temere essent etiam projecta, insignem hujus doctissimi viri temeritatem fatentia adegerunt me tanto magis, ut compararem exemplum, non quo cognoscerentur ex eo cursus siderum conjunctionesque, res satis saepe descriptæ, aut quam haberent efficaciam in sortes humanas, quæ & ipsa ab curiosis illis vel satis vel incassum essent tractatæ; quam ut istæ opiniones sic quoque hinc patentes aperirent occasionem ad illustrandam amplius linguam Græcam, cujus latifundia agnoscebam mirabiliter ita ampliari, & opificia ipsa Ægyptiorum, quæ ad venustatem maximam gratiamque describit, sic recenserentur manifestius. Quantum vero ad Holsternii verba attinet, in eo describendo id expertus sum, ut nec difficilis character mihi sit visus, utpote quem bene potui assequi, nisi in notis & figuris quibusdam scribendi quas habebat, nec ullius literæ exolescens atramentum occurrerit, ita ut hæc ejus censura tantidem à me habeatur, quanti superior, ubi menti-*

PRÆFATIO.

titum suspicatur antiquitatem, quod ex stylo colligitur & numeris, quod etiam ipse viderit. Sed ita nempe absterrendus erat, si qui descriptionem moliri constitueret. Sic clamabat Budaus Pandectas Flor. esse lectu difficiles literis multis in locis exolefcentibus verbisque non interpunctis, ut ex eo repetit Daufqueius, in quo etiam enituit aliter opera domestica. Itaque ego quum defunctus essem labore isto, non dubitavi ignarus quem casum vesper ferre posset, exemplari meo statim hac subscribere. Hunc poetam summa cum cura primum ex MS. bibliotheca Mediceæ manu mea descripsi, deinde numerum versuum ad MS. exegi, demum ne vel suspicio ulla erroris remanere posset, cum ipso MS. diligenter contuli omnia distincte mihi prælegente meo anagnosta, sic ut si quid mihi humanitus acciderit, huic exemplari non minus secure inniti possit, si quis edere voluerit, ac ipsi archetypo. Videtur autem primus scriba nullam accentuum distinctionumve aut spirituum curam gessisse, sed simpliciter formas literarum uno ductu scripsisse, postea à viro docto & manu recentiore illa omnia passim annotata sunt, relictis tamen interdum locis obscurioribus, quæ ipse plane ita sum imitatus. Erat autem manus vetustissima & pulcherrima. Dei munus est, ut nunc ipse id publicare queam, atque etiam voluptate ejus exsequendi fruam. In eo enim esse aliquid quo later, certe mihi imaginor, quum casu inciderim; ut nosse cæperim non me primum fuisse, qui Manethonis hunc codicem ita versaverim. Nam præter Alex. Morum possideo & legi literas Nicol. Heinsii scriptas ab eo Florentiæ die XXVIII Octobris anni LII, in quorum capite fa-

** 2

cic-

P R Æ F A T I O

~~ciebat puerum meum certior~~ : Additæ iusserant illustriſſimi Caſſiani Puteani literæ, Langermannianæ civitæ, ſi recte memini. Inceperat ille Livio Mediceo manus admoveſcere, jamque primæ decados libros duos abſolverat, mox intermiſit laborem totus in Manethonis poëtæ Græci apotelesmatis deſcribendis occupatus. Ita eruditiffimus inter paternos cognatos ille Lucas ante me in hoc opere fuerat, nec dubito quin perduxerit ad finem. Sed ſtatim ubi in patriam rediit ab ſtudiis, quæ nobiliſſimo auſu inchoaverat, deſciſcens ratio & alius fulgor antehabitus induxit abominabilem oblivionem & Manethonis & tot pulcherrimarum rerum, quibus adjuvare literas contempſit, mihiſque, qui ſalutavi illum bis vivo patre, ſemel mortuo, nunquam aliquid indicavit ſæpe illum ad eam revocanti. Itaque etiam alicubi hærebit illud ejus chirographum, nec libet ſcrutari, quod ipſe aſpernatus abjecit. Sic emergit tandem ex injuſtis & quibus certe non lucubratus fuerat, tenebris hic Manethon, ſicut diu ignotiſſimus, ita non ſemper. Neque enim ambigere fas eſt, quin hic ſit ille ipſe, cujus mentio ſit in carmine ad Colleam vel Fovium, quodque Paulino adſcribere ſatagunt:

Nunc tria miremur, texentem fata Platonem,
Aut Arati numeros, aut picta Manæthonis aſtra.

Hæc citantur Lacerdæ in Adverſariis peragenti tria Fata, perinde ut Barthio in eiſdem notanti numeros Arati; ſed quorum uterque tantundem de tertio quæ nominatur, Manethone ſomniavit. Ex quo loco videtur indicari longe alia veteris Manethonis forma, quam in hoc codice deprehenditur, in cujus quidem
mar-

P R Æ F A T I O.

marginibus contracta exhibetur eadem materia, quam poetica descriptio largius profert Manethon, ita ut planetas expriment notæ eorum solitæ. At in antiquioribus videntur per picturas etiam & colorum varietates singula fuisse demonstrata; quæ utinam superessent! Certe in principio libri V apparet ab nostro id significari, tanquam ceris variegata quædam encausta habuerint hujus argumenti. In hoc autem versificatore minus admiraberis vocari Manethonem, si memineris in *Æliana de animalibus* X, 16 ed quoque Μαῖανθων, ubi mire eum laudat politissimus scriptor τῶν Αἰγυπτίων σοφίας εἰς ἄκρον ἐληλακότα ἄνδρα, quem cur non eundem hunc nostrum esse opineris, nihil video impedire. Cæterum & in margine illic notant aliunde Μαῖανθων, & ipse in unico isto exemplari bibliothecæ Medicæ plane literam & spectavi. Nihilominus inter diphthongum & secundam vocalem hæsisse hanc appellationem evincit versiculus iste Latinus, quem produxi. Unde etiam evenisse opinor, ut apud Suidam appelletur Μαῖανθως, qui tamen ab Vossio de Poëtis Græcis lib. I cap. 14 dicitur Manethos; nec enim offuscet syllaba posterior, quo minus pro eodem habeatur, quum dicat eum scripsisse ἀποπλεσμάτωρ δι' ἐπὶ, quamvis in Suida confundantur nomina natalium locorum, unde hic poëta & alter ille annalium conditor orti fuisse illic narrantur. Quod negari tamen nequit, ab antiquis historicis solet appellari Μαῖανθως, & ait Eusebius ἐν τῷ Μαῖανθῶ, quod cur Vossius in Historicis Græcis pag. 90 interpretetur ex libris Manethonis, viderit. Noster poëta est, qui Μαῖανθων dicitur, & per justam inflexionem solet declinari. Satis scio Vossiana ista tot hodiernorum hominum exemplis

P R Æ F A T I O.

roborari & in consuetudinem adducta esse, ut, qui
 traducere & notare ista velit, profecto turbæ videatur
 ludibrium debere, eo ineptiæ progressa ista confu-
 sione, ut nonnulli notent Μανέθων aliis dici, qui aliis
 sit Μανέθας vel Μανέθως. Sic enim scribunt jam isti,
 & an non præclara? Berofus toto sæculo esset junior
 Manethone. Atqui Manethos &c. In quo sane illis
 veniæ indulgentiæ necessitas quædam existit ex Josepho
 lib. I Αρχαιολ. cap. III, ubi viderant occurrere Μανέθων
 ὁ τῶν τῶ Αἰγυπτίων ποιησάμενος ἀναγραφήν. Sed unde istam
 possessionem occupavit hæc appellatio? Certe non ex
 illo præstantissimo codice Viennensi Sambuci, non ex
 proximo Mediceo, non ex eo quo usus fuit Casaubo-
 nus, ut indicant notæ Oxonienses, sed ex illa secun-
 da & media tribu, quæ præ illis fastidienda erat,
 quum illi sancte retinuerint, quod ab Josephi manu
 venerat, Μανέθως. Quin etiam licet aliis placuerit sic
 ludere, hoc est, citare nomen, quod profus ignorab-
 ant; utique tamen cavet Scaliger, ne alium agnos-
 ceret quam librum Manetho Ægyptii, ubi in Græcis
 occurreret Μανέθως, etsi nesciam an de industria; quod
 facile tu quoque dubitabis, si contuleris duas colu-
 mnas paginæ 354 in historiarum synagoge. Nam cer-
 te Græca mutari non decuit in Latinis, quum ut
 Μανέθως declaratur Josepho; ita ab eodem in libro
 primo contra Apionem agnoscitur ὁ Μανέθων, agno-
 scuntur τὰ τῶ Μανέθωνος, agnoscitur ἐν ἀρχῇ τοῦ βιβλίου
 τῶ Αἰγυπτιακῶν Φησὶν Μανέθων: ex quo propterea loco
 rectissime & Grotius ad Genesin 46, 34, citat ex Ma-
 nethone apud Josephum, & pater meus in libro IV Ob-
 servat. cap. 15 Manethon apud Josephum, & Schef-
 ferus lib. II Milit. Nav. c. 1 meminit excerpti ejus.
Eo

P R Æ F A T I O.

*Eo minus intelligere valeo , quum apud Tertullianum
exstet in Apologetico cap. xix Manethon Ægyptius,
unde aut cūr Vossius de historicis Græcis lib. i cap. ix
de eo loco scribat ubi conjunguntur Manethon sive
Manethos Ægyptius, Berosus Chaldæus &c. Deni-
que & ab magni Etymologici scriptore citatur ὁ Μα-
νήθων ἐν τῷ περὶ Ἡρόδοτον, ut patet in voce Λεοντόκομος.
Quidquid sit , ab antiquis & probis chartis docemur
hunc poetam nominare Manethonem: atque etiam ille
ipse Plutarchus, qui in libro de Iside scribit ὡς Μανί-
θων ἱστορεῖται, in præcedenti ejus libri parte posuit Μανί-
θως μὲν ὁ Σεβέννιτης τὸ κεκρυμμένον ὀνομαζέται &c. nec dixero
quare; (si eripias omnino plures ac diversos fuisse,
saltem duos Manethonas, poetam nostrum & pari no-
mine historicum, à quibus diversus fuerit Manethos,
aut etiam ab poeta nostræ scriptas perinde historias,
quam ab Manetho) non magis quam quum pateat id
nomen crebrum illic fuisse, unde promanarit id ipsum
ad Americanorum partem, ubi Manetoe dici malum
genium docent itineraria.*

*Hic igitur Manethon inter cætera styli sui otia lu-
sit etiam versibus, quibus materiam sumpsit ex artifi-
cii temporis sui crudissimo & exercitatissimo, quod
satis constat, nec per Ægyptum modo, sed ubicunque
& per quaslibet gentilismi ætates, cujus quem librum
legimus, in quo non deprehenduntur quædam hujus
vanitatis vestigia? Et tam frequenter leguntur ἀποτε-
λεσµατὰ & στοιχεῖωµατὰ ac similia, ut vix quidquam
occurrat frequentius. Fecerat id quoque Orpheus,
scriptor creditus carminis ἀποτελεσµατικῆς, cui titulus
δωδεκαετηρίδες, unde citatur ab Grammaticis hoc di-
stichon,*

P R Æ F A T I O.

Ἐγὼ δὲ αὐτοῖς ἀνὴρ ἢ κοίραν, ἢ πόρναν,
ἢ βασιλῆα, ὃς τῆμ' ἐς ἄραν ἵσταται αἰών.

ut hinc pateat non unum fuisse Dorotheum Sidonium, qui versibus talia scripserit, quod modo scribentem videbamus Scaligerum, quum ipse etiam id de Orpheo citaverit. Sed noster Manethon potuit peculiari stimulo adactus fuisse ad hæc poëtice tractanda, quæ fortassis per prosam satis sæpe jam erant declarata. Nempe quum forsitan fuerit aut voluerit esse consors Musæ, hos libros paravit ad certamen, quod in isto loco celebrari certis temporibus, præcipue sub ingressum, solitum fuisse discimus egregie ex libello, qui continet expositionem totius mundi ab Gothofredo primum editam his verbis: Metro enim ejus Alexandria in omnem gentem invenies Philiforum omnem doctrinam. Itaque aliquando certamine facto Ægyptiorum & Græcorum, quis eorum Musium accipiat, argutiores & perfectiores inventi Ægyptii, & vicerunt, & Musium ad eos judicatum est: & impossibile est in quacunque re invenire volueris sapientem, quomodo Ægyptium. Et forsitan hac ipsa insultatione utitur in libri primi principio, quum Ægyptios vocat πάντα δαίμονας.

Quod poema quum descripsissem & constituerem edere, non potui, quin de quibusdam locis in consilium irem. Multa enim erant non sic in scribendo posita, ut liceret ita publicare sola, nec ope aliquâ adjuta. Immo uberem commentandi oportunitatem subiciebat ipsa multitudo vocum antehac vix auditarum, vel etiam varietas rerum quas tangit & opificiorum vel in Ægypto vel alibi usitatorum, quorum illustratio sane etiam delectet, (in illis enim certe

P R Æ F A T I O.

certe ostendit se vel ingeniosissimum) immo etiam in promptu erat propior quædam comparatio cum Manilio vel Julio Firmico, & aliis apotelesmatum collectoribus, unde satis multa congessebam. Sed illis nunc ualas non uti, nisi admodum paucis, contentus decidisse de quibusdam, quæ possent videri in ambiguo sita. Hinc igitur & breves & paucas notas accipe, & tanto pauciores, quanto ipsum Manethonem legi à te & amari desidero, quod quidem desidero unice.

Nec dubites oportet hinc evenisse, ut & ipsas & Latinam versionem ab Manethone quam longissime removerim, istam quidem non additurus, nisi efflagitasset eam mos publicus & illi patrocinians librarius, qui tamen me non nisi post Græca chartis commissa expugnare valuit. Non est hoc genus doctrinæ, quod legi meretur nisi sermone suo, aut ullum operæ fructum afferre velit spondeatvè aliis, quam qui ipsum legunt, præterquam quod in his interdum occurrant, quæ nec pronunciare gratum, multo minus ut scribendo testatum facere sustineas talia à te, quem utique nunquam non cogitare oportet, quis sis, scripta esse. Græca qui legerit, ille enimvero percipiet ubertatem satis fertilem ac pinguem, quam meo exemplo pronunciare ausim, multis fortasse id aliquando declaraturus. Cæterum hinc collige raptam & celeri impetu eam effusam, quum diu inhaerere operi ingrato tæderet, ac forsan alibi minus convenientem aut Manethoni aut sententiæ tuæ, de qua re videbimus.

Hæc sunt, quæ de hoc Manethone præfanda rebar. Nam de ætate ejus si queras, quum ipse &

***

Re-

P R Æ F A T I O.

*Regem saepe & Reginam lib. v, 208 nominet, quid-
ni intelligam optimum illum & florentissimum Æ-
gypti statum sub Ptolemæo Philadelpho & uxore ejus
simulque sorore Arsinoë? Neque enim possum tam na-
sutus esse, ut suspicer auctorem insignem mentiri vo-
luisse ætatem, quod excidere sibi passus fuit Cl. Hol-
stenius. Nihil quidem mihi occurrit, unde inge-
nium ejus impar supponere vellem splendori istius tem-
poris, quum contra veniant passim sparsa egregia in-
dicia optimorum studiorum. Quæ si tuis in aliqua
parte opitulari potuerint, nunquam temporis aut la-
boris impensi me poenitebit. Vale & frueri.*

M A.

ΜΑΝΕΘΩΝΟΣ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

αἶροισι, ὦ Πτολεμαῖε, λαχὼν βασιληίδα πμὴν

Γαίης ἡμετέρης κοσμοτρόφου Αἰγύπτιοιο,

Ἀξιά σοι πῆδε δῶρα φέρω βασιληίδῃ δέχῃς

Ἀφρων ἐρανίωντι φάσεις ἀπλανῶντι πλανῶντι,

5 Ὅσα βροτῶς πλέυσιν ὀπιβλέψαντες ἐν δέχαῖς

Σπασμοχρῶσις καὶ πικροχρῶσις δειλοῖσι βροτῶσι,

Μοιρῶν ἀρρήκτοις μίπτει θεσμοῖσι τ' ἀνάγκης.

Νύκτας αὖπνῃ ἐὼν καὶ ἐν ἡμασι πολλὰ μογήσας,

Ὅπως σοι βίβλους ἄσπερ κάμον, ἄσπερ ἔτρωξα,

10 Τάς σοι ἐγὼ πύμψω καμάτων σφετέρων μέγ' ὄνειρα·

Ὅφρα κεν ὅσαπερ αὐτὸς ὀπιπροχάδην Πεπόσις

Εἴρηκεν, πῆδε πάντα μάλ' ἀρεκίως καταλέξω

Εὐθυμοῖς ἡρωικοῖσι καὶ ἐξαμέτροισι ἐπίεσιν·

Ὅφρα μάθης, ὅτι πάντε δαήμονες ἀνέρες εἴμην,

15 Ὅι λάχομαι ναίων ἱερὸν πῆδον Αἰγύπτιοιο.

Ἡέλιον, Μήτην, Κρόνον, Ἄρεα, Ἑρμεα, Ζῆνα,

Κυπερίδα τ' Ὀπλόκαμον καλὴ λέγε Καλλιόπεια.

Α

Η',

- Ἦν κρόνⓈ ἡέλιⓈ τ' ἄμφω καίιδωσι κυθήρη,
 Αυσγαμῖν παρέχουσι καὶ ἀσασίην ὅπλ' λέκτρους,
 20 καὶ δούλαις μίσγυσιν ἱταίρῃσιν, ἥδ' ἐλαφύρας
 Αἰγίστως διδῶσι κακῆς ἔνεκεν κυθρείης.
 Ἀρης καὶ Παφίη κέληρων ὅτ' αὖ ὥσιν ἀνακτεῖς,
 Μοιχοὺς ἀρπυκλήρας ἐπὶ ῥέζουσι γυναικῶν
 Ἑρμείας δ' ἦν πύτοις ἰσὺρροπος ἀντήσειεν,
 25 Τέρπῳιαι παίδων χαλεπῇ ὅπλ' Κύπριδι καῖνοι.
 ἮέλιⓈ κέντροισι παρῶν κερέεσσάτε μῆνη,
 Ὅς μὲν ἐν δῶσενικῶσι παρῶν μῆνη δέτ' ἐναλλαῖς,
 Γεννῶσιν βασιλῆας ὑπερθύμους τε δυνάστας.
 Ἀμφότεροι Φωσῆρες ἐν ἀρσενικῶσιν ἑόντες,
 30 Θηλυτέρης Κύπελδός τε καὶ ὠρονόμοιο κατ' ἰχθῦ,
 Ἀρσενικῶς ἔργασιν ἀναγκάζουσι γυναικας
 Τέρπειδαι, μέγα θᾶυμα, γυναιμανέες γὰρ ἐοῦσαι
 Ἀρχαλέως γαμέεσσιν ἐς ἀρχαλήν φιλότητα.
 Κρόν ἐποπιδῶν Κρονίδης ὀπίκεντ'Ⓢ ὑπάρχων
 35 Ἦ καὶ σκορπίον κυανόχρουν εἶκον ἈρηⓈ
 Ἐδλὸς ἔφυ, ῥέζει ᾗ καὶ ἀνέρας ἡγεμονῆας
 Ἀρχοντίστ' ἰδίης πάντοτε πρᾶγματίης. *
 Ἑρμείας καὶ ΘοῦρⓈ ἐπὶ πτεράχωνοι ἰῶσιν,
 Πολλὰκι κυδόνους περὶ γράματ'Ⓢ εὐερίσκουσιν
 40 Ἦν δ' ἄρα καὶ δύνωσι, κακίονας οἶδε μάλιστα
 Ζητὲς ἄτερ, μέρον αἰὼν σὺν ἐκφάγουσι θανάσων.

* MS. τείης

Ἀρης

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΑ. *Lib. I.* 3

- Ἀΐρης καὶ Παφίη κρινὴν ὁδὸν ἰθύνοντες
 Μήνην Δι' αὖν ἰδῶσι, λείχῃ τάχουσ' ἀβύμιναν,
 Συζυγνικὰς δ' αὐτοῖσιν ἐφαρμόζουσι γοναῖκας.
- 45 Ἦν ᾗ Κύπρην καλὴν πολλὸς κρόνῃ ἀγκαλίσσαιτο,
 Δυσγαμίην καὶ δυσκίην ῥέζουσι γοναῖξιν.
 Οὐδέτι κυρτοῖους ἀνδρας κρατέουσ' ἄλκι γήρους,
 Οὐδὲ πίκνοις γλυκεροῖς ᾄῃ χαίλεσι μαζὸν ἔζηκαν.
 Στερωθεὶς γὰρ ἴασιν ἀλγυρία τ' ὠδύνουσιν.
- 50 Ἀντίον ἡελίοιο φάσιν λύσασα σελήνη
 Μὴ κρόνῳ ἀντήσσει. τίς αὖν πότε Φῶς εἰσίδοιτο
 Δύσμορον, ὃς κακὰ πολλὰ πειθὼν αἰδῶν ᾗ κατέκριν.
 Χρυσὴν παρ' ὀρέουσιν ἀμετροβίων ἐλεφάντων,
 Ὀχλοὺς δ' ἀμφὶ δέμας κακωλεκίας ἀμφιβαλὼν ἦλται
- 55 Δάκτυλα σειπόμηνι λιποσαρκέα νήλει λύθρου.
 Ταῦτα δ' ἄτερ Ζηνός τε καὶ εὐπλοκάμου Κυthereίης
 Ἔσσεται, ὅππῃτ' ἐκείνοι ἀπόστροφοὶ ὦσι σελήνης.
 Ἑρμῆς ὠρεομένων μῆνης μετὰ καὶ Κυthereίης
 Δύνοντες κρονίδαο θεῶν μυθήματα δρῶσιν,
- 60 Ἦ μούσης ἀπλόντ' ἢ λύρης Βρύθμοιο,
 Ἦς πάλιν Φιλέσιν ἀμύμονα παγκρατίον τε.
 Ἑρμῆς καὶ Κυthereia σὺν ἀλλήλοισιν ἰόντες
 ῥέζουσιν μάσης ᾄπείστερας σφρονας ἀνδρας,
 Ἦνπῶς καὶ κερόεσσαν ὁμᾶ μῆνιν ἐσίδωνται
- 65 Ἑρμῆς Φωσφορέεσσαν, ἀπὲρ λιποφειγία Κύπρις,

Ζῶς, Κρόνῳ, ἀμφοτέρω κέντρων ὅτ' ἂν ὦσιν ἀγαθὸς
 Ἀνθρώποις διδῶσι τύχης πολυπείρατα δῶρα,
 καὶ μεγάλας ῥέζουσι, καὶ ἐς βασιλίδας αὐλαῖς
 Πολλάκις λῶενταν, τιμῶντε Φέρουσι μεγίστην.

70 Ἑρμείας φαέθωντε μεσσεραλέοντες ἔθηκαν
 Ἄνδρα μέγα πλῆτῳ γαυρέμῳν ὀπικνίητε,
 καὶ Φιλίῳ παρέχουσι πρὸς ἀνέρας ἡγεμονίης,
 καὶ δόξη μεγάλη γαυρέμῳν, αἶκεν ἰδηαί
 Εὐκέραιον μήνῳ συναφῶν τέποις ἐπέχουσι.

75 Πάντοτε μὲν κέντροισιν ἔπων κορυθαίοις Ἄρης
 Τῶν πρῶτον παρέχων τοῖάπερ ἐκπιλεί·
 Ἡπὶ λαζῶταις ἢ τέκτονας ἢ λιθοεργὰς.

Ἡέλιῳ δὲ τῶνδε σωῇ, πυροεργίας ἀνδρας
 ῥέζει χαλκοτύπας, ἢ φυσητὰς ὑέλοιο,

80 Ἡ βαφείας μογεράς, ἢ κλιβανείας σολοεργὰς.
 Οὐπι γὰρ καὶ νυκτὸς ἀγρυπνητῆρες ἐόντες
 Νύκτα μὲν ἐργάζοντα, ἐν ἡματι δὲ ὑπνώουσιν.
 Πάντοτε νυκπερνοῖσι μεσσεραίων Κρόνῳ αἰνὸς
 ῥέζει κηπεράς ἢ δὲ δερμαλέας ὑδραγωγὰς,

85 ῥέζει δὲ ὑδροφόρους πολυπήμονας, οἷτ' ὅππῃ γαίης
 Κόθμῳνας δύνουσιν αἰεκέῳ· εἵνεκα μισθῷ,
 Ἡ πρὺγροισι τέποισι παρήμῳν ἐργάζοντα
 Μή ποτε ᾗ ἰδῶν πὶ κτώμῳν ἐκ καμάτων γα.
 Ἑρμείας ἀπὸ μέτρον ἔχων Κρόνον ἡδὲ σελήνην

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΑ. Lib. I. 5

- 90 Κεντρωθεὶς δὲ αὐτοῖς καὶ ἐνατίον ὠρονόμοιο
 Εἰς μανίας τ' ὄχ' ἤθε' φρενοβλαβείας.
 Εἰ δ' ῥοπῆς μὴ μοῖρα τύχη, καθέτε δὲ δόπουκλινῃ,
 Εὐσκόπουν μὲν κλειψίφρονι ῥάματι κείνῃς,
 Καὶ φρένας ἡλδοίωσε, παρέπλαγγεν δ' ἡ νόημα.
- 95 Εἴδ' ὅτι σωφρονέεσι, καὶ εἴδ' ὅτι μαργαίνουσιν.
 Πάντας ἀπ' ἡελίοιο φυγαῖν καλὸν, ἀλλ' οὐκ Ἀῤῥῃα.
 Νικᾶται γὰρ Ἀῤῥῃς ὑπὸ αὐγαῖς ἡελίοιο,
 Αἰδεῖται δὲ Ἀῤῥῃς καθ' ἑρῶν φάσμα ἡελίοιο.
 Οὐδέ τι τὴν προτέρην ἔχει καταφροσύνην.
- 100 Ζῶς ῥέζει κρατίοντας ἐλαιοφόροιο παλαιῆς,
 Κύπρις παρφυρέουσι. ἐν ἄρῃσι δ' ἐχθιεῖται,
 Καὶ κρόνον δ' ὀδ' ὥς ἀγορανόμον ἐσφάνωσιν.
 Ἀῤῥῃς δὲ δ' ἐπὶ λυγρῇ τῇ ἡγήτορας ἀνδρας,
 Ἡέλιος δὲ ὑπατον, μὲν δὲ πῶς δ' ἐχθιδικασίῳ.
- 105 Εἰρμῆς κοσμητῆρας εἴς ἐπίσημοι πόλη.
 Αἰζόκερῳ κύπρις καὶ ὑφ' ἑρῶν παρῆται
 Σύντε κρόνον καὶ Ζῶνι κακὴ καὶ πάντα πέτυκται.
 Ἡν συναφῶν πρώτοιο λάβῃ πολίοιο κρόνοιο
 Ἀῤῥῃς εἰς βλάβην αὐτῶν ὁμᾶ μὲν Παιφίλῳ
- 110 Σύντε κρόνον βλαβερῶν, δυσλήμονες ἀνέρες ἔτι
 Μαινόμενοι βαίνουσιν εἴς τινι λέντρα πεκύσῃς.
 Ἡν δὲ ἀκτῖνα λάβωσι παραυγῇ ἡελίοιο,
 Μητρῦαῖς μίζοντ' ἢ παλλακίσιν ἡμετέρων.

καὶ πρῶτέρῳ κακίῳ ἔσβειν ἡλίῳ.

115 Μῆνη θηλυτέρῳ ἐπεμβαίνεσσι τύποις

Αἴλιον ἡελίοιο καὶ ὠρονόμοιο τυχεῖσαι,

Ανέρα γεννήσει μόνον ἕνομα, πᾶντα ᾗ θῆλυ,

Πᾶντα γυναικὸς ἔχοντες καὶ αἰχρα καὶ Φιλότητα.

Ἦν ᾗ μεσουρανήξ φαίνων Ἀρης τε κρατερὸς,

120 Καὶ σάχυν ἄρρενα δαινὸν ἀπολήξειε σιδήρεω.

Ἦν δὲ Κύπρις Διὶ μέγρον ἔχοι Κρόνον ἠδὲ σελήνην,

Ἀρης δ' ἦν περὶ γυναικὶν ἰδοὶ καλὴν Ἀφροδίτην,

Εἰρμείας δ' ἄρα κέντρον ἔχοι μέσον, εἰδὲ κεν οὕτω

Μαριυρίῳ πύτῳ καὶ Κρόνῳ ἀμφιβάλοι *

125 Εὐνούχους εἵρους οὐτ' ἄρρενας οὔτε γυναικας

Ἀχνοας, αἰνέτηρ' ὄντας ἀπειρήτους Φιλότητῳ,

Εἴδ' ὅτε δ' ἔρμαφρόδιτον ὁμώνυμον ἀθανάτοισιν

Διοτὰς ἀχρήστους εἰς ἐν ἔχοντα φύσεις.

Τὸς θ' οὐρανὸς τε Κρόνον Ζεὺς ἠδὲ καὶ Εἰρμῆς

130 Ἀμφοτέροι βαίνοντες ὁμοῦ, καὶ κέντρα λαβόντες,

Τόχασιν ῥητῆρας ἢ ἐκ λόγων ἢ καλάρμοιο

Γραπῆρας πινυτὺς, ἢ καὶ πολυκερδέας ἀνδρας

Εἰμπρίην Φιλέοντας αἰὲ περηλῆρας ἔοντας.

Μῆνη Φωσφορέα καὶ Ἄρει συμβάλλουσι

135 Ἐκτον ἔχοντι τόπον, σὺν ᾧ ἀνδράσιν αὐτίκα ῥέζει.

Ἀμφὶ πόδας τέμνοντι ὑπ' ἀνδροφόνῳ σιδήρεω

Χουλοὶ, μανόποδες, ξύλινοι περσκαίμυμοι ἄρθρον,

* MS. βάλλοι

Λύ-

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΑ. *Lib. I.* 7

Λύπην αἰήμνησεν ἰὼν πόδα παπχαίνοντες.

Ἄρες Ἄρες κακουργὰ καὶ ἀνδράσι καὶ μακάρεσσιν

140 Καὶ πόλεσιν καὶ ναυσὶ καὶ ἡέρι καὶ πελάγεσσιν

Καὶ καρπῶς γαίης καὶ δαίθροισι ποταμοῖσιν !

Εἵνεκά σε πόλιες μὲν ὑπὸ πυρὸς ἐμπύραυνται,

Καὶ νῆες πελάγεσσιν ἐπαλώεσσι ὄλοντο,

Καὶ ποταμοὶ ξηροὶ μὲν ἀνύδατοι ἐν σαρμάεσσιν,

145 Δένδρεα τ' ὠλεσίσκαρται καὶ ἀνέρες αἰνεγένεθλοι. ^Λ

Οὐς μὲν γὰρ μογερώς πυρκαϊέας ὠλεσας ἀνδρας,

Οὐς δὲ καὶ ὠμοβόροισιν ἔλωρ θήρεσσιν ἔδωκεν,

Ἄλλων δ' αἰκλαῶς μεθ' ἑοῦ μόρου ἐπαύρωσας,

Οὐκ ἐπὶ ἀνθρώποις πᾶσι δαίμονι ἡλοπιγῇ χεῖρι.

150 Νηλέες, σὺ δ' ἄρα σὶ γὰρ πατὴρ ἦν αἰγέχῃ Ζῶε,

οὐδ' Ἡρῇ μήτηρ, ἀλλ' οὐρεα παρὰ σ' ἐπέσαν,

Καὶ λῦσαι συζεσθ', καὶ χάθ' οὐλόμηνον.

Εἶδε Κρόνον λαίψας σεληναίῃ κατὰ μοῖραν,

Τόχαι φάσματ' αὐτὸς ἐδ' αἰδομένης κτ' ἀόρκα.

155 Τόχαι δ' ἀνθρώπους ὑδρωγέστρας, αἶψα ἐπέτα

Ὅσα χαυνοθήτες αἶφ' ἤδατο οὐλομήνοιο

Ἐγκυον ὠδεῖν οὐκ ἔστιν ἔχοντες.

Ἄρεα δ' ἦν λαίψας σεληναίῃ φερέσιν,

Ἀνέρα σ' ἐκπύει παλινὰς ἐν κρυφίῳ

160 Ἡπείθ' ἦ σεληνὸς τραχύνεται ὥς κεραυνῷ,

Ἡ κραδίην περὶ τρυφερὰ νήματα μακρὰ βαυλῆς.

Πινδ.

Πνύμονα τ' ἐλκήνῃα κακὴν νόσον ἀνθρώποισιν ;
 Οἵπερ δὴ μογέοντες ἀποπνέουσιν ὀλεθρον
 Βηκὸς ἀνιάποισιν ἐλαυνόμενοι σροφάλιγγιν ,

165 Λεπταλέεις θυμοῖσι καὶ ἀδρανέες μελέεσσιν
 Πένοντες καὶ ἔδοντες , αἰεθανὲς ἤτορ ἔχοντες·
 Ἄρης ἡμερνεῖσι μεσουρανέων πᾶδε ῥέζει·
 Πρῶτον μὲν γονέων βίον ὄλλυσι , καὶ λείχῃ αὐτῶν
 Κωρίζει θανάτῳ κακῷ ἢ διχοστύχητε·

170 Αὐτὸς δ' ἐν πολλοῖσιν ἐγύμνασεν ἡμασιν αἰεὶ
 Θλίψεσιν οὐλομέναις καὶ δρυγαλίαις πνίεσσιν ,
 Κινδύνους βλαβέεσσι , δανείσμασιν ἐνδείεσσιν·
 Ἄς τε γονῇ δ' , ἀγύναμον ἄτεκνοντ' ἐν νεότητι
 Πολλάκι καὶ θανάτῳ συγερῶ θνήσκουσι σιδήρῳ·

175 Ζῶς δ' ἐσιδὼν πῦν ἐὼλὸν ἔθηκε· πάλῃ·
 Ἄρεα δ' ἦν κατέχη δεινὸν θεὸν αἰθέρι· λῖψ ,
 Πολλῶν αἵτι· ἐπὶ ἐν ἀνθρώποισιν ἀνιῶν ,
 Λύπας καὶ θορύβους ἐγκλήματα ἢ σίν· αἰὸν
 Ἡ πέψος ἡπλώεσιν , ἐπὶ πάντην παρλιπίητες·

180 Ἑρμείας Παφίην πολὺς Κρόν· ἦνκεν ἔχουσιν
 Τὴν προῖξιν· ἔξουσιν ἀμύμονες ἱητῆρες·
 Εἰ ᾗ Ζῶς ἐσίδοι , πολυόλβους διτυχέας τε ,
 Πλῆτ' ἀπμήεντας , ἀγακλέας , ἀνθρώποισιν
 Ἡπα φάρμακ' ἔχοντας , ἀνώδυνα φαρμάσσοντες·

185 Οὔσσι δ' ἄνκεν ἔχουσιν * ὕπεκ συνόδοιο φυγεῖν

* MS. ὑπεξυνόδοιο

μή-

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΑ. *Lib. I.* 9

Μήνην Φωσφορέεσσαν ἔτ' ἔμπιδον ὀρυμνίσκῳ
 Ἀρὲ συμβάλλεσσαν ἀνῆλῃ ἢ Κρόνῳ αἰνῶ,
 Ἐμβρυα μὲν Φθέρεσσι * μινυθαιδίῳσι χρονοῖσιν,
 Μηδὲ βροτῶν μορφὴν ἐγξάσπριον αὐχέσσεια,

190 Σαρξὶ δὲ θηρίεσσιν πνεύκελα ρυζήσασσι
 Ὠμοπόκῃς ὠδεῖσιν ἐς ἡλίῳ * Φέρον αὐγὰς.
 Ἀΐλαι δ' ἀμφὶ πόνοισιν αἰήλεα κωκύεσσι
 Εἰς αἰδῶ καπίασιν ἀνορήσιο μέλαθρον.
 Εἰ δ' ὧ Ζῶς ἐσίδῳι, ψυχὴν μάλα πολλὰ περθεύσῃ

195 Ἐκώσῃ θανάσιο. κακῶν δ' ὅσα ἔσσετ' ἀρωγός.
 Τίτῃ μάτην, ἄνθρωπε, θυγατέρις μακάρεσσιν;
 Τίτῃ μάτην τελευτήκει αὐτῶν θυρανὸν ἤλυθε κνῖαι;
 Ἰχθεὺς. ἔ γ' ὄναρ ἐν * ἀθανάτοισι θυήλης.
 Οὐ γάρ τις δύναται γένεσιν μεπαρτεψέμεν ἀνδρῶν.

200 Ἢ θ' αἶμα νηπιάχοις συγγίγνεται ἀνθρώποισιν,
 Εὐθύτε μοιρέων εἰλίσσεται ἀμφὶ μίποισιν
 Κλώσμασιν ἀρήκτοισι σιδηρείοισι τ' ἀτράκτοισι.
 Ῥέζε Κρόνῳ καὶ Ἀρῇ καὶ Ἑρμῇ καὶ Κυθέρῃ
 Καὶ Διὶ καὶ μῆνι καὶ ἡλίῳ βασιλῇ.

205 Ὅσπερ γ' ἀνθρώποις θεῶν, κατὰ καὶ ἀνδρῶν,
 Πόντου καὶ ποταμῶν πάντων ῥοδίων ἀνέμωντι,
 Καὶ γῆς καρποφόροιο καὶ ἡέρῳ ἀενάοιο.
 Πλησιφαῆς Κρονίωνι συνανήσασσι σελήνῃ

* MS. Φθέρεσσι * MS. Φέρον * MS. ἀθανάτοισιν

B

Ευ-

Εὐτυχὲς ῥέζῃ καὶ μακαριότητι.

210 Εἰ δὲ λίποι Κραδίαν Φάει πλεῖσθαι σελήνῃ,

Οὐκέτι σὴν εὐπὴν ἐνὸς ἔχει δύνάμιν.

Ἀλλὰ κακῶν φασγάνων πέλοι λείψαναι σπῆος φῶτιν

Ἐκφρονας αἰκαμάρας ἢ κατερὰς πλάσσειν,

Ἀμβλύπρόντ' ἐπέλασεν ἐὰν βίῳ ὦ κακώτατος.

215 Ἀρης καὶ Φαίδων κατ' ἐναντίον αἰδέσθουσιν

Ἀνθρώποις ἐπόμενον ἀναιμαλίην βιώσαντο

Καὶ προκοπῇ περῶσι καὶ ὡς Φιλίης * ἀδείκτους

Ἀμφω κίντρον ἔχοντες, ἐπεὶ Διὸς ἔτατο πολῆτη,

Καὶ δόξαι, καὶ σωφροσύναι, καὶ πίστεις ἐοδῶσι.

220 Ἐκ δ' Ἀρεῖ στείγῃσι κακὰ θρονοῖσι, μέγα κτε,

Ἐγκλήσις μεράλαι, πρὶ χρώματι, ἐοδ' ἄτ' ἀργαῖνες.

Οὐπι δ' Ὀπραίειαν, ἅν Ὀπρήν ᾗ πύκνυνται.

Ἦν ᾗ μεσσηρινὴ παρόσις, πρὶ ἅν ἅκων ἔχονται.

Κεῖτρον ἔχων παρόδῳ μήνης μετ' καὶ δωδεκείης.

225 Ἦν πως Φωσφορέσαι σελήνῃ πρὸς σινάπην,

Ἀρχοντας μεράλεις, ἀδείκτους, ἑμφορὰς ἀνέκτους,

Ἐνδόξους, σποφίοντι καρήσας προσημνέντας,

Πλέτω πρηνέας, ἀγκυλίας ἀπορρώπωνται.

Ἀμφότεροι δύνωτες ἐμῷ Κρόνῳ ἡδὲ καὶ Ἀρης.

230 Μήνης ἡελίου κατ' ἀντίον ἐρηώσαν,

Ῥέζουσ' ἑμμανέας πύκνους φρένας ἐξολόκωντας.

* in marg. atscriptum συνεδίσταν, ἀλάττειν

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΑ. Lib. I. 11

Ὅσσην δ' ὄραϊν νεύων σπινθεΐδα μορφῆν.

Οἱ γ' καὶ εὐφρονέειες ἀσπίδα πῆματ' ἔχουσιν

Πύπνου συνόδοισι σελιναίης ὑπὸ ριπῆς.

235 Ἦν γ' Κρόνος μέσσητε καὶ Ἀρεως ἦν Ἀφροδίτη,

καὶ μήτηρ λάσσωσι καὶ Ἑρμῶων περὶ γαίῳ,

Δρωσιν Φειδωπὸς ἡ * μόνιμος, οἷθ' ἱεροῖσιν

Ἐζήμενοι ζώουσιν ὀνείρατε μυθίζοντες.

οἱ γ' καὶ ἐν κατωχαῖσι θεῶν πεπρωμένοι αἰετῇ,

240 Δεσμοῖσιν μὲν ἔδωκαν ἐὼν δέμας ἀρήκτους,

εἴματα μὲν ῥυπνῶντες, τέλεις δ' ἔχουσιν ἑμαίαι

Ἰππων, κηροπαγεῖς, ὅλοαί τηρῆσι κάρηνοι.

οἱ γ' καὶ ἀμφιπῆμοισι σιδηρείοις πελέκεσιν

Ἐνθα λυσσῶντες ἐὼν δέμας αἰμάσσουσιν.

245 Πλησιφαῆς δ' Ἀρηΐ συναντήσασα σελήνη

Ζηνὸς ὅπερ Κύπελδος τε κακὴ καὶ πένη τέτοκται,

βλάπτει μὲν βίοτον καὶ πλάσσειν ἄνδρα πένητα

Ἐνιδίως ἔρρεξε, μινυνθᾶδιόντε χρόνοισιν

Ἐξαπίνης ἀπόλεσε βίη κακουργαί μερίης.

250 Ἀρεῶν ἡδὲ Κρόνοιο μέσση δέμαινε σελήνη,

οὐνεκεν δ' ἔργαλιν πέλεται μαγισαῖσι τεκέσας.

Τρύχει γ' πάντας κρυφίμων ἄπο. πλάκας δ' αὐτὰς

ὦλεσεν ἐν θανάτοισι βιαιοπάτοισι βαλῆσα,

Ἀψαυδῆας βρόχον αἰνόν, ἡ ἀεαυδῆας ξίφος ὅζυ.

* MS. μόνιμος

155 Η^ν πυρὶ δαιμονιάς, ἢ ἐν ὕδασι πολλὰ παθούσας.

Ἀρε^ῶ ἡδὲ Κρόνῳ μέση Κύπρις ὃ καλοεργός,
οὔνεκεν ἀνθρώποισι κακὴ κατὰ λέκτρα τίτυκται.
Μίσγει γὰρ δούλαισιν ἐπιερίσιν, ἅς φιλέοντες
Ζήλῳ ἐλάυνοντο κακοεργαί. πολλὰκι δ' οὕτω

260 Ἀνέρες ὀργισώμενοι ἀποκλείουσι γυναῖκας,

καὶ μόρον αἰὼν ἔχουσι κακῆς Διὶ λέκτρα Κυθήρης.
Ζώδιον ὠρονόμοιο λαχὼν Ζῶς ἡδ' Ἀφροδίτη
Ἀρε^ῶ δύνοντ' ἀνελέ^ῶ ἡδὲ Κρόνῳ,
Πλούσιοι ἐν πρώτοις καὶ ἐν πυμάτοις πένητες,

265 Ἀλλ' ὅτε ἐκλείπουσι μάχας θορύβου τε δικαστε

εἰ μὴ πως φαίδων πυμάτων περὶ μοῖραν ὁδῶσι.

Εἰ δ' Ἀρης ὥρην κατέχοι φαίνωνται σὺν αὐτῷ,
Δύνη δ' αὖ φαίδων κατ' ἐναντίον ἀμφοτέρωσιν,
Ἐν νεότητι πένητα καὶ ἐς τέλος ὄππορον ἄνδρα

270 Ῥέζουσιν, * βίοντι δ' ἀνώμαλα ἔργα τελέουσιν.

Εἰ γὰρ Κρόνῳ καὶ Ἀρεῇ συνῇ κερύεσσα σελήνη
Μοῖρην ἐνὶ οὐδὲν ἔχουσα, συνάπτη δ' αὐτίκα πῖσδε,
Ἐν τὸς ἔχει κακίην Ἀρε^ῶ ἡδὲ Κρόνῳ αἰών.
Λινὸς ἀνθρώπων ἔσται βί^ῳ ἡδ' ἐλεεινός,

275 Καὶ πνίγη, καὶ μοῖρα κακὴ, καὶ λάτρεα ἔργα

Πάσονται, βίοντι τε ῥοπή λείψουσιν πέμοροι.

Ἡνίκα δ' ἡ κερύεσσα μέσση πόντον ἀμφιβιβῶσαι

* MS. βίοντι

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΑ. *Lib. I.* 13

Νυκτερινῷ θέματι[Ⓢ] κατὰ μοῖραν ἴσσι Φαανθῇ,

Ἡέλιος[Ⓢ] Ἰππικεντρ[Ⓢ] ἐν ἀρσενικοῖσι πόποις,

280 Γεννώσιν βασιλῆα θεὸν βροτὸν ἀνθρώποιςιν.

Ἐρμάας ἧ μισθρανέων, Τιτὰν ἧ σὺν αὐτῷ,

Ἀ'υτῇ[Ⓢ] ἡ κερόεσα ἐπ' ὠρονόμοιο τυχεῖσι

Ἡμερινῷ θέματι[Ⓢ], βασιληίδος ἐσι γενέθλη.

Ταῦτα δέ τι πλέεσσιν, ἐπὴν Ἰππικεντροὶ εἰώσιν,

285 Μηδένα τῶν ὀλοῶν πατ' ἐναυλίον ἐχθρὸν ἔχοντες.

Ἦν δ' Ἰππὶ μαρτυρίην Ἀ'ρεως ἐλθ' ὅς[Ⓢ] Ἀ'φροδίτη

Ὀῦμα βαλὴ πανταυγὺς ἐν ἡμερινῇσι λοχείαις,

Ἐκ πυρὸς αὐχῆσυσσι τέχνας μέλανός τε σιδήρεα

Ἀ'κμοσι ραυστόποις μεταλημμένοι ἡδὲ καμίνω.

290 Ἐρμῆς δ' οἰκείοις ὅπ' ἂν κ' κύκλα Φαανθῇ,

Μαρτυρίῃ[Ⓢ] ἧ Κρόνιοι[Ⓢ] κατ' αἰθέρα τῷδε πελάζῃ.

Δῆπτε ρήτορας ἀνδρας ἰδ' ἐν σφίεσσιν ἀείψας,

Ἐ'σσιδαι δαίκνυσσι καὶ ἀερολόγους θεοφήμες.

Εἰ ἧ σελήμας ἐλκεωπιδ[Ⓢ] ἄσπετ[Ⓢ] ἄσπερ

295 Ἐρμείας σύμφωνον ἔχει κ' κωσμὸν ἀταρπὴν,

καὶ μένη κυθέρεια σιτῇ καλῷ φαέθονι,

Ἐκτῆρας χρυσῶιο καὶ ἰνδογανῆς ἐλέφαντ[Ⓢ]

Ἐργαπίνους ῥέζαι καὶ ζωρεαφίης μεδέοντας,

Εὐφυίας θελγκῶντι καὶ * Ὀτυπίας κανονισμῶν

300 Κωσμητὸς μάλα τι πεπνημμένα πηχάζοντας.

* MS. καθ' αἰθερατωδε * Suprascr. Ὀτυπίας

Ζῆνός δ' ἔτ' ἂν φαίνοιτο βάλῃ λαμπυρόντας αἰπὸς

* Ἑρμεία μίγδης διαπαύξασιν ὄλεσμός,

Ῥήτορας ἐμφαίνοντι βροτῶς σφίγῃ π κρηπύρας

Ζηλωτῶς, τούχῃ τε λόγων νεότητάτε λαμπρῶν

305 Τραμματικὴν ἀσκησιν ἐνὶ στήνοισιν ἔχοντας.

Μήνης δ' ἀμφικέρως σκοπῶν δρόμῳ ἡνίκ' ἂν ὀφθῇ

Ἀρεῶς * οἰκτίνεσσι πόλιν λαζάρωσιν βαίνων,

Σπύλβαν δ' ἀμφ' αὐτοῖς ἢ πύ διάμετρος ὄρεσθ' ἢ

Ζωιδίῳ, πύρρῳ κακῶς λήστρας ἀνδρας,

310 Καὶ θυρότρων δυνῶς ἐπανύκτορας ὀθιῶν,

Κλεπτήρας φασίλους νυκτοπλανέας πλέεσιν.

Οὔτοι φασματόεις ἐν ἀλλοτρίοις μελάθροισι

Εἰς στυγερὰς ἤξεισι σιδηρόεντά τε δεσμά,

Εἰρκτῶς δ' οἰκήσασσι φυλασσόμενοι αἰλυσσῶσιν

315 Ἐντε βίαν ἴδοντες λαίψαι κακοεργαί θυμῷ,

Ἡ σφαρίοις * ξίφεσιν δεδαῖγμύλοι ἢ πελέεσσιν,

Ἡ βρόχον ἀγχοπέοντα δι' αὐχένῳ ἐνδήσαντες,

Ἡ δίχ' ἀμμοτόμῳ φέρων βίον αἵματι λαίψαι

Σφονδυλέοντα τράχηλον ἢ ἵμιον ἀκροταμηνθεῖς,

320 Πνεῦμα τ' ἐὼν λαίψασσι περὶ μύρας ὑπ' ἀνάγκης.

Ἡ ἐλὶ * κρόνῳ καὶ Ἀρεῶς ἀστράς ἀθρῶν

Ἀκπηνηβολίῃσι φασσφίρῳ οὐλύμῳ,

Ναυστοβόλῃσι δόκοντι καὶ ὕδατ' ἴστας ἀνδρας,

* Suprastr. ἡμῶς * in marg. γ. ξίφεσσι δεδαῖγ

Πλω-

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΑ. Lib. I. 15

Πλωτάρχας σκαφίων, οὐ πολλὰ μὲν ναυφραγίῃσι

325 Χείματ' ἄρουμ' ἔμμετο * ῥῖον σῶζεσι δὲ ἄλλῃσι

Νηχοῦμνοι μοίρασιν ἰσχυρότερον ἐν πελάγεσσιν.

Παρφαίωνων δ' ἄσπερ καταποχρόαο Κρόνου

Ἡελὺς πελάεσσιν ἀν' ἔρανον ἦν ἰσμοίρετο,

Τηνίκα Φυορῶν βρεφῶν γεννήτορα πῶπιν

330 Μητέρ' εἰς αἶδην πέμψει νεκυηπόλ' αἶσα,

Κτήματ' ἐκβάλλει πατρῷα καὶ μέγαν ὄλβον,

Καίτε κασιγνήτων θάνατον ὀρώσει περὸντων,

Κ' ἐκ πολλῶν θανάτων πλεῖστον μέγαν ἀόχνησεν.

Ἦν δ' ὅτε σεληνάης ἀκτὺς ἰσμοίρεα πελάζει.

335 Μάρτυρ δ' ἐπὶ τῷ γένεσσι καὶ Πυρῶς,

Ἦ μήτηρ πεντήρ' οἴχεσθαι εἰς αἶδην,

Ἦ ἐμογοσποκίη δεδαίγμενη ἢ ὑπὸ νόσῃ.

Αἰμηρεῖσι γυναιξὶ φύσις κρύφει ἄλγ' ἔδωκεν.

Ἦν Κρόν' ὠρονομή, Πυρῶς δυνῆ δ' κατ' ἰδὺν.

340 Ἀλλὰ μὲν ἔστιν ἀνὴρ καὶ βιαϊότατον μέρος ἔχει.

Ἡελίῳ περὶ γάμων ἄρης, μήνῃ δέ τ' ἐφάινων,

Δέλεος ποιήσει ἢ καὶ γονέων στερήσει.

Ἦν δέ τι καὶ Παφίη κατ' ἐνασίῳ Ἄρει ἔλθῃ.

Καὶ πάντην τετραγών' ἴδοι Κρόν' ὑψόθεν ἐσώσῃ.

345 Ἐκ δέλων δέλεος τάςδε νόει ξυνέσει.

Ἦν φαέθων περὶ γάμων ἴδοι Κρόνον, ἢ τε γάμων,

* MS. βίοπιν

B. 2.

Ἑρμείας δι' ἑτ' ἔπ' ὠρονόμα μῆνη π.σὺν αὐτῷ,

Εὐτυχές ἐκ γενεῆς *ἑστέλα τῆπ θέμα

Δόξη καὶ πλέτω καὶ Φιλίαις μερόπων.

350 καὶ Ζῶς ὠρονομῶν Πυρόεις θ' ἅμα καὶ τρίτῃ Ἑρμῆς,

Μῆνη δι' ἐκ συνόδοιο Κρόνον Φίλον ἀγκαλίσσῃ,

Εὐπράκτως ῥέζει καὶ μακαριστότατος.

Ἦν ᾗ Κρόνῃ παρόδοισιν ἐπ' Ἀρηῇ τόπῳ ἔλθοι

Ψυχρὸς ἐὼν θερμοῖο, μολῶν τόπῳ ἔκαλοεργός,

355 Ἑστέλα ἀνθρώποις πολλῶν κακῶν αἵτῃ ἔτῃ.

Λύπας γὰρ σπανάχας π. βλάβας ἔξει μερόποσιν.

Ἀρης δι' ἐκ παρόδοισι κατὰ πλάσας Κρόνον αἰνὸν

Ἐσθλὸς ἔφυ. κλήσεις δι' ἀγαθῶν καὶ νίκης ὀπάζει.

Εἴρηται δρόμῃ ἑράνι αὐτανῶν τε *πλανῶντε.

360 Λοιπὸν μοι Μῆσαι δότε αἵσαι πλείονα τάτων

Εἰς ἐπείραν εἰβλον τῷδε μέτρῳ πρὸς ἑπῇ

*MS. ἐσείη *MS. πλανητῶν.

ΜΑΝΕΘΩΝΟΣ Α'ΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΩΝ

ΒΙΒΛΙΟΝ Α

ΠΕΠΛΗΡΩΤΑΙ.

Ε'Ν

ΕΝ ΤΩ Β ΤΟΥΤΩ ΒΙΒΛΙΩ ΔΙΕΞΕΙΣΙΝ,

Α Περὶ τῆς θέσεως τῶν ἐν τῇ σφαίρᾳ κύκλων φαι-
νομένων τε καὶ ἀφανῶν καὶ ἄξονος καὶ ἐκλίνοντος
καὶ τῆς ἐν πῶς κύκλοις τῶν ἄστρον τε καὶ ἀστέρων θέσεως
καὶ τῶν λοξῶν κύκλων.

Β Τίς ἐκάς τ' ἐπὶ πάλαι τῶν ἐν ἰδίῳ, καὶ τίς ἐν ἀλλοτρίῳ
οἰκῶ φαινόμενος ἀποτελεῖ.

Γ Τίς ἐκάς τ' ἐπὶ πάλαι τῶν ἐν τῇ ἀνατολῇ καὶ τίς ἐν τῇ
δύσει δύναμις.

Δ Περὶ τῶν φάσεων τῶν πλανητῶν, καὶ πῶς μὲν ἐκάς τ' αὐτῶν
τῶν ἡλίου πυρῶν ἀποτελεῖ, καὶ τίς ἀφαιμετῶν, πῶς ἢ τῇ σελήνῃ
καθ' ἐκάστῃ τῶν δύο φάσεων.

Π αἵπτε μὲν κόσμοιο * καὶ αἰθέρα κυραίνοντες
Ἡέλιος μὲν τε δὴμασπῆς τε φέρονται.

Ἄστρα δὲ ἅρ' ἡλίῳ μύρια τ' ἔσαν ὧ * ἐστέλειται
μαρμαίροντι ὅτι νυκτὶ, πᾶς μὲν σελεύεισιν ἀφαιροῖς

5 αἰθροῖσι, ὡς ὅσον ἔστω ὅμμασιν ἀνὰ ζεῶν.

Πολλοὶ δὲ αὐτ' αἰγλῆσι φαινόμενοι βλοσυροῖσι

ἁστέρες, ὡς καὶ φέγῃ ὅτι χθονὸς ἡμετέροις

φαίνειν, ὅτι ἀσέληνον ἔχῃ δρόμον ἀμβροσίῃ νύξ.

Καὶ μὲν δὲ πάντες πάντα δι' αἰθέρος αἶεν ἄρρηκτον

* MS. καθ' * MS. ἐστέλειται

C

Α' πάλαι

- 10 Ἀ' παλιν ἐνὶ χώρῃ, τῇ δ' πρὸ πρῶτα δέλαται
 Ἐλκόρμ' ἀντλήθην ἐφ' ἑσπερίην δύσιν αἰεὶ
 Παῦρ' ὑπὸ δικηλέων πρῶτων πετυπωμένα μορφαῖς
 Ἀ' ἄλλως δὲ πλέονα ἀπαρτίστην πεφορημένα * πέρησ
 Πάντε δ' ἄς αἵ τρες οἱ Δία χαλκώτατοι Δία κύκλε
 Ζωδιακῇ πλάζονται ἀμειβομένοι κ' κόσμον,
 Ἀ' δ' ἰκλ' ἕς Φύλα βροτῶν ὀνόμηναν αἰλήτης.
 Τῶν μὲν δὲ μετόπισθε φίλη μεμνήσμε' αἰοιδῷ.
 Μακρὸς δ' αὖ Δία μέσση ἐλήλαται ἔρπον' ἄξων,
 Ἀ' σμυφῆς, ὅσοισιν ἐρμύμνῳ, ἀπορτίσθη,
- 20 Ὅς περὶ πᾶν γαίης τε καὶ ἀετρυγίης Δία πάντες
 Ὡκα διηγεῖται διγυμνῳ, ὡς δὲ δολιχῇ.
 Τῇ δ' ὅς δὴ πύλοι εἰσι κατακλῖπτον ἀσάλδοι
 Ὅς μὲν ὅππῃ κρυερῇ βορέα προῖσιν ἀετρώς
 Καὶ κεφαλὴν ἄγχε βαίης κυνοσχερίδ' ἀρκίη
 25 Ἀ' λλ' ὅς ἐν διερω νότῳ ἴσεται, ἀλλ' ὅ μὲν ὕψῃ
 Κεῖται ὑπερχθόνῳ, νόπῳ δ' αἰδήλῳ ὑπὸ αἴαν.
 Κύκλοι δ' αὖ πολλοὶ καὶ ἀπείρτοι ἔρπον' ἄσσω
 Δίνονται, ἕς αὐτὸς αἰὲ σφαιρεῖ σφοδράλῃ
 Τόχῃ ἐλαιομένων ἄσρων κατ' ἀπείρτον οἶμον.
- 30 Τῶδ' ἐτε πάντων εἰσὶ πανέξοχοι ἐννέα κύκλοι,
 Δυσὶ μὲν περδίοπιοι ἢ δ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρατοί.
 Οἱ δ' ἄλλοι μήτι μερόπων περσπίσινε νοητοί,
 Ἐνθ' αἰδέεσθαι μὲν εἶσιν ἰδί' ἐν Φρεσὶ μένον ὀρητοί,

* supra scr. κἀδ' α.

35 Ἀ' λ-

ΑΠΟΤΕΛΕΜΑΤΙΚΑ Lib. II. 19

Ἀλλήλους τε περιβλήθην· φασμάτωσι αἰετῶν.

35 Ὡς μὲν γὰρ πρῶτον· καὶ πόλιν διὰ δρόμῳ ὑψῆ,
 ὅτι βροχῶν φῶτις· ὅτι κληροῖ καλίσσῃ,
 Τὸν ὃ μῆτε ἡρώδης· θέρε· περιλαμπρῶν· αἰετῶν
 Γένονταί μετὰ τοῖς π, δι' ἑθὺς ἄρμα πηλῶν
 Ἰσὺν ἡέλιον· πᾶσι καὶ νύκτ' ἄρματα πηλῶν.

40 Τῷ δὲ ὅτι χαμῆς· τε ἡρώδης· κούκλος· ἐξήραται·
 Εἰς αἰετῶν δὲ ὅτι τῷ ἡρώδῳ· πᾶσι, ἑθὺς πᾶσι
 Φερόμεται ὡς πηλῶν, πᾶσι γὰρ πᾶσι ὡς πηλῶν.
 Τὰς ὃ μέσας· πηλῶν πᾶσι καὶ πᾶσι αἰετῶν
 Ἀκρῆς ἀρχαῖοι καὶ πᾶσι αἰετῶν πᾶσι αἰετῶν.

45 Ἀλλήλους· πᾶσι καὶ πᾶσι αἰετῶν πᾶσι αἰετῶν.
 Ὡς μὲν ἐν θηητοῖς καλῶν· αἰετῶν ὡς πηλῶν,
 Ὡς ὃ μετὰ πηλῶν ὑψῆ ἀκρῆς καὶ πηλῶν αἰετῶν.
 Ἀμφότεροι δὲ αἰετῶν πᾶσι καὶ πᾶσι αἰετῶν
 Εἰς αἰετῶν πᾶσι καὶ πᾶσι αἰετῶν αἰετῶν.

50 Οἱ ὃ μὲν ἐν πᾶσι αἰετῶν αἰετῶν πᾶσι αἰετῶν
 Γνώσεσθαι καὶ πᾶσι αἰετῶν αἰετῶν πᾶσι αἰετῶν
 Διότι πᾶσι αἰετῶν πᾶσι αἰετῶν πᾶσι αἰετῶν
 Τὸν μὲν ἡρώδης καὶ πᾶσι αἰετῶν πᾶσι αἰετῶν,
 Τὸν δὲ πᾶσι αἰετῶν πᾶσι αἰετῶν πᾶσι αἰετῶν
 55 Ζωδιακόν. καὶ πᾶσι αἰετῶν πᾶσι αἰετῶν πᾶσι αἰετῶν
 Οὐρανὸν ἀμφότεροι διότι πᾶσι αἰετῶν πᾶσι αἰετῶν.

* MS. αἰετῶν * MS. ὡς πᾶσι

29 ΜΑΝΕΘΩΝΟΣ ΠΑ

- Εἴπα δ' ἄρ, ἀντὶρ πρῶτον αἰετάρη, εἰσὶν ἄρ' αἶται
 Καὶ μῆν' πυκνῶσιν ἐπὶ φρεσὶν ἐσηύτε·
 Οὐνεκεν εἰ δ' αὖτις μαρμαίρεις ἐλπίσιν τε φανεύεις·
 60 Οὐδὲ μὲν ἐν χροῖσιν διακρίνεται ἰσορέωνται,
 Ἀλλ' αὐτὰς δαύτην οἰόμεθι σφείας ἄσρων
 Κυκλῶσθ', πάτερ αὐτὴς αἰτερὴς αἶεν ἀγέεται
 Οὐρανός, ἐν σφαλαίῳ περὶ χροῖσιν αἶαν ἐλίσσεται·
 Ἡ' γὰρ δὲ τὴν μὲν τὴν βορρῆον ἀστέρων ἄρκτου
 65 Μάκρον θ', ἣν ἐλίκην ναῦται νηῶν ὀνόμηναν,
 Ἀμφιχαρῆσσανται φαίνοι σφαλώμηναι αἶεν·
 Οἱ γένοιτο αἰετοτάτοις φαίνονται περὶ ποσσίν·
 Ἀἴηθ' δ' αὖ κύκλοιό μεσσην διὰ χεῖρας βοάων
 Τέρναι ὑπὸ ἀγκυρῶν σπαιῶ, κεφαλῆς τε δράκοντος·
 70 Ἀκροτάτης ψαυῆς, τέρνον δ' ὑπὸ κηφίῳ εἰσι
 Καὶ κλεινὴς ἀλάχοιο ὄψα ποσὶ Κασσιόπης·
 Κύκλ' δ' ὅς τε τρίται βέρεθ' πυρλαμπέθ' ἔσση,
 Ἐστέρη δ' αὖτις περὶ γράφεται κατ' ὄλυμπον
 Καρκίν' ἐν δόατος μείσης ἐπὶ πηλοφάσσης·
 75 Κῶπη δὲ τμήγων μέσση διὰ καρκίνον αὐτὴν
 Ζωὴν τ' αὐχένιον χαίτην χαρῆσσιο λείοντος·
 Σπιδαν π' πρῶτην ἄφισθ', βελαντ' ἐφίεχον
 Ὠμὸς, ἱερνὸς τε δερὴν πινυσι περὶ γοῶν
 Καὶ πόδας ἱππίας, χαρῆς τ' ἀγκυρῶν βορρῆς·
 80 Ἀνδρομέδης καρπὸς χεῖρος, λαίην δὲ τε κνήμην

Περ

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΑ. Lib. II. 21

Περσέῳ, ὑπὸ πάντε παῖδες θένειν ἡνιόχοιο,

καὶ βελανῶν διδύμων δὴν καὶ χείρεσσιν κέρειωα.

Αὐτὰρ ἰσημεριῶν περὶ ἡὺ φρεσίν αὖ ἐπὶ θυμῷ

Ἀτρεΐῳ ἐκ μεσέπιο χαλασόμενον περλοῖε.

85 Κεῖθεν δ' αὖ παρμενιδόμην πῦρ ἐπὶ πύδας ἄκρης,

καὶ καλλῶ ζώνῃ θυρεκλόνῃ ὤρελιν.

Ἰδρυσθ' ὄλκον ἀπειρεσίης κρητῆρατι μέσση.

Ἐξῆς δ' ἀκροτάτῃ σόλῃμ ἡρώων' ἱερταίνῃς

Παρθένη, ἰσθόλῃτε διὰ χηλῆς ὑπερίοντα

90 Σκορπίε, ἰγνύας περ ἀλατρίβον' ὀφίηχα,

καὶ χαίτης ἄκρης * ἐπαφώμην ὠκέῳ ἵππῳ.

Μέσση τ' ἀμφοτέρωθεν ἐκ χηλῆς δεινόντα

Χαιμερίε * τροπῆς κύκλον θυῶ ἀιοκερῆ

Σκέπῃμ ἐκ περ μέσση διεκπυρόωντ' ὅππῃ γυῖα

95 Ἀμφότερ' ὑδροχόου καὶ κήπι' εἰναλίοιο.

Οὐρῶν ἡδὲ λαγυῶν δὴν ἐρίων ὅππῃ μέσση

Ἡκοσόμενον, πρῶτος τ' ἐπὶ πύδας κηλῆς * δὲ καὶ Ἀργεῖ

Ποντοπύρα πέμνοντα δι' αἰθέρε * ἄκρα κέρυμβα,

Κενταύρα τ' ἄμας νόπον κέντρον τ' ὀλοοῖο.

100 Σκορπίε, ἡδὲ βίαν ἐρίων μέγα πρὸς ὅππῃ.

Τὸν δ' ἄρα δὴ νόπον, μεθ' ὃν ὑκέτι Φέγγ' ἱερῶν

Ἄστρον ἀνθρώποις, οἳ δὴ χηλῶν τιμὴν νέμονται.

Ὅππῃ καὶ κέντρον ὑπὸ σφιδέρας χαλκῶσσι,

* MS. ἐπαφώμην * ὠκέας

C 3

Πη-

Πηδάλιον περὶ τῆς, πλὴν αἰροπόμοις τιμῆς

105 Πηλὶς ἐκ καρφῆς Παλῆς γίτ' αἰ' ἀτρεσιν ἄργυ.

Οἱ ᾧ δύω, πρὶ πέρτε πάλω ἀσπεράννη,

Ἐσῶσι ἀσπεράννη καὶ ἀπλάνες πρὶ κόσμου,

Πάντων δικήλων αἰσὶ ἐπαφύμμοι ἑμῶ.

Ὅς μὲν γὰρ ὑψὲ θοὸν ἔχον ἐστὶν ἐμῶ.

110 Ὁ ἄλλω εἶμα ἔχων καὶ ἀέλον ἡλίου,

Κρίνων καὶ θηταῖσιν ἄγων βασιλῶ λυσιτ' ἔργων

Ὅς ᾧ περὶ φεμῶ πύματοι πόντοντι καὶ μῆσω

φαίνων ἀντολίας δύσι δ' ὑπὸ βένθεσι κούθων,

Ὅς * ῥα θ' ἐλζὼν κύκλῳ ὑπὸ ἀνθρώπων πεφάντη.

115 Ὁ ἄλλω μακίστην ὅσων ὀππόμεναι ὀππόμεναι.

Ὀλκὸς δ' αἰτὶ καλαξίης βασιὸς μὲν ἔσται

λαμπυρῶν μοῖρῃ· τὸ δὲ οἱ πλέον * ἐστὶν αἰμαυρὸν.

Γυρῶται δ' ὑψὲ μὲν ὅττι ποιαῖς βαρέας

Ἐν θρόνῳ ἐξομλῆς γένωα ἄχρῃ καυταῖς

120 Παρ κεφαλῇ κηρέθ. ὁ δ' ὀππόμεναι πρὸς τέρμα

αἰγνῶτε μέσων καὶ πρὸς ἀχρῇ κοράνης

Ἀκρόπαιον κέντρον θηρὸς φονεῖο τε μέσων,

καὶ ᾧ θηρῶν ἄχρῃ ἰδ' ὅπλας κενταύροιο

τέλειος. ἐν δ' ἄχρῃ κέντρον ἀέρεται ἐν βορέα

125 Ἀψορῶθ. ἀπὸ τῆς ἀμειβάμεθ. καὶ πρὸς τέρμα

καὶ κηρῶς ἀδύρως κορυφῇ θ' ὀππόμεναι

* MS. ῥα θ' * MS. ὅς πρὸς

καὶ

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΑ. Lib. II. 23

Καὶ γόναθ' ἐπὶ γούνατ' ἔδωκε γορροφάνας

Δειξιπρὸς Περσῶν, ἃ δὲ πῦρ ὥς θύει.

Ζαῖδακός δ' ὡς περ τι κατ' οὐρανὸν ἔτασσεν πάντων

130 Εὐτρεχάλων κύκλων μάλα ἀγρυπνῶν καὶ δρυάδας,

Δώδεκ' ἔτασσε δαίλοισι κακασμύρῃσι δὲ ἀδρήσιν.

Ἀμφὶ δ' αἶψ' αὐτὴν καίτοι ἔτασσε ἀστράσιν * πνευμαίνοντα

Κελὸς καὶ πῦρ, ἄνδρες δ' ἔτασσε ταῦτα, μετ' αὐτὰ

Καρπῶν, ἦ δὲ λίαν, πᾶν χυάσσει ἐν χειρὶ Φέρουσα

135 Παρθένην, ἀνθρώπων γένος πόντος παλαιῶν,

Χηλαῖν, αἷς καὶ δὴ * μετεφθήσκον ἀέρες εἰσὶν

Καὶ ζυγὸν ὀπλήσαντες, ἐπὶ ἐπένυσαν ἐκώτερθεν

Οἷα περ ἀκρότης θηρὸς ζυγὸν ἐλκερδύουσα

Σκορπίῳ ἐστ' ἐπὶ βίη * θηρὸς τοξότῃ,

140 Καὶ δὲ καὶ αἰγιοκέρως, μετ' ὃν ὕδροχόστει καὶ ἰχθύς.

Οἷα καὶ μὲν δὴ πάντες εἰς παρεόντες ἄρῃσι

Ἀέρες ἐν θύελλῃ ἐπὶ ἐσθλοδότῃ μὲν δρυάδας

Καὶ πᾶν ἐσθλὸν ὀπλίσαντες καὶ ὅλα μύθῃ λυγρὰ

Τῷ μάλα χρηρὸν σκέπειν, ὅπῃσι σφετέροισι δάμοισιν

145 Ἡ καὶ ἐν ὀρέσιν εἰς βεβρωπὸς ὀρώντα.

Εἰ μὲν γὰρ πλεονέκτες, πολλὰ * Φέρτερον εἶδε τι πανύρεσι,

Μειότερον κῦθ' βίωται καὶ πρᾶξιν ὀπισθάν.

Ἀλλὰ καὶ ἀλλήλων ὅς ἀμειβομένοι κλυτὰ Φέρουσι

* MS. οἷα περ * MS. πάντι Φαίνοντα * MS. p. m.

μετεφθήσκον * MS. Φέρτεροι

Οἷα καὶ

Οἴκοις ἐκτελέουσ, μάλα χρυσῷ κατὰλέξαι τοὺς
 150 φαίνων μῦθι. Διὸς ζώουσ μεγακροδίας ἀνδράσ·
 τῶχ' καὶ βασιλεύουσ, * ἰδ' αὐτ' ἐπείρουσιν ἀνάκτων
 Ες Φιλίῳ ζώουσιν, καὶ αὐτὰς πολλὰσι δέσμων
 Πηλῆας ἐξαιφνίεν εὐπύματον ἀναξιν,
 Χρήματα τ' ἐν χερσὶν δάκν βασιλῆα νεοῦν,

155 Πολλὰκι δ' αἰλοτρύων τέκνων πατέρας καλέεσθαι
 Δῶκεν, ἣ ἐκθελμύς παῖδας σφετέρως ἀπιδάκν.
 Ζῶς δ' Κρόνιο τέκνους πατέρων βίοντι μὲν ὁπάξει,
 Εὐκταίνους τε πῆμσιν, ἅπαν πολυγῆθ' ἔλκε
 Φειδωλὰς μὴδ' ὅσον ἐὼν κλειάνων ἐρέξαντας,

160 Ἡΐδανὸν εἶρνοισι νόον καὶ ἀναλκιν ἔχοντας.
 Ἀμφὶ ὅθεν πολὺ μῦθον ἢ ἐν πελάσσι φρονδύντας.
 Ἐν δ' ἔργοις πρήξειθ' ἐπείρουσ ὑποπεπληγῶτες
 Ὅσαίτε ἐκτελέουσιν, ἀποκρύπτει κλέθ' ἐσθλόν.
 Πολλὰκι δ' αἰλοτρύων παίδων πατέρας καλέεσθαι

165 Δῶκεν, ἣ ἐκθελμύς ἢ καὶ σφετέρως ἀπιδάκν.
 Ἐν δ' ἄρεως οἴκοισιν ἢ ἐν ζώουσι βεβηκώς
 φαίνων νωχελίας τε καὶ ἀδρανίας μάλα ῥέζει,
 Δαλὺς, πανταρθεὺς τε, φρεσὶν καταπεπληγῶτες,
 Λυχημεύς, ἐὼν ἤτοι ἀνὴρ βλάπτοκας ἀνείας.

170 Ἀλλ' ἄρης οἴκοισι Κρόνι πολλοῖο βεβηκώς
 Πανταρθεὺς τῶχ', καὶ περὶ τοῖσι πολυμέντας,

* MS. αἰδ'

Πρὸς

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΑ. *Lib. II.* 25

Πρὸς δ' ἐπὶ δαγδαλέας καὶ δὴπάλμους καὶ * ἀτρείδας,
Πρῆξιν παντοίῳ τε καὶ ἔργα τελευτῆς ἀμόχθους,
Οἷσι τ' ἐφορμήσωσιν αἰεὶ τέκμων ἐπὶ γούνασι.

175 Φθίρεφ δὲ κλῆρον πατρῷον, ἠδὲ συνάμους
Πρεσβυτέρους πάντας κρυερῷ ζόφῳ ἀμφικαλύπτει.
Ἀφρογμῶς ᾧ Κρόνον Ὀπιδῶν οἴκοις πῖδε πιεῖ,
Πρεσβυτέρους ζάγνουσιν ᾧ δμῶσιν ἀκιδναῖς,
Πρὸς δ' ἐπὶ δυσπραμίῳ καὶ δυστεκνίῳ μάλ' ἐπάζει,

180 Ἡ' ξυνὴν δῆμοισι Κύπριν μιᾷ περέχουσα,
Στείρας ἠδ' ἀτόκῃσι συνάπλων δυσκλειὰ λέκτρα.

* Δῆθι κι καὶ χείρεσσιν εἰς ἀλέχους ἐδάϊζαν
Ζήλῳ ἀλαστήσαντες ἐπὶ αἰθέρι, οἷς τελέουσιν.
Ἀφρογμῶς ᾧ Κρόνοιο δόμοις λεχέων ὀλετῆρας

185 Ἀλλοτρίων ἔρρεξε, καὶ ἀσπέρμους θέτο τέκνων,
Οὐ μάλα * γαυραμύους μαχλᾷ ἔνεκεν Φιλότῃ,
Οὔτε Φίλων σφετέρων ἐδ' αὖ πατέρων ἀλέγοντας.
Ἡ' γὰρ δὴ καδνῶν ἐτέρων γάμον αἰχλύνουσιν,
Ἡ' καὶ μητρυῆσιν εἰς ἡ πῶλλα κίδεσσιν

190 Σφωίτερον γυνετῆρ' ὁμόν λέχ' εἰσπνέβησαν.

Ἐν δ' ἄρα χρυσοφαῦς Ἑρμῆς ζώοισι βεβηκώς
φαίνων ὀξείας μερόπων ἡμβλυνεν αἰκας,
καὶ λαλιῆς ἡμαρσε φίλης, ἣ γλῶσσαν * ἔδησεν.

* Ita erat superscriptum, quum in ipso contextu
ἀτρέπτης * Sic MS. * MS. ἐπέδησεν; quod est 420.

D

Δα-

Δαινὸς δ' ἐν περσίδεσσιν καὶ ἔλατ' ἀμύμοντας.

195 Κρυπλάδης τάλχι, σφετερὸν νόον ἔπνι θνητῶν
φαίνοντας, δακρυῶν φανιώτερον ἰὸν ἔχοντας.

Καὶ ᾗ καὶ ἀρρήτων μύσας τελετῶν, μακαρῶντες
Ὀργὰ γιγνώσκοντας, ὅς' ἐν βίβλοις ἐχαραχθῇ
Κρυπλάης, αἷς δ' πᾶσι βροπῖς θύμης ἐν φρεσὶν ἰδμῶν.

200 Ταύτης δ' οὐκ αἶν ὄνοια δαημοσύνης· πῶδε γάρ σφιν
Λ'ντ' ἀγαθῶν καὶ λυγρὰ καὶ δι' ἀντία γίνεται αἰεὶ.
Ταῦτα ᾗ καὶ Σπλάων ρέζει Κρόνυ ἐν μετάρσιον,
Λ'κ' ἄρα πῖσ' ἡδ' πῶς πέλεται σφετέρων δαπὸ μόχθων.
Τάλχι δ' εἰ μόνον βίβλων ὀπίσθεας εἰρῶν,

205 Πανυχίδων τελετῶν θ' ἡγήτορας, ἀλλὰ καὶ ἐσθλῶν
Μάντιας ἀστρονόμους καὶ ὀνειροπόλους, περσέρεσσι
Εἰσομύμους θυσιῶν, μακαρῶν δαποθέσφατα θνητοῖς
φαίνοντες, πηνῶντε ποτὴς ἀπὸ θαπίζοντες,
Πρήξεσι δ' ἐν βιότῳ ἑτέροις ὑποπεπληῶντας.

210 Ὅσους δ' αὖ φαέθων Ἀρείως αἵκαισι βέβηκεν,
Τελσμάκαρες εραλῶν ἡγήτορες, ἔντε βροπῖσιν
Τιόμμοι πολέων ἡγήτορες ἢ βασιλῆες.
Ὡς δ' αὐτῶς καὶ θεῶν ἐπὶ Διὸς εἰς δῶμον ἔλθῃ,
Δωρεῖται κῦδ' καὶ ἀπειρέσιον κράτ' ἀνδράν.

215 Τάλχι καὶ νηῶν ἡδ' ἱππέων πευλέωντες
Ἡγεμόνας, βασιλῶσιν ἀρηρότας, καὶ μύλων
ἀνθρώπους κλαινόντας ἐπὶ καὶ δεδαῶντας.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΑ. Lib. II. 27

Εἰ δ' ἄρα μὴ κέντρῳ πίλαται μὴδ' εἰς ὅσιν εἴη
 ἴψ' , ἀειρόμενοι πάντων σφετέρων ὑπὲρ αὐτῶν

220 Τάπηνται, κῆν δμῶες ἀσκέλιοι πλεῖθοντι.

Εἴν δ' ἄρα κυπροφῶς ζωῆς Ζῶς ὄλγον ὀπάζει,
 Παστοῖς κτεάνων τε δόμους σήμετεροι βροπῶσι,
 Αὐτὰς δ' αὖθ' ἐπέρει ἡ καὶ συνέδρως βασιλῆων
 Θνητὰς ὄλλουσι καὶ ἐν * πλείουσιν ἀγήγυς.

225 Τόχῃ καὶ σηκῶν μακάρων ἱερὰς τε περὶδρους

Τιμαῖς κυδαλίμους ἡδ' ἐξαίτους μεράεσσιν,
 Πρήξι' ἐκ πάσης συναθροίζοντες πολὺν ὄλγον,
 Δήμους ἡγητῆρας, * οἱ ἐν χείλεισιν εἴδουσιν
 φθίγγοντι ἐν ἱερῶν ἀκατέκλειστοι ὑπὸ λαῶν,

230 Ζῶνυμῶς ἀνδρῶν μεγάλων Φιλόπῃ γοταικῶν,

Ὡτ' ἀποκυδῆντες ἡδ' ὄλγοι ἐξεγρόντι.
 Καὶ Κυθήρη Διὸς οἴκῳ ἡ εἰν ἐρείοισι φανείσῃ
 Εὐκλειὰς ἐν πλείοσι καὶ ἐν δῆμοισι πῆγσι,
 Κορυμῇ καὶ μέγας πύλαισιν τε περὶφύροις,

235 Στέμμασι περ χρυσῷ, πῶς δ' αὖ μεράεσσιν ἱερῶν,

Ἡδὲ γάμους δῶκεν Φιλίης, καὶ λίκτρα γοταικῶν
 Ὡπασιν ἐκ * Παλάμῃ δῶκεν καὶ λίκτρα γοταικῶν
 Εὐόλγων, ἐν ἑστ' ἐν πλείοσι δέξιν
 Κτήματι δ' ἔχουσιν κλητὸν βίοντι καὶ οἴκῳ.

* MS. πλείουσιν * MS. δς * MS. γα-
 λάμους

- 240 * Προσφιλίας θ' ἔρδει καὶ πημέντας ἀπαισιν,
 Παιθὶ καὶ χαρίεσσι * πλημυρῶν ἤπερ ἔχοντες,
 Ἡ δὲ καὶ ἀνδρας ἔτδξε γυναικείοισιν ἐπ' ἔργοις,
 Εἴς ὧν χερίματα πολλὰ καὶ Ὀφροσύνην πόνον ἐδδλυν
 Δηθάκι δ' αὐτὴ ὑποπείσσει ὑπ' ἀρχαλίῃσι τυράννων,
 345 Ἡ μεγάλων ἀνδρῶν, οἷσιν κρατὶς ἴσον ἀνάξιν.
 Ζῶς δ' ὀρ' ἐν Εἰρμείας τόποις πολὺν ὄλβον ἔθηκεν,
 Εὐκλὲ' ἐπ' Ὀφροσύνης ἔνεκεν βασιλῆϊον ὄλβον
 Νωμῶντ' ἐν χείρεσσι, καὶ ἐκ πολλῶν ἐθνεῶντι
 Χρήματα καὶ δασμὰς συναγειρόμηνον βασιλεύσιν,
 250 Ἐντ' ἔργων πηήξει μέγ' ὑπεύροχον, ἐν δ' ἐπάρουσι
 Κεκλομῶν, μέγα δ' αὖτε νοῶ φρονέοντα, καὶ ἐσθλῶν
 Κτῆσιν ἀπ' ἀρχαλῆς βιότῃ φορέοντα πρὸς οἴκῃς.
 Ἐνπάλι δ' Εἰρμείας δόμῳ Ὀφειγῶς φαέροντ'
 Παιδείης πρᾶπίδεσσι σφῆς παιδύματ' ἔχοντες,
 255 Παιδῶν δ' ἡγητῆρας ἢ αὐτῶν γῆκεν ἀνάκτων,
 Ἡ δὲ φρ' ἐξαρμύς, ὅτι δόρυρ' ἐστὶν ἀμοιβή,
 Ἡ δὲ νόμων θρασυῶντ' ὀπίσσεσθε, ὧν ἕνεκ' αἰεὶ
 Πειθολύγες, κῦδος τε καὶ πόλιας μετίχουσιν,
 Ρῆτῶσθε μύθῳκτι, καὶ εἰν ἀγορῇσιν δόξουσιν
 260 Νείκεα τ' ἰθύνειν καὶ τειρομύθοισιν δόξουσιν,
 Ἐντε δίκας πλίσσασιν ἐρδμαίνοντας ἔπεισιν,
 * MS. προσφιλίας ἔρδ. * Sic MS. pro χάρισι,
 vel χάρει.

Ἐν ἄπο πλεῖν ἀπειρίσιν καὶ χρημάτων * ἄγριον.

Ἄλλοι δ' αὖτε πέλοντι ἀπαγλαίεσ βασιλῶν,

Πίσιν τ' ἀμφὶ δίκαις θεμιστοπόλων ὑπὸ ἀνάκτων

265 ἔχουσιν καὶ σφετέρῳ νοῷ ἰθύνοντες.

Ἐν δ' ἄρα πῖ Παφίης Ἀρης εἴκοσι βεβηκώς

Ἀλλοτρίων λεχέων * κρυπτός λυμάντρος ἔρδει,

Δώροισι ἡδὲ δόλοισιν * ἀπιπδόντας ἐταίρων

Συνετίδας πῶντε, καὶ αἶχρα μακρὰ πλεῖντες,

270 Δύσγραμμα κυμφδόντας ἀπ' ἀλλοτρίων ὑμνμαίων.

Ἀλλ' ἄρα κακίων βίοτις ὀλέθρος ἐπάγχσιν,

Ἡ καὶ ἐκς κεδναὶς ἀλόχως χερσὶν ὀλέκσιν.

Ζώοις δ' αὖ Πυρόντῳ ἐπεμβαῖα Κυδίσσῃ

Δυσγραμίῳ τούχῃ καὶ ἐκ λεχέων μαλ' ἀνίας.

275 Ἡ γὰρ ἄγοντ' ἀλόχως, ὧν ἄργυρον ὦνον ἔδωκαν

Δμωάδας, αἵτ' αὐτὰς μαχλοῖς ἔργουσι ἐποίησαν,

Ἡ ἐ πολυμνήσοισι συνδύνοισιν Φιλότητῃ

Διὲν κλεπτομύχης, ὧν εἶνεκα δηλώσαν.

Οὐ γὰρ * τὰς ἴας ἐδ' αὖ Φιλέας συνδύνας.

280 Τῷ δὲ καὶ κρείστας καὶ νείκεα πολλάκις ἔχον

Σὺν σφετέραις ἀλόχοις, καὶ αὐτῶν εἶνεκα δητῇ

Ἐν συνοχῇσι γήμοντε, * καὶ ἀλλήλους ἀγέμεζαν,

* Ita MS. quum esset scriptum antiquitus ἄγριον

* MS. κρύπτεσαι * MS. ἀπιπδόντας * MS. πους

ἰουσι * In marg. γέ. καὶ ἀπλήτοις ὀχέουσι.

- Η' ἐ γυναικείης κεφαλῆς χάριν ὀργμὸν ἰδωσαν.
 Η' ἢ γυναικὸς ἐν ᾠκίᾳ, μάλ' ἀγένορα τ' ὀχλῶ
 285 Καὶ γαῦρον, βελαῖσιν ἰαῖς πίονον, καὶ ἀκαμάκων.
 Πάγχυ δ' ὀφ' ἐς φιλόπτη λυπὴν πεπεῖντ' ἐπὶ χέλι.
 Ὀχλήσῃ, καὶ δητὰ λυγρῇ περὶ γαστρὶ μογήσῃ,
 Η' πὶ πρὶν γονίμης ὥρης βρέφη ὠμοπαῖσαι,
 Η' ἐ νεκρῶν περὶ γαστρὶ μέλη τέμνωσ' ὑπὸ τέκνων.
 290 Τὰς δ' ἄλλας ἀνδράσιν ἴσους κάμυναν ἀνίας.
 Ναὶ μὲν καὶ Πυρόεις οἴκῳ θοῷ Ἑρμῶν
 Ὀύλοα μηδομήνους στήνων * ἐν τῷ δὲν ἔθηκεν,
 Ἄγχιότ' ἐν πεσπύσιν βελόματι ποικύλλοντες,
 Τοῖσι κακῶ φροσύνησιν * αἰεὶ μερόπῃσι συνόντες,
 295 Ὡς δὲ καὶ τ' ἄλλοις ὑποφύτρως ἑμμελὲς ἀνίων,
 Καὶ ᾗ δικερραφίης δεδαηκότες εἰν ἀγορήσιν
 Κρίσιος εἰδίας καὶ νείκεα πυκνάτ' ἔχοντες
 Ἰχθυοῖν Φήμη ᾗ κακὴ πειδέδρομῳ αὐτῶς,
 Καὶ δικῶν μέγα παλῆθ' *, ὃ δὲ μάλ' ἀχρῆμονας ἔρδῃ.
 300 Πολλοὶ καὶ παίδων τε καὶ γυναικῶν ἴσους.
 Πρὸς δὲ πὶ καὶ ψόδας * ἀγέρας, ἀγερμίτια ἔργα
 Μηδομήνους, κλωπας, λήστερας, ἀνδροφονῆας,
 Ὀρκων ὕδ' ὄσων βιότῳ κρυερῷ αἰλέζοντες.
 Ταῦτα ᾗ καὶ Σπίλων ἀφρῶς ἐν δώμασιν ἔρδῃ,
 * MS. ἐν τῷ δὲν * MS. αἰεὶ * MS. in marg.
 γρ. αἰθλίους

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΑ. Lib. II. 31

305 * Πλασχεράφον τούτων, λυμάνπρας, ήπεροπώτες,
 Α'λοτρίμ παλαιοι λιλασμενους κτεάνωντι.

Πολλάκι καὶ κτεάνων πίσεις, ὧν πέρ τις ἔδωκεν,
 Λάθρη, παρθεμύς κακομητή ήρήσαντο.

Χρήματα πολλά εἶδεν, ἃ πολλῶν χρηρὸς ἐτύχθη.

310 Πρὸς δέ τι Φαρμακίης ὁλοῆς Ὀπίσσεας ἔρδι,
 Ὡν ἕνεκεν πάντων καὶ ὑπὸ ἀνδράσιν ἱφι μάχεσθαι
 Λάθρως κοπιμάσσετε καὶ πόλεις σέβονται.
 Ἐν δὲ Ἐρμῷ ζώοισι Φιλομηδὲς Ἀφροδίτη
 ὅηκε παρθεμύς μορῶν βιότιο γυναικῶν.

315 Κείνων δὲ εἵνεκα δῆλοι κρίσεις καὶ νίκαι ἔχοντες,
 οἷς ὅτι κῶδῳ ἔχοντες καὶ πολλὰς πόλεις νίκην.
 οἱ δὲ θεῶν ἱεροῖς προσφῆτες ἀπείκωνται
 Γέων) * τιμαῖσι ἀπ' αὐτῶν παλίων ἔχοντες.
 Τούτῳ δὲ ἐν τέτοις τόποις καλὴ κοίτη.

320 Αἰὲλ' ὑπὸ χροῖν πακίχμας δαιδάλλοντας
 Παντοίοις ζώοισιν εἰκόπεται μὲν * ἐφ' ἱσῶν
 Κερκίσιν ἢ δὲ χερῶν τεχνήμασιν, ἀμφὶ τε πόσιν
 Δεικνύντας μορφὰς θηρῶν πάντων καὶ ἀνδρῶν
 Τὰς δὲ καὶ ἐν γραφαῖς μελιδέσθαι ἄνθρωποι κηρῶν,

325 Ἄλλως δὲ ἐν πινυλοῖς σφραγίσματα πακίχοντες,
 Ὅς δὲ καὶ ἀνδράφους αἰλῶν ἀπὸ γήματος κόχλων

* F. πλασχεράφους * MS. τιμαῖσι * MS.
 εἰφίτων

Εἰνάδ-

- Εὐόδμωντε μύρων τῶξε τεχνήπρας ἀνδρας.
 Εἰρμῆς δι' αὐτ' εἴκοισι Φανείς καλῆς Κυθρείας
 Προσφιλέας θῆκεν καὶ τιμομύρας μάλα πᾶσιν,
 330 Μορφῇ θ' ἱμερόεντας ἰδ' αἶμυλα κωπύλλοντας,
 Παντοῖης μάσης ὀππίστρας, ἡδ' ὀφ' αἰοιδᾶς
 Εὐκλέας, ἣ κιθάρης ὑποφήπρας ἐξετέλεωσεν,
 Ἡὲ μελῶν μολπῆς ὠρύθμῃς ὄρετο ἀνδρας.
 Οἱ ᾗ πολυτετέτοις * λιγύως μέλποντες ἐν αὐλοῖς,
 335 Ἄλλας ὀρχηθμῶ βηπαρμονας ἰδρίας ἔρδῃ.
 Παιδάδας δι' ἄλλων πύων ἔργων ἀνέφηγεν,
 Εἰς ὧν ὅλβον τ' ὀκτέανον κῦδος τ' ἐνὶ δήμοις
 Ἀρρυνται, χαρίεσσι κεκασμῆμοι ὀσιπῆτε,
 Πρήξασι δι' ἐν βιότῃ πάντες μακάρεσσιν ἔασιν,
 340 Οἷσι τ' ὀπθύνως ἔργοις πάντ' ἐκτελέσσι
 Ἡσιν ὀππροσύνησιν αἰμόχθως, ὥσπ' ἐθέλωσιν.
 Εἴν ᾗ λείοντι δόμῳ πανδεοκέτῃ ἡελίοιο
 φαίνων μὲν μεγάλας τε καὶ ἐκ πατέρων ἀελοήλων
 τῶχῃ, καὶ τ' ὅλβῳ βιότῃ μέγα κῦδῃ ὀπίζῃ.
 345 Ἀλλὰ κακῶ θανάτῳ ὀλέσθ' πάντως θρηπῆρα
 Ἡ βίῃ ἣ φθορίμων ὑγρῶν πωλήτεσι καλύψας.
 Δεικήλω δι' ἐν τῷδε Διὸς πολυφείγῃ ὀσῆρ
 Ὄς οἴκῳ σφετέρῳ χαίρει, ἐπεὶ ἐστὶ τρίγωνον
 Αὐτῷ, ὡς καὶ πρῶτον αἰεσμῆμ, ἡελίμτε,

* MS. •ληγύως

Ἡ δ' με-

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΑ. Lib. II. 33

350 Ἡ μεγάλης βασιλῆας ἡ ἴσας κτεράισι,
 Ἡ πρὶ ἑτέρας τῶν λαοῖσιν ἀγῆτας.
 Πάντας δὲ ἀφνύς καὶ πμήντας ἔθηκεν.
 Αὐτὴρ Ἀρης ὅππῃ τῶδε πατρώϊα πέντ' ἐκιδάσκει,
 Καὶ σὺν ὀφθαλμῶν δῶκεν, βιότῃ δὲ ἄρα πηξεν

355 Πολλῶν ἀμφὶ πυρὸς πλὴν τ' ἀπιδάκει σιδήρῃ.
 τοῖς δὲ ἔργοις σκληρὰ καὶ ἀπηνείας ὥπασε τίχνας.
 Αἰὲ δὲ ἔντε λείονι καὶ ἐν μήνης δομῶ ὀφθῆς
 Ὡκυμέρας τῶν τῶν δὲ ἡμιβίους ἐναρίζῃ
 Ἀφρογῆς ὃ λείονι βεβηκῆα ὃ μάλα χαίρει,

360 Δυσσχαμίην τῶν τῶν δὲ αὐτὸν ἀλόχοισι διαίρη.
 Ἀλλ' Ἐρμῆς πικρὴς τε καὶ ἐν μύθῳσι φερίστας
 Ἐρδῇ, καὶ βιότῳ προφασίς, καὶ ἀγακλείας ἀνδρας.
 Ἐν δὲ οἴκῳ μλύης φαίνων μητρὸς βίον αἰεὶ
 φθείρει ἡλίκα βολαῖς καὶ φέγγῃ ὀρώσης.

365 Αὐτὰς δὲ ἐν νέσοις θαλιχαῖς ἄπης τε δάμασκει,
 Ἡ ἐν μελαγχολίῃ καὶ ἄλλοις κρυπτομύθοις,
 Ἀχρὲν ἐζητῇ μακάρων ἱεροῖς ὡς βωμοῖς.
 Γῆρ δὲ αὐτὸν φασίθων ἐν καρκίῳ, ἔνεκεν αὐτῇ
 Τῷ ψῆμῃ, πλοκίων πλοκίων τέκνων μαλ' ὅπαζῃ,

370 Καὶ βίον ἐν *μεγάρουσι καὶ δακλῆα φῆμιν ἀπάντη
 δῶκεν, καὶ μεγάλων φιλίῳ καὶ κέρδεα νομῶν.
 Ἀρης δὲ ἐν μλύης οἴκοις μεγαλοφροσύνης ἔρδῃ

* MS. μεγάρουσιν

E

καὶ

καὶ μάλ' ἀγνώσεσθαι πεπιθότας, οἷα ἀλέγοντας
οὔτε πικιδύνων, ἔθ' ἑμοκλήσ, ἔτε Φέβοιο.

375 Τῶ καὶ σφάλλαντα * θαμινὰ σφετέρουσιν ἐπ' ἔργοις.

Ἄλλοι δ' αὖ πέχης ὀπίσσωτες ἐξεβρόντο,

πάντες δ' ἀλγασινῶσι πεπλημένους σπέσσι.

Τῶν * πλειόνων ἢ βίη θάνατον καὶ μοῖρα τελευτήν.

οὔδε μὲν ἔδ' ἐκύπρις γῆρ' ἑλάνης ἐνὶ εἴκῃ.

380 Μάχλας γὰρ τόχῃ καὶ προπομπάς [φιλοτήν,

Ἄλλα δ' ἐπ' ἀλλήλοισ καὶ τ' αἶμα πολλὰ τελέωντας.

καὶ δ' ἐπίροις τροπικαῖς ζωδίοις πάντοσι πᾶς ἔρδῃ.

Χρυσφαῆς δ' ἑρμῆς ἐν καρκίνῃ αἰθροπλάτων

ὀξῆς ἐν περαπίθεσιν νοήμονας ἄλλοι τ' ἄλλα

385 βελῇ προπομπάς, μήτ' ἐμπεδα μεμύωντας

Γέζα, καὶ μύθοις ἀγαθῆς, ἔργοις τε φερέσας.

Ἡέλιον δ' αὐτὸς μὲν ὑπὲρ χαροπῶ λίοντον.

Εὐκλείας ἐν βιότῃ καὶ ὑπερόχων ὄχον ἔχοντας

Γέζα. κέντρον δ' αὐτὸ τοχῶν βασιλῆας ἐτάξεν,

390 Ἡ'ντ' ἐδῶλ' ἡσμητῇ ὑπὸ ἄστρον μαρτυρήσιν.

Εἰς αὐτῶς καὶ μένῃ ἐὼν δόμοι ἀμφιβεβῶσαι

Πρήξιας ἀνθρώπων ἀγαθῆς καὶ κῦδον ἡπάξῃ.

Ἡ'ν ἢ μισυρανή νυκτὸς, βασιλῆα ἔθρονον.

οὔ γὰρ αἰματόμοροι ζῶ' ἀλλήλων κ' κύκλοι,

* MS. θαμινὰ * suprascript. πλειόνων * MS.

ἡσμητῇ

Ζαῖος

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΑ. Lib. II. 35

395 Ζώοις δ' ἰσχυροῦσι ἐπ' ἀλλήλων κ' κύκλον
Μένης μὲν Τυτῶν, μέντε ἧ γένητε λείον
Τοῖα μὲν ἀλλήλων οἴκῳ ἐρμόιστε * παρόντες
Τάχυσ', ἄλλα πὶ πολλὰ πλουτήταις μερόπασιν.
Αὐτὰρ αἰληθείαν πᾶσιν βροτῶν βίβω

400 Σύγκρατος Διὰ κριν', ὅττι μαρτυρεῖται Φασσιῶν
Ἄσπον ἀλλήλους χώροισ', ὑπὲρ ὧν γαίαν.
Ὅσα δ' αἶμα ἡλίου θρῶσιν παρῆντες, αἰέσω.
Πάντες μὲν χαίρουσιν ἐπ' ἀντιλήσιν ἰόντες,
ὣς ἂν εἴοισιν ἕκαστος ἀγαλλόμενος βασιλείῳ.

405 Καὶ ῥα τ' ἐπ' ἀντιλῆς μὲν ἰόντες ὡς νεότης
Θνητοῖς πάντα πλεῖστον ἄγαν κεραιροί περ ἰόντες.
Ἐσπέραιοι ἧ βορροῖοι περὶ ὕπνῳ χρόνοιςιν.
Δειλοὶ δ' ἀσγῆσιν μαλεραῖς ὑπὸ πηκῆϊ
Ἀδρανέστε πέλοντες ἐν δύνῳ ἀμυλύνοντες.

410 Φαίνων μὲν δὴ πρῶτα σὺν ἡλίῳ κ' πάντων
Ζωιδῶν πλεῖστ' ἔσονται ἀποθνήσκοντες κακῶντες,
Κρείσσων μὲν τε κατ' ἡμᾶρ ἐὼν, βλάπτων ἧ * ἐνὶ νυκτὶ.
Τάχ' ἢ γὰρ πεπείρατο μὲν ἀνακλείεσθαι καὶ ἐπὶ λυγρῶ
Μητέρα δ' ὠκύμορον θανάτῳ δέκεσθαι τοκῇ.

415 Αὐτῶν τε κατῆσιν * μινύθῃ καὶ πατρῷον οἶκον,
Ἀλλ' ἔχ' ὡς πενυχέες πάμπαν καὶ ἀχρήμονας εἶναι.

* MS. περ ὄντες. superscr. παρ. Etiam superponit MS. in
medio versu ΠΕΡΙΦΑΨΕΩΝ Δ * p.m. ἐν * MS. μηνύθῃ.

καὶ θαίθων μὲν Τετῆν πατρῷα πάντα
φθείρει, παντοίαις τε βλάβαις ἄπειρ' ἐπέδην.
Πολλάκι καὶ ξένης γαίης ὅπλ' ἡμάτων ἔδωκεν.

420 Τὸν δ' ἄρα καὶ πάτρης γλυκερῆς ᾔσκει μετ' ἀνάσσει.

Ἦσ' ὅσον δ' ἑσπέρῳ γεραίς ἀδρανέστερα ῥέζει,
Ἦν δ' μὲν ἀμείνων, ἐφ' ἑσπερίῃσι τε δεινός.
Ἄρης δ' ἡελίῳ συνιὼν πατράσιν μὲν αἰνίας,
Γενομένοισι δ' αὐτοῖς θύρουσιν καὶ ἡμάτων ἔδωκεν.

425 Ἡματιή γ' ἡμέθλη δ' ἐλοώτερος ἔπαλετο πάντων.

Ἀφρογυῆς ᾗ συνῶσ' ἑπείρου γενομένοισιν
Δυσγαμίην παρέχ' καὶ δύσκλητον ποτὶ λείκτρα.

Ἦτι γὰρ δ' ἄλλαις ἢ πενιχεραῖς καὶ ἀνάγκοις
Ἦ καὶ περιστυπύρησι συνέζωζεν μάλ' αἰέτως,

430 Ἦ ἐπὶ καὶ πιναρῆσιν ἐφεξομένοισι στεγέουσιν.

Ἐρμῆς δ' ἡελίῳ ξυνιὼν βαίνων κατ' ἀταρπύην

Ἦμαρσιν σφίγς καὶ παίδης μάλα πολλῆς.

Ἐξομένους πόησε βίβας μάλα παναγήτας,

Ἀνέρας ἀφνεύς, μάλα * ᾗ δ' ἄνωσιν ἀνάσσαν,

435 Πρῆξιν δ' ἥσανα δῶκε καὶ ἐμὴ πρῆξις ἴσ' ἄλλοις.

Τόσσα μὲν ἡελίῳ μένων ξυνῆ παρεόντες

ῥέζουσ'. ἴσα δ' αὖτις καὶ ἀντίον ἡελίοιο

φαινόμενοι. κλέων δ' σὺν αὐτοῖσιν παρεῖσα

ῥέζει ἐν διοαῖσιν διαπρόοιαις συναφᾶσθε.

440 Θνητοῖσιν μογερὸν βίοντες. Καὶ νῦν ἐνέποιμι.

* MS. δ' ἡνῶσαι

Ἀνέρας

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΑ. Lib. II. 37.

Αἵτις μὲν φαίνονται ἐπερχομένη συναφῇ
 Λύγαις ἀντορμή κρείσσων. πρὶς μητέρα δὲ αἰνὴς
 Ψυχμὴς ἥδε * νόστος παρέχῃ, σίτεσιν τε προσέπαι.
 Αὐτὰς δὲ ἀποσώπας ἔξ * δαμαλίας πρὶς πρῆξιν

445 Ἐσυνέσταντο πρῆξιν. ἀπορρίψαντες ἢ τῶν,
 Ἦν μὲν * Ζεὺς συνάπῃ, ἢ ἀδρόκωμιν Κυθέρην,
 Ἐσθλὴ καὶ δάττωρα βίῃ πλεονέκτης πολλῇ
 Πυροφύροντες ἢ ἀρῶν κτῆσιν κρατεράων τε θεμεθλίων
 Δῶκεν καὶ κῦδ' ὅσον Φήμιον· ἀγαθὴν πρὸς δῆμοις,

450 καὶ Φιλίῳ ἀνδρῶν, ἥσπερ χεῖρ' ἔχουσιν ἐπιβροί.
 Ἦν δὲ Ἑρμῆς, πινυτάς τε ἔξ Ὀφρανῶς ἐξεπέλασεν.
 Ἦν ἢ Κρόνον περικλυτὸν κείον δρόμον ἐξαυύοντες,
 Ἦν ἔξ Ἀργεῖ μετῴκειται συνάπῃ, πάγχυ κακίστη·
 Αὐχμηρὰς τείχε' ἔξ ἀναγκαίῃς βίότοιο,

455 Οἷτο' ἐπ' ἔργοισιν ἰοῖς καμμάτοις τε μάχ' ἰδόντες
 Οὐποτε λιμνηνὴν πινύλιν δύναται ὑπερβύξαι
 Πρὸς δὲ πρὸς Ζωῆς τέμνωρ λυγρὴν ἐξαυύοντες
 Πολλάκι δὲ ὠκυρόεσς τε ἔξ ἐν νεότητι θανόντες.

Οἱ ἔξ * Ὀπροχάλοις δακρὺν σφίγγουσι βροχόισιν.

460 Ἦν δὲ ἀπὸ μὲν Κυθέρης ἢ ἔξ Ζεὺς πολοφίγυς
 Ἦν ἔξ Ἀφ' Ἑρμείου ἀπορρίψῃ· ἔμπαι δὲ ἔξ ἑσ
 Ἦν Κρόνον ἢ Πυρόεντι συνάπῃ, δεινὴ ἐτύχῃ.

* MS. νόστος * MS. δαμαλίας * MS. ξίον

* MS. ἐν τροχάλοις

- Οἶκον γὰρ Φθαίρα κλῆσιν βίωτον ποιεῖσιν
 Καὶ χαλεπὴν πινύην γήρας ἀπαιλῶν ἐπάξει.
 465 Φαύλη καὶ κέραια συναίησ' Ἀρεῖ μέση.
 * Κλῆρον γὰρ τι δόμων πατρῶιον ἐξαπείλωσι,
 Καὶ μητρῶιον ὁμῶς, ποτὲ δὲ αὖ καὶ μητέρας αὐτῆς.
 Γεινομένης δὲ αὐτὴς μεγαλίνορῳ καίροντας,
 Οὐχέως, παντὸς μυστι, θεοποιῖται. ὅτι πῶς βιαίως,
 470 Ἀσμεφῆς, αἰμῶς, καὶ ἀπλῶς ἔργα πλῆνται.
 Τῦνεκα καὶ πῶς ὅπως ἐκ ἔργου οὐκ ἔστιν ἔλκυσμα,
 Καὶ δέσιν θνητοῖσι πῶς κοινῶς συκῶσαι,
 Ἴσκι ἢ καὶ συνῶσαι ἀπαρρίψαι ἀπὸ θεῶν.
 Εἰ δέ τ' ἀπαρρίψῃ μὴ ἀπ' Ἀρεῖ, ὅπως συναίη
 475 Κυδίω Κρονίδῃ, πολυόλβως τῆς ἐπὶ ἔλκυσμα
 Καὶ μακαρισπέτης, πρὸς τὴν ἀραχὴν πλέοντας.
 Τῶντα ἢ καὶ Κυδίῳ συναφῶς τῶντος ἀπ' Ἀρεῖ
 Ρέζοντες δ' ἐρμῶν βαλαῖς μύθοισι τ' ἀρίστως
 Αἰὲν ὑπὲρ θνητῶν ποικιλεῖς πραπίδες τοῦντας.
 480 Τοῖα ἢ καὶ ἀνέμενται * αἰὲν πᾶσι ἀρασι τῶντος
 Ἡελίῳ δὲ οἷον συναφῶς τῶντος πελῶν
 Ἐκπῶσαι τι τῶντος βίῳ, καὶ κῆδε' ἐπάξει.
 Ἡνὶ δὲ ἀραχὴν μὲν τῶντος * ὅπως συναίη
 Ἐθλοδόπως, ἀραχὴ καὶ ἀνέμενται ἔργα φέρουσι
 485 Μάχῃ καὶ τ' ἀρίστην ἀραχὴν ἀνθρώπων ἀνέμενται.
 * MS. κλῆρον * MS. αἰὲν MS. ὅπως

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΑ. Διβ. II. 39

Α'ιὶ δ' ἐν θρήβλῃσι κενεδρομέουσι σελῶν

Πλαζομένης βίῃ, καὶ ἀλλὰ ζέειν τῇ γαίῃ

ῥέει, λαμπύρετε βίῃ καὶ πολλὰ μογδύντες.

Χρὴ δ' αἰὶ θρήβλῃσι πρῶτον νεοφειγία μύλων

490 καὶ δ' ἐπ' ἀληροτέλειον ἐνὶ παραπίδεσσιν ὀρεῶνται,

ὅπως αἰσθεὶς φάσις παρεῖσι πλείοσιν

ἢ πῖ σωτροχάου, ἐπὶ ἐσθλοδόταις μὲν δέξιν

Πρώτας ἀκπῖνας ξυμφωνίῃ ἢ τε πλήρη.

Σὺν χαλεπαῖσι δ' ἐξοικωπωνηκέλιον μὲν ἔχει

495 Κένωσιν, λυγρῶτε βίῃ πλήρωσε θρήβλῃ.

Ἐξοχα δ' ἂν κακὰ πάντ' ὅτ' * θνητοῖσι κυλινδοί

ἔν φάσιον πέσῃσιν, ἐν αἷς πυρέντι σιναίῃ

κῆν ὅτ' αὐδέσμις βαίῃ, μανίαισι προσάπῃ

ἢ αὐασμὸς νῶσιν θ' ἱερῶν καὶ ἀταλθίας αἵας.

500 Ἄντ' δ' ἐπ' ἡλίκ' χαίρει τροχάου σελῶν

Πλήρ' ὅτ' κύκλῳ, πῖ ἀγάλλεται ἀνάλυσιν

καὶ τε κλίεις ὄλβυτε ὀρεῶν ἐν βρυτίαι.

ΜΑΝΕΘΩΝΟΣ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΩΝ

ΒΙΒΛΙΩΝ Β.

* MS. θνητοῖαν

Ε'Ν

ΝΕΤΩ Γ ΒΙΒΛΙΩ ΦΗΣΙΝ.

- Α ἰδοὺτε ἕκαστος τὴν ἐπὶ τῶν πλανητῶν ὥρονομῶν ἐν ἰδίῳ οἴκῳ καὶ ἐν ἄλλῳ τινὶ τῶν κέντρων μόνος διελσκόμην ἐν ἰδίῳ μὲν τοῦ οἴκου.
- Β Τίς ἰδοὺτε, ἡνίκα ἐνὸς ὥρονομῶντος ἔπερσεν ὅτι τὸ δυτικὸν κέντρον μόνος θεωρεῖται, καὶ τὸ τῶν ἀνθρώπων ἰσοπέδιομα.. ἀπὸ ἀλλήλων διελσκόμην ὄντα, καὶ ὅτι τὸ μεσημεριανόν καὶ ἀντὶ μεσημεριανόν διελσώσιν, ἑαυτοὺς ἂν μετρεῖντες εἰς μὲν ἄνω, εἰς δὲ κάτω ὦν.
- Γ Τίς ἰδοὺτε οἱ συμπαρτερεῖντες ἀλλήλοις, ἢ καὶ συζητητοὶ, ἢ καὶ ὁμιλεῖντες ἑαυτοὺς.
- Δ Τίς ἰδοὺτε ἡμεῖς καὶ σελιῶντες ἑαυτοὺς συζητητοὶ μὲν, τὸ μὲν ἐν ἀστρονομίᾳ περὶ τῆς οἰκείας φύσεως, καὶ τὸ ἐν ζωῇς θήλειαν διελσκόμην, ἢ τὸ ἀνάπαινον, ἢ καὶ ἀμφοτέρων ἐν ἀρρεσίν, ἢ καὶ ἀμφοτέρων ἐν θήλειαν, καὶ π μὲν ὅτι ἀνδρὸς, τί δὲ ὅτι γυναικὸς πεῦται ἰδοὺτε.
- Ε Περὶ χρόνων ζωῆς, καὶ πῶς μὲν τὰς ἐφοδότηας δι' ἡμέρας, πῶς δὲ νυκτὸς καὶ πότε μὲν ἀπὸ τῶνδε, πότε δὲ ἀπὸ ἐτέρων τὰς ἐφοδότηας.

Ὅσα μὲν ἀλλήλων οἴκοις τελέεσι βροτοῖσιν
 Ἀστέρους ἡελίω τε περιπαλήθουσι συνόντες,
 Ὅπως καὶ κεραιῆς συναφῆς τῶνδε σελιῶν,

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΑ. *Lib. III.* 41

- Ἐν προτέραις σελίδεσσιν μάλ' ἀτρεκέως κατέλεξα.
 5 Νῦν δ' Ὀπτιμαρτυρίας αὐτῶν καὶ χημάτα πάντα,
 Ἀλλήλωνθ' ὅσα δρωσιν ὑπὸ ἀκύνεσσιν ἰόντες,
 Καὶ κέντροις πύρροις ἐπεμβεβαῶτες, αἴσω.
 Πρῶτον μὲν ἔν φαίνων ὑπὲρ ὠρονόμοιο βεβηκώς
 ἦτο προσωπίδας ἢ προσωτρόφους ἀνέφηνεν,
 10 Ἡ δὲ ἀδελφεὺς προτέρως διώλεισε πάντα.
 Τέκνων δ' αὐτ' ὀλετήρ πέλεσσι, βίοντι τε χαλέπῃ
 Ἀλλοτρίοις οἴκοισιν ἰὼν, ἔς τ' ἂν δ' ἐν εἰσὶν
 Ὀρνομή, ζωίσις ἰδίσις Ὀπτιτέρπεσσι αἰεὶ
 Ἀγέκρω τε, καὶ ὑδροχόῳ βλοσυρῷ τελέοντι,
 15 Καὶ χηλαῖς, κελῶθ', ἐπὶτ' ἀνέρες ἐξεγόνοντο
 Κύδισι, γυνῆτε γενητότες δὲ κλέϊ πλάτῃ,
 Τιμαῖς καὶ γεραίεσσιν ἀγαλλόμοι βασιλῆων.
 Ψυχρὸν δ' εἰς * λίβαν νεοσάμῃ δύνων παρὶ κέντρον
 Μακροβίως γήρα λιπαρῷ θαλέγοντος ἔθηκεν
 20 Ἐυκτεάνες, μάχθουσιν ἱανομύμους σφαιτέροισιν.
 Εἰ δὲ μεσοερανοί, πατρῷα πάντα ἐκέδασεν,
 Διθαύκι δ' ἐδ' ὅσον κληρὸν πατρὸς ἐνημῆρ.
 Πρήξεις δ' ἀπεροπέπυς καὶ ἰωχελείας μάλα τέρχῃ,
 Ἔργα δὲ καὶ τέχνας χειρῶν ἐξαίνυσσι ἀνδρῶν,
 25 Ψυχῶνθ' ἠμπνα πρῆξιν ἐνὶ τέρνοις ἔλυνται,
 Δυστεκνίῳ δ' ὥππεσε, κασιγνήτωντ' ἀπάμερσεν.

* MS. λίβαν νεοσάμους

F

Ο'ρ-

- Ὀρφανὸν δὲ ὑπόγαθον ἰὼν διὰ * πατρός ἐτάχεν.
 Πάμπαν ὑπαρχοῖς κληροῦντ' ἔρρεζον αἵτας,
 Ὅν θνήσκων λίπον γιοιτῆρ. αὐτὸς δὲ ὑπὸ νέου
 30 Κάμνωσ' ἔντε κρύϊ πορεῖω τ' αἰθῶνι μόνωσον.
 Ἐν δὲ ἀγορῇ κρείσας καὶ νίκας δηρὸν ὄπισσον.
 Ζῶς δὲ ὄρεω ἐφίπων ἐρμυδίας ἀνδρας ἔθικαν
 Ἐν δῆμοις πατεῖσιν ὑπὸ σφετέρῃσιν ἀγητῆς,
 Πρὸς δέ π καὶ πηξῆας μεγαλυνχίας ἐν βιότῳ τε
 35 Ἀφνειὺς, βασιλεῦσι φίλως, μάλα τιμήντας.
 Ταῦτα δέ τ' ἐκπλείει μέσιν ἔρανὸν ἀμφιπλάων
 Κοσμεῖ καὶ μήτησι πάλαισι τε περφυρέοισιν,
 Τερπωλῆς τούτων λαῶν ἡγήτορας ἀνδρας,
 Δύνων δὲ δουλείας, ἀλοὺς ᾗ τέκναισιν ἐτύχῃ.
 40 Θάππει γὰρ κεννάστ' ἀλόχως παῖδας τ' ἀλεγεινούς.
 Ἐν τροπικῶσι δὲ ἔωθε πλεῖν καὶ πάμπαν ἀτίκνους,
 Κηδετὺς βιότῳ, καὶ τ' ἐσθλὰ κακοῖσιν ἐμύξεν.
 Κτῆσιν μὲν γὰρ ἔδωκε, τέκνων δὲ ὅππῃ κηδεσι λυπαῖ.
 Δεινὸς δὲ ἀντιμασχανέων πέλας ἀνθρώποις
 45 Πάντων γάρ τε βροτῶς ἰδίαν κλειάνων ἀπάμερσεν,
 Εὐόλως ᾗ πάρος κενὸς οἶκος ἀπέφθην.
 Ἐξοχα δὲ ἄγε σὺν ἡλίῳ πῶδε κέντρα ἐδάλοι,
 Ἐχατὴν γνέβλη βίαν καὶ κῶδον ὀπάξτ.
 Ἀγρὸς δὲ ἀνταλίσθαι ἀνερχόμενον μεγατέλως

* MS. πᾶς

Θαῖ-

ΛΕΑΠΟΤΕΣΜΑΤΙΚΑ. *Lib. III.* 43

- 50 **Θ**αρσαλίης ῥέζῃ, πότε δ' αὖ πρᾶπίσιν μάλα θανέες.
 Δύνων δ' αὖτ' ἄλγοις βροτῆς ἄποις τε παρῶπιαι,
 Σύλησέντ' ὄλβον, βιότῃ τ' ἀνέφην' ὀπιδόνας.
 Ἐν δ' ἄρ' ὑποχθονίῳ κέντρῳ σύνεσιν τε χαλέπῃ,
 Αἰεὶ δ' ἐν θορύβοισι καὶ ἐν σνέεσι πύθην,
- 55 **Τ**ραύματα δ' αἰεὶ δῶκεν, ἰδὲ παταγμοὺς κατὰρείπει,
 Κινδύνους τ' ἐπάγῃ θάμνας, βιότιο τ' ἀμείρδῃ
 Λ' υἱοὺς, τέκνων τε γονῆς ἢ πάμπαν ἄμερσιν,
 Ἡ' ἓνα τηλύγετον πάτρ' ἐνὶ μεγάροισιν ἔδωκεν.
 Δεινὸς δ' ἀμφὶ γάμους ἢ γὰρ θ' ἅπαντα λείκτρα διεύρη,
- 60 **Ἡ'** λώβῳ τὴν ἀεικελίῳ ἀκάχησε γυναικάς.
 Τ' ἦ δ' ἐμπεδαῶς μέσον ἕρανόν, ἄλλοτε μάλιστα
 Τέχνας δῶκε βροτοῖσι βαναύσους ἔργα βίοιο,
 Ὅπως δ' ὀλέγων ὀπμαρτυρήσιν συνασρῶν
 Δέρκετ', ἡγεμόνας θῆκε Φρυγίης τε τρυάνων,
- 65 **Κ**αὶ θηκῶν φορέοντας ἐὼν πρὸ σώμα σιδήρεον,
 Ἐν πόλεσι δῆμοισι τ' ἀρπυρεπίας πολιάχας.
 Ἐξαπίνης δ' ἔσφηλεν ἐς ἕρανόν αἰπὴν αἰέρας
 Δειλαίης φῶτας ποτὶ πέρβρον ἡερόεντα.
 Ἡ' πῖ γὰρ Φρυγίαν φιλήσας ἐξήλασε πάτρης,
- 70 **Ἡ'** ζῶης ἀπάμερσε βίην κρυόεντι σιδήρει,
 Ἡ' πόμα φαρμακῆν πτεῖν κατέκλυσεν ἐν οἴκοις.
 Ὄρνομαρτυρῶν δ' αἰεὶ Κυθήρη καλὰς μὲν ἰδέσθαι
 ῥέζῃ, καὶ χαλάντας ἰδ' ἡμερόεντας ἔπεισιν,

- Ἀφ' ὧν βίωται καὶ ἀγακλείας, ἥ ἐν πάτρη
 75 Κυδαίει ἧ πεῦσαν ἄραν τ' ἀγρίδην ἔθηκεν.
 Καὶ ἧ μεσσευμέναι τὰδ' ἔρδι, πρὸς ἧ καὶ ἔργοις
 Τελισμάκαρος τῶχιδ', ταῦς δ' αὐτ' ἀλόχοις γάμον ἐοδλόν
 ὤπισθεν, ἐν ἧ δάμοις κένων βίον ἡέξησεν.
 Καὶ ἧ γυναικείοισιν ἐπ' ἔργοις δητὰ κίς ἀνδρας
 80 Ἰδρυσε, τῶν καὶ χρήματ' ὅππ' κλήσιν πένεν ὄλβας.
 Ἀσασίας δ' ὑπόγειον ἐὼν λεχέων ἐπέλεσεν.
 Καὶ ἧ γάμων παραχὰς, καὶ χηροσύνας δ' ὅτε μύρτι
 Ἐν ξείνῃ ποσίῳ, πρὶ δ' αὖ μεγάροισιν ἐόντων.
 Καὶ δ' ἐπὶ καὶ δύνασαι κακὴ παρὶ λέντρα γυναικῶν
 85 Ἡ γὰρ λόποζάγνουσι συνδύνων, ἥ * πολυκοίνας
 Δωκ' ἀλόχους, ὧν δὴθ' αἶμ' ἐπαχάλλωσιν ἐφ' ὕβρι.
 Καὶ δ' αὐτὰς Φήμαισι κακαῖς νεότητι ἐν ὥραις
 Ἀμφέβαλε, μαχλὰς τ' ἐς αἰκία θήκατο κύπριν,
 Ἀλλοτριῶν τε μέλαθρ' ὀπιπύεσι γυναικῶν.
 90 Ἐρμῆς δ' ἀντέλλων μύμ' ἐφ' ὥρης ὀκλεὰς ἀνδρας
 Καὶ πολλῆς σοφίης ὀπίστρεας ἐξεπέλεσεν.
 Πολλάκι καὶ παρδαῖναι ἐὼι πραπίδεσσιν ἔβροτῶσιν
 Πιέρατα μελλόντων δωρήσασθαι, καὶ δ' ἐπέροισιν
 Θεσπίζει Φήμαισιν * ὀνείρασι θ', αἶ σφίσι αὐτὰ
 95 Ὀρφναίῳ κ' νύκτε βαθὺ κνώσαντες ἴδωνται.

* MS. πόλυ κενωας

* MS. ὀνεί-

ρασι τ' αἶ

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΑ. Lib. II. 45

Εν ᾧ μεσσηνίῳ θνητοῖς ἔργ' ὅπασι κέντρῳ·

Ἦτοι γὰρ σφίης βίοντι καλὰ μαιό τε χαπλῶν

Πρῆξιν ἰδῶκ', ἡ πικρὴν ὑψηλῆς ἔφηνεν

Παιδείης, τὰς δ' αὖτε τραπέζης δὲ γορραμίδας

100 Εἴσιν, ὑπὲρ πόλεσι ᾧ τέχνας ἡρμόσασσι χειρὸς.

Ἦν δ' ὑπόγειος ἐῷ, πινυτὴν νοδὸν ἐξεπέλεσεν,

Θῆκεν καὶ σφίλῳ διδασκαλίας, ἐν βιότῳ τε

Αἶεν ὑπὸ ἀλλοκτῆσι μελῆδ' ὅσι μηποῶντας.

Δύνων δ' ἐν μύθοισι καὶ ἐν πρᾶσι δέξιν,

105 Καὶ πλάτῳ γὰρ θεύοντας αἰὲ Φήμαις τ' ἀγαθῆσιν.

Εἰς αὖν δ' ὠκεανοῖο λελαμμένῳ ἀντίπλησιν

Τιτὴν, ἐν δ' ὥρῃ κέρη βροτὸς ἐς φάτῳ ἔλθῃ,

Πατρὸς δέξιν ὡς γὰρ πᾶσι φύσεται ἀνὴρ,

* Τιμήεις δὲ τ' ἄρ' ἔστιν καὶ ὑπεύροχῳ ἐς ἐνὶ πάτρῃ,

110 Πλάτῳ καὶ κλειάποσιν ὑπέρτατ' ἐν μερόπῳσιν.

Πολλάκι καὶ βασιλῆες ἐν ὥρῃ τῇδ' ἐγμῶντο.

Δύνων δ' ἡέλιῳ λαμπρὰς βιότῳ καὶ ἐπὶ λῶς

Τόχῃ, καὶ πρᾶσι δὲ μαλ' ἀριφραδέων ἐνὶ πάτρῃ.

Τιτὴν δ' ἐν γυμνῇ μέσσην ἔρανον ἀμφιπολάων,

115 Ἦν μὲν ὑπὸ ἀκτίνῳ ἀγαθῶν καὶ μαρτυρήσιν,

Κοσμητῇ μεγάλῃ καὶ σκληρὰ ἔργα τελέοντες

Φαυλῆσιν δ' αὐγαῖς ὁλοῶν βεβλημένῳ ἄσπρῳ

Δ' κλειάνες τόχῃ λυγρῇ πινύσιν μογδύντας.

* MS. τημῆεις

F 3

Η'

Ἦν δ' ὑπόγειον ἔχει κέντρον, μινύθῃ παρὰ τὸς ὄλβον.

120 Καὶ ᾧ σελανώῃ ὑπὲρ ὠρονόμοιο βεβῶσαι
Μητέρα κυδαίνῃ δύνουσι ᾧ πῆλοσι πάσης
Ἀλλοτρίῳ κτ' γὰρ αἰλωαμβόρας θ' αἶμα παλάστῃ.
Ἐν ᾧ μεσσηνίῳ νυκτὸς μὴ δέξῃ ἐτόχῃ.

Ἡματιή δ' αὖτ' ἦσζων. ἡ δ' ἐδ' λαδότη μὴ ὀρῶεν,
125 Εὐκλείῃ περάξας τ' ἀγαθὸς μερόπων ἐπέλεζον.
Ἐν δ' δὲ ὑποχθονίῳ κέντρῳ ἀγαθὸς μὴ ὀρῶσαι
Ἀέρεα, ἐδ' ἡ ἔφου δώτειράτε κούρμῃσι
Πλάτῃ· αὖτὲρ χαλεπὸς θημιάρτυρας ἐστ' αὖ ἰδησι,
Κρυπταδίωσι σίνεας καὶ ἄλγεσι φῶπτε χαλέπει.

130 Πολλὰ καὶ πῶσις ὀρόφῳ κτ' κρατῶ ἀφῆκεν.
Μῆνοι μὴ * κέντροισι πῶδ' ἐμβεβῶπτε-ἔφηναν,
Ἀλλήλους δ' ὀρέωντες ὑπὲρ κέντρων κατέναυτα,
Ὠρονόμῳ μὴ ὑπὲρ φαίνων, φασέθων δέτε δύνων,
Ὀπλοτέρωσι κασιγνήτοις θάνατον τελέουσιν·

135 Πρὸς δέπῃ γινομῆμοισι χερόνας νεότητ' * ἀνίχας,
Ἰσάπειν ᾧ χερόνον λιπαρὸν καὶ γῆρας ἐν ὄλβῳ.
Ἐμπαλι δι' ἐν τέτῃσι κατ' ἐναντίον ὠρονομῆντ'
Ζῆλὸς καὶ παλιοῖο κρόνος δύνοντ' ἐναντα,
Πρεσβυτέρωσι μὴ πότμ' ἀδελφικοῖσι τελεῖται,

140 Εὐδαίμων ᾧ φανὴς παρόθεν βροτὸς ὕστατα κάμνε.

* MS. κέντροισιν * Sic manus secunda in
MS. fed prima ἀνίχας

Ε'ντ'

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΑ. Lib. III. 47

Εντ' ἂν δὲ ἀντίλη φάινων, Πνεύσις δέ τι δύνῃ,

Πειθαλέοισιν ἐλὼ ἀλοχον τύμβοισι καλύψας

Χῆρον * δὴ βαῖον καλῶσι κτ' δώματ' ἀέκτρον.

Τλωδε γὰρ ἐν τροπικαῖς ζώοις θ' ἄμα τλήσεται ἀνιῶν.

145 Εἰ δ' ἄρ' ἀνερχομένοισι Ἄρειος φαίνων πάλι δύνῃ,

Δυστυχίῳ μάλα γενομένοισι φαίνουσι καὶ οἶκον.

Δυνέσης Παφίης ὅπου ἂν Κρόνῳ ὠρονομήσῃ, *

Οὐ μόνον αὐτόγαμοι καὶ δυσκλεῖς εἵνεκ' ὁμῶνων,

Ἀλλ' ἐπὶ καὶ πατέρες παίδων ἢ πέμπαν ἄπαιδες

150 Γίνονται, σίεας γὰρ ἢ ὠμοπέκας ὠφθαλμοίτις

Εἰς θαλάμους ἐβρουσαν, ἢ δὲ αἰχρεὰ πολλὰ πλέσας.

Εἰ γὰρ καὶ ἐν τροπικαῖς ἐνὶ ζώοις κατέναντα,

Οὐχὶ μόνον παναρχαῖς ἀλόχοις γάμον ἐζῴσαστο,

Καὶ δ' αὐτοὶ περήξεις Κυθέρης ἀγάπης ἀναθέσμευς.

155 Εἵκελα δ' ἀντίλλασαι πάλιν τέτοις Κυθέρεια

* Πρὸς δύσιν ἐρχομένοιο Κρόνῳ χαλεπῶ μαλ' ἐόντῳ,

Μαχλαῖς πρεσβυτέραις ἢ καὶ δέλαισι σινάπτεαι.

Εἰ δὲ Ερμῆς δύνῃ Κρόνῳ βεβρωτῶν ἐφ' ὠρῃ,

Πένθεα γενομένοισι πλεῖ δειλοῖς ὅππῃ τέκνοις.

160 Ἐμπάλι δὲ εἰ Σπύλων μὲν ἀνέρχοιτ', αὐτὰρ δ' δύνει,

Νέικει καὶ κρείσσει χαρπῶν χάριν ἢ παλαιῶν

* δημαῖον

* Sic edidit hos duos versus, etsi in

MS. positi essent inverso ordine. Sed in margine

id lector monebatur per litteras A B

Ἔργων

- Ἐργων ἴχυσιν, θωλὼ δὲ θπὶ πῖσιν ἔτλησαν.
 Ζηλὸς δὲ ὠρονομῶντ*, ἐπλὼ Ἀρης πάλι δύνῃ,
 οὐχ ὁμαλὸν βίετον δῶκαν, ποτὲ μὲν γὰρ αἶεραν
 165 Τ' ψῆ, κυδαλίμεστε καὶ αἰφνικὰς μάλ' ἔθηκαν,
 Ἀλλοτε δὲ ἔσφηλαν κλεάνων τ' ὅπο πάμπαν ἄμερσιν,
 καὶ καμάτας βιότιο χάριν μόχθαστ' ἐπάγασιν.
 Ταῦτα δὲ κ' ἐλὼ δύνῃσι, * πάλιν Ζεὺς ὠρονομῶντ*
 Ἀρε* ἐξετέλεισεν θπὶ πλεόν, ἕνεκα τῆμ*
 170 Δάκρυα καὶ σοναχὰς Φθιμύμοις ὥπαστ' ὅππ' τέκνοις,
 καὶ δὲ ἀλόχοις ἡρμοσεν αἰκελίαις τέκν'. ἀπ' * ἄλλων
 Ἡδὴ θρεψαμύμας ἀστέργαστ' αὐτοὶ ἀνάγκη.
 Πάντας δὲ αὐτὲ κασιγνήτας Φιλίης δὸπ' πατρὸς
 Ἀλλον ἐπ' αἰλοῖς τήλῃ γαίης ἐκέδασεν.
 175 Μόχθῃν δὲ ἐς γῆρας περτέρων ἀνάπασιν ἔδωκαν.
 Ἐκ περσέτης δὲ ἀνιὼν φαέθων κατ' ἐναντὶ Κυθήρης
 Ἐς δύσιν δρεχομύμης πλυόλβας τελοσμάκαράστε
 Ῥέζει, καὶ μεγάλοις ἀλόχων ἡρμοσσε γάμοισιν,
 Ῥηϊδίαις δὲ ἐς * κύπριν ἰδὲ ξυγαῖς Φιλότησιν,
 180 Κτῆσιν δὲ αὐτ' ἰδὼν τοκέων ἄμετρον ἔδωκεν.
 Μαρμαίρεσαι δὲ ἀπ' ἀνπλῆς ἐρατῇ Κυθήρεια
 Δυόμλόν τ' ἐσπεῶσαι πυρίγλωσσον φαέθοντα
 Ὀλβον κυδῆντα καὶ Δικλεὰ * Φῆμιν ὅπασσε,
 * MS. πάλιν τέλει * MS. ἀλλήλων
 * MS. κύπριω * MS. Φήμιν

καὶ

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΑ. *Lib. III.* 49

Καὶ γάμον ἱμερόεντας εὐφροσύνησιν ἱαίνει.

185 Τῆμ' ὃ σεμναί τ' ἄλοχοι τίχσ' ἄμ' ἀκρίπας.

Ἐξ ὥρης δ' ἐσπρῶν Ζῶς Ἑρμείῳ κατένωτα

Κοσμοῖ μὲν πλάττω μύθοισι τε καὶ σφίησιν,

Ἀχολίην τ' ὥπασ' ἄφενοζτε φρένας βασιλήιον ἀμφίς

Ἡ πολίων κλήρας καὶ κήσιας ἀμφιέποντας.

190 Ὡς δ' αὐτως Ἑρμῆς ὥρης * Ὡτ' ὀλκὸν ἀμείβων

Τόχ' ἐπ' ὠκεανοῖο δύσιν φαέθονι ἰόντ'

Εὐόλκας, * ἔργοις τε καὶ εὐκλειανοῖσι τραπέζαις,

Παίδων θ' ἡγήτῃρας ἢ αὐτῶν ᾗκεν ἀνάκτων.

Ἢ ῥη δ' ἐπεμβεβαῶς Πυρροῖς δυτικῶ παρεῖσης

195 Ἀφρογρυῆς κέντρῳ φθορέας λέκτρων ἀνέφηνεν

Ἀλλοτρίων, ἀλόχας δέ τ' ὀπιπύοντες ἄγονται

Ἐξ ὧν ἐτέρων, καὶ δ' αὐτὰς ἔπι τίχσιν,

Ἀλλὰ πόθιο κρηνοσάμνῳ μαχλᾷτε Κυθήρης

Λυθίς ἐπ' ἄλλ'· μέλαθρα κ' ἄλλας ἤλθον ὀμόνους.

200 Πολλὰκι δ' αὐτοχερὶ σφετέρων ποσίων ἐδάμνησεν.

Σώοις δ' ἐν τροπικῷσι χερείονα τῶνδε πλάσιν.

Ταῦτα ᾗ καὶ Παφίη τόχ' πάλιν ὠρονομάσαι,

Εὐτ' ἂν Ἀῤῥης δύνῃ, πλέουσιν δ' ἐπ' καὶ συναχῇσιν

Εἰρκιῇσιν τ' ἐπέδθησε γυναικείης ἔνεκ' αἵτης.

205 Ὅσα δ' ἐπεκλήσεντο νέοι, πᾶδ' ὄλεσεν ἀπαντα

Εἰς γῆρας, πενίῃ ᾗ κακῇ ἀλλήκτα μογεῦσιν.

* MS. Ὡτ' ὀλκον

* MS. ἔργοις τ' καὶ

G

Εὐτ'

Εὐτ' ἂν σι' Ἑρμείης μὲν * ἐπιπτή' ἐς δύσιν ἰλθαῖν,
 Εἴ δ' ὥρῃ Θῆρ' Φλογὶ μαρμαίρει κατέαντα,
 Οὔτ' ἐν τοῷ καὶ μήδεσι θῆκεν ἀγῆτας,

210 Εὐδὲλός δ' ἐν σφίρειν, ἰδὲ δρησῆρας ἐν ἔργοις·
 Ἑρμῆ δ' ἀντέλλοντ', ἐπὶ λὺν Ἀρης πάλι δύνῃ,
 Δαινὸν ἡγήμα τέτυκται, ἐπὶ βιότῳ μὲν ἀνίας,
 Εἴ δ' ἀγορῇ κρείστας, * θωήν θ' ἅμα νύκτισι πολλοῖς
 Ἰχθυοῖν θραπῶν ἕνεκεν· μήνιν δ' ἐσπρόωντες

215 Καὶ ἥ καὶ ἡέλιον μερόπων τείχεσσι Φοῖβας,
 Αἰεὶ δ' ἐκπύωσιν βιότα τέχεσσι περὶ εἴκας.
 Ταῦτα ἥ καὶ δυοῖς ἐτέροις τέχεσιν ἰόντις
 Ἀέτρες ἐν κέντροισιν, ὅσ' αὐτίκα δὴ κατέλεξαν.
 Οὔτ' αὖ καὶ βασιλῆες ἀράκλειπι πλέκων

220 Ἡέλι' ἡ μήνηται, πᾶσι δ' αὐτίκα νῦν κατὰ λείψα.
 Ἡν' ἀνὴρ περὶ τῆς Τιτάν, δύνῃ ἥ σελήνη,
 * Ἡ' ἐ μὲν ὑψιμέσων πέμνη πόλον, ἥ δ' ὑπὸ γαίῳ
 Κέντρον ἔχῃ, μάλα Φῶτες δριγνώσας ἥ ἀγῆτας
 Ρέζωνται, μεγάλας πότι σι' αὐτὴ βασιλῆας ἐτάξαν,

225 Ἡ' πάτρης περὶ χοντὰς, ἥ ἐν δῆμοισιν δριγῆτας·
 Ὡς ἥ καὶ λὺν πᾶσι κέντρα μεταλλάξαντες ἰῶσιν.
 Ἡ δὲ καὶ σύγκροτον ὥσῳ μαρτυρέαστε
 Ἡ' σι' ὅσ' ἐπεντέλλοντες ἥ ἀλλήλας ἐρώωντες

* MS. ἐπιπτηδύσιν   * MS. θωιῶν τ'

* MS. ἡομῶν

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΑ. Lib. III, 51

Ἀγέρες ἔρδουσιν· πὰ γὰρ ἀτρεκίῳ μάλα φαίνε.

230 Πάντα μὲν εἴη σὺν ἄνθρωποις ἐὼν * Φερίσσαι· ἐνὶ θυμῷ,
οὐδ' ἐνέποι. πὰ γὰρ ἄσπετ' ἀπειράτη ἐσι κατ' αἰθέρῳ
Σχημάτων· ἀμειβόντων ἄστρον πολὺ πταγνῶν κέλδυσιν·
Ὅσα δ' ὀππιδέξωσι θεοὶ, τίδε ἐγὼ σαρὰ λέξω.

Ζῶνι συνῶν Κρόνον· αἰπὺς ἢ εἰσπρόων περὶ ἄγων,

235 Ἡ' ὅτε καὶ Διόμειτος· ἀπὸ πλοῦτος τε γένηται,
Δωρεῖται Φιλίῳ βασιλῆιον ἢ ἄραν * αὖξιν
Εἰκελίων τ' ἀνδρῶν, αὐτὰς δ' ἄρα * Φῆμιν δέξιν
Ἰχθυόων τείχεα, κρομμῆ δ' ἔσθ' ἀπείρονα πτερόων,
Καὶ θαλάμοις, λήϊοις, βαθυκλήροισι τ' ἐξέχουσιν,

240 Λαίαις, παντοίαις τ' ἀγέλαις, δμωσὶν τ' ἀναρτίμοις.

Δῶκε καὶ ἡγεσίων κλῆσιν νηῶν πολυφόρων,
Καὶ πρήξεις ἀγαθὰς, καὶ δ' αὖ μέγα κῦδος ἐπ' ἔργοις,
Καὶ λιπαρὸν γῆρας μέγας ὑπαίτις θανάτιο.

Ἀλλ' Ἄρης περὶ ἄγων· ἢ ἀντιπύρην ἀθρήσας

245 * Ψυχρόπατον Κρόνον ὄντα κακὸς * κακῷ αἰλίον ἐσῶς

Ἡ' καὶ ὁμῶς βαίνων δεινὰς ἄπασιν ὀππιδάλλει,

Καὶ πινύῳ δυσάλεκτον ἄρ' ἀειλοῖσι βροπῆσιν.

Ἐξοχα * δ' εἰ κέντροισιν ἐπιμυθευαῶπις ὀρώων.

* MS. Φερίσσετ' * MS. αὖξιν * MS. Φήμιν

* Hunc & sequentem versum trajeci, sententia
postulante. * MS. κακῶν * In marg. MS.

25. δ' ἄρα σὺν ἡελίῳ ἐπεμ

- τῇμ' ὅτ' πῶχοι πανδήμιοι ἰνδάλλοντα
 250 ὀθνήσιν ὑρήσιν ἐφεσιῶπες ἀνάγκη,
 Ἡ καὶ ἐφημερίης δαίτης χάριν αἰνὰ *μογαῶντες
 Ἀλκτον καμάποισιν οἰζυροῖς * φθινύθοντες,
 Εἰ μήπως εὐεργὸς ὁρώη χήματα παῦται
 Καὶ περὶ συγερῶ ζωῆς ὅπ' ἔρμα θ' ἴκοντο.
 255 Ἡ' τοὶ ναυφθόρη γὰρ ἡ ἐν πελάγεσιν ἐόντες
 Κύμασιν ἐρρέοιθαι, ἡ ἐν πολέμῳ κρυόεντι,
 Ἡ' πτόμῳ συγερῶ ζωῆς χάριν αἰνὰ μογαῶντες,
 Ἡ' ὑπὸ ληστῆσιν ἡ ἐν χάρμῃ δορίληπτοι
 Πέριαντα σφιγχθέντες ἀεικελίοις ὑπὸ δειμοῖς.
 260 Δηθάκι καὶ θήρεσιν ἔλωρ καὶ κύρμα γρόντο,
 Ἡ' ὅτ' ἐν ἡπείροισιν ἄφνω κρημναῖσιν ὄλοντα,
 Ἡ' βρόχον αἰπὺν ἀνῆψαν, ἡ ἐν πλώσ' θαλάμοιο,
 Ὡς πάλιν θλιφθέντες αἰσῶς θυμὸν ἔλεσαν.
 Ἡ' δὲ καὶ ἡμερὴ πὰ πλείετα, λὺ ὀλοῇσιν
 265 καὶ κλύκω σφετέρῃσιν ὑπὸ ἀκτίνεσσι βάλλωσι.
 Εἰ δ' ἄρα τοὶ γνέθλη μὲν δέχοιεν κλυτὰ ἄλλαι
 Ἀσέρες, οἷδ' ἄρα τοὶ μὴ φαίνοντες φορέοντο,
 Νέεκα καὶ κρείσας θαμναὶ ἐπάγασι βροτοῖσιν.
 Ἡ' δ' ἀγαθὸς κέντροιο κρατῇ, ὁλοὸς δ' ἀπόκεντρε
 270 * Πρηυτέρως ὅτ' ἐρίγωνοι αἰὲν πλέεσιν αἰνίας
 * Superfcript. μογαῶσιν * MS. φθινύθοντ' * In ora
 MS. notatur hunc postponendum sequenti versui.

Σχῆ-

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΑ. *Lib. III.* 53

Σχήματι συμφώνῳ, καμάτωντ' ἀπέλυσαν ἀπ' αἰνῶν.

Ἡ' ἔλιον δι' ὑποδερχόμενοι τοιαῖσιν ὑπ' αὐγαῖς

Ἡ' καὶ νυκλιπόλον φαίνων λιποφειγία μιλύλῳ, *

Ἐκ τοκέων θμῶων * αὐτὰς θ' ἔρδῃ θεράποντας

275 Πολλάκι δι' ὀφθαλμοῖσι σίνῃ λιποφειγὰς ἔτδ' ἔξεν,

Καὶ γονέας νέσις ψυγμαῶ καὶ βηχὶ καλύπθει.

Ἀ' φρογυεῖ ἧ συνῶν φαίνων ἡ ἀντιπέρηθεν

Πρεσβυτέρως εἴρεσσιτ' ἀλόχως καὶ αἰκίεας αἰνῶς

Δῶκεν, καὶ τετράγωνῃ αἰὲ χαλεπὸς Κυθρεῖη.

280 Δεινὰς γάρ τε γάμους καὶ εὐφροσύνης ἅπερ ἔρδει

Λυγρὰ δι' ἄρ' ἦτον * ἔδωκε τριγώνοις Φέγγεσι λῶσων.

Σχήμασι δι' ἔπτε τοῖσι δεδορκῶς Ἀ' φρογύειαν

Παρθενικῶν ἐπέτρεψεν ἔχεν ἐνὶ δώμασι νύμφῳ.

Δηθῶκι δ' ἀσπέρμους αὐτὰς καὶ ἀπαυδας ἔτδ' ἔξε.

285 Ἡ' δι' ἄρα καὶ Πυρόεν' Ὀπμιάρτυρα τοῖς δι' ἐσπιθήσῃ,

Ἡ' ὄρα καὶ μιλύλῳ, Δυνάχως πάμπαι ἔζηκεν.

Ἐ' ρμείη ἧ συνῶν φαίνων γλώσσης βλάβῃ ἔρδῃ,

Καὶ λαλῆς ἐπέδησ', ἥνπερ μὴ φοίνιῃ Ἀ' ρης

Σύμφωνῃ καλιδῶν λύση κακθεργία λῶβῳ.

290 Καὶ ἧ δίκας τετράγωνῃ ἐὼν κρείσιάστ' Ὀπιπέμπῃ,

Καὶ πιναρῶν λασίλωτε βροτοῖς ἐπεθρέψατο χαίτιῳ.

Τῶς δι' ἄρα καὶ Διάμετροι ἀπὲρ χαίρεσι τρίγωνοι.

Σχήμασι δι' ἐν τέτοισιν αἰὲ φιλομαίνεας ἀνδρας

* MS. αὐτὰς

* MS. ἔδωκεν

- καὶ βίβλων κρυφίμων μαλ' ἐφιεμδύας πλέεσιν·
 295 Ζῶς δ' Ἄρει ξυνὴ μὲν ἰὼν ὁδόν, ἥε τρίγων·
 Ἡφαιμόνας ῥέζει γραπῆς νηῶντε καὶ ἵππων
 καὶ πεζῶν, ποτὲ δ' αὖ μεγάλας βασιλῆας ἔτλυν,
 Ἡὲ πάτρης παύχοντας, ἥ ἐν δῆμοισιν ἀρίστους.
 εἰ δ' ἄρα μὴ πάμπαν μοίρης ἀγαθῆς τε τύχοιεν,
 300 Ἄλλ' ἀστὴρ ἐτέρωθεν νεμεσῆσθαι κακοεργός,
 Ἡὲ καὶ δοτοκλείωσιν ὑπ' αὐγὰς ἡελίοιο,
 Σὺν τοιῷς ἀνδρεσσιν * αἰὲρ σρωφῶνται ὑπ' αὐτὰς
 Σπεργόμυμοι Φιλίησιν ὑπεύροχον εὐχῶν ἔχοντες·
 Πάντες δ' ὀκτέωνοι καὶ ὑπεύροχον ὄλβον ἔχασιν·
 305 Μείονα δ' ἐδδλὰ δίδασιν, ἐπὶ τὴν τετραγώνον ἐῶσιν·
 Πάγχυ δ' ἀνωμαλίῳ βιότῃ ἀλάμετροι ἔοντες
 Ἀνθρώποις τέλχας, ὅτε μὲν πενίῳ, ὅτε δ' ὄλβον·
 Πυκνὸν ἀμειβόμενοι, αἰεί γε μὲν ἄρκε' ἔνευμαν.
 Σὺν Διὶ δ' Ἀφρογῆα βίῳ χαίροντας ἀμόχθως
 310 Εὐπρήκλυσ τε πῆγῃσιν, εὐφροσύνας τε γάμοιο
 Τερπομύχας. τὰς γάρ τε φίλαι πᾶσιν ὁμόνοιο.
 Ἐκ γὰρ λιπτέρων πολυόλβους αὐτὰν ἔθηκαν.
 καὶ ᾗ καὶ ὀπικνὴ σφιν ἐοῖμι μεγάροισιν ὀπηδαῖ.
 καὶ δ' ἄλλαις παρὲς * Ζῆν' ὀπιμαρτυρίαις πῖδε ἔρδη.
 315 Ἐδδλὸς καὶ Σπύλβοντι συνῶν μεγάλα Διὸς ἀστὴρ
 Σχήμασιν ἐν πάντοσιν ὄρων θῶδον Ἐρμῆων
 * MS. γρ. αἰὲρ σρωφῶσι σωόντες * MS. ξῆν

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΑ. *Lib. III.* 55

Τελομακάρεος τάλχι γὰ ἀεὶ βασιλῆϊον ἔλθον
 Νωμῶντας χερσὶν τ' ἐθέλων ἄπο δακτυλογεῖτας,
 κεκλωμένους ὅππῃ πῖσιν, ἀκκομμένας θ' ὑπὸ πηλῶν.

320 Οἱ δέ τ' ὀρίγωντων ἀνδρῶν παλῶν διέπυσον,
 Οἱ δ' ἄρ' αἶψ' ἐμπρέμης ἐσθλῆς βίοντι σωάγουσαν,
 Κέρδεια ἧ σφαιτέρων καμάτων ἄλκις ἐκτέλῃται,
 Ἄλλοι δὲ αὖ κόσμων ὀππότερες ἢ Διὶ χρυσίων
 Ἰδμοσύνης ἐλπίμοι ἀγακλήϊσσι γέγονον.

325 Οἱ δ' ἄρα καὶ παίδων ἡγήτορες ἐν σφίγητι
 Πολλὸν ὀρίπρεπές μύθων ὑποφῆπτες ἐσθλῶν.
 Εἰ δ' ἄρα τέσθε Κρόνῳ μαλαραῖς ἀκλίσιν ἀθρήσῃ,
 Πρήξεισι δ' ἐν τοῖσιν ὑποδρήσονται ἔξηκεν.
 Εἰ δ' Ἀρης σωίῃσιν ὁμῶ καλῇ Κυθέρῃ,

330 Ἵδρεσι πε λεχείων καὶ ἀλλοτρίων ὑμεναίων
 Γίνοντι ἀναφαιδὰ μαλ' ἐκτέλμωσι τῶνδε θρώωντες,
 Καὶ ἧ σύνδουροι τῶνδε πολυκλινέες τελέθουσιν
 Ῥηϊδίως Φιλότῃ ἐπίροις Κυθέρης ἀρέγασται
 Ἰκέλα καὶ τ' ἄλλαις ὀππιαρτυρίαις τελέουσιν.

335 Εἰ ἧ καὶ Ἑρμείης ἐρατὸς σὸν πῖςδε Φανείη,
 Τῶν ἔνεκεν κρείσσειτε μάχαι· ἀγορῇσι πέλονται·
 Οἱ ἧ καὶ αἰαχεὶ ἔτλησαν ἐν ἀλλοτρίοισι δόμοισιν
 Ληφθίντες, Φήμῃ ἧ κακῇ πόλιν ἑδραμῶν αἰνῇ.
 Ἦν δὲ Ἑρμῇ τετραγώνῳ, ἢ ἀνῆ, ἢ κ' ἡ χῶρης,

340 Τὼ δὲ αὐτῶ ὅθρῳ τροχάσῃ, μάλα λυγρὸς ἐπύχθη·

Νε-

- Νίκηα γδ' ἡραπῶν ἔνεκεν κρείσσειετ' Ὀππήμεπῃ,
 Καὶ δόμον ἐξαπίνης κενεὸν βιότῃ ἀνέφηνεν,
 Δηθάκι καὶ δεσμὰς ἐπάγασ' ὀλοοῖσιν ἐπ' ἔργοις.
 Ἀλλὰ τρέγωνοι ἔοντες ἐχέφρονας ἐκτελέεσιν
 345 Καὶ πυκιναῖς πρᾶπίθεασιν ἐναίσιμα μηλῶντας.
 Φαιδρὸς δ' Ἑρμείης καὶ πασιφαῆς Ἀφροδίτῃ
 Ξυνὴν ἐξανύοντες ὁδὸν μάλ' ἄρῃσι ἔασιν,
 Ὀλβον μὲν πρῶπτε δόσαν, μετέπειτα ἧ μύθων
 Πειθῶ, καὶ Φιλίῳ ἀγαθὴν πηλὴν τ' ἐνὶ δήμοις.
 350 Πρὸς δ' ἐπὶ παντοίῃς μέσσης Ὀππίστρας ἀνδρας
 Τόχχασιν, μολπαῖςτ' ἀγαλλομνίεας καὶ αἰοιδῇ.
 Εἰ ἧ κε λύσωσιν μῦθῳ καὶ Ζηῶα φέρονται,
 Καὶ τέφεσιν * κύδηναν, ἀνακκληῖς τ' ἐνὶ λαοῖς
 Εὔξαισις γράεασιν αἰθλων εἶνεκ' ἔθηκαν.
 355 Εἰ δέπῃ καὶ Πυρόεις τέπῃς Ὀππάρτυρῳ εἴη,
 Γίνοντα παλαιοῖσι παλαιόμοσύνῃσιν ἄρῃσι,
 Πυγμαχίῃσι μεγαθενέες πηληγῇσι τε χειρῶν
 Καὶ θαμιναῖς νίκησιν ἀγᾶλλοντα καὶ ἀγῶνας.
 Καλὴ καὶ μῦθῃ καὶ πανδερκῆς Ἰφείων
 360 Ἀλλήλας ὀρόωντες ἐναντίοι, ἧ τετράγωνοι,
 Εὔχοχα δ' αὐτὲ τρέγωνοι, ἐπεὶ πόδε πάμπαν ἄρῃσιν
 Σχηῖμα πέλῃ φαυλοῖστέ καὶ ἐδλοῖς ἄσρασι πᾶσι.
 Εἰ ἧ κενῶς ἐπέοικεν ἐνὶ ζώοισι φανείων,
 * MS. κύδην ἀνακκληῖς

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΑ. Lib. III. 57

* Ἄμφω φάεα καλὰ· τὸ δ' αὖ πολὺ φέρπρον ἐστίν.

365 Πάντων μὲν γὰρ ἄριστον ἐνὶ ζώοισι παρεῖναι

Ἄρσεϊ μὲν Τιτῇν', ἐν θηλυτέροις δὲ μύλων.

Προσφιλέες γὰρ αἰεὶ καὶ μείλιχοι ἐξευρόντο,

Ἔργα τε ῥηϊδίως καὶ περήξιας ἐξετέλεσαν.

Εἰ δέ τ' ἐν δρσενικοῖς ἄμφω κλυτὰ φέγ' ἑὲ ῥώπῃ,

370 Ὡς, ἀσμεφεῖς, ἡδ' ἀτρεπὲς εἰσὶδοιο

Γεινομνῆες, ἔδ' ὅσον ὑπαίκοντες νοῶ ἄλλοις.

Ὅσοι δ' αὖ μύλων μὲν ἐν ἄρσενι, θηλυτέρῳ δὲ

Ἰχθυὸς ἡέλιον ποῖσιν δ' ἄρα περήξιας ἔργων

Ἄλλως ἐξανύοντ', ἢ ὡς φρεσὶν ἦσι μύμοινα·

375 Αὐτοὶ δ' ἀπρόκοποι, πάντωντ' ἐπαρτέροι ἀνδρες.

Θήλεσι δ' ἐν ζώοις ἄμφω κλυτὰ φῶπῃ φανέντα

Δειλὸς, παντάρβας, ἐτέροις ὑποπέπληώταις.

Θηλυτέροις περσπῖσιν, βιότῳ δ' ἐνὶ πάντων ἀπεκηκοί,

Ἀλλοτρίης γαίης καὶ ἀλήτῳ εἰμείροντες.

380 Ἄλλο πὸδ' ἐμπαλιν ἐδὺλῳ ἔφου κεδνήσι γυναιξίν·

Πρήϊα γάρ τ' εἰσὶ νοῶ ποσέωσι τ' εἰοῖσιν

Ἦκυσιν μάλα πειθομνῆαι, συγέσσι τε νείκῃ.

Εἰ δ' ἐνὶ θηλυτέρῃ γυνέβλη δύο φῶπῃ φανείη

Ἄρσεϊ ἐν ζώοις, ἡδ' αὖ μάλ' ἀγνήνορ θυγῶν

385 Δεινὴ τε κρυερὴ τέ πέλει περσπιδέωσι τ' ἀκαμνηῖ.

Ὅπῳ τε ἄν σελεύων παισὶς ζώοισιν ἐπὶ πῶν

Καὶ θῆρ' πυρόεις καὶ κἀλκιδόμ' κυθήρεα

Η

Ἀρσε-

- Ἀρετῇ δακῆλοισιν ἐπεμβεβαῶτες ὀρώσιν,
 καὶ ζῶον πρὸς τοῖς ἄρρεν πέλοι ὠρονάμοιο,
 390 Ἡς φύσεως λήθασι ὥρᾳ λεχέουσι γυναικῶν
 κλεινόμδρα φιλότῃ, πῖτ' ἀνέρες ἐκτελέουσιν.
 Ἐν πάλι θηλυτέρης * δὲ ὅπ' ἀνέρες ἐν ζώοισιν
 ἴχουσ' ἡέλιον καὶ νυκτεροφεγγέα μύωλω
 Θῆλυ ἢ καὶ ζῶον κατέχη κυλῆνι. Εὐρμῆς,
 395 Πάχασ' αἵχρα πολλὰ γυναικῶν ἔργα τελόντες,
 Δητῆκι καὶ ποσειδῆος αἰδῶς ἀπο μῆδε' ἐκείρα.
 Τῶς μὲν ἄρ' ἐνα πέλι φύσεως βροτῆς κατέναντα
 φῶτ' ἐν δακῆλοισιν ἐὼν δρόμον ἐξαυθύντα.
 Ἀλλ' ἐπεὶ ἐν μοι θυμὸς ἐνὶ πρσιπέουσιν αἰετῇ
 400 Δήσας ἀναγκαῖον χρεῖας, σέφα νῦν κατὰ λῆξω.
 Ὅπποθεν ἐν γνέθλῃσι χρεὼ ζωῆς χρεὼν δέχλω
 Ἀνθρώποις φράζεσθ'. εἰ δὲ ἐμπάλιν, ὅπποθεν λήγῃ
 οὐ μὲν δὴ πάντεσσιν ὅμως μερόπιδον εἰσκειν
 Ὅις ἐκ χώρης ἐπὶ λάζωσιν αἰεθμὸν.
 405 Ἀλλ' ἡ γὰρ θ' ἐτέρη γνέθλῃ ἀφισιν συνάρηρεν.
 Ὅσοις μὲν τιτάν τοῖ ἐν γεινομύμοισιν
 Κέντρῳ ἐπεμβεβαῶς ἰνδάλλετο, ἐξ ἄρα κείνῃ
 μοίρης ἀρχεσθαι βιήτα χρέον ἐξαεθμύντας
 Νυκτερινῇ γνέθλῃ ἢ, σελυαίης δὲ μοίρης.
 410 Ὅπποτε δὲ ἐν κέντρῳ ἐκπὸς φαίθων δακκλινθῇ,

* MS. δοτ'

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΑ. Lib. III. 59

Ἦτ' ἂν ὅππ' μοίρεοσι κατωφερέεοσι πόλοιο
 Νέοσηται πρὸθέν τ' αὖτ' ἀστέρ' ἀρχεο κείνα,
 Ὅς ῥά τε δεαυόζαι γλυέβλης, μέγα τε κρατ' ἴχθ'
 Εἰ δ' ἄρα κακῆϊνον λίσσις κλινθέντ' ἀπὸ κέντρ' α,
 415 Εἴ ῥ' ὥρῃς τὸτ' ἔπειτα χρόνων ἀφεςιν σύ γε φράζε.
 Ζωῆς δ' αὖτ' ἐρχώμ' ἐντ' ἂν διζήμῃ. Ὀύρις
 Δεικήλων σκέπῃς χρόνας, * ὅποσις περατῆγεν
 Αἰνέλλῃ, κείνα τε περμαίβῃσι δάσκαδαι.
 Ταῖς γάρ κεν πλείονων δριθμὸν μοιρῶν τε φράσαιο,
 420 Ὅσας μαῖρ' ἐπέδῃσε βροτῶν μογαρ' ἐβίόπιο.
 Ἐν ᾗ μέσοις μοίραισιν, ἐφ' αἷς ζωὴ νέμετ' ἀνθρώπων.
 Ἐνδυκῶς σκέπῃσι, μὴ ἀκλῆς ἢ τετράγων' α.
 Ἦ' κατὰνιπέρην ὀλοῦ χρόν' ἢ πυρόεντ' α,
 Ἦ' αὐτοῖς συναντόμῃσι ζώην διέχερατι.
 425 Νυκτὶ δ' γεινομῆροις καὶ παμφεγῆς ἰπείων
 Δηγῆκίς ἀκτίνεοσιν εἰς πνοιῆς ἀπάμαρσεν.
 Παῖσιν δ' αὖτ' ἀφεςιν πλεονῆ τετράγων' α ὀρίζει.
 Μήκισιν γὰρ τῶν βροτῶν τέλ' α δάδε μοίρης.

ΜΑΝΕΘΩΝΟΣ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΩΝ
 ΒΙΒΛΙΟΝ Γ.

* MS. ὁπότεροι περ ἀπῆγεν

ΜΑΝΕ'ΘΩΝΟΣ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΩΝ
ΒΙΒΛΙ'ΟΝ Δ.

ὕραίνων ἄσρων ἀτραπέδες πλάστιγγ' ἀνάγκης,

Αἴσιν ἐφημερίων μερόπων γῆ' ἐκμεμέτρηται,

Μοιράων τε κέλδ' * βροτήσια καὶ παλαναφύγῃ,

Α' πλανέων τ' αὐγὰς πυρλαμπέας ἐξονόμηντας,

5 Ζωιδίων τε πόλοιο πείδρομον, ὃς κτ' γαῖαν

Αἰθερίῳ τε κέλδ' ἐν ἡμιμητ' ὀσπρήει

Πλαγκτὰ διχαζόμεν' * διέπει θεομήτρα κόσμον

Ἐξ ἧς ὅττι νύκτα καὶ ἀντολῆς ὅττι δυσμὰς.

Ταῦτα γ' ἐξ ἱερῶν αἰδύτων φύσις αἰθερόπλαγκτι

10 Ὅρ' αὖ πεκμαιραμύνοισι διώρυσεν ἀνδράσιν ἄσρα,

Οἷς πλαγκτὴν κόσμοιο βροτοκλώσειρα * χορείη

Δόγματι ἐξ ἱεροῦ σαφῆ πρὸς ἔλεγχον ἰᾶσαι,

Ἐξ ἧς μὲν καὶ ἐς οἷον ἀμείβεται εἶδ' ἕκαστον.

Πρῶτα μὲν ἐν Τιτῶν παντὸς κρόν' αἰθέρ' ἄρχει,

15 Ἀστὴρ, ὃν φαίνοντα θεοὶ μέροπέστε καλῶσιν.

Οὗτ' ἐπὶ οἰκῆα φανῇ κτ' δώμαθ' ἐαυτῶ

Γεινομύνοις θνητοῖσιν ὀπίσκοπον ἐς βίον ὥρης,

* MS. παρήσια

* MS. διεπίετο μήτρα

* MS. χωρείη

Ε'υκ

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΑ. *Lib.* IV. 61

- Εὐκτεάνης δέικνυσι καὶ ὄλβη παλίν· ἄρχειν
 Εὐτυχίας, ζῶῃτι καὶ ἐς τέλος αἰὲν ἀμόχθης.
- 20 Εἴ τι δὲ ἐν οἰκείοισι πεταγμύα παῦται Κρόνοιο
 Ζωῖδοῖσιν Φαειὲς τῶ χι πολυχρήμονας ἄνδρας
 Ἵδροχό· παμῖς νεφελώδε· Οὐλύμπιο
 Αἰγόκερος γαίησιν καὶ ὕδατι· ἀμφίβι· θῆρ,
 Κελὸς ὅ τ' ἔρανίς κορυφῆς ὄρε·, εἶαρ· δέχη· *
- 25 Καὶ ζυγὸς αἰγλήεις πρὸς σκορπίον αἰθερονωμῶν
 Τετραπύδης τε λέων πολυάστρ· ἔμπυρ· οἶκ·.
 Οὔτοι αἰὲ τῶ χυσι βροτῆς δαδαίμονας ἔργοις
 Ἡ'ν δέτ' ἀνοικείοισι τύποις κλυτοτέρμον· ὥρης
 Φουρμύοις θνητοῖς μέσον ἔρανον αἰθερολαμπῆ *
- 30 Ἡ' κένιν ὥρην πανεπίχρητον ἀμφιπολύν·,
 Πανβλαβείας ρέζετε, καὶ ἀκτεάνης, καὶ ἀδόξας,
 Ἐνδείας ζωῆς, καὶ ἐφημερείης βιότη·,
 Καὶ πάσης λύπης ὀπιθήπρας οἰκτρομελάβρας
 Τῶ χι, καὶ λύπης καὶ ἀλημοσύνης μετέχοντας.
- 35 Ζῶς δὲ ὀπιθινομυλίοισιν ὅτ' ἀν' κυδόσκοπον ὥρην
 Εἰσλάσῃ φαέθονι πυρὸς θερμοῖο σελασμῶ,
 Ἡ' μέσον ἔρανίης ἀτραπῆ δρόμον ἥερα τέμνη,
 Ἡ' ἐκατ' οἰκείων περὶ φανῇ δεσπόμασι μοιρῶν,
 Χρυσοπέπλους ἄνδρας ἢ δέχειρῆας αὐτῇ
- 40 Ἐσσεσθαι, πύλων τε δι' ἵππων τῆρας ἀέθλων
 Ἡ' δ' ἐμεγιστάναστε καὶ ἀλλοτρίων κλεινισμῶν

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΑ. *Lib. IV.* 63*

φράζει πῖ βιοτῶν βαθυχεύμονα χειλιάδασσι
 Ἀρχὰς, καὶ δόξης * ἀπλάτῃ κοσμήτορα κόμπων.

Ἐκ τῆς πρῆς μυστήρια τῶ χεῖρ' ἀπῖται·

Στίλβων δ' Ἑρμείας Φανούς ὅππῃ τῶ δύσιν ἀσπῆρ

70 Γεινομένων βρεφείων ὠροσκόπων ἢ κτ' μέσον

Οὐρανόν, ἔστι λόγων τῶ χεῖρ' περικλήν πῖα θηητοῖς

Ἐκ καλαμογραφίης καὶ ὅς' εἰς μέσων πεπότηται.

Τῷ δ' ὅππῃτ' Ἀρεῖ * ἐν ἰσμοῖς * ἀταρπῆς,

Ἡ δ' ἀμέτρητος φάσιν φά * ἀνικέλευτον,

75 Πλάσσορας χερῶν μιμήτορα ἀλλοτυπῶτων

Παμβλαδέας τῶ χεῖρ' ἀρετήντας ἰδέσθ.

Ἀμφίκερος μῆνη δ' ὅππῃτ' ἀν βιοτέρμον * ὠρεῖς

φωτὶ σελλωαίης κτ' γῆς σκολιοπαῖ περῶσι,

Τῷ δ' Ἀρεῖ ἰσμοῖρα δ' αἰτέρ * ἀκροπολῶν,

80 Τλιυικά πῖ θεόλημπῆ * ὁ φύς ἐν γήματι πῖα

Γίνεται, ἐκπληκτίσσι, σελλωαίζων πῖ πόσισι,

καὶ μανίης ἀνάμει * ἐτι σινέεσι πῖ παληθῶς,

Δυσυχίητ' ὅππῃφοιτ', ἐπῶ κτ' γῆςτε φέροισι.

* Sic edidi, quum in MS. esset ἀπλάτῃ ἀκο-
 σμήτορα κόμπων, eique superscriptum ἀπλάτῃς δι-
 κοσμήτορα, at in margine γε. θεομήτορα κόμπων,
 quod superius occurrit, ut pateat locum diu
 fuisse ambiguum. * MS. ὁ φύς * MS. εἰ
 Ἀ' ἐν σιν

Ἡ γ

- Ἦν ᾗ μετ' ἀντολίῳ μέσσην ἔρανον ἀμφιθαλίη,
 85 Παμπαλᾶτεστε * πῆσι καὶ ἐντυφείας καὶ ἐνόλβας.
 Θηλυγόνους ᾗ τέκνοισι καὶ διπάτορας κ' ἀτρέπης.
 Δύναντο δ' ἄσροιο σελλωαίης ὁ λοχόθεις
 Ἔσσεται ἐμπορίας ἐμπείραμοι, ἔργασι πολλὰ
 Ναυκλήρη βιοτλή θ' αἰρήσεται, ἐν ξενίῃ τε.
 90 Τὸ παλῆσον ζωῆστε διδύμων βιοτόσφ'
 Πυλυπλανῆς γὰρ ἔλιξ μινῆς κερατώπιδ' αἰὲν
 Λοξὰ παλαιοῦσαι, μῦραι δ' ἀντλήμυρ' ὄλβω.
 Ἡελίξ δ' ἀκάμαλ' ἐπὶ περιμάρμαρ' ἀσπρ
 Ἔς μέσσην ἔρανῆς περφανῇ περιλαμπέ' αἴθρης,
 95 Ἡ γονίμῳ ὥρῳ πανεπίσκοπι φέγγεα βάλλη
 Τοξόπῳ κ' χωρὸν, * ἰδ' ἀτρένοιο λείοντο,
 Κεῖ τ' ἀκεράσιοι καὶ ἐν διδύμοισι φανταῖς
 Ζωιδόις ἰδοῖσιν ἐσθῆς μονήϊδας δέχας
 Ἰζέσται, καὶ σκήπτρα βροτοῖς βασιλήϊα φράζει,
 100 Πλῆτον τ' ὀλβήεντα δόμους τ' διδαίμονας ἔρδῃ.
 Ἐκπὸς δ' οἰκείων μοιρῶν γνέθλησιν ἐφεσῶς,
 Πλειστοτόκας, κλῆσιν μὲν ἄραν πολυεξήμονα, τάχῃ,
 Καὶ βιοτλή πλήθυσαν, ἀλύπητόν τε δαίτην.
 Ἀρχὰς δ' ἔχ' ἔξει βασιληίδας εὐδὲ θροισμούς,
 105 Ἡ συχίης δ' ἀφανεῖς σκήπτρων δίχα τέσδε φυλάσσει
 Ἀβλαβείας οἰκωντι διδύμνητας ἐν ὄλβῳ.
 * MS. πῆσιν * MS. εἰδ'

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΑ. Lib. IV. 65

Ὡδὲ ρῆι ἀπλανέων τε πλανητῶν τε κέλδωρε

Γ' ὁμογενὸν περὶ κόσμον ἅμα τροχὴν πεφόρηται·

Ἀλλὰ δὲ σοὶ λέξω πάλι σήματα θεία γινέσθης.

110 Ἦνίκ' αὖ ὥράων πανεπίσκοπε Φέγγεα μηνῆς

φυομύθοις μερόπεσσι ἀν' ἔρανον αὐγάζηται·

Ἀστὴρ δ' εἰς δυσμᾶς Ἀρεως πυρλαμπέῃ ἔλθῃ,

Ἐνσινέαστε πήγῃσι βροτοῦς, ἀΐεσσι, ἀμελάθρας,

καὶ λεπτῆς πινίης χερνήτερας, ἀκτιάνεσσι·

115 Πολλὰκι καὶ θανάτῳ κακομήχαν' ὤλετο δεινῷ.

Ἦν γ' ἃ τ' ἀνοικέοισι τέποις ὠροσκόπον Ἀρης

φέγγ' ὅππῃς ἐψῆ, γονίμῳ ὅπῃ γαστέρα θνητῶν

Χωλοπόδας τάλχῃ, καὶ αἰθενέας, καὶ αἰώρας,

Νῶτα τε κυρτούοντας, ἰδὲ ψόσῃρας ἀθέσμως,

120 Καὶ παναγῆς, ὅλβετε ποθήτερας ἀλλοτρίοιο.

Ἦν δ' ὅπῃ μαρτυρίῳ Ἀρεως ἔλθῃσ' Ἀφροδίτῃ

Ὅμοια βαλῇ πανευγῆς, ἐν ἡμερναῖσι λοχείαις

Ἐκ πυρὸς αὐχέουσιν τέχνας μέλανός τε σιδήρεας

Ἀκμοσι ραιστυπίσι μεμεληρῆμοι ἠδὲ καμύνοισι.

125 Ὅπως δ' αὖ σκοπίῳ ὠροσκόπον ὠδίνεσσι

Ἐρμείας καπύγῃ, τῷ δ' ἑὸν κυθέρῃ ὅππῃς ποίης,

Δὴ τότε ῥήτερας ἀνδρας ἰδ' ἐν σφίγῃσιν ἀρίστους

Ἐσπεδῶ δαίκυσσι, καὶ ἀσρολόγῃς θεοφήμας,

Ἐντε * γεωμετρήσῃ καὶ ἐν πλέταισιν ἀρίστους,

* MS. γεωμετρήσῃ

I.

130 Ἐντε

130 Ἐντε λιθολυφίαισι θιῶν νηῶντι * θημίδλοισι.

Ζῶς δ' ὑπερφομαίνων φορεῖδου ὑπὲρ αἰθέρα πατρός

Ἡνίκ' ἂν ἐν καθέρῳ κόσμῳ μέσον ἀμφιπλάθῃ

Ζωίδιῳ, τῆμιθ * ἥ γοναὶ μερόπων τίς ὀνέγκη,

Ἐῶσεπη * ἔμπλεκῆ πλοῖα φορπσελθῶ ἰδρυς,

135 Ναυκλήρῃ τέχνας θεοῖοσεται, ἐν χεῖροσιν

Ἰμέρον ὠνηταῖσι βιώσεται, ἐργασήντη

Κοινωνὸν πάντων συνήσεται, ἄσπα δ' αὐτῷ

Ἐκ θαλάμων νυμφαῖα γενήσεται ἔντε γυναιξίν.

Ἐρμῆς δ' οἰκείως ὅππ' ἂν κῆ κύκλα Φαανθῇ,

140 Μαρτυρέῃ ἥ κρόνοιο κατ' αἰθέρα τῷδε πλάζῃ,

Ῥήτορας ἐμφαίνουσι βροτῆς, παφίητε κρατίστους,

Ἐρμῶντις τε πῆγαι, καὶ ἀερολόγους πίτε θνητῆς.

Χρήματα δ' ἐν χείρεσι καὶ ὅλβῳ πρήξις οἶσαι

Οὐ * μόνον ἀλλοτρίων κτεάνων, ἰδίῳ ἥ μάλιστα

145 Ὀφθῆναι, γαίησις τιμῆν καρπὸν ὄλβῳ νῶπι.

Ἡν ἥ σεληναίης ἐλικρορόμθῳ ἄσπασθῳ αἰσῆρ

Ἐρμῆλι σύμφωνον ἔχει κῆ κοσμεῖ ἀπαρτῶν,

Καὶ μένη Κυθέρεια συνῇ καλῶ φαέθοντι,

Ῥέκπῆρας χερυσίῳ, καὶ Ἰνδογενῆς ἐλέφαντθῳ.

150 Ἐργασίνας * δαίκνουσι, καὶ ἐν πρᾶπίδεσιν ἀερίστας

Ἐῶσεπα, θελγκῶντε καὶ ὀπίχων κανονισμῶν

* MS. θημίδλοισι, fed : superfc. * MS. ἔμπλεκεία

* MS. μόνων * MS. δαίκνουσιν

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΑ. Lib. IV. 67

Κοσμητὰς μάλα ποι πεποιημένα πηχιάζοντες.

Ἄρης δ' αἰγλήεις ὅτ' ἂν ἀργῶν ἡελίοιο

Νέριθε φανῇ μήνητε λοχάουμένη τε βροτοῖσιν,

155 Πήρῳσιν σπένδουσιν ἐν * ὀφθαλμοῖσι πῆγσιν

Ἐσπερὸς κένοισι καὶ ἀμειβόμεσταν ἐμίχλων.

Ἐρμῆς δ' ὅς οἰκῆα τυχῶν κ' δώμαθ' ἑαυτοῦ

Ἰητῆρα * πῆγσι βροτῶν παιώνιον ἄνθη,

Ἐσπερὸν μάλα κένη καὶ ὅς πενάνησαν ἔπιμα,

160 Ἐντε λογιζονόμοισιν αἰεὶ πολυπράκτορας ἔργοις.

Ζῶς δ' ὅτ' ἂν Ἐρμῆα προσμάρτυρα φέχῃα βάλῃ,

Παλυπλαναῖς ξενίης φαίνη μερόπιασι καλῶν

Ἰξεοπαί, καὶ λέκτρα γυναικῶν ἥσονται πολλῶ

Θηρέαςιν ὥσθ' κυδῶ ἀνέξια θηλυμανθίνται.

165 Ταῦτα μὲν ὠρέων σκεπτῆρα. νῦν δέ με χρειαῖ

Ἀκπνηβολίας ἐρέωντ' * αἰθῶπι κέλῳθα

Δωδεκατημορέωντ' ἀστροκυκλόμεσαν ἐνιαυτῶν

Ζωδιακῶν, ἐξ ὧν γενεαὶ τέχναι τε βροτοῖσιν

Κλωσὴν ἐκπληρῆσι βίῃς θνητοῖσι πορεύω.

170 Πρῶτα μὲν ἔν Στίλβων, Φανερὸς θεός, ἡνίκα καὶ Ζῶς

Εἰς ἀκτῖνα βαλῇ Ἄρεος φαίνοντι πλάσμων,*

Ἦε κατ' οἰκείων ὀρέων περιλαμπέῃ ὀφθῇ

Ἀιθέρεῃ, αἰθλητῆρας αἰολαπύλας τε περὶ φανῇ.

* MS. ὀφθαλμοῖσιν

* MS. πῆγσιν

* MS. αἰθρωπαί

- Στεῖροπάτες ἔσσεσθ, ἰδ' ἐν νίκαις ἰεραῖσιν
 175 Στήματα μυελόδοξα, καὶ δοκομῆντας ἐν ἄλλοις.
 Ἄμφω δ' ὑπὸ τέτοισι κρόνῳ παρσμάτρυθ' ἀστήρ
 Ἐν ἰδίῳις ὀρείῳις φαινώπιδά πίζιν θήγχι,
 Ἀστεφάνες τάχχ' ἡμῖν, ἀλειπτήεσσε κρατίεσσε
 Παιδοτέρας δέκνυσσι, διδασκαλίεσσε παρέδρες.
 180 Ἡν' ὃ καὶ ἀφρογμῶς Κύπριδ' ἑοὺν ἀστὲρα βάλλει
 Ἀκτὺς Ἐρμάωνθ', ἐναλλάγδλυτε γήρωνται
 Εἰς ἰδίων ὀρίων ἄμφω τρίβον αἰθερόπαραγκτον,
 Κωμῶδες λογκῶντε μελῶν μελπίτορας αἰδρας
 Δέκνυσιν, μαχλικῶντε λόγων θεασυγλωσέας ὠδῆς,
 185 * Ναβλισηκτυπίασσε χοροῖς, κητέρησσε μελαργῆς,
 Οἶρχηθμῶν ἰδριάστε, καὶ ἐν θυμέλαις παρφέροντας.
 Ἡνίκα δ' ἂν Κρονικῶ σέλας ἀστέρθ' αἰθέρθ' αἰγίλλω
 Πυρφερέαις ἀκτίνεσσι κατ' ἀντίπερ αἰγλοβολήσῃ,
 Δισσάτ' ἐν ἀλλαγμοῖσι Φανῇ * σελαγίσματα τῶνδε
 190 Ὡν ὀρίων, τάχχ' ἡρηνήπρας ἀνδρας, ἀσέμνες,
 Κεδροχαρεῖς, * σφόδρα τέχνης καινίσματ' ἔχοντες,
 Νεκροτάφες, κλαυσηῆρας ὑποφθιμύμων, νεκρονώμας.
 Ἡν' Πυρόεις δύνῃ φαίνοντι συνὼν θήικεντ' ἑοῦν,
 Ἐρμείας δ' ἰσμοιρ' ἐν ἀμφοτέροισι φανθῇ,
 195 Ἐν ὀρείῳις καὶ κέντρω ἐπανίχωσι σελήνῳ,
 * MS. ναβαισηκτυπ. * Superfscr. σελαγίσμασι
 * MS. ὁρόεργα

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΑ. *Lib. iv.* 69

- Ἀνδροφόνος δρῶσιν, λήϊστροας, ἐμπεδολώβας
 Κέρδεσσι ἐχθροτάτη θηρήτορας, * οἱ βασινηδὸν
 Στρεβλὰ καλαζόμμοι σκολοπήϊδα μοῖραν ὀρῶσι
 Πικροτάτοις κέντροισιν παρρητηθέντες ἐν ἥλοις,
 200 Ὀϊωνῶν κατὰθειπνα, κυνῶνθ' ἐλκύσματα δαινά.
 Ζῆνα δ' ὅτ' ἂν φαέθοντα βαλῇ λαμπραυγῆς ἀκλῆς
 Ἑρμῆας, μίγδηντε διαλλάξουσιν ὀλισμούς,
 Ῥηπερικῆς Φαίνεσι τέχνης σεφίηστε κρατίστες
 Ζηλωτὰς σκολιῶν τε λόγων, νεότητάτε λαμπρῶν
 205 Γραμματικῶ τ' ἀσκησιν ἐνὶ γέρονσις ἔχοντες.
 Σπλῶν δ' Ἑρμῶνσιν ὅτ' ἂν Κυλλήνῃσιν αἶσθρ
 Φωσφόρον ἀκτίνεσσι βαλῇ Κυθηρίδσιν αἴγλης,
 Τάστ' αὐγὰς ἐπέχοντες ἐν ἔρανσιν ἀστρόεντι
 Δωδεκατημορίων ἁρῶσιν βάσιν, ἡνίκα θνητὸς
 210 Γαιωμέτερας δέκονσι μαθηματικῆςτε Φανείδωι,
 Ἀσρολόγῃσιν μαγικῆςτε θύπας, ἰδὲ μάντιν ἔθηκεν,
 Ὀϊωνοσκοπικῆςτε, σεφεῖσθ' ὑδρομανίης ἔρεξεν,
 Οἷς λεκανοσκοπή πηδύεται ἢ νεκυῖσμός.
 Κυπερηγῆς δ' ἀκτίνας ἐς ἥερα πυρραβόλῃσιν
 215 Ἀμμιχα Φωτὶ Κρόνῳ τέυχῃ μεροπήϊα ἔργα.
 Δῖλα θεῶν ἱερῶντε νεωκῆρα λυσσμανέντων,
 Νῆντε σεληνάζοντα περὶ φέροντάτε θνητοῖς.
 Ἡέλιον δ' ἀκτῖσιν Ἀρης περιλαμπέσι βάλλων
 * Superscr. ἦ *

- Μήνης ὀρμῶσης μέγα Κύπριδι κρινά σὺν αὐτοῖς,
 220 Θηλυτέρης γονίμων παίδων ἰσμήτορας ἄνδρας
 Γαλλομανεῖς τ' ἔσονται, * ἀγυρτῆρας τε πορφύρας,
 καὶ πολυπλαγκτοσύνης ὀπλήτορας, οἰκτροκελεύθους,
 Δυστυχίας, καμάρτε κακῆ ἀφιδέκτορας αἰεὶ.
 Ἦν ᾗ σελιγαίῳ ἐλικάζετον αἰθροβωλήση
 225 Ἀκπῖσι * χερσῇσι Φιλομείδης Ἀφροδίτη,
 Ἦν κωῶς ὅτι πευτοπύλῃ. Διὰ κύκλα περῶσιν
 Δωδεκατημορίοις, πορφύρας ἱερολήμπτους
 Ἀνέρας ἐμφαίνεσι, καὶ ἐν πλέταισιν ὀρίστους,
 Μυσιπύλους ρεκτῆρας ἰδ' ὀργιόωντας ἔσονται.
 230 Ἀρης δ' Ἐρμῖαν ἀγαλαμπάδα ἀκίῃνι βάλλων
 Ἦν δρόμον ἢ ἰσμοῖρον ἰὼν μὲν τῷδε σελασμοῦ,
 * Σωματοφρενητῆρας ἰδ' ἔμπαλι σωματοφόρους,
 Πλαστογράφους τάχεται καὶ ἐν ψύσταις ποσφέροντας,
 καὶ θεολωθήτας, καθεργίας, ἀφθιπιυίδους.
 235 καὶ καταναιδιστῆρας ἐν ἀλλοτρίῃσι βλάβησι,
 Φέκτας ἀνθρώπων ἀγαθήτορας, οἷς τὸ πηχναδῆν
 εἰς ἀπάτῃν δολοέωσαν αἰληθείης πέλας ἤξει.
 Ἦνίκα δ' αὖ σὺν πῖσι καὶ Ουρανίδης Κρόνῳ ὀφθῇ
 Ζωίδῳ, φαίνωνται κατ' αἰθέρα φαίνοπι ῥήματα
 240 Ἦν κῆ τῷξότης βαλῇ σπλάσσει μελέθρη
 * MS. ἀγυρτ. * MS. χερσῇσιν * MS. σω-
 ματοφρε ρήτορας

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΑ Lib. iv. 71

Ἡὲ κατ' ἰχθυόωντα βοραιοπέπῳ π χερσίν ,
 Ἐνθα τε περθίνῃ ἐπὶ παλάτῃσι λείοντι
 Ἰχθυοθηρώπες τε καὶ ἰξοκόλως δολοεργαί
 Τοξελκῶντες πήγῃσι καὶ ὀρνίθων τροφιστῶν ,

245 Θηροδιδασκαλίας ὀπλιότηρας ἡμερείσσης ,
 Οἷς ἀγρὶν ἡγεῖα πηγάσῃ περὶνεν' ἀγωγῇ ,
 Κτηνῶν τ' ἀγροτέρων σημαίνοντας ἐμβασικώτες .
 Τύτων δὲκ ἀτυχῆς μὲν ἔφυ βίῃ , ἀλλ' ὀπίμοχοι .
 Αἰτυπλανῆς ᾗ κρόνῃ μῆνης ἀκτῖσι πελάζων

250 Δωδεκασημορίοισιν ἐν ἀλλήλοισιν ἑαυτῶν ,
 Ὀχλοφόρους , ὑδρίεσσι , παρηρητῆρας τε κελεύθων
 Ἀμφοδικῶν , * οἰκτρῶντ' ἀμαρηνσκαπτήρας ἰσοδῶ
 Ἀγρίλλας , λυτρώντι καθαρτήρας βαλανείων ,
 Ἐντε περὶ χυσιῶσι * μέλη βιόλυτα καθεύπει

255 Καὶ πρηνόισιν ἄβροτα καὶ ἄνοφαγοισι λύκοισι .
 Πρὸς δὲ τὰ φύσονται τέτυκτο καρπαστόροι ἄνδρες ,
 Ληνῶν ἀντλητῆρες , ἐν ὕδασι γηρασκόντες ,
 Ἀρδύται φορεῖς , λαχανηφόροι , ἡδ' ὀπίμοχοι
 Ἀνθολόγοι , γαίησι μεταλλεύται καὶ ὑπερβοί

260 Ἀνσπινῆς , οἷς λαῶν εἰπ' ἔρεθ' ἀκροπμῆνται ,
 Καλκῶν , κωλύτερος τε , κελανόχροός τε σίθηρ .
 Πάντ' ὅππ' ἰαίης μερόπων ὀπλίσια ματῶν .

ἢ δ' αἰκῆς κρενικῇ κερυφῶν ἐπ' Ἀρήιον ἔλθῃ

* MS. ἀμερῆσκαπρη σκαπτήρας * MS. μεληβιόλυτα

- φειγβολῶν ὀπτήρα κακὸς κακὸν αἰγλάζοντες
 265 ἔνθ' ὁρίοις ἰδίοις δυωδεκατημορίοις τε
 Συμμίγδω ὀπιβῶσι τριγωνίζοντι σελασμῶ,
 Γαστροτόμους, νεκρῶν τε περὶ χυτῆρας ἀπηνεῖς
 Ἔσσεσθαι φαίνεσσι, καὶ ἐμπροίηστε ματῶπις,
 Καὶ μυσερῆς σηπῶστε τεχνάσμασι σηπῶντας,
 270 ἔνθα δυσσομῆ τε καὶ οἰκτρόπατ' ἔργα πελῆται.
 Ἡ' ἐλὶς δ' ἀκάμας ὅτ' ἐν ἀβρῇ πὺν πυρόεντα
 Ἀ' σ' ἔρ' Ἐνυαλίῳ θαῶς ἀκτῖσι βολαυγῶν
 Ζωϊδίων τετραγώνον ἐν ἔρανέουσιν ἀπαρπὸν
 Ἀ' μφίκερω πύρρειο καὶ ἀσθμοτόκῳ λέοντι
 275 Κραῖτ' ἰαρόεντι ἔω' ὠδίνεσι βροταίαις,
 Ἰαχυρῶν ἔργων τῶ χ' πονοπαίκτηρας ἀνδρας,
 Ὀ' χλοχαρεῖς, Φιλόμοχθαι θεατρομανῆντας, * ἵχνεσιν
 Λιθροβάτας, * πηκτοῖσι πετρωματῆρας ἐν ἔργοις,
 Αἰθέρι καὶ γαίῃ μεμετρημῆς ἔργα τελευτῶντας,
 280 Μιμοβίτας, χλῶνιςτ' ὀπιβήτῃρας, ὕβριγέλωτας,
 Ἐν ξένη γῆρως ὀπιβήτῃρας, ὀθιοτύμβους,
 Ὀρνεα γῆς, πόλεως πάσης δόπολις τε γῆρεθλα,
 Μωρόφρονας, λιτῆς, ἀχρήμονας, αἰαχρογέλωτας,
 Κρατοπαγεῖς, ἀχίτωνας, αἰὰ κρυφῆσι φαλακρῆς,
 285 Ὡν ὁ βίος χλῶνις τέχνῳ ἀπεμάξαθ' ὁμοίῳ.
 Ἡ' ὃ σὺν ἡελίῳ τε καὶ Ἀ' ραῖ καὶ κύπερος ὀφθῆ, *
 * MS. ἵχνεσιν * MS. πηκτοῖσιν

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΑ. Lib. IV. 73

Σχοινοβάτας τ' ἄχλ', καλοβάμονας, ὑψόθεν εἰς γῆν
Γειτονίῃ θανάπιο καθελπίεντας ἑαυτὰς,
Ὡν ὁ πόρϑ' μόρϑ' ἐστίν, ἐπὶν εἰς σφάλματα νόση.

290 Τάπεις δ' ἄμμιγα πᾶσι κρόνα συναλώμην' ἀσὴρ
Τειχοδόμαστε πίησι, καὶ εὐτόλμας κεραιργὰς,
Πηλαίης * πλίνθετε καὶ ὀπίχων κανονισμῶν
Θελγκῶν τ' Ὀτυνῆρας, αἰὲ καμάτοισι συνήθεις.
Ἦν δ' ἰσμοίρα κέλδ' αὖ κυθήρη Ἀρεῖ βάλλη,

295 Ἡ'ε' τρέγων' ἐῴδα κατ' ἔμβασιν, ἥ πετράγων',
Ἡ' διαμετρήσῃ φά' ἀπλάτην ἀστὲρ κείνω,
Ἀμφω δ' αὐτὴν τὸν αὐτὸν ἄμα θρώσκωσι τυχόντες
Δωδεκατημορίων ἵκελον δρόμον αἰθροδόνητον
Τηνίκα τὰς πεχθέντας ἀναγέλλουσιν ἔσεδω

300 Ζωροπίτας οἶνα, μεθυχάρμονας, εἰλαπνεργὰς,
Δαιτυμόνας, θιάσιον αἰκώμας, ἀκθλάδας,
Ἡ' μάτα νύκτας ἄροντας, ὑπὸ μετ' αἰσθηθέντας.
Πρὸς τέπεις δ' ἔτι πολὺ κακώπερα βλαστήσωσι
Πλασκέμαι, νομίμων λεχέων κλεπτῆρες ἄθεσμοι,

305 * Μοιχάται, αἰμορέοντες αἰεὶ, νεομορφοτύπωνται,
Μάεροπατ' ἔργα πλεῖντες, αἰεὶ κακίησι γυναικῶν
Σύμβελοι, δόλιοι, κακμήτρες, αἰσχροδιδάκται,
Ἰδμονες, ἂν ἄλοχοι θαλάμας πωλῶσι συνδύων.
Ὅπως δ' ἂν τέπιοι κρόνα βλαβεραυγέ' ἀσὴρ

* MS. πλίνθετε * MS. μοιχαπάταιμοιρέοντες

K

310 Συν-

310 Συναγὼν κ' ἡρώων ἀνοικέοισι κελεύθους,

Παμπάγας, * σμαίπασιν ὀπιυόμηνες, γρηπάτας,
Μήδεα μαωδὸν ἔχοντας, ἀναστροφὴν τ' ἐφωβέστας,
Ἐκφαίνῃ φύσεσσι, ἐπαιροτρόφας τε γόντας,

Πορνοσύνης ἀκροατῆς σημάντορας, αἰχρεοκερδαῖς,

315 Ἐχθίσαν μυσαρὸν μεμαχλάμυρον ἥτορ ἔχοντες,

Παμφύκτας, ἀπόφωλα εἰς μυσαρωπὰ γῆρεθλα.
Φαινέσταις δ' ἀκλίσιν ὅτ' ἀν κροίῃ εἰς Ἀφροδίτῃν
Λαμπάξῃ σελάεσσι φλογὸς βαρυθέμονῃ ὀλκῷ,
* Ἀρης δ' αὐθαλόεις παρεῖν σὺν τῖσι διωγμοῖς;

320 Βυρσοπέμπας πύχας, δοροεργίας, ἐντε κατῆδρας

Σκυτεῖν τέχνη μεμελημμένα δαιδάλλοντας,
Θηλυάλας, ῥωπέσσι γυναικῶν ἰδρύας αἰεῖ,
Τεκτοσύνησ' ἄρχοντας, ἰδ' ἐν ναυπήγεσι τέχναις
Κανκανεῖς ὕλης πολέκηντορας ὠξυλοεργέας,

325 Λαοτόμπας πέτρης σκληρώδεσσι ἐγρεσιδόμους,

Ἡδ' ἐλθροψώκτας καμάτας βίον ἰθύνοντας.
Τέστις δ' ἑρμῶων ὅππ' ἔρμηνες ἡνίκ' ἀν ἔλθῃ
Οἰκείως ἀρχημον ἔχων φάσσι Ἀρεσὶ ἄσπρῳ,
Πρηκτῆρες δαίκνυσσι, πλωνήτας τε βιαίεις

330 Φύσεσσι, δαινέσσι χρεάρπαγας, ἐργολάβους τε,

Ἐνθεν ἐπήραίτε καὶ ἐκδύσεις πλείθεσιν,
Ἐδδοκατηγορέεσσι κατηγορήσῃτε πεχασμοῖ.

* MS. σμαίπασσι

Μαρ-

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΑ. *Lib. iv.* 75

Μαρμαρυγή δ' αἰκτῖν' ὅτ' ἀν' σελαιφόρῳ Ἐμμήσ
 Ἀμφὶ σεληναῖη σκολιὸν λαβύρινθον ὀρίνη,

335 Ἡ' ἐπὶ σὴν κτ' πύτων ἐπ' αὐταῖς λαμπράσι μήνης

Δωδεκατημορίων αὐτωπία φέγγεα κόσμη,

Ἀγχαυλὰς δαίκνυσι κυνηγητῆρας ἔσταδ',

Ἀρκυσι καὶ παλίκεσσιν εὐσταθέεσσιν μέλοντας,

Διθροτόκωτε γονῆς Πιπυήπερας ἰξιδῆρας,

340 Ἐνδείεαστε πίησι τροφῆς κάμνοντας ἐπ' ἔργοις.

Ἡ' ν' ἣ καὶ οἰκείων ὀρίων ψαύσωσιν ἄμ' ἄμφω,

Τ' λογαφας ἀνδρας, κηραγίας, ὀκαδοχερίδας,

Ζωοτύπης μακάρων ἀποπλάστρας, εἰκονομόφωας

Θήσονται, ἣ μεθύδωντε λινοσολίη παρφέροντας,

345 Πάκῃεντε * λέπασμα συνποσκῶντας σὺν ἐλαίῳ.

Μόχθον ποσῆεντα πονήσονται παλάμῃσιν.

Ἀκλῆς δ' αἰγλήεσσα σεληναῖης Ἀφροδίτῳ

Φωτὶ νέῳ βάλλουσι καὶ Ἀρεῖ μαρτυρέουσι,

Ἀλκοτρίων θαλάμων φαίνει ληίστρας ἀνδρας

350 Ἐσταδ', μοιχότα λέχη μελάρθοισιν ἔχοντας.

Θῆλυ δ' ἐπὶ τὸ πεφυκὸς ἐν ἡμαῖ τῷδε σπασμῷ

Πάνκοινον κέρδ' ὀθηράσονται ἀνδράσι μιχθῆν,

Ἐκτε χαμαυτοπίης ἔξῃ βίον ὄπρου αἰαί.

Ἐρμείας δ' αἰκτῖνες ἐπὶ Κρόνον ἀκρεβολῶσιν,

355 Ἀρεα τ' ἐρεκυδοῖμον ἐπὶ ἐφορεῖσι τε τῶν,

* MS. λήπασμα

Ἡ δὲ Διωναΐης Κύπριδος Ἰδὸν ἀστὲρα βάλλῃ,
 Τηνίκα δὴ μαχλαάδας τῶχ' * τ' ἀγεία Φυέσας
 Πόρναις καὶ τελαάδας ἀνδροσρόφα ἔργα τελέσας.
 Ἡ δ' ἰσμοίρα Φανῇ Κυθηρίαις Ἐρμάωνι,

360 Ἄνδρεςιν ξείνοισι καὶ ἀλλοδαπίσι μιγεῖσθαι
 Δεωσιτίδες μεγάλων τε βίων μελάθρωντε Φανένται.
 Τὸν συνεπὶν καλῶν Διὰ τετραδῶ * ὄβριμῶ Ἀρης
 Οὐκ ἀγχιθὸν * τελέσῃ, βλαβερὸν δ' ὅππῃ πᾶσιν ὀρίζῃ
 Σκυλμῆς ὑποφανῆς, Φαντάσματα τ' ἡδ' ἐπαγωγῆς,
 365 καὶ διεγείρονται νεκρῶν θάμνησιν ἔχοντες.

Λιθαλόαις δ' ἀστὴρ Ἀρεως ἀκτῖσι σελήνῃ
 Φεῖγοβολῶν ἰσμοίρα κατ' οὐλύμπιο κέλευθα
 Ἀκροτάποις κέντροισι, * πρὸς ἔκθεσιν ἢ ἀΐθνην
 Θηλυτόκων βρεφείωντε καὶ ἀρρεγόνων βίον ἔλκε,
 370 οὐ μὲν εἰς θάνατόν γε πρῶσεται ἔκθεσις ἡδε.
 Ἀρνημύλαις ὃ γυναιξὶ προφοῖς ὑποβάλλετ' ὀθνεῖαις,
 κῆν μὲν ὅπασκεπέη γρεθάλῃ κρόνῳ, εἰς ζυγὸν ἥξει
 Λατρείης πονέοντα· Αἰὶς δ' ὅππιδερκομύμοιο
 Ἡμαρ ἐλάθ' ἔλκεν ἔξει ποιητὸς ὀθνεῖων,
 375 Συληθεῖς γονέων, * γήσκει ἐν μεγάροισιν.
 Σύντε διωνυμῇ τε καὶ ἐν διπολήϊδι Φήμῃ
 Ζήσεται ἀλλοτρίων γονέων * ὥνπερ ἔβλασεν.

* MS. παρσιαφυέσας * MS. πλεῖσσι

* MS. πρὸς ἔκθεσιν

Χρη-

ΑΠΟ ΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΑ. *Lib. I. v* 77

Χρηματῖαι σαρραῖς καὶ παιδοσύνησιν ὀθνεῖων.

Αὐτὰρ ἐπὶ ἤγε Κρόνῳ μῆνης ἰσμοῖρῳ ὑπάρχη

380 Ἡ δὲ μέγα φανῇ πλαγκτῆ κόσμοιο * πρῆν,
 Πάμπαν ἐς ἐκθεσίῳ βρεφείων γνῶ * ἔσεται κείνων,
 Ὡν γνῶσις πρὸς μητρὸς ἐλέγχεται ἀνδράσι δέλη,
 Καὶ γνῶτε ἣ πέφυκεν ἐλδιδέα δεαποσυνάων.
 Ἡν ἣ Κύπρις τέποις πρῶσμαρτυρέεσσι γνῶται,

385 Ἡ ὅσωνες ἢ πατέρων μητρὸς τελέεσι λοχεῖαι.
 Ἡ μῦ δ' Ἑρμείας Ζηνὸς φάτῳ ἢ ἰσμοῖροιν
 Ὀρμήσῃ, τῇ μῦ μὲν ὁ φυόμηνῳ τότε θνητῶν
 Σεμνοπάτων γενέων ὀφθήσεται, ὃ πατρὶ μήτηρ
 Παρθένῳ εἰς θαλάμῳς ζῶχθήσεται ἀνδρὸς ἄπειρῳ.

390 Ἐσεται δ' ἐν γνέθλαῖσι * φάτῳ ἀναάδελφον ἑσθρῶν.
 Σχῆμα δ' ἄρης ἵππῃ τῶσιν ἔτ' ἀν' περμάμαρῳ ἀσῆρ
 Κύπερδι συνιδῶσιν ἐπὶ καὶ Κρόνῳ εἰσπρόωντῳ,
 Ἡ μῦ χηρείῳ μήτηρ πατρὶ τέδε συνήξῃ,
 Ἡ δὲ μοιχοσύνῳ δολοεργία νυμφόθεῖσα.

395 Ἡ ἐλῖῳ ἣ Κρόνοιο καὶ Ἀρεῖῳ ἀσέρας ἀθρῶν
 Ἀκπνηβολίῃσι φασφόρεα Ὀυλύμπια,
 Ναυσιδάπης φαίνῃ καὶ ἐν ὕδασι ἡκτερας ἀνδρας,
 Ἐσσεῶσι σκαφείων κυβερνητῆρας αὐπας,

* MS. πρῆν * Superfcr. ἔσσετ' ἐκείνων. * In MS.

hæc sunt ab manu secunda, quæ erasis an-
 tiquioribus hæc inscripsit.

K 3

Πρω-

Πρωτέρχαστε νεῶν, δι' πολλὰ καὶ ναυφθίρῃσιν
 400 Χέματ' ὀρνυμύς βίοτον λείψαι δι' ἄλλης,

Νηχόμυλοι μοίρης βαιὸν χρόνον ἐν πλάγῃσιν. *

Παμφαίνων δ' ἀστὴρ ὅπ' ἂν πολίοιο Κρόνοιο

Ἡελίς σελάεσσιν ἀν' ἔρανόν * ἢ ἰσμοίρ' ὅ,

* Τηνίκα Φυομύλων βρεφείων γυνήτεα πῶτον

405 * Μητέρ' ὅ, εἰς αἰδῶν πέμψει νεκυοστ' ὅ, αἶσα,

Κτήματ' ἐξολέσσει πατρῷα, καὶ πολὺν ὄλθον,

Καὶ ᾗ κασιγνήτων θανάτῳ ὁρώσι πρῶτοντων,

Πλῆθον δ' ἐκ θανάτων πολλῶν μέγαν αὐχίσωσιν.

Ἦν ᾗ σεληναίης ἀκτὶς ἰσμοίρεα πλάζη

410 Φωτὴ Κρόνου, μάρτυς δ' ὅπ' ὅπ' σήματι τῷδε γήρηται

Καὶ Πυρόεις, μήτηρ πρῶτη πατρὸς ἔχει εἰς αἰδῶν,

Ἡ ἐμογοστοκίη δεδαῖγμύνη, ἢ Δία νέεσθαι.

* Ἀμβλώσους δ' ἀγναιζὶ Κύπρις κρύφειμ' ἄλγ' ἔδωκεν.

Ζῶς δ' ὅπ' ἔρμειντε καὶ ἱμερτῶν Ἀφροδίτῃ

415 Ἀκτῖσι Φαέθουσι βάλλει λαμπραυγίσσι κόσμῳ,

Ἀυτοκασιγνήτας ῥέζει κείνοισι βροτῶσι

Νύμφας συγχρικάζει, λοχύοντα δ' ὁπ' ἑτάων

Ἄνδρες παιδὸς ἡγήτορες, ἔντε καλῆδραϊς

Γραμματικαῖς δῆμοιο βίον * Διχαπιμαίνοντες.

420 Ἡ ἐλὶς δ' ἀκάμας ὅπ' ἔαν Εὐρυπύλῳ Ἀρεὶ κρινῶς

* MS. ἢ * MS. μητέρας * MS. αμβλώσους

δ' ἀγναιζὶ * MS. Διχαπιμαίνοντες

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΑ. Lib. IV. 79

Ἀκτινηβολίῃσι περὶ ἀσλήτοις καὶ ἑρῇ,
Γινάσκομαι δὲ σήμων πέπλων, καὶ τῶν περὶ αὐτῶν
Τεχνῶν ἐστιάω, ἰδ' ἡγήτορας δέξιντες
Πρηκτῆρα τ' ἀγέληδ' αἰωομένων διὰ παντός.

425 Ἐρμῶν δ' ἐπὶ τ' ἂν Δία καὶ Κρόνον ἀγκυλομήτην
Ἀκίῃσιν * εἰλῶσι Φλογὸς λαμπτήρσι πελάζῃ,
Νηοπύλας ἱερῆας, ἰδὲ Ζακάρους θεοσέπτας,
Γραμματεῖας πυλῶν τε προφήτεας ἀνδράς αὐτῇ
Μυσιπόλους, ἱερῶν τε πρῶτα μύθους στεφανηδόν.

430 Οὔποτε δ' ἂν Κυθέρειαν ἐν ἀκίῃσιν βολαυγῇ,
Ἄρεα τ' αὖ πυρόντα βραδύς Κρόνον, οἱ τίτε Φύντες
Γαιοπύνοι ζήσωσι φυταστροφίας ἀγαπῶντες
Θηϊκῆς χώρηται καὶ οἰκῆς διὰ παντός.
Λήβοντα ἢ λέχη δίχα γράμματ' ἔχ' ἰόμοισιν,

435 Ἐκ μετεωροσύνης ἢ συναστῶντες ὁμῶναι.
Κύπειν δ' Ἀφροδίτῃαν ἐλιξοπόρον τε σελήνην
Πυροβόλους ἀκίῃσι βαλὼν τῶ χροφῶρ' Ἀρης,
Μηχανικὰς τέχας τε καὶ ὀργανοπήκτορας ἀνδράς,
Τεκτυρίας τ' ἄρχοντας, ἰδ' αὐτοδίδακτα τέχνησι

440 Θάματα δαιδάλλοντας ὅτ' ἀλκηνεῖτε θυμῷ
Ἐστιάω, σπουδῶν τε νικαρέναι μέλονται,
Ἐργονύκας παλάμαισι καὶ ἀνδροπάτας καὶ δέξιντες.
Ἀχλοφόρους καμάτων τε πόνους εἰς τέρψιν ἀγόντας.

* MS. εἰλῶσιν

Τε.

Τάτ' οἱ Ἑρμείας Φάυλοις σὺν ἀήμασιν ὀφθαίς
 445 Μυθολόγους τέλ' ἔχ' καὶ αἰχρεορρήμονας ἀνδρας,
 Μωρολόγους, χλῶης θ' ἡγήτορας, ὕβρε γέλωτος,
 ἔν τ' ἀρετᾶ λογὴ μυθόματα πικίλ' ἔχοντας,
 Ψηφάων * παίικτασ τε καὶ ἐξ ὄχλοιο περισμῶν,
 Βομβηδὸν ζῶντας, ὠλήμονας ἢς χθονὸς αἰεὶ.

450 Ἦν ᾗ Κύπρις μῆνι τε σὺν ἡλίῳ τε καὶ Ἑρμῇ
 Μάρτυρες ἀλλήλων μέσον ἔρανδον ἀμφιπολῶσιν.
 Ἦν μὲν Ζωίδίοισι διμορφώτοισι πέλονται
 Ἰχθύσιν, ἢ διδύμοισι συνωρίζεσσι κατ' αἶθρη
 Τοξότew κτ' κῦκλον ἢ ἐς * σκεχυηφόρον ἀγνίω

455 Παρθενικῶ, τῆμ' * δίδυμα πεκτᾶ φύσ' ἀνδρῶν
 Σώματα, καὶ τριδύμων παίδων θαυμαστὰ γενέθλα.
 Κλῶ μὲν Ζηνὶ Κύπρις κτ' Φῶς ἰσόμοιρον ἐνεχθῇ
 Ἀρρενες ἔσσονται διῶσι γένει, ἀμμιγα δ' αὐτοῖς
 Κερὴ ἀπ' ὠδίνων τεχθήσεται ἐξατόωσι.

460 Οὐρανίῃ ᾗ Κρόναιο θεωροσύνῳ ἐπέχοντ' ὅ
 Θηλυγυῆς διδύμων ἔσσι τόκ' ἄρσεν' ὅκτ' ὅς.
 Ἐν κακοδαιμοσύνῃ δ' Ἀρεως, κατ' ἐναντία μῆνης
 Μαρμαρυγὰς φαίνοντ', ὁ πεκτόμλμ' τότε θνητῶν
 Σῶμα πεισομοιλῆς τεχθήσεται, ἔκμετρα γυῖα

465 Παρ Φύσιν ἡμερίῳ δαικνὺς μερόπεσιν ἀθρηῆται.

* MS. πέκτασ * MS. πεχυηφόρον * MS. διδυ-
 ματοκατὰ φύσ' ὅ

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΑ. *Lib. iv.* 81

Ὅπότε δ' εἰν ἀγαθοῖσι τόποις εἴχωσι κατ' αἶθρῳ
 Ἀρης πυρρὸν ἰδ' ἐλιξέπροςπε σελήνῃ,
 Τόχουσι * πειρὸς πολυέστερας ἀνδρας ὑπὲρ γῆν,
 Ἡ γυμνῶν Φιλίῃσι γυμνῶν, ἀμφὶ τ' ἔσμα

470 Πυλῶν Πυλῶν ξενίῃσι Λήϊα λήϊα ἔχοντες,
 Καὶ πάσης τραπῆς ὀπλήτρου ἐν περὶπαῖσιν.
 Ἡν τ' Κρόνῳ βλαβεραγῆς * εἰς αἰθέρα φέγγει ἀθρήση,
 Διοσὰ δ' ἐκαστὸν ἄστρο φανῇ σελαγίσματα τῶνδε,
 Τῇμ' ὅσις γυμνῶν μεροπῆας ἀρχιτῆ αἰδρῶν,

* 475 Ἐν καθοδαμοσύνῃ καματωδεῖ πᾶσι βιώσῃ,
 Νυκτελῆς τόχουσι βροτῆς, ὀδύνησι συνήθης,
 Κωδύνων βλαβερῶντι δυσεκφύκτωντι παρέρους.
 Μῆνι δ' ἀμφίκερως σκολιόδρομον ἡνίκ' ἀν' ὀφθῇ
 Ἀρεως εἰς πετράγωνά πάλῃ λοξόματ' αἰσῶν.

480 Ἡν δ' ὀπδουμνῶν κτ' γῆς δὲ τέρμον' αἶθρης
 Στίλβων ἀμφ' αὐτοῖσι καὶ διέμετρε ὀραθῇ
 Ζωιδίῳ, κόσμοιο κακὸς λήϊστρος ἀνδρας
 Ἐκφύσῃ, θυρέτρων ἐπανύκτρος ὀθιῶν,
 Κλεπῆτρος Φαύλης, νυκτοπανίας πελαγείας.

485 Ὅστις Φωρεθῆντις ἐν ἀλλοτρίοις μελάρχοις,
 Εἰρκῆς δ' * εἰκήσῃσι φυλασάμενοι αἰλυσθδόν,
 Ἐντι βιασιπῆτι θανάτῳ βίον ἐκλείψουσιν,
 Ἡ φοβεροῖς ἐξίφεισι δεδαῖγμενοι, ἢ πελέκωσιν,
 * MS. σωδαρῆς * MS. εἰς * MS. οἰκήσῃσιν

L

H

Ἡ βροχὸν ἀλγιστάτην δι' αὐχίνῳ ἐκδήσαντες

490 Πνέσμα πικρὸν λείψας πικρῆς μοίρης ὑπὸ ἀνάγκῃ.

Κύπρις δ' ἄφρογδύα βροτῶν ἀροσκάπῃ Φέγγα

Δερκομυθή, θῆσ' ἔτι ἐν εἰλαπίναις Φιλαμύτους

Ἡδύποτρες, θιάσων κομάστρες, ἔπτε γυναικῶν

ὀθνείων συρραῖσι κεκοσμηθῆα Φίλτρα φέροντες,

400 Μοιχεύασι γυναικῶντας, ἐν αἷς ὕδατος, ἢ Κύπρις ἀρχὴ

Ζῶς δ' ἐπόκειν φαίδων ἀροσκάπῃ ὄρωα ἡπαίρη

Εὐμόρφωσι πῆγῃσι, καὶ εὐτοχείαις, καὶ ἐπύκνωσι,

Εἴν' ὄρεαῖς παλειτῆσι πάτρης τὰ βέβαια φρονέοντας.

Τέτω δ' ὅτ' ἐν Ἀρης μίγδω ἐκέλευσε πορείαις

500 Σχημασίῃ καὶ κόσμον, ἰχνοβλαβείας, φθινοπαίλους,

Νέφρονόσας, παδαρχῆς, ἀχθήμενας ἀνδρας αὐτῇ

Ἐσσεσθαι, καὶ μικρὰ νεκράμυδα δάκτυλ' ἔχοντας.

Θηλυγυῖς δ' ἡ γυναικες, ἐπὶ Κράτῳ ἀρονομήσῃ,

φύσσονται λαμπραὶ, βαθυχερόμενες, ὀλοομέλαθροι,

505 Ἀξιοπιστοσύνη μεμλημυθῆα, ἀλλὰ πρὸς ἀνδρας

Παγκοίνως ζήσασιν Πιψογα νύκτας ἄγασαι,

Ἀποτρίβει θαλάμους κέρδι βίῃ ἰθύουσιν.

Ἡέλιος δ' ἀκάμας προέειν σέλας ἡνίκ' ἐν ἔλθῃ

Ἀρσενικοῖς ζώοισι κατ' αἰθέρῳ ἐρόπλαγκται

510 Ζωφορέϊκω, θήλεια δ' ἔχη νεολάμποι μύθη.

Τῆμ' ὅσοι φύσσονται ἐν ἀνθρώποισι, κρύπτονται

Ἀνδρες, ἀρσενικοῖς, ἐλάττωρα λήματα ἔχοντας,

Εὐσημοί,

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΑ. Lib. IV. 83

Εὔσημοι γυνεῖς, ἀγαθαὶ φύσιν, ἀξιόμαρφοι,

Δοξοφόροι, πάσης κηδέσεως, ἴδω βίαιαι.

515 Ἦν δὲ τ' ἐναλλαχῶσι σιληναίη μὲν ἐπ' ἄρρη,

Ἡέλυθ' ὅτ' ὅτ' ἔβην παλυζώισιν ἐπ' ἄρρη,

Νωχέειεσσι πύλῃσι, καὶ ἄσπετοι, καὶ ἄπλῃ,

Πηρώσῃ ψυχῇς κακωφωμῆα βυλδύοντες.

Αὐτὰρ ἐπὶ ἐς θῆλυ κατανήσαντων ἰόντες

520 Ἀμφότεροι μῆνης παπασμῆα παρμοσφομῆας,

Παλυπαλῶναι, ξενίης ὀπιθήσεως ἀνδρας ἱστασθ

Αὐδῶσιν, χαίροντες αἰ μαλαβλήμασι χάρης,

Καὶ πόλεως στυγαῖα πρὸς ὀδυῖας Φαρέοντες

Ἦθια καὶ τιμῶν, μεμαρμηγῆα πράττοντες ἔχοντες,

525 Εἰς ἰδίῳν ἢ πάτερῳ ψοφῶν βίον ἱππῶντες,

Οἰκίῳν ἔργων ὀπιλήσμενας * ἔχοντες θυμῶν.

Ὅπως ὅτ' ἀσπινκῶς διοταὶ μέγα φεβροβολῶσιν

Ζωῖδοις καὶ χαῖρον ἀνάσσειν, αἰ πρὶ ἱσταν

Τολμηροὶ, θροσούθυμα * μεμνηνότες, ἐχθροὶ ἐπείρων,

530 Πισυτάτης Φιλίης λυμάντρες, ἀπερτῶναι,

Ὅν μίαν εἰς ἐπείραν βιάται νόον ἐκκλῆκτες,

Ἀλλότῃ ὅτ' ἀλλοίῳ ζῶν ὀπρετῶν ἔχοντες,

Πηξίας ἀπλάσσαντες αἰ μεθόδωσι * περσμοῖν,

ἔχοντες ἐνύθρῳν μόχθωντες καὶ ὅκ πρὸς ἄλλοις ἀγῶνις

* MS. in margin ἀγῶνι θυμῶν * Sappho. με-

τηνός * MS. περσμοῖν

L 2

535 Δω-

535 Δώματα * περιάσσει καὶ ἐκ λιμνῶν πλέσσῃ

Δημοσίωσι λόγων ἐμπέριον ἦθ' ἔχοντες.

Μήνης δ' ἡελίῳ σύνεδοι κ' κόσμον ἔχοντες

Ζωϊδίῳ δύνοντι, βροτῶν ἥρ' ἔσσετ' ἀμυδρὸν,

Ἦπι λυσσαλέῃ μανίῃ διδαμασμένον αἰσέ,

540 Μαρφακτὴν, νοστήθμεν, αἰὲ θανάτιο παρέδρον.

Πᾶσι βροτῶν ψυχὴ γδ', ἐπὴν πάρε κοιναὶ βίοιο

Μὴ φρονέῃ κ' θυμὸν, ἀναισθητῶ τε παλαιῇ

Δυσκρεσίῃ, περσιθῆνηκε, καὶ ἦν φάσ' ὁμμασι λύσῃ.

Ψυχὴ γδ' μερόπων ἀμαθῆς νεκύεσσι ὁμοίῃ.

545 Ἦν ᾗ σεληναίῃ κατέχῃ πέμμηνα κέλδωτο

Συνδέσμευς ῥυσμαῖο, σεληνιόντα * φανείῃ

Φύλα βροτῶν πᾶδε πάμπαν, ἐν εἰδώλοισιν ὁμοία,

Καὶ κραδίη θεόλημψα, καὶ ἀκραπέντι λογισμῶ

Ἔσσηφα, πολλάτ' ἄβυσλα, καὶ ἀνθρώποις περιέζοντα

550 Φοιβητῆς μύθοισιν ὑποφειγκτέμεν κρυπτα

Ἐσσημῶν ἔργων τε βίων ζώῃς τε καλῶθας.

Ἦν ᾗ καὶ αἰθαλόεις ἀστὴρ σὺν τοῖσι φανείῃ

Ἄρε' ἐν κύκλοις θεῶν δανήματι κόσμῳ,

Φάσμασι δαιμονίοισι συναντήσασιν ἐκένει,

555 Ψυχῇ δερτόμῃσι νεκροδεκῇ νετερόμορφα

Ἔντε κατὰ γελίοισι θεῶν μηνίσμασι τ' αἰσέ

Οἰζύχοιοι, λυπερὸν βίον τε πλ' ἀφρέσασιν.

* MS. περιμῶσι * MS. φανίῃ

Εἰδω-

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΑ. Lib. IV. 85

Εἰδῶλων σιόοντες τύπῃ Διὰ παντὸς ὁρῶντες,

Ὡν πλάσσεια θεὰ πικρῷ θαμνίσματι· ἀρχή.

560 Ἀρεῖ δυσμελὲς μέσον ἔρανον ἦν Κρόνῳ ὀφθῆ,

Ἔσται * μισέλλω γρόεθλῃ, πμλῶτε θεοῖσιν

Ὅχι νέμων, ἀνομόστῃ φρεσὶν πλήθοσι λογισμῶ,

Ἀλλόφρων, δύσμιχτι, ἀμειτροεπῆς, δολοεργός,

Ἀυτόνομτι, κακῶθυμι, ἀθισμοφαγῶ, ἀτράπιζος,

565 Ὀθνεῖων κτεάνων ὀπιθύμι, ὃν Διὰ θυμὸν

Δῆμοι μισήσωσι δι' ἀφροσύνῃ αἰλόρισον.

Ἐρμείας δύνων τε καὶ ὠρονομῶν Κρόνῳ ἀνδρας

Μήνης ἐρχομλῆς μέσον ἔρανον ἐν γρόεθλῃσιν,

Ἐυξοάνης, παλάμῃσιν ἀγαλμοτοπῆς, θεοπλάστας,

570 Χαλκωτύπῃς τέχνῃσι καλοαστοπῆς παναρίστῃς.

Ζῶς δι' ἑψῷ φορεάθῃ νεὸν αἶσθα φεζοβολήσας

Ὡρῇ ἡελίῃ βιοπόσκοπον αὐγάζοντι,

Ἐκφαίνῃ γρυῖς * βασιληῖδτι ἀνδρας ἱσσοπα

κοινωνῶς μετόχυστε, καὶ ἐκ σφίης κλέῃ ἔξων,

575 Ῥήτορικοῖς τε λόγοισι μετ' ὀτυχίης μετέχοντας

Ὀλβον καὶ βιότῃν διδαιμόνα καρπώσαντο.

Ἐρμῆς δι' εἰς ὠρῇ μέροτι πῶρον ἦν ἐλθῇ

Δυνάσας μήνης ὑπὸ λοῖσθια τέρματα γάιης.

Ἀνέρες ἴσοντι βαθυχεῖμονες, ἔντε τραπέζαις.

580 Πισύφρ πάλως πμλῶπτες, ἔντε πκισμαῖς

* Superfcr. μισέλλω * Superfcr. βασιληῖδτι

Καὶ χρείαις ζῆσσι βίον πολὺν ἰδουμένους.
 Ἦν δ' εὐαίς κ' ἤης ἔλκευ δρόμον ἀτερέντα
 Καὶ Κρόν^Θ ἰσχυρὸν ἀτρεπὸν μεσοδέρκεια φαίνῃ,
 Στῆρας τὰ δείξα καὶ ἀτίμητους ἀνδράσι νύμφας
 585 Ἀ' ἄσπερον τέκνισι λέχη λυσιπαιδα φερέουσ.
 Ζηνὸς δ' αἰθροπαλῆς ὅππῃ τέτοις μάρτυρ^Θ αἶψα
 Δειχθεὶς, ἀλλοτρίων τέκνων ὑποβλήται ἡρίθλα,
 Ἀνδράσι δὲ θοναίῃν ὑπὸ σπυγῇσι θυραῖς.
 Ἦν δ' ἰσμοίρ^Θ Ἀ' ἤης κ' σέματα παῖδες λαμβάνει,
 590 φύσαντα μαχλοὶ, διδυματόκαι, λῆστονομίται,
 Μεμφόμενοι φύσεως ὀργὴν ἔδον, ἔντι πῶλεσσι
 Ἀλλοτρίους ζῆσσαν εἰλαίμενοι πείχρεσφημαι.
 Ὅππῃ δ' ἐν ἡρίθλῳ ἰφθίμῃ Κρόν^Θ ὠροτομάδων,
 Ἐν καυδοαμυσύκῃ δ' αἰληαῖς φαί^Θ ὑφθῇ,
 595 Ἡελίς δ' αἰκῆτες ἀσπλύνουσιν Ὀλύμπῳ,
 * Εκθεισόμενοι ἔχουσ, τεραφύσονται δ' ὑπ' ἰθύνων.
 Ἡΐκα δ' ἐν Κυβέρῃ ὑπαθρῇ περυσσόμενον ὤρεω
 φυομύλων, σπαιήδ^Θ Κρόν^Θ Ἀ' ἤης τε σὺν αὐτῷ
 φέγγει λαμπρομύλων κακουργῇ, τῆμ^Θ ἴσονται
 600 Ἐξ ἀπαισίου θρόνου βασιλῆδ^Θ ἤμενοι δόλῳ.
 Ἦν δ' ἰσμοίρ^Θ Κρόν^Θ σπλάσματος Κούπερ^Θ ὑφθῇ
 Πανδύλας τε πῆμα ὀμέζονα λατρεύοντας,
 Οἰκεί^Θ ἡμεῖς τε σπαιήδ^Θ ἐκ ἡφθῇ^Θ.
 Ὅντι δαυτοσύνην τε περὶς ἔχουσιν ἀνάγκας,

* MS. ἰχθεσόμενοι

605 Ἐξ

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΑ Lib. iv. 87

605 Ε'ξ ἐπέρωντι δόμων ἐπείροις πέλι δαλδύσσων

Ε'πώκε κυρταίς καὶ κυνέαις καμινάδεναις.

Ε'ς γῆρας δ' ἤξουσιν ἀνασκόμβροι διὰ παντός.

Η'ελίξ δ' ἀκτῖνες ἀποκαίει τὰ τῶν

Νειάσαι, δεσμέσσι κατηγάραις τε φορέσιν

610 Ἀνδράσιν * οἰκονόμοισι καὶ ἐμπαιλιν ἐκλυσσιν αἵτης

Κινδύνων κρυερῶν τε καὶ ἀλγυνῶν τε καὶ ἐχθρῶν.

Ταυτὶ γὰρ κείνοισι καὶ ἄρξεται, ἡ δ' * ἀπολήγη.

Ἀνήμεσθραένων δ' ὁπότ' ἀν κρόνῳ Ἀρεΐ λάμψῃ,

Θηροβόλῃ θανάτῳ φασὶν κλωθέντῃ βαρεΐαν,

615 Ὡν σέρκας δαΐσσονται ὀρέεσσοι ἦδε λέοντες,

Η' σύες δερμιόδοντες, ἡ αἰματοπώπιδες ἄρξονται.

Σχήμασι δ' ἐν τέταρτοις ὁ γυγὼς καὶ πρῶστα οἶκον

Ταρβέντω, καὶ σφάλματ' ἀφ' ὑψηλοῖς μελάθρῳ.

Πάντῃ γὰρ ἀνθρώποισι πέλη καὶ μοῖραν ἀφύκνῃ,

620 Ὡς ἀν ζωῇδιον κύκλιῳ πρὸ αἰθέρα πέμψῃ

Μιγισυμβρῶν σιχηθὸν ἀφισυμβρῶν τε δικήλων.

Οὔτω καὶ μερόπων γυρεὴ καματηδὸν ἀλᾶται

Η' βίον ἢ θάνατον διζηυμένη ἐρανόπλοα γκν.

Ταῦτα πῶς ἐρανίων ἄσρων σιχεῖα πύκνῃ,

625 Ὡς ὁ πάλας καὶ ὁ νῦν καὶ ἔπον χροῖον ἐκμεμέτρηται

Εἰς μέτροις ἀγῶσι, καὶ εἰς αἰῶνας ὀπηδεῖ.

ΜΑΝΕ'ΘΩΝΟΣ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΟΝ Δ.

* MS. οἰκονόμοισιν * Superfcr. ἀπολήγη

ΜΑ.

ΜΑΝΕΘΝΟΣ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΩΝ
ΒΙΒΛΙΟΝ Ε.

ξ ἀδύτων ἱερῶν βίβλων, βασιλῶν Πτολε-
μαῖε,
καὶ κρυφίμων σηλῶν, ὡς ἤρατο πάνσφορος
Ἑρμῆς.

- Οὐρανίων ἄσρωντ' ἰδίαις ἐχάραξε περνοίαις
Σύμβολον πινυτῆς σοφίης Ἀσκληπιδὸν ὄρων, |
5 Ἀντιτύπω κηρῶ τ' ἀπομαζάμηνⓈ κεκῶσμηται
Ἀνθολόγῃ μέσης βληδῶν δώρημα μελισσῶν
Ἦν δ' ἄρα νύκτα μέλαινα ἔπα' ἑρᾶνιοι χορὸν ἄσρων
Μυρίωσι μίτοισι λάλον τὸ μάθημα καθύρον.
Οὐ γάρ τις ποιῆς σοφίης ἐπεμήσατο κῦδⓈ,
10 Ἡ μὲνⓈ Πεπίσις ἐμοὶ πολυφίλτατⓈ ἀνὴρ,
ὅς βαυὸς κάματⓈ ἔτⓈ, Πτολεμαῖε, πέφυκεν.
Ἀνθρώπων γνέσεως, ὡς ἤραρε μυρίⓈ αἰὼν,
Ἐκ σμμάτων ἱερῶν ὁ σφώπαιτⓈ εἶπεν ὈμηρⓈ
Χέλεσιν ἀμβροσίοις καὶ νεκτάρει θιανοίῃ
15 φύλλα παρ' ἑνὶ τ' ἀνεμⓈ χαμάδις χέει, ἅλλα τ' ὕλη
Τηλεθώσκει φύει, ἔαρⓈ δ' ὀππγίνεται ὥρη,
Ὡς ἀνδρῶν γμεῖ ἢ μὲν φύει, ἢ δ' ἀπολήγῃ.

Μοί-

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΑ. *Lib. v.* 89

Μοίρην δ' ἔλινά φημι πεφυγμύον * ἔμμεναι ἀνδρῶν,
 Οὐ κακῶν, ἔδ' ἔμλ' ἐσθλόν, ἐπὴν τὰ πρῶτα γήνηται.

20 Ἀλλὰ πῆ μοι πάντα φίλ' διελέξατο θυμὸς ;
 Μύθοις ἔρανόισι φέρων παρέθηκα γελῶα,
 Χρυσὰ χαλκείοισιν, ἐπεὶ καὶ δόγματα θεία
 Οἶα κ' ἄλλ' χρυσῷ περικείμεν' ἔσθ'. ὁ δὲ χρυσὸς
 Κοσμήτην κοχλάδεσσιν αἰλὸς περιποφύροντ'.

25 Ἐν πᾶσιν μύθοις καὶ τῇ ἰδίῃ Διανοίῃ
 Ἐΐρηται περὶ πιδῶν κάματ' ὀδυνητά ἔργα.
 Ἦν ᾗ ὥρην ψύσῃται, συνεχώλιον ἀπαντα.
 Ὡρὴ δ' ἀκρεῖστα βροτοῖσι τὰ δόγματα θεία.
 Ἀΐετες ἐπὶ θεοὶ μὲν ἀπ' ἔρανος ἀρέε, πελύν

30 οἱ ζῶντας κατέχευον ἄνω * τὰς ἐπιπύλοισι
 Αἰῶνός τε γῆρ' γίνεται ῥίζα φύσεως πολυμόρφου.
 Ζωδιὰς κύκλου σφαιρώματα καρχαλώωσιν
 Εἰν ἰδίοις ὁρίοις ὑψώμασιν ἡδὲ τ' ἐν οἴκοις.
 Ζῶς, Ἀρης, Παφίη, μήνη, Κρόν', ἥλι', Ἑρμῆς

35 Ἐν συνόδῳ, βασιλῶν, μεγάλους παρέχ' βασιλῆας.
 Ἀντίκα δ' ἐν συνόδῳ Μακεδῶν βασιλῆς ἐγνήθη,
 ὃν πινυταῖς περὶ πιδέσσιν ὁμῶς σκήπτροις ἀνέδειξαν.
 Καὶ σὺ ᾗ γ' ἐν συνόδῳ, ἀλλ' ὅσ' αὐτῇ ἐνὶ ὥρῃ.
 Ἡέλι' οὐτεράπας μεσσερανίων ὀπιδείξει,

* MS. ἔμμεναι

* MS. τὰ σεπτά πόλοιο

M

40 Καὶ

40 καὶ σταπῆς Ἀρης ἡγήπεας οἷς ἐπὶ οἴκοις.

Εἴν δὲ Ἀρεως οἴκοις καὶ Ζῶς ἀπίφηνε δικασταῖς.

καὶ τῶτων ᾗ ἕκαστος, ὅτ' αὖν ὀπίκνεντα πὺ Φῶπι.

Ἡν δὲ ἀπὼς λάσσι, συνεζώλιθεν ἅπαντα.

Ὡς ὅτ' αὖ ἐν μεγάλοις πῖς χήμασαν ἀλλ' ἀθήει

45 Ἀτὴρ δαγμάλει, ὑπερσασπῶν ὄμματι θράντ'

Οὕτως δαγμάλοις ἀτὴρ καλὸς ὄμματ' ἐποίησ'

Ἡ' πτεράγων ἐὼν πῖς χήμασιν ἢ δαίμετρε.

Ἀντιλίω ζητῶν καὶ πῶ Φάσιν ἐν στυαφαῖσιν

Νυκτερινὸν δαίμανε Κρόνον καὶ ἰδοῦ Ἀρηα.

50 Ἀρχαὶ γὰρ τῶτων πέμπαν πλείθεσιν ἀηδέας,

Ὡς πυρὸς αἰθομένης Φλογηταὶ φλόγης εἰσὶν ἐν ὕλῃ

* Λάβρ' ὀπιγνομένη καὶ σθένυται εἰς πρὸ ἀκμῆν.

Ἡν δὲ ἐσὶδῃ Παφίλῳ, ἢ μαίνεται, ἀλλὰ κενεῖται.

Τῷ ᾗ Κρέντ' ἰέρει αἰεὶ καὶ πάντε πελότιν.

55 * Ψυχρὸς γάρ τε πέλῃ τῇδε Κρόνῳ βολῇ
καὶ πηγνυται

ὄψιμοι. εἰ δὲ ἄμφω εἰς ἕρην δὲ ὀπὶ κέντρον ἔχων,

Εἴνδ' ἀκαταστασία καὶ πῆρ' ὀπὶ κίματι δονᾷ.

* MS. λάβρ' ὀπιγ. * Sic ordinavi, quoniam in MS. uno versu continuaretur, ψυχρὸς γάρ τε πέλῃ τῇδε Κρόνῳ βολῇ καὶ πηγνυται ὄψιμοι in secundo ponerentur haec: εἰ δὲ ἄμφω δέρον δὲ ὀπὶ κέντρον ἔχων, ut versus quinque pedum.

Ἡ'

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΑ. Lib. v. 91

Ἦν τίχωνσι δὲ ὅρμῃ σύνδοι ἢ εἰς ἕνα χῶρον,
 Ἐυκροσὴ χαίρουσι καὶ ἐκείνῃ δὴλον ἔχουσιν.

60 Θερμότης γὰρ ἐὼν ψυχρῷ ἀνακίρναται Ἄρης.
 Ψυχροπάτη γὰρ κρόνοι βολῇ * ἀποβάλλεται θερμῷ.
 Μελίχρως Κρονίδης πᾶν πάντα Κρόνῳ συνοδῶν
 Σύν τ' ἄστροις ἀπασιν πλὴν ἡλίου κακοεργός.
 Σύν καίνῳ γὰρ ἐὼν λύκα πατρῷον οἶκον,

65 Καὶ Φυγάδας τόχῃ, καὶ ἐν νήεσσιν ἀλήτας.
 Ἡέλιος Παφὴν κενέριμνος ἐπὶ κάκις.
 Ζῆλος, δυσγαμήλιος, ἐγκλήματα, ὕβρις, ἀνάγκη,
 Καὶ ψόγοι ἐν λέκτροις, ἀρχήμανε τ' ἄλλοις ἐπέκλειον.
 Καὶ δύναμις Κρονίδης ἢ καὶ ὑπέρβια ὑπάρχων

70 Λαμπροτέρως πράξεις εἰν ἄλλοδαμοῖσι πέποιθεν
 Εἰς περίου θηλοῦ καὶ ὀψήτυχόν ἵνα πίσι.
 Ἦν δὲ ἰσορῇ * Σπύλλοντ' Ἄρης Πᾶν τέρματι αὐαίης,
 Θησαυρὸς ἐπέδαξε, καὶ ἐκ χθονὸς ἔλκον ἰδῶκεν.
 Ἄστρον γὰρ θυμῷσιν αἰεὶ ἐλωπίζεται Ἄρης

75 Μὴ καθαρῶν Κρονίδην, μηδ' ὀπλόκαμον Κυβέριαν.
 Οὐτος γὰρ κακὸς ἐστίν, ἐπὶ δὲ ὀλίγοντος ὁδοῦ
 Οὔσα ἔχων λάσπ' ἀκαταλαμπρόμενος Ἀφροδίτῃ.
 Πᾶς ἀσὴρ πέλλεται * πανήμερος ἢ πονηρὸς
 Ἐπὶ γὰρ. Φαῖλος δὲ, ὅτε οἱ παλαιοὶ δὴ χθονὸς
 * Superfscr. ἀποβάλλεται * MS. εἰλῶντ
 * Superfscr. πανήμερος

40 καὶ σπατίης Ἀρης ἡγήπρεος οἷς καὶ οἴκοις.

Ἐν δὲ Ἀρείωσ οἴκοις καὶ Ζῶε ἀπέφηνε δικαστὺς.

καὶ τέτων ᾗ ἕκαστος, ὅτ' ἀν' Ὀπίκεντρον πὰ Φῶπι.

Ἦν δὲ ἀτόνως λάσσει, συνεζώλιον ἀπαντα.

Ὡς ὅτ' ἐν ἐν μεγάλοις πῖς χήμασιν ἀλλ' ἀθήσει.

45 Ἀτὴρ δ' ἐργάλει, ὑποβασπᾶν ὄμματι θεάνη.

Οὕτως ἐργαλίους ἀτὴρ καλὸς ὄμματ' ἐπίσθι

Ἦ πτεράγων ἐὼν πῖς χήμασιν ἢ Διόμειτρος.

Ἀντολίω ζητῶν καὶ πῶι Φάσιν ἐν σπυαφάσιν

Νυκτερινὸν δαίμανε κρόνον καὶ ἐῶν Ἀρηα.

50 Ἀρχαὶ γὰρ τέτων πέμπεκν πλέθεσιν ἀηδέας,

Ὡς πυρὸς αἰθομένης φλογερῇ φλόγος αἰσὶν ἐν ὕλῃ

* Λάβρ' ὀπιγνομομένη καὶ στέννυται δι' ἡν παρ' ἀκμῇ.

Ἦν δὲ ἐσὶν Παφίω, ἢ μαίνεται, ἀλλὰ κενῆται.

Τῷ ᾗ κρένε πέρβει αἰεὶ καὶ πάντε πλόπῳ.

55 * Ψυχρὸς γάρ τι πέλει τῇδε κρόνοιο βολῇ
καὶ πύγνεται

ὄψιμο. εἰ δὲ ἄμφω δὲ ἔρην δὲ Ὀπί κέντρον ἔχωσιν,

Ἐνδ' ἀκαπεσσία καὶ πῆμ' Ὀπί πῆματι δονῶ.

* MS. λάβρ' ὀπιγ. * Sic ordinavi, quoniam in

MS. uno versu continuaretur, ψυχρὸς γάρ τι πέλει

τῇδε κρόνοιο βολῇ καὶ πύγνεται ὄψιμο in secundo

ponerentur haec: εἰ δὲ ἄμφω διέρην δὲ Ὀπί κέντρον

ἔχωσιν, ut versus quinque pedum.

Ηΐ

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΑ. *Lib. v.* 91

Ἦν τίχῃσι δὲ ὅρα σὺνδοι ἢ εἰς ἕνα χῶρον,
 Ἐυκροσὴ χαίρεισι καὶ ἐκείνῃ δῆλον ἔχουσιν.

60 Θερμότατ' ὃ δ' ἐὼν ψυχροῦ ἀνακίρναται Ἄρης.
 Ψυχροπάτη δ' Κρόνιοι βολή * δαπαθάλλεται θερμῷ.
 Μαλίχη Κρονίδης κ' πάντα Κρόνῳ συνοδάων
 Σύν τ' ἄσπερσι ἄπασιν πλὴν ἡλίου κακοεργός.
 Σὺν κείνῳ δ' ἐὼν λύει πατρῷον οἶκον.

65 Καὶ Φυράδας τούχῃ, καὶ ἐν νήεσσι ἀλήτας.
 Ἡέλι' Παφῆν κενάριμ' ἐστὶ κἀκίς.
 Ζῆλ', δυσγαμίῳ, ἐγκλήματα, ὕβρις, ἀνάγκη,
 καὶ φόβος ἐν λέκτροις, ἀσχήμονα τ' ἄλκοπεύουλλον.
 καὶ δύναν Κρονίδης ἢ καὶ ὑπέρβηται ὑπάρχων

70 Λαμψυπέρες πρᾶξεις εἰν ἀλλοδαπῶσι πάσισι
 Ἐς περίου θελοῖ καὶ ὑψίπυχόν ἵνα πίσι.
 Ἦν δὲ ἰσορῇ * σπύλλοντ' Ἄρης δὴ τέρματ' αὐαῖς,
 Θεσπεριὸς ἐπέδαξε, καὶ ἐκ χθονὸς ἔλκει ἰδωκεν.
 Ἄσπεργ' ὅμοι' αἰεὶ ἐλοώτατ' Ἄρης

75 Μὴ καθερῶν Κρονίδην, μηδ' ἀπλόκαμον Κυβέραν.
 Οὐτ' ὃ κακὸς ἐστὶν, ὅτ' ἀν' ὀλίκεντ' ὀδῶν
 Οὔσα ἔχων λάσσι κατωλαμπρομένῳ Ἀφροδίτῳ.
 Πᾶς ἀσὴρ πέλεται * πανήμερ' ἢ πονηρὸς
 Ἐ* γμειῖ. Φαῖλα δὲ, ὅτε οἱ παλαιοὶ δὴ παχθεῖς
 * Superfcr. δαπαθάλλεται * MS. εἰλῶντ

* Superfcr. πανήμερ'

80 Εἰς ἰδίαν χώρῳ αὐτὸς κατ' ἐπίμεισιν ἔλθοι.

Ἀρχαλίων ἄσρων δυνατῶς γίγνωσκε πὲ δῶρα.

Ἐν ᾧ τέκνοισι μόνοις ἀγνώμονες εἰσὶ δοτῆρες

καὶ διδοῦσι γονίῳ * Ἐπὶ πένθιμον ὄμμασι δάκρυ.

Ἀρης καὶ Σπίλῳν σύμφωνα πὲ κέντρα λαχόντες

85 Ὑψηλές, δράσας, μεγαλόφρονας, ἡδὲ βιαιάς,

Παίοντας τέλμη, καὶ σφαλλομήδεις Ἐπὶ δόξῃ.

Ἡπι γὰρ καλὰσθ' συναυνομήσοι βεβᾶρηται,

Ἡ ἀλόγους μέμψεις ὑπενεγκάρμησοι πεπαιτῶται,

Ἡ ἐπ' αἰτέων φεύγαςσι διωκόμενοι παρ' ἑκάστω.

90 * Ἡ δὲ Κρόνῳ τέτρω τῷ χήματι μάρτυς ἐπέλθῃ,

Τὸν δεσμὸν λύσας δόξαν παλίνορσεν ἔδωκεν,

καὶ χειμῶνι πικρῷ γλυκερίῳ ἐπέχρει καλήνῳ.

Ἑρμείας κακότητιν ὁμῆ καὶ πορβόλῳ Ἀρης

Ἡ δύναντες ὁμῆ ἢ καὶ ὑπόγχοι ἔοντες,

95 Ἐλπίσιν ἀπώλῃσι μεγάλας δόχας μελετῶσιν.

Ὅλβω γὰρ πινυτὶ, καὶ τέρχεσι θεωρηχθέντες

οὐρανόις ἄστροις Ἐπιγενόμενοι ἄτωνται,

Ἡ δ' ἄσρων φύσαντες ἐνὶ θλά' πίσιν ἄπιστον

οὐρανόισι βελαῖς ὡς ἀστέρες ἦλθον ἐπ' ἄφνω. *

100 καὶ Παφίῃ δύνεσαι κακῇ ὡς λοίγῃ Ἀρης.

* MS. Ἐπὶ πένθιμον * Superfcr. εἰδὲ * Post hoc
verbum in MS. adscribitur ἀνέλαμψαν, quasi
id his adnecti deberet.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΑ Lib. v. 93

Α'λλ' ὁ μὲν ἀλγὺν ψυχῇ καὶ σῶμα βρότειον,
 Η' Παφίη δ' πικρὴ καὶ βάσπανθ' ἐς δ' ἴππ'ι λέκτροις.
 Ἐρμῆς καὶ Παφίη ἰδίαις μοίρασι πεπυνοί,

Εὐρομύχες κεφαλὰς μίμης ὄχλοισι γιλοίων.

105 Οὐ καλὸς ἐστὶν Ἀρης ἐπιμυδαίνων Ἀφροδίτῃ.

Ζήλως γὰρ τῶνδε φοβερὺς, καὶ φάρμακα θανά,
 καὶ σωμαχῶν κρυφίμων ἀλγήματα, καὶ νότον ἄρδρων.
 Ἡμέρος ἐστὶν Ἀρης ἵππ'ι πὺν Δία πάντοτ' ἀκέντρ'.

Ἀὐξίφαῆς δ' ἀραγὴ καὶ πάντα πέφυκε σελήνῃ,

110 Ἡν φάγασαι Κρόνον ἵππ'ι πὺν Δία πρῶτον ἵκηται,

καὶ λείπεται * καλῇ ὅπ'ιτ' ἀν Παφίῃ συναδεύῃ.

Μείων δ' ἢ μείζων μετὰ πρὸς ἄρεα κακίῃ.

Πλησιφαῆς μὲν ἵππ'ι τὸ Κρόνον ἐστὶν ἀρίστῃ.

Πλάτῃ γὰρ πάλιν παρέχῃ, ἀλλ' οὐκ ἵππ'ι δόξῃ.

115 Πλησιφαῆς δ' ἀκτῆσιν ἀπορρέουσι Κρόνοιο

Ψυχῆς παλαζομύχες, ἐξισχυμύχες θλασσίαις,

Σαρκῶν ἐξ ἰδίων ἀπεγχομύχες, ἱεροῖσιν

Θυμῷ μαρμύροντας ἵππ'ι φονὴν εἰς νότον ὀργῇ,

Βωμολόχες θ' ἱερῆς πικρῆς θείαισι προσφύγας.

120 Ἡ ἑλίων μὲν ὅπ'ιτ' ἀν συναφαῖσι καθεύροι,

* Ἀρχαῖσιν πλάτῃν παρέχῃ πινύλῃ ἐπάγασαι.

* Οὐκ ἰδικίῳ παρέχῃ φάσιν ἢ θεὸς, ἀλλὰ * ἵν' αὐγῇ

* MS. καλῇ * MS. ἀρχέσιν * MS. καὶ δίκλῃ

* MS. τὴν αὐγῇ, & superfc. αὐτῷ.

Χείρων ἡελίοιο δαναίζεταί, ἡ μόνιμον Φῶς,
Μήνης ἀσκαμήνη δάνειον περ ἀπώλειον ἰσπύλαται.

125 Οὐτὶ καὶ πλάτη περὶ ἐπὶ ἡμέρας φέρεται
Ἀνιτύπῳ νεμέσιν δότω δακαμήνη τὸ δάνειον.
Σύνδεσμοι μήνης ὁλοώπετος * ἐπὶ βροπίσιν.
Κ' ἡν λύση ἢ φάσιν τὸ πλίσματα γ', ἔτ' ἴασι
Πτωχὸν, χερνητῶν, παλαπίερον, ἡδέε' ἀλήτιον.

130 Ἡ ἐλὶς κέντροισιν Ἀρης διέμετροι ὑπάρχων
τέκνοις καὶ γένεσι μάχας ἡδ' ἀσκαπὶ ὄργων.
καὶ διέμετροι Ἀρης εὐραὶν μαίεσσι σελήνῳ
Δεσμοδρόχας, εἰρητὴς, πολέμης, ἀχρήματα ζώων.
Ἡν δ' ὁ δότω κεντροι Ἀρης μοιραῶν ἰδίων διέμετροι

135 Μιμητὸς τέχνης καμάτα πρὸς ἡδὲ σιδήρεα.
καὶ Παφίης διέμετροι Ἀρης εὖ σώφρονες μοσχόν.
καμπομήνους ζώεις ὅτ' ἀν' εὐρήσας ποτὶ Φῶς,
Εἰρμείαν σκέπει. θηλυνόμενοι γὰρ ὁ κεῖν
Σχήμα τότε Παφίης μεθόδυσται, καὶ τὸτ' ἐκείνους

140 Ἀρρενόθηλος ἐὼν πορναῖται πέπλοισι γονακῶν,
καὶ τέταν ἀχρεὶ δῆμος θυμέλαστικὸς ἐρσῆς.
εἰ ἢ γονακὸς ἢ, πολύτρωον ἱπποδῆν ἱταίρων,
Μισωδὸν, σφαρίων, πολλὰς πύκνους ἐρσῆς.
εἰ δ' Ἀρῶν ὑπόγονον ἔχων φαίνεται ἴσ' αὐτῇ,

145 καὶ σὺν τῷδε γόοιτο ἰοβλέφαρος Κυθέρεια,

* MS. ἔστι

Καλο-

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΑ. Lib. v. 95

- καλοδαῖτ' αἰ χροῖων ἰδὲ ἱερόφαιτον ἔθηκεν,
 Ἰκαρον αἰθέριον πτερῶν δίχα καὶ δίχα κηρᾶ.
 Ἦν δ' ἐσίδῃ Τιτὰν φαέθων, ὅππ' αἰῶν αἰφῆκ' αὖ.
 Ἦν δ' ὄφρ' αἰεὶ μήτε δύνεσσαν ἐφ' ὕψεϊς
 150 Πρὸς κρόνον ἐρχομένην ἢ δύνεσσαν, πὰ βόρεια
 Ἀνθρώπων δύνεσσαν ὄραν, ὅτε * ναυτίλον ὕψελ' ,
 ὧν ὁδὸς ἐστὶν ὕδαρ, οἱ δ' ἀστέρες εἰσὶν ὁδηγοί,
 Ἦνίοχοι δ' ἄνεμοι, καὶ κύματα μακρὰ κέλευθο.
 Ἦν δ' ἐσίδῃς ζώοις ἐν ὀλιγοηροῖσι πὰ κέντρον
 155 Καρκίνῳ ἢ ὑδροχόῳ ἢ ἰχθυσι τοῖσιν ἀφώνοις,
 Δύνοντάς καθ' ὕδαρ, δεσμοδρομίας ὑπὸ μαζῶν.
 Κυανέα πελάγ' δ' ἵππωνήχεσσι, ἥντε δελφίν,
 Σφόγγας ἐπὶ βυθίων πολυτρήτας ἀνερδυνῶν.
 Ἐν δ' ἰδοῖς ἔσθ' Παφίης ἄμα Ἐρμίωνι,
 160 Ἦ τρηπίς καλάμοις ὑπὸ πτόμασιν ἄσθμα μελωδεῖ,
 Ἦ νομίαν σύρξ' ἰφίλιν κεφαλῇ δ' ἡπείρεσσι.
 Ἄλλω δ' ἐκ σωματῶν κελαδεῖ μυκήματα σάλπιγγ' ,
 ὧδαῖσιν κιθάρης * νῦν ὁδέτε ἐν παλάμῃσιν
 Ἄλλω δ' ἄρμονίῳ χαλκῷ τε παρῆξεσσι πτόμα.
 165 Ἀλλ' ὅτ' ἂν ἢ Παφίῃ Ἐρμῇ τείχεσσι συνοικῇ
 Ἐρμῆας πόποισιν ἀγαλλομένη ὅππ' ἡρώη,
 * MS. ναυτίλον * MS. νῦν ἢ τῷ super-
 fer. νῦν

Τίτω

Τὼ δ' ἄλλων μορφῇ πῆς χρώμασιν ὧδε διώκει

Ἡ πολλοῖσι μίσις ἢ πάσασιν ἢ πτε κηρῷ.

Ἡν δ' ἐπαναφέρειται μετ' ἡλείοιο σελήνῃ ,

170 Ἡνίοχον καμπήθεα διερχόμενον Φιλονείκως·

Ἰπτάμνων ζώων τεράζυγον ἄρμα διώκων ,

* Καὶ νέεσι σύρτη θανίκιον ἵππον ἐλαύνων.

Ἡ δὲ σεληναίη ὑψώματι ἕσα σὺν Εἰρμῇ

Αὐξίφαης καλίδοι κλυτὸν ἥλιον ὠκεανίτῳ ,

175 Ἰξῶ χρησάμην τέχνη καλὰ μοις ἀναβαίνει ,

Καὶ ταύτῳ ἱρήξ ὠκύπτερο ἔπειτε λείπει.

Εἰ δ' Ἄρεα γνώης ἀκρώνυκτον ὀβριμοεργόν ,

Καὶ σὺν τῷδε Κρόνον καὶ Εἰρμείῳ παρεόντα ,

* Ἀράμμοι παλάμαις ὑπὸ τύμπαυα Φάσγανον ὄξυ

180 Μιμῶνται δυσανγὼν Κυβελήιον ἔνθεον Ἀΐτιν.

Ἡν δ' Ἄρης ζώοις ὀπιφωλθόντα κέντρα

Τὼν περὶ Ζηνὶ καὶ τ' Κρόνον ὑπόγειον ,

Εἰζοτόμους τείχεα, ὄξυβαλλομένους , ἐπαιδῆς ,

Ζητῶντας θάνατον κακοδαίμονα καὶ μόνον αὐτοῖς

185 Ἀπιδόει αὐτομανῆς πλατυαύχενον , ἥδ' ἄρ' ἐχίδνης

Διψάδον αἰμοβόρον φοβερόν θάνατον δ' ἐκαλόντων ,

Ταυπηλικῇ κολάσει ὑπογαμφήλῃσιν ὀδῶσιν

Ἴδον ἐρσυρομένης ὑποδίψιον ἄσματος δαινῶ.

Εἰ δ' αὖξασα τύχη μεσερανέεσσι σελήνῃ

* MS. καὶ νέες εισύρτη * MS. ἀράμμοι

190 Καὶ

- 190 καὶ ἀφ' ὧν * ἡλίου δι' ὑπὸ γαίᾳ,
 φρυγομύλων σαρκῶν ὑποσέκεται * πένθιμῳ ἀνῆρ.
 καὶ δύνων πυρόεις, ὅπῃ κρόνῳ ὠρονομήσῃ,
 Σαρκοβόροις θηρῶν παρέχῃ γυνώμην ἀνδρα.
 Ἡ γὰρ καπελοῖο ὑφίσταται λάκκον ὀδόντα,
 195 Ἡ γὰρ πῶς δυνάεωσιν λαιμὸν ἀνόρυξεν ὀρείοις
 Πορδαλίῳ σικτῆς ἢ βλοσυροῖο λείοντι.
 Ἡ νῖκα δι' ἡ βασιλεία μέση συνέχοιτο σελήνη
 Ἀρεως ἡδὲ Κρόνῳ συνλειβομύμη ισμόισι,
 Τῷ μὲν ἔδωκε βρόχον, τῷ δι' αὐτὸν βυθόν, * ὡς ᾧ μέλαθρα,
 200 Πολλάκι δι' ἡ πῶσιν, ἡ χῶματι πεσοπυλίσσασιν
 Κλεινηδὸν ἐπέρηξε βίη συνθλώμην ὅσῃ.
 Μὴ λαθῆτω σε Κρόνῳ ισμοιρήσας Ἀφροδίτη,
 Τέκνων μὲν τάχων πεδονήιον ἢ Θυέστω,
 Ἡ ἔτι ὡς ἄλλῳ ἀσπεθῆιον ἢ Ἰοκάστῳ,
 205 Πολλάκι ᾧ πατρὸς μητρὸς ἐμιξεν,
 Ἡ δὲ κασιγνήταις ἐπαῖχ' ὁμογάστρον εὐνῶν.
 Ἐνθ' ἐμοί, βασιλῶν, τῷ γήματι γίγνεο μάντις
 Γνωρίζων γυνεὴ τὰς Ἀρσινόης ὑμνολαίης.
 Χαίρει μὲν τίπιν ἐπ' ὀρεσιν ἔστι τῶσιν.
 210 Γῆθ' δι' αὐτὴν πάλιν θηλυτέραισι ἐν οἴκοις.
 Εἰ δι' ἄμφω τέτρε ἐπὶ * θηλυτέραισι καθάροις,
 * MS. ἡλίου * MS. πένθιμῳ * MS. τῷ
 * MS. θηλυτέραισι

- Εὐνῶλον σὺ νόει παλαπείρου ἡδὲ κιναιῶν,
 Ἰγσοῖς, ἡλακάπαις μιμνήσκον ἔργα γυναικῶν.
 Εἰ δὲ γυναῖκα λάβοις ἐν δρσενιγῶσιν ἔχουσαν
 215 Μήνιν ἡελιόντι, νόει τὸ χῆμ' ὅτι δηλοῖ
 Ἀνδρῶν ἔργα τελέσων γυναιξὶν τε συνδιδάξουσιν.
 Νυκτερινὸς δὲ Κρόνῳ ὑπόπαν ὑπόγειον ὑπόδραχον,
 Καὶ δέ τ' Ἀρίων ἐσίθουσι γε μεσσερανόωντα ἀνώγει,
 Ἀπαλώσας παλάμησιν ὅτι ξύλας ὑψόθεν σῶμα
 220 Οἰωνοῖσι βορέων ἐπανιπταμένους ἐπέδραξεν,
 Μοίρην νεοροτόμω ἐσφιγμένῳ ἀκροισιδήρῳ.
 Τῷ μὲν σκέπῃ, εἰ Τιτάνῳ ἐστὶν ἐν οἴκῳ,
 Κ' ἢν ὄρης τῶτον Φωλαδούμῳ ἀλάμετρον,
 Καὶ Φυγάδας σὺ νόει καὶ ἀτίμητον ἀλά πόντων.
 225 Ἀὐξίφαης μὲν θερμὸν ἀλάμετρον ἄρῃα
 Ἦν περφυγὴ λείητε ψυχρῷ τ' ἀκίῃ Κρόνῳ
 Ζῶς δὲ τείνων ἔη ἐν χήματι τῶδε γὰρ μάρτυς
 Τὸν βίον αὐτὸς ἔχων ἢ καὶ καθαρῶν ἀλάμετρον,
 Ἡλικίῃ μὲν πρῶτα μέγας ὀπιμήκει γῆκεν,
 230 Ὀφθαλμοῖσι χαρῶν * ἰδ' ὀφρῦσιν δ' ἀρεταῖς.
 Μηχανικὸν σὺ νόει τε πολύτροπον, ἢ πολύτλητον,
 Οἶκον μὲν Φθέρωντα πατρῷον, ἡδὲ τ' ἀλκυοντα,
 Ὅς σχεδάσας ὄλβον πένιλον διαπάντα δαίκεν.
 Τῷ δ' ἰδίῳ αἰμὲν Φιλότην δίδουσι ἔρατῃ,

* MS. ἡδ'

235 Τῷ

235 Τῷ δὲ ἄλλῃ χώρῳ αὐτὸς πηγῶν ἀγαπήσῃ.

Ζηλώσῃ θάλλῳ, ἢ ψάλλεσθαι, ἢ πολύνεινον.

Ἐχθρὸς ἐκπύσσει πῖς κρείττοσιν ἀντιφειρίζων,

Καὶ πάτρης ἀρξί, καὶ ἐν ξένη διατρέψῃ,

Καὶ πλάσσει γραφαῖς ἐπιδέσσει ὑψόσῃ γαίης

240 Εἰς στυγρὸν ζῆς λύπης δίχα πῖς ὅττι τέκνοις

Ἀλλοτρεῖσιν γοναῖς ὀπιτέρπεται, ἢ δίχα λύπης

Ἐυτρεπέλοισι γραφαῖς πρὸν βίον διόδωκε.

Ἡνίκα δὲ ἀνὴρ μὴν ἔρμῃ εἰδὼν συνάπτει,

Ἐπὶ σφαιρίδι, καὶ ἐν μελέταισι σοφιστῇ,

145 Ἐν γράμμῳ, πνυτὸν, ἐν γυμνάσι τὸν ἔρμῃ.

Σκορπίῳ, αἰγέκρως καὶ καρκίνῳ αὐτὸν ἰχθύος

Ἐκ φολίδων πολλῶν συγκείμενός ἐστι τὸ σῶμα,

Καὶ λεπίδων πολλῶν λεπίων θ' ἅμα καὶ πολυχρώμων.

Ἐν τέτοις τυχὼν πρὸς τοὺς καὶ λύγῃ Ἄρης

250 Καὶ μὴν κρεατὴ καὶ γλαυκιδώσσει Κυθήρη

Ψάλλῃ, καὶ λείπῃ, ἀλφῆς, λιχῆνας ἑτάξαι.

Κεντρώει δὲ Ἄρης ἥνπως φαίνοισιν ἔρμῃ

Ἡελίξ οἶκῳ καθορώμενός, ἐχθρὸς ἐπ' ἐχθρῷ,

Ὁφθαλμὸν * βλάβῃ καὶ τ' ἐν φασφύρον αἰθρῇ.

255 Εἰ δὲ ἀμφὶ * καλίδοι, πεχινὸν καὶ πηρὸν ἔθηκεν.

Εἰ δὲ ἀμφὶ σωτὴρ φαεσίμετρος ἐρένι Ζῆς

Ἀντιφάσῃ μὴνης ὑποδέσσει μύρον ὄμμα,

* MS. βλάβῃ * MS. καθίδοι πεχινὸν

Ἀρχῇ καὶ πίστι καὶ πιαῖς ἐσεφάνωσεν,
Εἴμασι παρφυρέοισι Φέρεθ κροσμάριον ἄνδρα.

260 Οὐ Κρόνῳ Ἑρμείαν κατέχων κρεῖττον ἐνὶ οἴκῳ
Κ' ὡς μὲν * εἰσὶδοι ὑψώματι ἔσαν ἑαυτῆς
Ὡρονόμοντε κρατεῖ, ἔτι πιδύματ' αὐτὸς ὁ βραβύς
Τραυλὸν ἐνὶ γλώσῃ, χαλεπώτερον ἡθάδ' ἔοντα,
Ταῖς ἀκαῖσι βαρύν, καὶ τοῖς ποσὶν, ἡδὲ καὶ ἄρ' ἄλλοις.

265 Ἀσπυλόγον πινυτὸν, καὶ ῥήπερα, καὶ Φιλόμοσον,
Ῥυθμοῖς καὶ μέτρων ποιήμασιν ὄψοχον ἄνδρα,
Σχήμασιν ὀψαρσῇ καὶ χρώμασιν ἀπροφίδητον,
Παλῦραμον, τέκνισιν ἐπώδυνον ἡδὲ πολύτλαν,
Ἐυμασον, λιγορὸν, Φιλοπράγμονα τῇ Διαινοίῃ.

270 Οὐ πέρ' ἐπὶ φύσις, ἢ δὲ αὖ φύσις ἐστὶν ὁ δαίμων,
καὶ σφίσι λόγων φυσικὸν βίον μετ' ὀδῶν,
Ζωῆς καὶ μάσης δύσνυτον εἰς τὸ νοῆσαι
Ἀνθολόγοις τροφαῖς ἢ ἐν ἰδίῃσι μελίσσαις.
Ἐσφυρεῖ Ἑρμείης ὡς Ζηνὶ μόνῳ συνοδῶσι

275 Ἐσφυρεῖ * ἀκρεβὲς τε φύσιν, κυκλῶν τὸ νόμισμα.
Σμικρολόγῳ γὰρ ἐὼν πολλοῖσι πίκραις αἰαδαίνει,
Φειδωλὸς, ψήφων, ὁ Φιλάργυρος ἡδὲ δαναῖς.
Ἐν τῇ τρίτῃ χώρεσιν ἀφ' ὠρονόμοιο πυχήσας
Ἀγρωτῆρι λίνων ἀνεφέλεται ἐξ αἰλὸς ἰχθυῖν.

280 Εἰ δὲ Ἄρ' ὡς εἰσὶδοις θυμάρμιον ἐκ Διαιμέτρου,
* MS. εἰσὶδοι * MS. ἀκρεβὲς τῇ φύσιν.

καὶ

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΑ. *Lib. v.* 101

καὶ δολίοισι βρόχοις ὀρεσίτροφα πάντα κυνηγῇ.

Ἦν Παφίλῳ ὄρης περιπλεξαμύνῳ τ' Ἄρηα,

Μοιχὰς καὶ λάργας καὶ παντοπαθεῖς ἐπῆσεν.

Ἐν Παφίης οἴκοις ὁ Ζεὺς ἐπίδοξ' ἔπαρχει,

285 Καὶ ῥ' ἔτ' ὡς παρέχῃ καὶ ἦν ἐπίδοξα τὰ φῶτα,

Ἀφνειοὶ, μεγάλοι, περικαλλεῖς, ὄμμασι γαῦροι,

Λακοὶ, καὶ ξανθοῖσιν ἐπαντέλλοντες ἑταίροις,

Ἐυπρόσιτοι, γλυκεροὶ, σβαροὶ, χαρμέντες αἰοδοὶ

Ἐυθικτοὶ, πινυτοὶ, δαχήμενες, δαχικυνηγοὶ,

290 Ὅχ' ἄν μόνον ζώων θηρήτρεις, ἀλλὰ γυναικῶν

Δισσελόγοι, δῖγαμοι, δῖγνοιθ' ἅμα, καὶ διπλιταί,

Φαινόμυροι πάλιν καὶ μακαροζόμυροι

καὶ πάτερη χαίρεσι, καὶ ἐν ξένοισι βιῶσι,

Τιμῶνται συνεχῶς ἢ δ' ἐξ ἀλόχων ἀγαπῶνται.

295 Ἀ' υἱῶσιν σεφάνοις, Φιλίαις γήθεσιν ἀνάκτων

μαρτυρίαις, δόξαισιν ἀγαλλόμυροι, λελάληνται.

Πενθερικοῖς ᾗ πόπισι διακόμυροι καθορῶνται,

Ἦ' κλοπίμως φθέρουσι λέχη διασῶν συνεφῆβων,

Κ' ἦν ἄσαι φαίνονται, ἰδ' ἐν γραπείοσιν ὀρῶνται.

300 Ἦν δέ τ' ἔχη σύνδεσμον ἐπ' ἡέλιον ποτὲ μήνη,

Ἐκ πενίης πλῆτ' καὶ εἰς πενίῳ ἀνακάμπτῃ,

Δόξαν ἔχει τέχνης ἐκατήσιον ἕνεκα κέρδους,

καὶ μαγικῇ συνέσθ' πίθεται τὰ πνέματα φεῦγε,

καὶ κρυφίμους βίβλους ἐπαγαλλομύρας περὶερτα.

305 Πίσις μὲν παρέχει σβάραις μεγάλησι γυναιξίν,

Ἐκ δὲ μικρῆς ψυχῆς ἐπὶ μείζονα πίστιν ὀδεύει·

Κ' ἦν ἔυρη μήνη μῆτι' πλὴν λύσιν ἀστράς ἐδ' ἔλθεις,

Ὅλβον καὶ πλεονὴν καὶ χρημάτων χρυσοφυρηπὶ.

Σιτοδότῃ, κτίστῃ, μὴ Φιδόμνηοι φιλοῦμαι

310 Εἰς βυθὸν εἰς ἀνέμους * Δι' ἀπειζόμενοι δαπάνων

Καιροῖσιν πάντων τὰ πλεονὴν δὲ περισσὰ

Δείπονται πάντων ἐλεώμενοι μηδὲν ἔχοντες.

Τὰς αὐτὰς δυνάμεις εἴ τ' ἀνδράσιν εἴτε γυναιξίν

Σκεπτόμενοι πολλόγῳ. ὦρῃ δὲ φύσιν διελέξει,

315 Ἄλλως δὲ ὡς ἐρέω τοῖς χήμασι καὶ τὰ γυναικῶν.

Σώφρονας ἢ Παφίῃ οἴκοις ἰδίαις μῆτι' Ζητὸς,

Εὐμόρφους, πινυτὰς· λὺν καὶ Σπύλοντα καθ' ἄρῃ.

Καὶ πόντας ὁ Κρόνῳ ἀχρήμονα ἔργα τελέσας

Ἐν διθύροις αἰεὶ περιστεμνύας ἀναφανδὸν.

320 Τετράποσιν ζώοισιν εἰ δὲ εἶχσαι σελήνῃ,

Εἰ καὶ πλὴν ὥρῃ ἐν τετραπόδεσσιν καθέουσι,

Ἀρρήτοις ἔργοισι μιᾶται, ἥ ὅτε ἔργα

Ἐκ σωματῶν αἰσχυρῶς Δι' ἀελλομνύῃ καθοφήμεως.

Εἰ δὲ Ἀρῆς ἡἔστι μεσσηρέοισιν, λογιζόν,

325 Ἡ πολλῶν μήτηρ ἐπὶ δάκρυσιν ἔστι ἄπικνους.

Εἰδὲ Κρόνῳ Παφίῃ ἰδίαις οἴκοις καθέουσι,

Κ' ὡς Φάσκη ἦκεν ἐν νηδύνῳ, ἔπειτα πᾶσι,

* MS. Δι' ἀπειζόμενοι

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΑ. Lib. v. 105

Ψυδομυθή δὲ ὠδῖνας ἀνώδυνός ἐστιν ἄπικν^Θ,

Ἀπιοτρύβη τὸ γονικὸν ὑπερβαλλομένη καυστήχνης

330 Καὶ κλέινασαι δέμας εἴρ' ἄλαχ^Θ ἐς' ὅππ' * κλίνης,

Ἡ' πλάσῃ μῆτηρ ἐσκήψατο τῷ φάσιν ἀγνώς.

Ἄρεια καὶ Παφίην συναφάϊς ὠρεῖται σιλήνῃ

Ἡ' εἰσοίεο πέποις ἢ καὶ Σπύλονται^Θ ἐν οἴκοις,

Ἡ' ν' ἀφ' ἡμέτερον ἔχη δυοφερὲν ἀκτῖνα κρόναια,

335 Ἰχνίω, καὶ λυπρίω, κακοπεράγματα, καὶ κακόβελο,

Ἀυσήριον, περὶ πτῆ, πολυπεράγματα, βάσκανον, αἰεὶ

Ἐυκνήσον, πτόλαστον, καὶ βληχεῖον, καὶ Φιλόνεικον.

Δύσα ἢ ζήλότητον καὶ ἀγνώμονα καὶ πεδέργον

Πῆμα λυγρῶ γαμετῇ συναλιζόμενον κακότητος.

340 Ἀλλ' ὑπὸ τῆς Παφίης ἀμβλύνεται καὶ μετὰ δάκρυα.

ΜΑΝΕΘΩΝΟΣ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΩΝ

ΒΙΒΛΙΟΝ Ε.

* Superfet. κλίνης

MA-

ΜΑΝΕ'ΘΩΝΟΣ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΩΝ
ΒΙΒΛΙ'ΟΝ Σ. ἐν ᾧ Φησὶν.

- Α **Π**ερὶ τροφῆς καὶ ἀτροφίας παιδων.
 Β **Π**ερὶ γάμου
 Γ **Π**ερὶ τέκνων γυνῆς
 Δ **Π**ερὶ σείρων καὶ ἀσπέρμων
 Ε **Π**ερὶ πλήθους τέκνων ἢ καὶ ὀλιγοπαίδας
 Σ **Π**ερὶ τῆς πείας τέχνης ἢ πείας πράξεως μεταδύσεται ὁ
 τεχθεὶς
 Ζ **Π**ερὶ σόνης.
 Η **Π**ερὶ κτήσεως.
 Θ **Π**ερὶ δουλείας τύχης.

Ε'λθέ μοι ὡς προτέρην λιγύως ἡρμούσας αἰοιδῶ
 Μῦσαι Φίλη, καὶ Φοῖβε, καὶ Ἑρμῇ χρυσοπείδειλε·
 Καὶ νῦν ἱμερόεν τέκμων θείῃ τ' ὄππῃ μολπῇ.
 Ἀ'ὐτὰρ ἐγὼ καί περ θανάτῳ θυμὸν μογίσσῃ
 5 Ὀτρυνέω, μέγας ἄν κ' ἐπὶ πείραται * νείσομαι οἴμης.
 Πᾶν γὰρ αἰκέλιον, τῷ μὴ τέλει ἐὼλὸν ὀπηδεῖ.
 Βίβλω δ' ἐν πυμάτῃ πέδε μοι καπινδύσαι αἰῶσαι.
 Δ' μὲν τροφῆς βρεφείων ἡδ' ἀτροφίης ἀλεγεινῆς,
 * Superfcr. νείσομαι

ὅσά τ'.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΑ Lib.vi, 105

Ὅσ' αὖτ' ἐπιγέμῳ μοίρης ὑπὲρ χερσὶν ἦσαν .

- 10 Ἀὐτοὶ ἐπαλόμῳ πτόμον ῥίψαντο γοῆς
 Ἀμφὶ γάρμων περάτων, καὶ ἀδελφείων, ἐρείπι·
 καὶ τέκνων γυνεὴ συνέσσι τε, πῖσιν ἕκασ·
 Ἀνθρώπων μεμόρηται ὑπὲρ ἀστράσι κεινιμύμοισιν·
 καὶ τέχνους μέλπειτ' ἰδὲ πηξίαις ἔργα θ', ὅπῃα
- 15 Ἀστῆρες ἀνθρώποισι δουραζέσσι νέμυσιν,
 Ἡδ' ὡς σφαλλόμενοι πλουζέμενοι· ἐκ βιόπεια
 Ἀνέρες ἐκ πενίῃ καὶ ἄλγεσι μοχθίζουσιν,
 καὶ δμῶων ὅπως τις ὀπιφράσεται γυνέῳ λη.
 Κείνοισ μὲν δὴ πρῶτα τροφῆς ἐμέγχεε βρέφουσιν
- 20 Αἶσα κακὴ, πῖσας τ' * ἀπὸ γαστέρος· ὀρνυμύμοισιν
 Ἀῖρας καὶ φαίνων ὑπὲρ ὠρονόμοιο βεβῶπες
 Λόσσουσ' ἐς δύσιν ἐλκομύμῳ ἐλφεῖ γὰρ μήνῳ,
 μήτε σεληναίῳ μήτ' ἔν ὧρῳ καθορώντων
 φωσφόρος ἢ Ζηνὸς· πῶ γὰρ βίης εἴσι δαπῆρες.
- 25 Ὡς δὲ αὐτῶς ἀτροφεὶς καὶ ὅσοις γιγνομύμοισιν
 ὠρονόμων διέπῃ φαίνων, δύναν δέ τι κέντρον
 Ἀῖρας, μήθ' ὧρης ζῶον μήτ' ἔν φά· ἀγνὸν
 μήνης δερκομύμῳ Ζηνὸς Φυσιζώῳ αἶγλη.
 καὶ ᾗ καὶ ὅπως· ἀν' ἡύκερον Πυρρός Διόμας·
- 30 Ἀκπῖσιν μήνῳ καθορᾷ, φαίνων ᾗ σελήνῳ
 Δεξιπρὴν ἵσηται ὅπῃ σελήνῳ πετάγων·

* MS. ἀποσγαστέρος·

Α'γ-

Αἰπὸ πύλων ἐπέχων τηλῆ ὕπερτον αἴγλης,
 Δὴ τότε ἀπ' * ὠδίνων καὶ γαστέρεσσιν ἐκπεσθερῶντις
 Αὐτίκ' ὅρ' οἰωνοῖσιν ἔλωρ καὶ θηροῖσι γρόνον.

35 Ἦν ᾗ σεληναίη μὴδ' ἐπ' ὠρονόμῳ ὀπιπείλῃ,
 Ἐν πεστέρω δ' ὥρης ζῶν φαίνων πεσθέντι,
 Δαίμονα πάντε κακὸν πεστέροι Φῶτες καλέσαντο.
 Ἀρης δ' αὐτ' ἐφέπει τ' ὥρης κατόπισθε διώκων
 Μῆτ' ἔν' Α' φρογμῶς μῆτ' αἰφειγῶς φάεθοντο

40 Δερκομυλίων δίκηλον, ἐφ' ᾧ μῆνη καθραῖται,
 Καὶ τότε ἐπ' ὠδίνεσσιν βρέφη * θρεφθέντ' ὀλοῇσιν
 Νηδύσσιν ἐξέλκυσσι διαμελείσιν τωμόντες.
 Εἰ δ' ἄρα καὶ δόχα κέντρα ἐνὶ ζώοισιν ἐπ' ἄλλοις
 Τῶς μῆνη κερόεσσα πόσον τεχθὲν χρονον ἡῶ

45 Ἀθρης, μέγρις καὶ σεληναίη ἀφίκηται.
 Εἰ δ' ἄρ' ὑπὲρ κέντροιο σεληναίη βεβαυῖα
 Τῶ αὐτῶ ἐπέχῃ μοίρῳ πολεμακλόνῳ Ἀρης,
 Ἦ ζῶν καὶ πωτὸν ἢ ἀνὴν πέρηθεν ἴοντο,
 Αὐτίκα δὴ πρώτηςιν ὑπὸ ὠδίνεσσιν ὅλοντο

50 Μητέρεσσιν ἀγχιποδοίῃν ἐς ὀξέα κεκληγούσης.
 Ἦν ᾗ γονῆς ἀραγῆι τελέθωσ' ὀπιμαρτυρῶντες.
 Ἐκθετον ἐκ μεγάρων ποκίων βρέφησιν αἰφὺς ἐτύχθη.

* MS. ὠδίνων sed superscr. ὠδίνων, & ita mox aliquoties * MS. θαιφθέντ' quibus superscr. ρεφθέντ.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΑ. *Lib. vi.* 107

- Κ' ἦν μὲν Ζῶς μὲν τῶ σφαιτέραις ἀκτῖσιν ἀφ' ἑσθ' ἡμέρας,
 Ἀνὴρ, ὅς μιν ἀνείλεθ'· ἐὼν πρὶν αὖτε παῖδα,
 55 Ἡ' ἐτέρῳ δῶκεν * τέκων τητωμύῳ ἀνδρὶ,
 ὃς θέμμεν μεγάροις ἴσων γονέμοισι τέκεσσι.
 Ἡ' ὅπως φαίνων λούση παρὰ φεγγά μὲν τῶ,
 ῥίφθην ὑπὸ λαχέων, ἐτέρῳ δ' ὑπὸ χείλεσι ρεφθὲν
 Ἀτμυμῆς δάλιον ὑπὸ ζυγὸν ἐνέλησεν.
 60 Καὶ ὅτε Κρόνος πρὸς τῶν ἀθανάτων ὑπὲρ ὥρης,
 Δαίμονι δ' ἐν λυγρῷ μὲν πρὸς πείροις ἐσθ' ἡμέρας,
 Καὶ κέντρον Τίτην δότα κλεινὸς πέλεσθαι,
 Ζῶν μὲν τ' ἔχουσ', ἅπαντες ἐκθετοὶ ἐν πατρὸς οἴκῳ.
 Ὅπως δ' αὖ μὲν μὲν ἔχῃ συναφῶν Κρόνον αἰνὸς,
 65 Ἀντιπρόσωπον δ' αὖτε Πυρόεις ἀνταρῶσι βάλῃσιν.
 Μὴδ' ὅσον μὲν τῶ ὑπὸ δερκομύῳ φαίνοντες,
 ῥίφθην ἐν χώρῃ τῇ κατ' ἐρημῶν οἰκιστῶν.
 Δαλοσύνῃ θρεφθέντες οἷον ἀνέχοντες.
 Εἰ δ' κατ' ὠρονόμῳ μὲν εἰς βεβαυῖα σελήνη,
 70 Τῇ δ' ἄρ' ἐπ' ἀντέλλῃ Ζῶς ἐφ' ἀπὸ μύθῳ κατέπιπτεν,
 Μὲν δ' ἀκτῖσιν φαίνων κατ' ἐναυῖα λούση,
 Καὶ Πυρόεις ἐπὶ τῶν ἀνὰ κέντρον παρὰ τῶν,
 Εἰς πόσων ῥίφθην μίμνει χρόνον, εἰς ὃ καὶ μὲν
 Ἐκπεφυγῶν ὅλων αὐγὰς φαίνοντες συνάψῃ.
 75 Ὅπως δ' αὖ Τίτην ὑπὲρ ὧρης τροχάοντες

* MS. τέκων, sed superscr. τέκ.

- Αἰνῶ τ' ἐς δύοιν ἐλκομένη καπνίζοντα Κρόνιο,
 Καὶ ᾗ σελήνῃς μετ' ὀρεγνόντα φαέθοντα
 Δίκηλον κτ' πύπῃ καὶ σὺν ἑσπερίῃ θεῶν,
 Ἐξόπιθεν δὲ Ἀρεὺς ἐπὶ μύρῃ, συναφρόντα σελήνης
 80 Δεχνομήμῃ, βρέφει δὲ πῶτον πατρῷον ὄντα
 Μίμνῃ, μέχρη κε μήνη ἐπ' Ἀρεα θεῶν ἱκνηται.
 Εἰ δὲ δύω σελάων κέντρων ὑπὲρ ἐσηώτων
 Ἡελίῃ μὲρ ἐφ' ὠρονόμῃ, δυπικῶ δὲ σελήνης,
 Ἡ' κείνης μὲρ ἐφ' ὠρῇ, ἀπάρ Τίτην ἑναιότα,
 85 Τῷ μὲρ δὲ φαίνων, τῇ δὲ αὖ Πυρβείς συνέπηται,
 Ἡ' τ' μὲρ τροχάοι πῆς ὁμῶς ἐπέρω, τόδε κέντρον
 Ἀλλὰ ἐπιμετεωρῶς λάσση κέντρος ἀνιόντας,
 Ἡ' ἴσιν ὑπὸν παλάμῃς πεχθὲν ῥ' ἴππεσι τοκήες.
 Ἡ'ν δὲ Ἀρης περλάτῃθεν ἀνέρχεται, αὐτὰρ ἐπ' αὐτῷ
 90 φαίνων, ἡ ἐτέρωσιν ὁ δὲ αὖ κέντροισιν ἱκνηται,
 Μήνη δὲ ἑκτοθεν κέντρων σὺν Ζητὶ φέρηται,
 Βαίον δὲ πῶτε χάρμῃ βροτῆς τῶν χειρῶν ἐκκινῶν.
 Τροσὸν γὰρ λάσση πεχθὲν χροῖον ἄμειροπον ἦν,
 Μήνη * μέχρη θέου παρὰ τὴν φαέθοντα.
 95 Ναὶ μὲν καὶ σέλας ἡελίῃ μὴνίσαντα καὶ ὠρίαν
 ὁπποῦτ' ἀν' ἐσθλοδότῃ μὲν ἀποστρέφεται πῶτα
 οἱ δὲ ὅλοισι λαύουσιν, καὶ ἐκθέει σέλας γαλήνης
 Ἰππῶν ἐς βαθὺ κέσμα βροχίωτέμην σπινθῶντα.

* MS. μῆλοι

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΑ. Lib. VI. 109

- Η' πέλι εἴ. ἁρρήνους παῖδες ποιεῖσσι γένεσιν
 100 Εὐτεαφίεις, ἐπέσειεν ἀπ' ὠδίνων περὶ θάλασσαν
 Α' ἑρρες ἐοδλοδόπη ζωῆς δαυήρες ἔαπεν
 Η' τοι ὑπὲρ κέντρων ἢ ὁμῶ. μήνη βεβασῶπες,
 Η' σιλάεας' ὅππιδερκοῖμαι μήνιν τε καὶ ὠρίαν,
 Η' κέντρων * κατόπιον ἐπ' ἀμφοτέρωσιν ἑόντων
 105 φαίνοντ' καὶ Ἀ'ρη * ἀγνωσρόφον ἀκρίνεσσιν
 φαίνόντων σελάωντι καὶ ὥρης, ἢ ὅτε πῶσιν
 Σύμφωνεν δρόμον ἐν ζωοῖς Φίλιόν τ' ἀνυόντων.
 Παισι δ' αὖ πᾶσιν πῶσιν ζωὴν πόρε μαῖρα
 Α' μφι. τροφῆς, μαζῶ, καὶ νηπιέας * ἀλεγεινής.
 110 Ζῶον σημαίνει, τόκε δὴ μήνης πάλαις ἐστὶ.
 Ὡς ἐνὶ δὴ κέντρων, ἐρμῶσιν * ὅππινίσταται ἡ δὲ.
 Τόσσα μὲν ἀμφι. τροφῆς παιδων πόλεων ἀπὸ βασιλῆ
 Η' εἰς. Εἰς τῆς δὲ γένεσιν πῶσιν ἑνὸς πῶσιν,
 Α' ἑρρες ὅσον ἑκαστὸν * αὖτε φαίνονται πελάγους.
 115 Ἐ' αὖ γινωσκόμενα βραστὴ μίση μὲν ἐπὶ
 Αἰπυπαίτω κέντρων, Κυθῶν δ' ὑπὸ τῶν ὀρεῶν,
 Τῆμ' ὁμοιοτήτως γένεσιν τ' ἐν γένεσιν συνάνοισι
 Ζάλογον, πῶσιν αὖ ὁμοιοτήτως λῆξιν * ἡ δὲ
 Νύμφη. τῶν δὲ * ἀρῶσι καὶ ὁππότε αὖ ἀφραγμῆς.
 120 Ἐρμῆς τε γὰρ ζυγὴν ὁδοῦ ἐξαικύνωσιν
 * MS. κατόπιον * MS. ἀλεγεινῆς * Superfcr.
 ὅππινίσταται * MS. ἀρῶσιν

Α'κῆσιν σφετέραις, φαίνων δὲ θημάρτυρ^Θ εἴη.

Ἦν ᾗ πέλῃ φαέθοντι δριγνώτῳ ἰσμοίρ^Θ,

Δίκηλον κ^τ πύτον ἴη, γάμ^Θ ἐπλετο τῆμ^Θ

Παρθενικῆς, ἴσιν ᾗ καὶ οἱ Ζῶς μαρτυρήσιν

125 Ἐρμείλῳ λῶση παύρῳ ἰσμοίρον ὁδῶν.

Α'φρογῆς ᾗ μεσσερινίς κλαίνας' ὀπὸ κέντρ^α

Καὶ διοσῖς σελαέωσιν ὀπίτροφον οἶμον ἴῃσι,

Α'τσισίας τῶχ^η περαχλύτε γάμοις μετ' * ἀνίης.

Φαίνων δὲ Ἐρμείησθε συνὼν βλοσυρήτε Κυθήρη,

130 Ὅττοι ἐπ' ἔπιδαναῖς ἢ ἀνάξια μαχλοσύνησιν

Ἐργα μετερχομύμοις ζυγίοις ἡρμόσαστο λέκτροις,

Πάμπαν θ' ἡλικίησι νέαις ἢ πάγχυ μεραιῖς.

Ἐθλῶν δὲ αὐτὴ Φιλότῃ γάμ^α πίσιντε γυναικῶν

Α'χεράντοιο λέχ^ας δῶκεν καλὴ Κυθήρεια,

135 Ἐντ' αὐτὴ ἀπ' ἀκτίνων Ἀρε^Θ πολιῆτε Κρόνοιο

Μίμνη ἀπῆμαντ^Θ κείνων φλογέσιν ὑπ' αὐγαῖς

Ἀλλήλας θηπερκομύμων· αὐτὴ δὲ ἀγαῖσιν

Δέρκεται κερύεωσιν ὑπ' ἀκλίνεωσι σελήνῳ.

Ὅπῳτε δὲ Ἐρμείησθε καὶ Ἀρης καὶ Κυθήρεια

105 Μόσ^α ὑπὲρ κέντρ^α ξυναῖς αὐύωσι κελεύθ^ας,

Τοῖσιν δὲ αὐτ' ὁλοὺς φαίνων μετόπισθεν ἔπηται

Νωθρὸν ἐπαντίλλων ἢ καὶ κατέναντα δοκῶν,

Ἐξ ἑδρης πιναροῖο τέγ^ας ξυνῆς τ' ὀπὸ δῆμ^α

* MS. αἰείης

* Ε'υ-

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΑ. *Lib. V.* IIK

* Εὐνῆς ἀνστήσαντες ἄγοντ' ἐς δώματα νύμφας.

145 Κ' ἴσα πολυμνήσῃσιν αἰεὶ πνεύσ' * ἀλόχοισιν.

Ἡν δὲ δύνῃ μὲν Φῶτα μέσση κλείνωσ' αἶπ' Ὀλύμπῃ,

Πάντες δ' αἰσέρες ἄλλοι ὑποχθόνιοι φορέειντο,

Εκ' ποδῶν κέντρων τῆμ' ἑξείνης δ' ἀπὸ γαίης

Ἀΐεταί ἀλλοτρίων Φώτων ἀγνώτα θύγατρα,

150 Καὶ πάτερης δ' ἀπὸ τηλῆς ὅμως κείνη βιοτεύσει.

Οἷς δ' ἄρ' ὑπὲρ θώρης χαλεπῶ ἐν δαίμονι καλῇ

Ἀφρογενὴς φαίνεται, τῇ δ' αὖ Κρόν' ἢ πετράγων

Ἡὲ κατ' ἀνιπέρην λάσπη, κ' ἦν λέκτρα παρῶσιν.

Θηλυτέροις δ' ὅτ' ἀν' Κῦπρις κερᾶντι σελήνῃ

155 Ζώοισιν λάμπωσ', ἥτοι δυπικῆ κ' κέντρῃ

Ἡ καὶ ὑποχθονίᾳ ἢ καὶ δύο κέντρ' ἐφέπωσιν.

Μένει δ' αἰμφότεροι κατ' ἐναντία πῖσιν ὁρώντο

Τῇ μὲν Ἀΐρης, τῇ δ' αὖτε Κρόν', τὰ δ' ἑαῖς πανάγιστοι

Θυγατράσι πετέρες ξυγὸν λείχ' εἰσπνέουσιν.

160 Ναὶ μὲν καὶ Κρόν' εὐτ' ἀν' ἐν οἴκῳσιν Κυθήρεια

φαίνεται, σὺν Ζηνὶ Κρόν' κατόπιθεν ἰόντ',

Διευκυμένη αὐτῇ συναφὴν καλῆς Ἀφροδίτης,

Κύπριδι μαρτυρίην Ἀΐρας ἐπάρωθι φέροντ',

Μήνιν δ' αἰμφότεροι Θέξ' φαίνωνθ' ὁρώντες·

165 Δὴ τότε αἶπ' ὠδίνων ὅπιοι φάτ' ἔδρακον ἡῶς,

Μοῖραν ἀνέπλησαν πλυπυθέσσι οἰδιπόδαο.

* MS. ἐνῆσαν σῆσαισε * MS. ἀλόχ'

Ταῖ-

Τοῖσιν γὰρ συγερούς Ποινᾶι μέλπεσ' ὑμεναίεσσιν
 Νερτερίαι χεῖρεσσιν ἀναψάμηναι περὶ πόδας.
 Μητράσι γ' σφείρασι φιλοτήσιον ἐς λέχθ' ἦλθον.

170 Εἰ δὲ γυναικείῃ γενέθλη πέλοι, ἐς πατρὸς εὐνήν
 Κλείνονταί τες δι' αὐταὶ καὶ λυκλήροιο γάμοιο
 Φαίνων δεσπόζων ἥτοι κτ' κέντρον ὕψος.
 Ἡ' ὅτε φαίνεται δύνων ὥρης κατέναντα,
 Λαΐδρη παρθενίης ζώνην λύσαντο τοκεῦσιν

175 Ἡ δὲ κασιγνήταις πείρων, σφείροιστε τοκεῦσιν.
 Ἡ'ν δι' Ἀρης ὑπογείω ἢ δυτικῶ ἐνὶ κέντρῳ
 Δέρκεται βεβρωῶς, κλήρε γάμος αὐτὸς ἀνάσσει.
 Αἱ δὲ βίη δμῶεσσιν ἢ ἐπιδανοῖς ὑπὸ Φωσὶν
 Δημθεῖσαι θολερῶς ὥρης ἀνθ' ὅσ' ἀλέεσσαν.

180 Ἡ'ν δι' Ἑρμῆς κέντροισιν ὑπαίη, πῖσιν ἔλεξα,
 Καὶ γάμος αὐτὸς εἶσιν ἐνὶ ζώοισιν ἀνάσσει,
 Κρυπταδίῳις δολεροῖσιν ὀπιπλάθεισαι ἔπειτα
 Καὶ πυκιναῖς ἀπάτησιν ἐνὶ φρένα φιλωθεῖσαι
 Ἐξαπίνης ἐγόνοντο λαΐδρης πρὸ γάμοιο γυναῖκες.

185 Εἰ δι' Ἄρα σὺν Στίλβοντι καὶ Ἀρης κέντρῳ θήη,
 Τῆς ἔνεκεν κρείσσει δίκαι' ἀγορησὶ πέλοντα.
 Ζῶς δὲ καὶ Ἑρμείης μέσσην κτ' κέντρον ἰόντες
 Σὺν Παφίῃ, ζώξαντες ὀμηθείησι γυναικῶν
 Ἀλλοτρίων μετέπειτα γάμους ἀναφανδὰ πλάσσει,

190 Ἀλλ' ὑπὸ μαχλοσύνης καὶ τῶν λέχθ' αὐθι λίπναι.

Εἰ δὲ

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΑ. *Lib. vi.* 113

Εἰ δὲ μεσσυράνιον καλέχῃ φαέθων μετ' Ἀρη^Θ,
 ἥτοι γάρ τ' αὐτοὶ ὄθ' ὁμόνους ἤρπασον ἄλλων,
 ἢ κείνων ἀλόχους ἔπροι βίη ἔρυσσε ἄλλων.

Ἀ'ιπυπιάτῳ δ' ὅπ' κέντρῳ εὐτέφαν^Θ Κυθήρεια

195 Τίτηνος μετὰ δερκομυρμή πατέρων ὀλοῆσιν

Παλλακίσιν * συνέμιξ' ἢ μητρειῆσιν ἐῆσιν.

Εἰ δέ κ' Ἀρης τάποισιν ὁμῶ πύλαι, ἄχρ' αἰ γάμοιο
 Ζωχθέντες κείνησιν ἄφνω πάλιν αὐτοὶ ἐνιφθεν.

Ἀρης δ' ἡνίκα μέσσον ἀν' ἔρανδον ἀμφιπυλῶν,

200 Ω'ρονόμον δ' ἐπέχῃ φαέθων, Τίτην δέ τε δύνη,

Τῆμ^Θ ἄρ' ἀρπαγίμοις νύμφαι ἐς δώματ' ἄγονται.

Εἰ δὲ μεσσυράνιον μὲν ἔχῃ μήνη βλοσυρώπης,
 Κύπρις δ' αὐθ' ὑπόγειον ἴσαις μοίραις βεβαῦναι,
 Αὐτοκασιγνήτων σφείρων συνέχσιν ὁμόνοις.

205 Ἀνδρὸς γινωμυρμή ὁπότεν Τίταν τε καὶ Ἀρης

Καὶ Κύπρις Στίλβωνίε μίαν κατ' αἴθρην ἴωσιν,

Εἵνεκα κλεπτοσύνης δύνῃς λαθρείησσι Κυθήρης

Εν' συνοχῆσι γένοντο, ἰδὲ αὖ καὶ δεσμὸν ἔτλησαν.

Αὐτοὶ δ' αὖ μάχλοιτε καὶ ἐς Φιλότῃτ' ἀχόρεσσι,

210 Ἐκ τ' ἀλόχων λώβας καὶ ὕβρας αἰὲν ἔχοντες,

Ὡς καὶ εἰς γάμους λωβήπρας αὐτοὶ ἐς οἴκους

Δέχνυσθαι ξυρὴν σανάχῃ ἔνεκεν Φιλότῃ^Θ.

Εἰ δ' αἰδρὸς γενέθλιω ἢ δ' αὖ κείνοιο σονεύναι

* MS. συνέμιξ'

P

Σκεψά-

- Σκεψάμεθα κατόοις ἄμφω ζώων ἐνὶ μλύην,
 215 Ἀἰὲν ὁμοφροσύνησιν ἰάωντ' ἄμφι γάμοισιν.
 Δαίμονι δὲ ῥ' ἡ χαλεπῶ κείνης μλύη πέλοι αἰθρὸς,
 Ἀἰὲν ἀπαδαλίησι γυνή ἀθαρζέει ἀκοίτῳ,
 Οὐδὲν ὀπιζομένη λεχέων θεισμῶν τε γάμοιο.
 Τᾷτ' αὖ δὲ ἄρ' ἐκ πασίων τελέθει * διλήσσι γυναιξίν,
 220 Ἐντε πᾶνλαίη ἀλόχω ἐνὶ δαίμονι λυγρῶ
 Ἀνδρῶν φαίνηται δίχα γ' ὃν αἰὲν ἔχουσιν.
 Ἀλλὰ γ' ὅς τις πᾶντα θυήσεται, ὅσα γάμοιο
 Σχήματα φαίνουσι θεοὶ ἀστέρες, ἐξοιομύῳαι.
 Τῶ καὶ ἐγὼ τρέψω ἐπέρω μετ' ἀταρπὴν αἰοιδῶ
 225 Ἀμφὶ τέκνων γενεῆς ἐσέπων, ῥ' αἰστέρες αἰαὶ
 Ἀνθρώποισι νέμουσιν ἀλημοσύνησιν ἐῖσιν.
 Ὅσοι δὲ χρονίῳ τε καὶ αἰπυπᾶτ' ὡς κέντρῳ
 Ἀστέρας δὲργαὲς φῶτες βεβρωῶτες ἔχουσιν,
 Οἶδε τέκνων πᾶσων πατέρες βιότῳ τελέθουσιν,
 230 Ὅπως οἱ ἐν πᾶσι ζώοις καθύπερθεν ὁρῶντο,
 Ἡ κέντρους τέπαισι φέρουσ' ὀπιμάριον αἰγῶν,
 Παῖδας τ' ἐσθλοδόται κέντρων κατόπιθ' ὀπιόντες
 Δῶκαν καὶ δισσὰς, ὅτ' αὖ ζώοισι δισώμοις
 Φαίνονται τίταντε καὶ Ἀρης, ὅτ' αὖ ἐπῶσιν
 235 Τέπαισιν κέντρους πικέων ἀπο πύμπαν ἄμερῶν.
 Ἐξοχα δὲ εἰ καὶ καὶ σφὶν ἀμάριον ἀστέρες αἰν.

* MS. διλήσι.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΑ. Lib. v. 115

ὧς δ' αὐτως * κατόπιθε μεσσερανίῳ τε δikhλῳ.

Ἡ' ἐθ' ὑπαχθονίῳ φαίνων κ' Ἄρης Πιόνης

Δυστεχνίῳ ἢ πάμπαν ἀπαιδίῳ ἐπέκλωσαν.

240 Α' λ' Ἄρης σὺν μινύῃ τε κ' Ἀ' Φρογενεῖ πάλι. Φαίνων
Δῶκε τέκνων γενεῶν, Ἐρμῇ δ' ἅμα νόσφισι παίδων.
Ἡ' δ' ἐκ Κύπρις μὲν ἐν ζώῳ Κρόνῳ, αὐτὰρ ὄγ' οἴκῳ
Ἐμπαλι Κυπεργανῆς, παίδων γενεῶν ὅτ' ἄραιφα.
Εἰ δ' ἔτι κ' Πυρόεις Παφίῳ ἀκπῖσιν ἐρώῃ,

245 Ὡμοτόκοις ὠδίσι γονίῳ ἔρρεσσαν ἀπαισιν.

Εἰ δ' ἐμεσσερανίῳ ζώῳ κενεῶ γεγαῶν

Τίται καὶ Πυρόεις ἅμφω κατόπιθεν ἔπωνται,

Χῆρον αἰετὸς χασσι δόμον γλυκερῶν ἀπὸ τέκνων.

Ὅζσοι δ' ἐστίν ἐτι καὶ ἡελίῳ ἅμα μινύῳ

250 Ἐν ζώῳ ἰσχυρὸς μεσσερανέοντι διζώμῳ,

Νηδύῳ αἶζῳ ζῶμα γονῆς διδυμοῖο λάβονται.

Εἰ δ' ἐκ δυσὶν σελεύεσσιν ὅπου πάλιν αἰσέρες εἶεν,

Ἀλλοὶ δ' ἐν ζώοις διδοὶ παρεόντες ὀρῶντο,

καὶ δ' ἐκ ὠρονόμῳ ζώῳ φαίνονται διζώμῳ,

255 Τῇ αὖτε ἀδελφεοὶ παῖδες διδυμοὶ περγάνοντο.

Εἰ δ' ἐκ πλυζῶμασι οὐκ ἐκ ζώοισιν ἐπείεν

Ἀσέρες ἐδωλοδόπη, παίδων παληθὺν χαρίζαντο.

οἱ δ' ἐκ ὀλοδοὶ κ' ἐκ δ' αὖσι γονίῳ τέκνων μερόπεισιν,

Ἡ' πάλιν ἀψ' ἀφελοντ' ἢ ἀνάρσια θέντο πεκεῦσιν.

* MS. κατόπιθεν

260 Α'μφί γε μὲν τεκέων γενεῆς ἄλλης. ἢ γὰρ ἐχέφρων
 Ἀνὴρ καὶ ἀπὸ τῶνδε * τὸ δὴ λίπον ὥκα φράσιλοι.
 Εἴξῃς δὲ ἡμετέρησιν αἰοιδῆσιν κατελέξω,
 Ὅσους ἡμερτῆς παίδων Φύτλης ἀπάμερσαν
 Ἀστῆρες, ἢ δ' ὅσους ἀτόκας τάχυσι γυναῖκας.

265 Ο'ππότεν ἐν ζώοισι Κρόνος καλὴ Κυθέρεια
 φαίνεται, αὐτὸς δὲ Κρόνος Διάμετρε ὀρήτηι,
 Νωθρὸς ἐς φιλότητα καὶ ἀσπερμὸς μάλα τάχης.
 Καὶ δὲ ὅπταν φαίνωνται καὶ Ἄρης Ἀφρογενεῖς
 Οἶκον ἐπέρχωνται Κύπερδ' ἑπεσγῶνας ἐσθῆς.

270 Ἡ τὰς αὐτῆς ἐπέρχεται εἰς ἀκλῆσιν ὁρώη,
 Εὐνῆχοι πλέθυσσι γενεῆς ἐς πάμπαν ἄμοιροι.
 Ὡς δὲ αὐτῶς κ' ἔω Κύπερος ἐνὶ Κρόνῳ οἶκω ὁδῶη,
 Σὺν δὲ Κρόνῳ Πυρόεις κείνης δόμον ἀμφιπολάη,
 Ἐρμῆς δὲ ζῶον κατέχῃ Κρόνος ἡδέτ' Ἄρη,

275 Εὐνίδες οἱ γὰρ τὰ τεκέων ἄγονοί τε πέλονται.
 Ναὶ μὲν καὶ Στίλβων δὴτ' αὐτὸς μεσάτω παρὲς κέντρον.
 Στείχη, τῷ δὲ ὀλοὸς φαίνων κατείνανθ' ὑπὸ γαίῃ,
 Ἀλλήλαις δὲ αὐτὴ μὲν ἰδίῃ Ἀφρογενεῖς τετραγῶνοι,
 Καὶ πλὴν μὲν φαίνων, μὲν δὲτ' Ἄρης δεκατάη,

280 Γένοντ' ἢ ἐν γενεῇ τῇ μὲν ἢ ἐν δὲ μορφῇ.
 Ἀλλὰ μὲν Ἐρμείη παρὸς εὐκότες Ἀφρογενεῖς.
 Εἰ δὲ στελλομένη μὲν ἐν Στίλβονι ὄρεσιν,

* MS. τὰ δηλιπινωκα

Ἀρπιν

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΑ. *Lib. v.* 117

Ἀρσενι δὲ ἐν ζώῳ κύπερις πέλοι ἐν κρόνῳ οἴκῳ,

Μηδὲ ὅσον ἀμφοτέρως Ζῆνι κατὰ δερκομύθοις,

285 Στέρως ἢ δὲ ἀτόκως τῆμι θήκαί το γυναικάς.

Ὅπῳ τε δὲ αὖ φαίνων μὲν ὑπὲρ κέντρα μεσώπια

Ἐζήτω, τῷ δὲ αὖ τε κατὰ κεντρὶν Ἀφροδίτη,

Ἡ ἐγ' ἀπείρητοι τεκέων ὅτι πάγχυ γένοντο,

Ἡ φθέρουσι γονὰς ὑπὸ γαστρίῳ ὠμοτοκῆσσι.

290 Εἰ δὲ ἐδῶλος φαέθων τοῖσιν γ' ὅττι μάρτυρ' εἴη,

* ψύδουσιν ὠδίνεονσι λάτρη παίδων ἐγένοντο

Μητέρες αἰλοτρῶν, καὶ ὑποβλήδων ἐτέκοντο.

Εἰ δὲ ἄρα καὶ Πυρόεις μαλεραῖς ἀκτῆσιν ὀρώη,

Παῖτ' αἰαφανδὰ πέλει, τί γε δὴ λάτρη ἐξετέλεισσαν.

295 Εἰ δὲ ἄρα πῶς ἄρτων κατ' ἀπείρητον ὄμιον ἰόντων

Ἀνδρὸς ἐνὶ γυνέθῳ, τότε αἰεκέα ἔργα τελέσσω.

Κέρσαντες γὰρ ἀχρεῖον ἐξ ὑπὸ σώματι αἰδῶ

καὶ κυσὶ μῆδεα δόντες * ἐκόντο ὠμὰ δάσασθαι,

Λύπῃ ἀγείροντες γαῖαν κτ' πᾶσαι ἀλῶνται.

300 Ὅσας δὲ αὐτὲ γυναιξὶν Ἀρης φαέθωνι ὅτι κέντρα

ἀιπυπάτω βεβῶσσι Κυθήρης ἐν κρόνῳ οἴκῳ

Φαινομύθος αὐτῆς τε κρόνῳ ζώῳ ἐν ἐκείνης

Δερκομύθος φαέθοντα μεσσανέοντα καὶ Ἀρῶν,

Ταῖσιν μῶν ὅλοη τέκνων σέχυν ἔπ' εὔειμν.

305 Τόσ' εἰπὼν ἀπέκνων τε καὶ ἀσπέρμων ὅτι φώτων,

* MS. ψύδουσιν * MS. ἐκόντη & superscr. ἐκόντη

- Ἀλλὰ δὲ μαντιπόλοισιν Ὀπιφρέσασθαι ἰάσας,
 Αὐτίκ' ἀδελφεῶν λέξω, πῶς αὐτὴ καὶ Φρέσσι
 Πληθύν, ὅποσσι τε μῆς δὲτο γαστρός ἔασιν
 Ἐκ ποίων πατέρων, ὅσους Ὀπιμῆξ' ἐτίκοιτο
 310 Μητέρες ἀλλοίοισι πατρὶ ἀνδράσιν ζυγηθείσας.
 Ἐν θυμῷ δὴ πρῶτα χρεῶν Φρέζεσθαι ἀεὶ θυμὸν,
 Ὅσσι ἀφ' ὠρονόμου ζῶν τελεπτάω καθαρῶνται,
 Ἡὲ μεσσεραεόντι πόσι βεβῶσιν ὑπερθε
 Ἀγέρες, ἡ σφείρης Ὀπιμάρτυροι ἦσι βολῆσιν.
 315 Ὅπως δὲ ἐξ ὥρης τελεπτάω δὲτο δικήλοιο
 Ἡὲ ὅπῃ ἐκ κέντροιο πόδε σκέψασθαι ἄρειον,
 Οὐκ ἔλαθον σφὸν ἄνδρα καὶ ἰθμόνα μαπσυνάων.
 Ὡς δὲ αὐτως σκέψαιο καὶ ὅσοις ἀσράσι μλύη
 Συμφέρετ', ἡ ὅσοις μέχελι φάσιτο συνέμιξεν.
 320 Τόσους γὰρ γνωτὰς μοῖρα θνητοῖσιν ὁπάξει.
 Εἰ δὲ ἀρ' μῆλ' ὁμῶς θεοὶ ἢ συνάπτοι,
 Τόσσι ἀπ' ἀλλήλων μικτὰ τελέθουσι περήνων.
 Ἐν δὲ δισώμοις ὅσοι ὁμῶς μλύη φορέονται,
 Ἡὲ συναφλὴ δέκνυντ', ἡ μαρτυρήσιν ὁρῶσιν,
 325 Δισσῶς οἷον κασιγῆτας θνητοῖσι νέμασιν.
 Εἰ δὲ θέλοις δεδαῆσθαι, ἀπαῖ πατέρων μὲν ὅποσσι,
 Μητρῶς δὲ δὲτο γαστρός ὅσι γαστράσιν ὁμαιμοί
 Ὅς μὲν γὰρ φαίνει πατρὸς γόνον ἡ δὲ ἀρα μῆλ' ὅσους.
 Εἰ δὲ ἀρ' ἄλλ' ὅσους φάσιτο μὴδ' ἢ ἢνι φωτὶ συνάπτοι

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΑ. Lib.vi. πη

330 Παμφεγγής μύθη, ζῶν δέ τ' ἔποθεν ἰόντι

Ἡ Κρόνῳ ἢ Πυρόεις Ὀπιδάρτυροι ἰνδάλλωνται,

Ἡ πεύρες θῆκαι γνωτῆς, ἢ καὶ σπαναδέλφους.

Ταῦτα δὲ ρέζουσιν καὶ ὅτ' αὐ μεσάτω κτ' κέντρῳ

Ζῆνα θέωσ' ἢ ὅποθεν ἐπανέλλοντες ὁρῶντο,

335 Κ' ὡς ἐκπὸς κέντροιο κασιγνήτας ὀλέκασιν.

Καὶ δὲ καὶ ὠρονομῶν φαίνων, ὅποσι προχρῆντο,

Φωτὸς ἀδελφικοὶ πάντας ζωῆς ἀπάμερσεν.

Πολλὰ μὲν ἔνις τῷσιν ἐοικότε σήματ' ἀνδρῶν

Εἶνεκ' ἀδελφειῶν, τέχνας δ' ἐγὼ αὐτίκα λέξω,

340 Ἐργα θ' ὅποια νέμουσιν εἰζυροῖσι βροτοῖσιν.

Φαίνων ὠρονομῶν Ἐρμῆ * δύνοντι ἔναντα

Καὶ μύθους μεσάτοιο Φαινόσης κτ' κέντρα,

Δικηλῶν ξεστῶν καὶ ἐπαυθῆρες λιθάκεσσι

* Σφραγίδων γλυφείας τέρχει, τὰς δ' αὐτ' ὅπῃ χαλκῶ

345 Ἡ χρυσῶ δαιδάλματ' ἢ ἀργύρῳ ἐκτελείοντες,

* Ἡ εἴκελα ζώοισιν ὑπὸ γλαφυραῖσι πέλμει,

Οἱ καὶ ὅπῃ σφετέρῃσι τέχναις μέγα κῦδ' ἄροντο.

Ἐς τ' αὐ δ' ὠρονομῶν φαίνων, ζῶων δ' ἀνὰ μέσον

Ἐρμείας ἐφίπη, τῷ δὲ Ζεὺς μάρτυρ' ἦν,

350 Ῥητῆρας μύθων ἀγαθὰς παφίησσι μάλ' αἰεὶ

Εὐπρεπίας πλέθουσιν καὶ ῥητῆρας ἀείψας

* Superfcr. δυνάμι * Superfcr. σφραγίδων.

* Superfcr. ἡέκελα

Παιδείης.

Ἀλλὰ δὲ μαντιπύλοισιν Ὀπιφράσσαδαι ἐάσας,
 Αὐτίκ' ἀδελφεῶν λέξω, πῶς αὖ καὶ Φράσαιο
 Πληθύν, ὅποσσι τε μιῆς δὴτὸ γαστρός ἔασιν
 Ἐκ τοίων πατέρων, ὅσους Ὀπιμῖξ ἐτέκοντο

310 Μητέρες ἀλλοίοισι παρ' αἰδράσιν ὀνηθεῖται.

Ἐν θυμῷ δὲ πρῶτα χρεῶν Φράζεσθαι ἀρεθμόν,
 Ὅσσοι ἀφ' ὠρονόμου ζῶν τελευτῶ κατηρῶνται,
 Ἡὲ μεσσεραμένοι πόσι βεβάασιν ὑπερθεῖν
 Ἀγέρες, ἣ σφείρης Ὀπιμάρτυροι ἦσι βολῆσιν.

315 Ὅπως τε δὲ ἐξ ὥρης τελευτᾶς δὴτὸ δικήλοιο

Ἡὲ ὅπῃτ' ἐκ κέντροιο τόδε σκέψασθαι ἄρειον,
 Οὐκ ἔλαθον σφὸν ἄνδρα καὶ ἵδμονα μαπσυνάων.
 Ὡς δὲ αὐτῶς σκέψαιο καὶ ὅσοις ἀσράσι μῶν
 Συμφέρειτ', ἣ ὅσοις μέχρ' ἐφάσι συνέμιξεν.

320 Τόσους γὰρ γνωτὰς μοῖρα θνητοῖσιν ὀπάζει.

Εἰ δὲ ἀρ' μή τις μῶν ὁμᾷ θεοὶ ἦε συνάπτοι,
 Τόσσοι ἀπ' ἀλλήλων μικτὰ τελέθουσι πκῆων.
 Ἐν δὲ δισάμοις ὅσοι ὁμᾷ μῶν φορέονται,
 Ἡὲ συναφῶν δείκνυντ', ἣ μαρτυρήσιν ὀρῶσιν,

325 Δισσὰς οἷα κασιγνήτας θνητοῖσι νέμωσιν.

Εἰ δὲ θέλοις διδαῆσθαι, ἀπᾷ πατέρων μὲν ὅποσσοι,
 Μητρῶς δὲ δὴτὸ γαστρός ὅσοι γεγάασιν ὁμαιμοὶ
 Ὅς μὲν γὰρ φαίνει πατὴρ γόνον· ἣ δὲ ἀρα μητρός.
 Εἰ δὲ δὲ ἔχρ' ἐφάσι μὲν δὲ ἴνι φωνῇ συνάπτοι

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΑ. *Lib.vi.* πη

330 Παμφεγγής μύθη, ζῶν δὲ τ' ἔποθεν ἰόντι

Ἡ Κρόνῳ ἢ Πυρόεις Ὀπιμάττυροι ἰνδάλλωνται,

Ἡ πεύρες θῆκαι γνωτῆς, ἢ καὶ σπαναδέλφους.

Ταῦτα δὲ ρέζουσιν καὶ ὅτ' αὐ μεσάτω κτ' κέντρῳ

Ζῆνα θέωσ' ἢ ὅποθεν ἐπανέλλοντες ὁρῶντο,

335 Κ' ἔω ἐκπὸς κέντροιο κασιγνήτας ὀλέκασιν.

Καὶ δὲ καὶ ὠρονομῶν φαίνων, ὅποσι προχρμόντο,

Φωτὸς ἀδελφικοὶ πάντας ζωῆς ἀπάμερσεν.

Πολλὰ μὲν ἔνις τῷσιν ἐοικότε σήματ' ἀνδρῶν

Εἶνεκ' ἀδελφειῶν, τέχνας δ' ἐγὼ αὐτίκα λέξω,

340 Ἐργα θ' ὅποια νέμουσιν εἰζυροῖσι βροτοῖσιν.

φαίνων ὠρονομῶν Ἐρμῆ * δύνοντι ἔναντα

καὶ μύθους μεσάτοιο Φαινόσης κτ' κέντρα,

Δικηλῶν ξιστῶν καὶ ἐπαυθῆρες λιθμύκασιν

* Σφραγίδων γλυφείας τρύχει, τὰς δ' αὐτ' ὅπῃ χαλκῶ

345 Ἡ χρυσῷ δαιδάλματ' ἢ ἀργύρῳ ἐκτελείοντες,

* Ἡ εἰκελα ζώουσιν ὑπὸ γλαφυραῖσι πρίμῃς,

Οἱ καὶ ὅπῃ σφετέρῃσι τέχναις μέγα κῦδ' ἄροῖτο.

Ἐς τ' αὐτὸ δ' ὠρονομῶν φαίνων, ζῶων δ' ἀνὰ μέσον

Ἐρμείας ἐφέπη, τῷ δὲ Ζεὺς μάρτυρ' εἴη,

350 Ῥητῆρας μύθων ἀγαθὰς σφίγητε μάλ' αἰεὶ

Εὐπρεπίας πλέθουσιν καὶ ῥητῆρας ἀείψετε

* Superfcr. δυνάωτι * Superfcr. σφρηγίδων.

* Superfcr. ἡίκελα

Παιδείης.

Παιδείης, τ' δ' αὖτε καὶ ἀλλοδαπῆς ἀπὸ πολλοῖ
 Εἰσεῖσι νέοι, ποτὲ δ' αὐτῶν παῖδες αἰάκτων,
 ὣν ἀπὸ χρημάτων πολλὰ κλέουσ' ἄσβεστον ἔλοιτο.
 355 Ἐν δ' ὥρῃ Στίλβων βεβαῶς, θύνοντι δὲ μίλῃ,
 Ἀφνειὸς γλυκερῷ πε μέγα βεβήσας ἐν ὄλβῳ.
 Δυσομύβοισι δὲ φωσὶ χρεῶν * νομήτορας ἀνδρας,
 Οὓς δὲ καὶ ἀλλοτρίων κτεαίων ἰθύντορας ἔρξαν.
 Καὶ δ' ἄρα κ' ἦν τροπικῶς μὲν, ἥς πάτρης διέποντας.

360 Χρημάτων δὲ ξοινὸν πλεῖστον σπηρεῖσιν ἔπληεις
 Ἐζομύβας, ὅθι τ' αἰὲν ἀμείβεσθαι ἀργύρεα αἶγλη.
 Εἰδώλοισι δ' ἐνυχεῖσιν Κρόνον καὶ Φοῖνιον Ἀρην
 Ξοινῶ ἔξανούσας ὁδὸν Τίταν δ' ὅτε λῦσεν,
 Πλωτῆρας ἠγῶντι κυβερνητῆρας ἀρίστους
 365 Τόλχει, Ζῆνα δ' ὀρῶν καὶ τ' ἀπαιέεσσι ἐνὶ πάτρῃ.

Χρυσοφαῆς δ' Ἑρμῆς καὶ πεμφαίνεσθ' Ἀφροδίτη
 Ὅπως ἔσταν ἀλλήλων οἴκοις Φαίνωνται ἔποντες,
 Ἡ δ' ἐναλλάγδην ὀρίων μοίρεσι βεβῶπες,
 Μολπήσιν γλυκερῇσι μεμελῶσας ἀνδρας ἔτρωξαν,

370 Ἡ δ' λιγυρῆς κιθάρης ὀππίστρας ἦδε καὶ αὐλῶν.
 Ταῦτα γὰρ ἐκτελέεσσι, καὶ λὼ ξοινῶ ἀνύωσιν
 Οἶμον, τῷ μὲν ἐπὶ ὄροισι, τῆς δ' αὖτε κατ' οἶκον.
 Μεισωπῆται δ' ὅτ' αὐτὸν κέντρῳ θῆρόσπε καὶ Ἑρμῆς
 Ἐΰωνται κατόπιθε, παλαίεσσι ἔργ' ἐφένοντες

* MS. νομήτορας

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΑ. *Lib. VI.* 121

375 Η^ν θεναρὰς ῥοπέλοισι γηγηθότας ἐξεπίλεσαν.

Εὐτ' αὖ δ' ὠρονομή Κυθήρη, φαέθων δέ τι δύνῃ,
 ὕψιφαῆς δὲ Κρόν^{ος} κέντρῳ φαίνητ' ὑπογεία,
 Θεσπιστὰς θεόλημπτα μεμνυότας αἰὲν ἔθηκαν.

Ταῦτα δ' ἔρ' ἐκτελέουσιν ὁμῶς Κύπριστε καὶ Ἀρης

380 Κέντρῳ ὑπερθ' ὥρης ἢ καὶ δύναντι βεβῶπτε.

Εἰς λίβα δερκέλμυ^{ον} Πυρόεις, φαίνων δ' ὑπόγυα^{ον},

Ἦνπερ μὴ φαέθον^ι ὑπ' ἀκύνεοντι ὀρώνται,

Δὴ βαιὸν μόχθοισιν ὑπ' ἀλγυνοῖς μοχέοντας

Τόχασ' ἀχθοφόρων ζώων βίοτον τελέοντας.

385 Ἐνδὲ τ' ἰσημεριναῖς χήλαις Σπίλῳ δὲ τε κελῶ

Λιπυπᾶτῳ κέντρῳ βεβαῶς ὀλοῶ σὺν Ἀρῇ,

Ἐν χοάνοις ρευσόντε καὶ ἄργυρον αἰγλήεντα

Τήκοντας ῥέζει καὶ ἀμοιβαίοιο χαρᾶκτας.

* Σήμασιν εἰδὲ γε πῖσι καὶ ἡέλι^{ον} συνέπηται,

390 Ἀ' οὐσπέρῳ μαλεροῖο πυρὸς τέχνας μαγύουσιν

Χαλκὸν μαλθαάστοιγες ἰδ' ἡερόεντα μόλιβδον,

Ἀ' κμοσιτ' * ἐξέλκοντες ἐπὶ ζείοντα σίδηρον.

Ἡ δ' ἄρα καὶ φαίνων πῖσιν συμμάρτυρ^{ον} εἴη,

Ἐνδον * ἐφεζομύχας παιδῶν ἡγήπρας ἔρδει.

395 Αὐτὸν δ' εἰ * καὶ Κρόνον Ζῴης ἔμπαλιν ἀθρήσειεν

Ἡ^ν καὶ ἄμ' Ἐρμείῃ καὶ ἄλλοις Κύπρις ὀρήτη,

* MS. σήματ^{ον} * MS. ἐξέλκοντας

* MS. ἐφεζομύχας * Superfcr. κα

Q

Ε' ζ

- Εἴς ἔργων ποιῶν πολλῶν καὶ κτῆσιν ἄροντο.
 Εἰ δ' αἶρ' ὑπὲρ κέντρον μήνη στίλβοντι συναίπιοι,
 Ἦν μὲν αἶμι Εἰρμείη καὶ καλλίμῳ Κυθήρεια
 400 Φαίνεταί, καὶ Ζηνὸς ὑπὸ ἀκτίνεσσιν ὀρώητο,
 Ὅργανα δαυδάλλοντες ἰδ' ἄλλα τε μηχανοῶντας,
 Ἀλλὰ τε θαυματούεντ' ἔργ' ὅσα Ὀππικτὰ βροτοῖσιν
 Τόχοντες ῥέζει, καὶ σφιν κλέειν ἑσθλὸν ὀπηδεῖ
 Πρῆξι' ὅκα ποιῆς Φιλίητ' αἰγανῶν βασιλῶν.
 405 Τοιήνδ' ἡδὲ συναφὴν μινύης φαίνωνται καὶ Ἀρης
 Δέρκωντ', ἐσθλοδότῃ δέτ' ὑπόστροφοι, ἰνδάλλονταί
 Ποιμήνας ἀργονόμασσι βροτῶν ἀγέλας ἐλαόντας,
 Ἰππων τ' ὠκυπόδων σημάντορας, ἧς σφοδρέας,
 Οὐς δ' ἄρα πιθαλέων τύμβων θῆκαν πυλαώρες.
 410 Ὅππότε δ' αὖ κέντρω μεσέτω θυρεῶν μὲν ἐπείη,
 φαίνων δ' ἔσσηται, τῆμ' ἄλλα μοχθίζοντες
 Ἀνέρες ἐξεγέροντο πικρῶν ὀτλάνης αἰζύν.
 Ὅπποῖόν τε δὲ δύνω βιότου κείνων λάχ' ἕκαστος,
 Ζώδ' ἄρα ποι κέρναι, πῶς ἀστέρες ἐμδεύσασιν.
 415 Ἐν μὲν πετραπίδισ' ἐχυρῶν δωμήτορας οἴκων,
 Λαοτόμας θ' ἔρδυσιν ὑπὲρ νώτων Φερέοντες
 Ἀχθεα, καὶ λαίας βελαρῆς, πῶς δ' ἐκτελέουσιν
 * Ἐργων πεκυσύνης σάθμησ' Ὀππίστους αἰδοίρας.
 Εἰ δ' ἄρα χειρσαίοισι, λιθοξόοι ἐγένοντο,
 * MS. ἔργωντε

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΑ. *Lib. v.* 123

420 Ἡ' εἴ τ' ἀγάλματα καὶ τὰ τέχναις τήκοντες ἰαῶσιν ,

Δαίδαλατ' ἐκπλέοντες δὲ πρὸς ἑλέφαντ' .

Ζώοις δ' ἐν περύχοις , λοετροχόοι ὀχετηγῶ

Ἰνδοῖν κόπροντι καὶ ὄνθον δητὰ φέροντες ,

Κοσμητὴ κήπων αὐτοῖς ὕδωρ φορέοντες .

425 Εἰ δὲ μεσσηνίῳ κέντρῳ Ζῶς μάρτυρ' ἔη

Τετραπόδων ζῶων κείνῳ ὁδὸν ἐξαυόντων ,

Ἡ' ἐκύπρις , ἐπεί τοις ἔργα πηόσασιν ὑπερθεῖν

Αὐτοὶ ἐφεισώτες , εὐκτίανοι τελέθουσιν .

Ταῦτα δ' ἄρ' ἀμφιέπασσι καὶ λυὸν κλείνωσ' ἀπὸ κέντρων

430 Ἀ' εἴ τις ἄλλον ὅρῳ μιν φαίνοισι συνάπῃ .

Τίτῳ δ' αὖ Πυρόεις πεδεδροκότες Ἀ' Φροσφειαν

Ἰσχυρὰς τέλχουσιν * εὐνήτοις τε μίπτουσιν ,

Φάρια θ' ὑφανόντας , ἣ αὖ ῥυπίντα παλύνουσιν

Εἴματα καλύνοντας * ἣ ἰσχυράς περόνησιν

435 Ῥωγαλέας πύλας ἀσκηθείας ἐκτελείοντας .

Ἡ' δὲ κρένον Σπύλων ἐσίδῃ σὺν Ζηνὶ βεβῶτα ,

Ἀθανάτων ζακόρας , σηκῶν τ' ἀγίων ἱερῆας

Τέλχει , μαντισύνας ζαθέας φαίνοντας ἀπ' ἐμφῆς .

Σὺν δὲ Ἀρῇ Κύπρις καὶ ἅμα ἡλίῳ παρεῖσθαι

440 Αἰθεροδάτας τέλχει , χοίνοισι τέλειον ἐξαυόντας .

Ἡ' δὲ καὶ Ἑρμῆος τοῖσιν συμμάρτυρ' εἴη ,

Ἀχθία θαύματα χερσὶ κατ' ὤμοισι φορέοντας

* MS. εὐνήτοις * MS. ἰσχυράς

- Ἰππιαυλοῖς γήοις ἐναλίγκιον ὀρεθεῶσιν
 Πιδναυλοῦσθε νέφεσιν ἅπα' ἠνεμόεντι πτευνῶ
 445 Αἰὲν αἰλωμοῦρας ξείνης ὅππ' πείρασι γαίης.
 Ἐν δ' ἄρα δικήλω βροπειδεῖ σὺν Πυρόεντι
 Ἐρμείῃ βεβαῶς, παίδων περηκλήρας ἔθηκεν
 Πόντον τ' ἐξανόντας ἅπα' ἐμπροίχας θαμινῆσιν,
 Ἡ δὲ παίδων Φύλακας Φρυγέσθ' ἦβης ἔρατεινῆς.
 450 Ἡ δὲ αὐτὰς Κρόνῳ αἰνὸς ὅππ' ζῶα Πυρόεντ' ὅ
 Δέρκητ' ἢ κ' αὐτὴ ἐνὶ Πιρόεντι πέλωνται,
 Ἰχθυόεσσιν ἐπὶ τῶνδε, αἰλίων δεδαηκότας ἔργων,
 Ὀρεῖθων τε βοῶν θηρήτορας ἢ πτηνῆς,
 οὐδὲ δὲ ὠμοδόρων θηρήτορας ἢ πτηνῆς
 455 Δαμναυλοῖς πηλασῖσιν ἅπα' ἦθεσι περὶνόντα.
 Εἰ δὲ μέσον κέντρον Πυρόεις φαίνων τ' ἐφέπειν,
 Μοίραις δὲ ἀσκεθέωσ' αὐτοῖς ἐτέροιο τύχοιεν,
 Μηδέ τις δαργῶν κείνων χῶρον καθορώη,
 Τέχνησιν μυσεραῖς λυγρὸν βίον ἐξανύσιν.
 460 Ἡ δὲ πῶς γὰρ νέκυας μαλερῇ πνέοντας ἅπα' ὁδμῇ
 Γαστέρας ἀμπύξαντες ἰδ' ἔγκαπε πᾶντ' ἀφύσαντες
 Χρεῖσιν κέρει κυαναιγέῳ ἐνδοθι πίση,
 Ἡ δὲ γ' ὄχλανδ' ἡλακῶ κείλοισι τε λείβησιν
 Πυθομυλοῖς μέλδασιν ἅμ' ἰχθύσιν ἐλαὸν ἄλμυ.
 465 Ἡ δὲ μὲν δὲ Ἐρμείῳ δόμοις καλῇ Κυθήρεια
 Σύντ' αὐτῷ Σπίλβοντι Φαείῃτ' ἡδὲ τ' ὄρεισιν

Δ' ἄλλ'.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΑ. *Lib.*vi, 125

Ἀλλήλων βεβαῶτες ἐναλλάγδ' ἐν Φορέοισιν,

Θεῆσιν * σοφίῃσι κεκασμῆροι ἐξεγένοντο

Ἀνέρες. ἣ γὰρ μέτρα μακρῆς χθονὸς ἐξεδάησαν

470 Ἦῖσιν Ὀπιπροσύνησιν, ἣ ἐνθέντες πρᾶπίδεσιν

Ἀθανάτων ἔργων Φύσι' ἐπερ μηπίώσιν.

Εἰ δ' ἄρα καὶ φαίνων τῆς δ' ἀκτίνεσσιν ὄρωι,

Μάντις ἀσπρονόμοι διωνοπόλοι τ' ἐγένοντο

Ἐκ ἀπλάγχωντε βροτοῖς θυεῶν ἅπο θεασίζοντες.

475 Ἦ μάγοι * ἀρρήτοισι θεῶς καλέοντες αἰοιδᾶις.

Εἰ δ' Ἐρμῆς μὲν ὄροις Ζηνὸς πέλοι, ἔμπαλι δ' Ἐρμῆ

Κεῖνοι γ' ἀλλήλων Φιλίαις ἀκτῖσιν ὄρωεν,

Παίδων ἡγητῆρας ἀγακληαῖς τ' ἐτέλεσαν

Ῥητῆρας μύθων σοφίῃσι τε πάμπαν ἀρίστως.

480 Ὡς δὲ καὶ ἰὼ ὄρης μὲν ἔχοι κέντρον σοφὸς Ἐρμῆς,

Αὐτὰρ ἐπαντίλλῃ Παφίῃ, πόις συνέφηναν,

Πρὸς δὲ π καὶ πάσης τέχνης ἄρχοντας ἐν ἔργοις,

Ὅργανα θέσκελ' ἐαῖς πολυμηχανίῃσι τέλυντας.

Ζηνὸς δ' ἐν καθύρῳ ζῶν βροτὸν ὠρονομεῖν

485 Ἦν φαίνων ἐφέσσηται, πολὺπλαγκτὴν περ ἔθηκεν

Ἐμπερίῃ νηὸς ἡγήτορα ποντοπόροιο.

Εἰ δ' Ἐρίμῳ λῶσσε κρὸν σφετέρους ἐν ἔρεσι

Αὐτὸς ἐὼν ἣ ζῶν ἔχων ἐόν, ἐξετίλεωσαν

Γεισπόντας ξάνοισι γαμηθότας, ὅσιν ἰδοῖσιν

* MS. σοφίῃσιν * MS. ἀρρήκταισι

490 Μάνοισιν, μιοῦθ' δὲ καὶ ἄλλων κλῆρον ἔχοντες.
 εὐνῶν δ' ἐξανύοντες ὁδὸν φαίνων Κυθήρητε
 καὶ Θῦρ, θεῆσιν Ὀπιπνοῖσι μογδύντες
 Θῆκαν καὶ μανίη μακάρων ὅπο φειβάζοντας.
 Ἀλλήλων δ' Ὀπιβάντες ὅροις φαίνων Πυρόεισσε
 495 Δίκηλον καὶ ταυτὸ ἢ ἀντιπέρην βεβαῶντες,
 Θῆκας περλαίνοντες ὅποφθιμύμοισι βροτῆσι,
 Ἡὲ πυραῖς μαλερῆσι νεκρὰς αἰθοντας ἔτδζαν,
 Ἡὲ θρηνητὰς αἰεὶ κεραιοῖς Ὀπιτόμβιον αὐλοῖς.
 Εἰ δ' Ἐρμῆς τέτοις ἐπιμάρτυρε καὶ ἦε κατ' αὐτὸν
 500 Ζῶον ἔει, κλωπας, λήϊστρας, αἰδροφονῆας.
 Ἡὲν αὐταῖς ὁλοῇσιν ἐπακταῖς, κῆρας ἄροντας
 ῥέζει, ἅπερ θανάτιο τέλει πετληότας αἰὸν,
 Πρίνθε θανεῖν κρυερῆσι δαΐζομύκας ὁδύνησιν.
 Ὅπως δ' αὐτὸν οἶκας μοιρῶνθ' ὅρι ἀλλάξωσιν
 505 Ἀλλήλων κύπελστε καὶ Ὀφειγγὸς τοὺς Ἐρμῆς,
 Αὐλῶν ἢ κιθάρης ἢ αἰδοῦς ἢ ῥύθμοιο
 Ἡὲ καὶ ὀρχηθμῶ βηπάρμονας αὐδρας ἐόντας
 Θῆκαν, ἢ χλδύσι λάλκας μάχλοιστ' ἐπέεσιν
 Τέρποντας, τραγωῆς τε βαρυβρόμα ἴστρας οἶκας
 510 Ἀἰὲν ἐπ' Ὀρυχόροισιν ἀλωσολύκας θυμέλησιν.
 Εἰ δέ θ' ὅροις Ἐρμῆς Τέτλω, αὐτὸς θ' ἅμ' ἐκείνῳ
 Ἐρμείης φανήσκη, αἰεθλητῆρας ἔτδζεν
 Κ' ἰὼ μὴ δὴ ταῖσι συνῇ καλὴν Κυθήρηα,

Κυθάλι-

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΑ. *Lib. v. 127*

Κυδάλιμοι νίκαισι * πολυτεφείας' ἐγόνοντο.

515 Εἰ δὲ Κρόνον κατέναντι Ὀπτιμάρτυρος ἢ τετραγώνου

Ἡ δὲ σωὼν Φαίνηται, ὅτι χθόνα πᾶσαν ἀλώϊται

Ἀντιφείας ψαφάροίτε μάτῳ σωθίοισι μαγδύνει.

Ὡρονόμον δὲ ὠκῆσιν εἰς λάσπας Κυθήρη,

Ἐκ πυρὸς ἢ πολιῶο τέχνας ὥπασε σιδήρεα.

520 Ἦν δὲ Ἐρμῇ χῶρον καθ' ἑὸν βεβαῶπι σωάπῃσι.

Ἡ δὲ σύμφωνος ὀρήται ὑπὸ Σπύλῳι σελλῶν,

Αἰόλα δαιδάλλοντες εἰς χεῖρας ἐφηναν

Ἐκ περὶ εἰλέφας ἢ ἐν λυδοῖο Φανίης

Εὐτήκτατ' ἀπὸ κηρῶ ἐυξέσπας συνίδεον

525 Μορφὰς μιμητῆσι * χαραιομύχους γεαφίδεον.

Μέσῳ δὲ ἐν κέντρῳ ὅρῳ σφεπέροιο καὶ αἶκα

Ἐρμῇ ὁμοτροχάων τέχνας ὥπασε βακαύσας.

Ἐπε σελλωαίη ἢ μεσθερανίε ἀπὸ κέντρου

Κλείνη, ἀπὸ φαίνωνται καὶ Ἀρης κέντρῳ ἔπασσιν.

530 Τῇμ' ὅσοι φύσας νεκυοσύλοι ἐξεγόνοντο,

Ἡ δὲ φρερὸι νεκύων τύμβοις ἐνὶ ναιετῶντες.

Εἰ ἢ γυναικὸς * ἐν γυνέθῳ, πῶσιν ἢ σωαίη

Ἀφρογυῆς, στεγέσιν ἐφήμελμα αἰχία δρωσιν.

Ὅπως δὲ ὠρονόμῃ Σπύλῳι ζῶν κτ' ἡλῶ.

535 Δικήλῳ δὲ ἐνὶ θηλυτέρῳ καὶ μελὴ ἐπείη,

* MS. πολυτεφείας * MS. χαραιομύχων vel μύχων

* MS. ἐν γυνέθῳ

Ἄρε-

Ὀρόνομα ἢ Κρόνον καὶ Ἀρης ὁπώτε κέντρῳ
 Αἰπυπῆτω ἐφείπονται, ὀϊζυροὶ γεγάασιν
 Φῶτες· Αἰδύμη γὰρ ἀγείρονται καὶ δῆμας
 Καὶ πόλιας παλάζονται ὁμῶς ῥόπῃριστε καὶ αὐλοῖς
 540 Χερσὶν εἰς κόψαντες ἄφνω τεκνοπαῖρον αἰδῶ.
 Ἀλλὰ γὰρ ἔτις θνητὸς ἐὼν πάσας κε δύναται
 Πρῆξιαις ἢ τέχνας εἰπῆν, ὅσας μερόπεσον
 Ἀστῆρες ἐν ἑρνοῖσιν ἐμοιρήσκοντο δρόμοισιν.
 Εἴξῃς δι' ἡπειλά σῖνη, πρὶ σώματι θνητοῖς
 545 Ὀπῶσ' ἐπεκλώσαντο, καὶ ὁπωείας καὶ ἀταρπύς,
 Εἴξερέω μάλα πεῦρ', ἐπεὶ ἔπινα φῶτ' ἐνὶ πόσοις
 Ἀσκηθῇ καὶ ἄνθρωπον, ἄλλοις θανάτιο γ' ἐφδύρει.
 ἔντ' ἂν δὴ ζῶω Πυρόεις Ὀπῶν βεβηκώς
 Ἀμφοτέρους σελαέουσιν ὁμῶς βεβωῶσιν ἐπηται,
 550 Ὀφθαλμῶν σέλας ἀμφοτέρων ἡμέρσε βροπῖσιν·
 Ἦν ἢ σελλωαίη μένη τῆμ' σέλας ἀγνόν
 Ληγάση, ἐτέροιο φάθ' καυτοῖο σινώσῃ.
 Ταυτὸ ἢ καὶ δύναση ἐπερχόμεν' ἀπὸ ἔρδει.
 Ἦν δύνοντα δι' Ἀέριω καλίδῃ Κρόνον ἢ καὶ Ἑρμῆϊ,
 555 Ἦ μανίλῳ ἢ νῆσον ὀρένυσιν βροτῶ ἰρλῶ.
 Ὡς ἢ καὶ λὼ φαέθων δύνῃ, ὥρλῳ δ' ἐφείπωσιν
 Ἑρμῆς καὶ Πυρόεις, μανίλῳ πρᾶπιδων τελέεσιν.
 Παὶ μὲν καὶ Τίτλῳ ἀνερχομένη ἀμα μὲν
 Ἐκ * περᾶτης δύνοντες ὁμῶς φαίνωνται καὶ Ἀρης,

* MS. ὀρέατης

Λυσ.

560 Λυσήρεις πινυτάς τε νοῦ ὄραβλήτας ἔδωξαν·

Εἵκελα κ' ἦν Πυρόενι^Θ ὁμῶς μιν ὑπὲρ ὥρης

Τελλομένω ἑτέρω φαέθων δύνῃ κατὰ κέντρον.

Ἐρμῆς δ' ὠρονομῶν σῶτε Κρόνῳ ἀντιπέρηθεν

Δύνασι^Θ Ζηνὸς προπίδων νοὸν ἡμάλδυνεν,

565 Ἀφροίτα τ' ἐξετέλεον ὀπιφώλια μηπέωντα.

Μινῶς δ' ἐπὶ Φθινύθοντι Φάει πρὸ δύσιν κ' πάντα

Ἡελίω μετὰ παμφεγγῆς, ἑτέρων δ' ὀππύοντων

Δυσολῶν κέντρῳ μάλα δὴ φερέεσθαι ἀνωγα.

Οἱ μὲν γάρ τ' ὀλοοὶ κῆρας καὶ δείματ' ἄγασιν,

570 Εἰδῶλωντε βροτοῖς ἰνδάλματα δαίμασιν ἴσαι,

καὶ Ζηθείας ὁμφαῖσι κλειζομύους ἀνέφηναι.

Ὡς ἢ καὶ λὺ φαέθων Ἀρῆν δύνοντα διώκει

Ἐξόπιθ' ἐσπόμεν^Θ, λύσαν μαρίας τ' ὀπιβάλλει.

Ὅπῳτε δ' ὠρονομῆ μιν Ἀρῆς, δύνῃ ἢ σελήνῃ

575 Ἀμφότε κυρτωθεῖσσι Φάει φαίνοντι^Θ ὄροισιν,

Τῆμ^Θ ἄρ' αἰχίσοι φύντες θνητοὶ περὶ μορφῶν

Ὅττα δὴ γῶπις σφετέροις φερέσιν ἐπ' ἁμοῖς.

Σὺν ἢ Κρόνῳ βαίνουσιν ἐπὶ Κυθήρειαν ἀθρήσῃ

Ἀρῆς ἢ τετραγών^Θ ἢ ἀντιπέρηθε βεβηκώς,

580 Μηδὲ ὀππομήχεσιν, ἐφημέριον εἶνεκα φορέῃς

Ἀλλοτρίοισι θυρήσιν ἐφεσηῶτες αἰλήται

Γείνονται περὶ λυαῖαι συνοπκῶν ἔχοντες.

Σὺν Παφίῃ ἢ σελιναίῃ λούσων κλυτὸς Ἀρῆς

Ἄνδρας μὲν μάχης καὶ ὀπποῦτης ἐτόξεν,
 585 Θηλυπύρας ᾗ λείχῃ μοῖα δῆμοις παρεχέσας.
 Ὅπποτε δὲ ἀλλήλων ὀρείοις κύπελτε καὶ Ἄρης
 φαίνοντα ξυρὸν ζώων δρόμον ἐξαυούντες,
 Ζωροπότας, κάμοισι γηγητότας, ἔντε μέθῃσι
 Ὅν βίοτον πλέοντας, ἐπ' ἀλλοτριαῖς ᾗ γυναιξίν
 590 Κρυπταδίαιστ' ὄνῃσι μεμνηνότες ἄνδρας ἐτόξεν.
 Εἰ ᾗ Κρόνῃ πῖσιν μάρτος πέλοι, αἶσχεσιν αἰνοῖς
 Ἀμφέβαλιν. πῖσιν γὰρ αἰὲς Κύπρις αἰματόσση
 Εἰ τ' αὖν σὺ' ἡλίκῃ σὺνὴ κερέεσσα σιλήῃ
 Ἀμφοτέρων μέσση Φαινομένη Πυρόεντῃ,
 595 Τοῖσι δὲ ὅμῃ βεβαῶσι Κρόνῃ περὶ γωνίῃ ὀρήτῃ,
 Τῇμῃ ὅτι σέρνοισι χολὴ ξέουσι μέλαινα.
 Ἀνθρώποις παρέπλαγγε νοδὸν, λύσασθ' ἐπερίη,
 Ἡ' ἐξ ὑγρῶν νέσων θανάτου τέλῃ ἢ καδύχρων
 Λυσήρης ᾗ τελευτοῖσι, Φριτοβλαβίῃ τ' ἐπαγασθῇ.
 600 Δύνοντες Τίπιν τε καὶ ὤκα θέουσι σιλήῃ.
 Ἡ'ν δὲ ὅππῃ σποδοῖμα μιν ἔσθ' Ἄρεσσι αἶψα
 Ἡ' περὶ γωνίῃ ἐόντῃ, ἀνειρητοῖ πάσι Φῶτες
 Οἶστρον ἐπ' ἐδάλλοις κενεῖσι νοδὸν ἐπὶ ἔστησαν.
 Εἰ ᾗ σιλευαῖης Πυρόεις καδυπέρτερος εἴη,
 605 Ἡ' ὅγε δύσις ἐπείη, σποδοῖμα ἔδωκεν,
 Ἔντε ᾗ καὶ φαίναν μιν ὀπποῦταις εἴη,
 Τ' ἐπὶ πῇ θανάτου βίῃ τέλῃ ἐξαυούσση.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΑ. *Lib. vi.* 131

Ἐξοχα δ' αὖτε σινῶσι βροτὰς πληγῇσι σιδήρεα

Ἡ νύκτις ἱεραῖσιν Ἀρεὶ μνώη συνιᾷσι

610 Τέτρασιν ἐν κέντροισι καὶ ἀντιόωσ' ὅππ' κέντροις.

Εἰ δέ τε καὶ φαίνων ὀλοκὴν αἰκῆνα βάλησιν,

Ἀχθεσιν ἢ λάεσι δόμωντ' ἐρόφῃσιν ἔθλιψεν.

Εἰ δέ τ' ἀπ' αἰκῆνων Ἀρεως φύγῃσιν σελῶν

φαίνοντι κρυόεντι συνάπτοι δερκομύμιο

615 Σπύλλοντ', θιναῖς νύκτων νύκτισι χαλέπῃ.

Ἀργαλείοις ἢ σίνεσι βροτὶ κάμνεσι καὶ Ἀρεῖ

Ὅπῳτε δύνῃσιν μλώης αὐτοῖς καπνῶσης

Καὶ Κρένῃ αἰπυτάτῃσι γοῆς ὥρῃν ἐφέποντ'.

Εἰδέτε μνώων μὲν φαίνων, Τίπνεα ἢ Θῦρ.

620 Λύσῃ, ἐκκαπνῶντ' ἢ μαρτυρῇ πτεράγων,

Ὅσῃσι ἀμφοτέρωσι βροτῶς σίν' ἐκπλέουσιν.

Ἐὐτ' ἐν δ' ὥρης μὲν Πυρόεις καπνῶσιν ἐπιπῶν,

φῶτι δ' ἄρ' ἀλλήλοισι φαίνῃσιν ἀγόμετρα,

Ἡ πτεράγωνα, σίνεσι δυσκαλῆταις μογέουσιν,

625 Ὡς καὶ ἐπεσβολίαισι θεῶς σέβειν ὅππ' ἐσθῶ.

Ἀλλ' εἰ μὲν Ζεὺς πῶσι φίλ' καὶ μάρτυρ' εἴη,

Κινδύνων ῥύεσθαι τε καὶ ἐκ καμάτων ἐσώσεν.

Ἀντίᾳ ἢ Ζεῦδος λύσων Κρέν' ἄλγιστα τῶκα,

Ἐξεν καὶ πενίῃσι πὶ σίνῃσι χερείονα δῶκεν.

630 Τόσσα μὲν ἀμφὶ νόσους, ὅππ' δ' ἔκελα πῶσι δύναιτ' ἐν

φράζεσθαι μάλα πολλὰ νοῶ πεπνυμέν' ἀνὴρ.

Ἄνδρες μὲν μάχας καὶ ὀπιδυτήρας ἔδωξαν,
 585 Θηλυτέρους ἢ λέχῃ μιᾷ δῆμοις παρεχέσας.
 Ὅπως δὲ ἀλλήλων ὀρείοις κύπελσιν καὶ Ἄρης
 φαίνονται ξυγὸν ζώον δρόμον ἐξαυύοντες,
 Ζωροπότας, κώμοισι γαργότας, ἔντε μέθῃσιν
 ὃν βίοτον πλέοντες, ἐπ' ἀλλοτριαῖς ἢ γυναιξίν
 590 Κρυπταδίαις τ' ὄνῃσι μεμνηότας ἄνδρας ἔδωξαν.
 Εἰ ἢ Κρόνῳ πῖσιν μάρτυς πέλοι, αἵχεσιν αἰνοῖς
 Ἀμφέβαλιν. πῖσιν γὰρ αἰὲς Κύπρις σμαρτάσῃ.
 Εἰ τ' ἂν δὲ ἡλίῳ σονὴ κερέεσσα σπλήνῃ
 Ἀμφοτέρων μέσσοιο Φαενομήνῃ Πυρόεντῳ,
 595 Τοῖσι δὲ ὁμῶς βεβαῶσι Κρόνῳ περὶ γῶντ' ὀρήται,
 Τῇμῳ ἐνὶ στένοισι χολή ζέουσα μέλαινα.
 Ἀνθρώποις παρέπλωγξε ροὴν, λύσασθ' ἐπερίνῃ,
 Ἡ' ἐξ ὑγρῶν νεσῶν θανάτου τέλῳ ἢ παύζων
 Λυσήρεις ἢ τελευτοῖσι, Φριτοβλαβίῳ τ' ἐπάγασιν
 600 Δύνοντες τίπιν τε καὶ ὦκα θέσαι σπλήνῃ.
 Ἡ'ν δὲ Πηὶ σποδοῦμεν μινὴ θῶδες Ἀρεῖῳ αἵτῳ
 Ἡ' περὶ γῶντ' ἐόντῳ, ἀνειρητοῖ πῶτε Φῶτες
 Οἷσιν ἐπ' αἰσώλῃσι κεντοῖς ροὴν ἐπὶ πῶσαν.
 Εἰ ἢ σπληνώδης Πυρόεις καθυπέρτερῳ εἴῃ,
 605 Ἡ' ὅγε δύσις ἐπείῃ, σποδοῦσιν ἰδοῦσιν,
 Ἔντε ἢ καὶ φαίνων μινὴ Πημάρτεῳ εἴῃ,
 Τ' ἐπὶ πῶν θανάτου βίῃ τέλῳ ἐξαυύσῃ.

Εἴς.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΑ. Lib. vi. 131

Εἴχα δὲ αὐτὲ συνῆσι βροτὰς πληγῇσι σιδήρεα

Ἡ νύκτις ἱερᾷσιν Ἀρεὶ μύθη συνῆσι

610 Τέτρασιν ἐν κέντροισι καὶ ἀντίωσ' ὅππ' κέντροις.

Εἰ δέ τε καὶ φαίνων ἐλοῶν ἀκπῖνα βάλησιν,

Ἀχθεσιν ἢ λάεσι δόμωντ' ὀρόφῃσιν ἔλπιεν.

Εἰ δέ τ' ἄπ' ἀκπῖνων Ἀρεως φεύγου σελῶν

φαίνοντι κρυόεντι συνάπῃσι δεκαμύθιο

615 Στίλβοντ', δεινὰς νύκτων νύκτισι χαλέπῃ.

Ἀραλείοις ἢ σίνεσι βροτὶ κάμνῃσι καὶ Ἀρης

Ὅπότε δύνῃσιν μύθῃς αὐτῆς κατὰ πύγῃς

Καὶ Κρόνῃς αἰποτάτῃσι γῆς ὥρῃν ἐφίπνῃ.

Εἰδέτε μύθῃσι μὲν φαίνων, τίπῃσι ἢ ὅτ' ἔρ'.

620 Λόσσι, ἐκκαπνάντ' ἢ μαρτυρῇ πετράγων,

Ὅσῃσι ἀμφοτέρωσι βροτῆς σίν' ἐκπελέσιν.

Εὔτ' ἐν δὲ ὥρῃσι μὲν Πυρόεις κατὰ πύγῃν ἔπιπῃ,

φῶτι δὲ ἄρ' ἀλλήλοισι φαίνῃσιν ἀνέμετρεα,

Ἡ πετράγωνα, σίνεσι δυσκαλήτῃσι μογέσιν,

625 Ὡς καὶ ἐπεσβολίαισι θεῶς σέβειν ὅππ' ἐνέσω.

Ἀλλ' εἰ μὲν ὥς πῶσι φίλ' καὶ μάρτυρ' εἴη,

κινδύνων ρύετ' αὐτὴ καὶ ἐκ καμάτων ἐσώσεν.

Ἀντίῃ ἢ Ζεῦσι δόσων κρέν' ἄλλα τάρχα,

Εἴξεν καὶ πενίῃσι πείνητι χερσίων δῶκεν.

630 Τόσσα μὲν ἀμφὶ νόσας, ὅππ' δὲ ἔκελα πῶσι δύναιτ' ἐν

φράζεσθαι μάλα πολλὰ νοῶ πεπνυμένῃσι ἀνῆρ.

Εἰς ἔργων ποιῶν πλεῖτον καὶ κτῆσιν ἄροντο.

Εἰ δ' ἄρ' ὑπὲρ κέντρον μήνη Στίλβοντι συναΐπτοι,

Ἦν μὲν αἶμα ἔρμειν καὶ κάλλιμ' Κυθήρεα

400 φαίνηται, καὶ Ζηνὸς ὑπὸ ἀκτίνεσσιν ὀρώηο,

Ὅργανα δαιδάλλοντες ἰδ' ἄλλα τε μηχανοῶντας,

Ἄλλα τε θαυματοπέντ' ἔργ' ὅκ' ὀππαικτὰ βροτοῖσιν

Τάχοντες ῥέζει, καὶ σφιν κλέει ἐσθλὸν ὀπηδεῖ

Πρήξι' ὅκ' ποιῆς Φιλίητ' ὀργανῶν βασιλῆων.

405 Τοιήνδ' ὡς συναφὴν μύτης φαίνωνται καὶ Ἀρης

Δέρκωντ', ἐσθλοδότῃ δέτ' ὀπποροφοί, ἰνδάλλοντες

Ποιμῆμας ἀφρονόμας τε βροτῶν ἀγέλας ἐλάοντες,

Ἰππων τ' ὠκυπόδων σημάντορας, ἧς συφόρδους,

οὓς δ' ἄρα πιθαλέων τύμβων θῆκαν πυλαώρας.

410 Ὅπποτε δ' αὖ κέντρῳ μεσείτῳ θῦρ' μὲν ἐπείη,

φαίνων δ' ἔσσηται, τῆμ' μάλα μοχθίζοντες

Ἀνέρες ἐξεγένοντο πικρῶ ὀτλύντες οἰζύν.

Ὅπποίλω δὲ δύνῃ βιότῳ κείνων λάχ' ἕκαστ',

Ζώδιδ' ἐπὶ κρήνῃ, πῶς ἀστέρες ἐμμετεόασιν.

415 Ἐν μὲν πετραπίδεω ἑχυρῶν δωμήτορας οἰκῶν,

λαοτόμας θ' ἔρδυσιν ὑπὲρ νῶτων Φερειόνας

Ἀχθῆα, καὶ λείας βελαρῆς, πότι δ' ὀκπελέσιν

* Ἐργων πεκπύνης σάθμησ' ὀππύτορας αὐδρας.

Εἰ δ' ἄρα χερσαίοισι, λιθοξόοι ἐγένοντο,

* MS. ἑρχωνίε

420 Ἡ' ἐτ'

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΑ. *Lib. v.* 123

420 Ἡ' ἔ' ἀγάλλματι καὶ τὰ τέχναις τήκοντες ἰαῖσιν ,

Δαίδαλατ' ἐκτελείοντες δὲ πρὸς ἑλὲφαντῶν.

Ζώοις δ' ἐν περὺχοις, λοετροχόοι ὀχετηγῶν

Ἰνοδὴν κόπτουσι καὶ ὄνθον δὴθ' ἀφ' ἑρποντες,

Κοσμητὴν κήπων αὐτοῖς ὕδωρ φορέοντες. 27

425 Εἰ δὲ μεσσηνίᾳ κέντρῳ Ζῶς μάρτυρ' ἔσθ' ἢ

Τετραπόδων ζῴων κείνῳ ὁδὸν ἐξαυόντων,

Ἡ' ἐκὺρσι, ἐπὶ τοῖς ἔργῳ πρῆσσαν ὑπέρβην

Αὐτοὶ ἐφ' ἑσθῶτες, εὐκρίαντοι τελείωνσιν.

Ταῦτα δ' ἄρ' ἀμφιέπαισι καὶ λὺ' κλείνωσ' ἀπὸ κέντρων

430 Ἀ' ἑρπες ἄλλον ὄρεσι μελὴν φαίνοντι συνάπτοι.

Τίτῳ δ' αὖ Πυρόεις τε δεδορκότες Ἀφροδίτῃ

Ἰσχυρὰς τείχεσιν * εὐνήτοις τε μίπτουσιν,

Φάρεα θ' ὑφανόωντας, ἢ αὖ ῥυπίνῃ παλύνουσιν

Εἴματα καλλύνοντας * ἢ ἰσχυρὰς περὶ ὄνθον

435 Ἰσχυρὰς πείρας ἀσκηθείας ἐκτελείοντες.

Ἡ' δὲ κρέον Σπίλῳ ἐσίδῃ σὺν Ζηνὶ βεβῶτα,

Ἀθανάτων ζακόντες, σπῆν' ἄγῳν ἱερῆας

Τείχεα, μανυσύνας ζαθέας φαίνοντας ἀπ' ὀμφῆς.

Σὺν δὲ Ἀρῇ Κύρσι καὶ ἄμα ἡλίου παρεῖσα

440 Αἰθεροδάτες τείχεα, χροίοις τέλειον ἐξαυόντας.

Ἡ' δὲ καὶ Ἑρμῆος πῶσι συμμάρτυρ' ἔσθ' ἢ

Ἀχθῆα θαλάσῃ χειρὶ κατ' ὤμοισι φορέοντες

* MS. εὐνήτοις * MS. ἰσχυρὰς

Q 2

Ἰππ-α-

- Ἰππαιδμοῖς γήοις ἐναλίγκιον ὀρθέωσιν
 Πιδναμλῶσθε νέφρωσιν ἅπα' ἡνεμόεντι πετεινῷ
 445 Αἰὲν ἀλωομλῶς ξείνης ὅππ' πέρασι γαίης.
 Ἐν δ' ἄρα δικήλω βροπιδεῖ σὺν Πυρόεντι.
 Ἐρμείης βεβαῶς, παίδων πτηκλήρης ἔθηκεν
 Πόντον τ' ἐξανύοντάς ὑπ' ἐμπορείαις θαμινῆσιν,
 Ἡ' παίδων Φύλακας Φρυγέσθ' ἦθης ἐρατεινῆς.
 450 Ἡν δ' αὐτὰς Κρόνῳ αἰνὸς ὅππ' ζῶς Πυρόεντ'
 Δέρκετ' ἢ κ' αὐτοὶ ἐνὶ Πυρόεντι πέλωνται,
 Ἰχθυόλας τρύχας, αἰλίων δεδαηκότας ἔργων,
 Ὀρεῖθων τε βοῶν θηρήτορας ἢ πτηνὰς,
 οὐς δὲ ὠμοδόρων θηρήτορας ἢ πτηνὰς
 455 Δαμναμλῶς πηλασῖσιν ὑπ' ἡθέσι πτηνόντα.
 Εἰ δὲ μέσον κέντρον Πυρόεις φαίνων τ' ἐφέπειν,
 Μοίραις δ' ἀσκεθέωσ' αὐτοὶ ἐπέροιο τύχοιεν,
 Μηδέ τις δαργῶν κείνων χῶρον καθορώη,
 Τέχνησιν μυσεῶις λυγρὸν βίον ἐξανύσιν.
 460 Ἡ' τοι γὰρ νέκυας μαλερῇ πνέοντάς ὑπ' ὁδμῇ
 Γαστέρας ἀμπύξαντες ἰδ' ἔγκαπε πάντ' ἀφύσαντες
 Χρεῖσιν κέδρα κυανουργῷ ἔνδοθι πίσση,
 Ἡ' τοι γ' Ὀχανδεῖ χαλκῷ κείλοιστε λέγεισιν
 Πυθομλῶις μέλδασιν ἅμ' ἰχθύσιν ἐλαὸν ἄλμυ.
 465 Ἡ' μὲν δ' Ἐρμείας δόμοις καλῇ Κυθέρεια
 Σύντ' αὐτῷ Σπίλβοντι φαείνητ' ἠδὲ τ' ὄρεισιν

Δ' ἄλλῃ

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΑ. Lib. VI, 125

Ἀλλήλων βεβαῶντες ἐναλλάγδ' αὖ φορέουσιν,

Θεῆσιν * σφίσι κεκασμῆροι ἐξεγέροντο

Ἀνέρες. ἣ γὰρ μέτρα μακρῆς χθονὸς ἐξεδάησαν

470 Ἦισιν Ὀπφροσύνησιν, ἣ ἐνθέντες πρᾶπίδεον

Ἀθανάτων ἔργων φύσι' ὅτι μὴ πόωσιν.

Εἰ δ' ἄρα καὶ φαίνων τὲς δ' ἀκπίνεον ὁρώς,

Μάντις ἀστρονόμοι θιωνοπόλοι τ' ἐγένοντο

Ἐκ ἀσπλάγχωντες βροτῆς θυεῶν ἀποθεαίζοντες.

475 Ἦ μάροι * ἀρήτοισι θεῶς καλέοντες αἰοιδᾶις.

Εἰ δ' Ἐρμῆς μὲν ὅροις Ζηνὸς πέλει, ἔμπαλι δ' Ἐρμῆς

Καῖνοι γ' ἀλλήλων φιλίας ἀκπῖσιν ὁρῶν,

Παίδων ἡγητῆρας ἀνακληθεῖν ἐπέλεσαν

Ῥητῆρας μύθων σφίσι τε πάμπαν ἀρίστως.

480 Ὡς δὲ καὶ ἡν ὥρις μὲν ἔχοι κέντρον σφῶς Ἐρμῆς.

Αὐτὰρ ἐπαντάλλῃ Παφίῃ, πῶς συνέφηναν,

Πρὸς δὲ τι καὶ πάσης τέχνης ἄρχοντας ἐν ἔργοις.

Ὅργανα θέσκελ' ἐαῖς πολυμηχανίῃσι πελύντας.

Ζηνὸς δ' ἐν καθύστερ' ὥρ' αὖ βροτὸν ὠρονομεῖν

485 Ἦν φαίνων ἐφέσσηται, πολὺπλαγκτὴν περ ἔειπεν

Ἐμπαλὴ νηὶς ἡγήτορα ποντοπόροιο.

Εἰ δ' Ἐρμῶν λάβει κρῶν σφετέρους ἐν ἔρσιον

Αὐτὸς ἐὼν ἢ ζῶν ἔχων ἐόν, ἐξεπέλεσσε

Γιοπῆνας ξάνοισι γαρηθότας, ὅτε ἰδοῖσιν

* MS. σφίσι * MS. ἀρήκτοις

490 Μάνοισιν, μωδ' ἔδ' ἔξ ἄλλων κλῆρον ἔχοντες.

Εὐνῶ δ' ἔξ ανόντες ὁδὸν φαίνων κυθήρετι
καὶ Θῆρ', θεῆσιν Ὀπιπταιῆσι μογδύντας
Θῆκων ἢ μανίῃ μακάρων δότο φειδάζοντας.

Α'λλήλων δ' Ὀπιβάντες ὅροις φαίνων Πυρόεσσι

495 Δίκηλον κ' τὰυτὸ ἢ αὐλὴπέρην βεβαῶτες,
Θῆκας πελαίαντας δότοφθιμύμοισι βροτῶσι,
Ἡὲ πωρεῖς μαλαρῆσι νεκρὸς αἰθοντας ἔταλξαν,
Ἡὲ θρηνητὸς αἰεὶ κερναῖς Ὀπιτόμοισιν αἰλοῖς.

Εἰ δ' Ἐρμῆς τέτοις ἐπιμάρεται ἢ κατ' αὐτῶν

500 Ζῶον ἐσι, κλωπας, λήϊστας, αἰδροφειῆτας.

Ἡὲ αὐταῖς ἐλοῦσιν ἐπακτῶις, κῆρας ἀγαντας
Ρέζει, ἅπερ θαλάττω τίλ' πηλητότας αἶνον,
Περίγῃ θανεῖν κερναῖσι δαΐζομύκας ἐδύνῃσιν.

Ὅπποτε δ' αὐτ' οἴκας μοιρῶνθ' ὅρι ἀλλάζωζιν

505 Α'λλήλων Κύπριστε ἢ Ὀφρυγῆς τοὸς Ἐρμῆς,

Αὐλῶν ἢ κιστῆρος ἢ αἰαδῆς ἢ ἐρυθμοιο

Ἡὲ ἢ ἐρχηθμῶ βηπαίμονας αἰδρας ἐόντες

Θῆκων, ἢ χλῶσι λάλας μάχλοιστ' ἐπέεσιν

Τέρποντας, τραγικῆς τε βαρυεξόμου ἰσχυροῦς οἴρης

510 Ἀἶεν ἐπ' Ὀρυχώροισιν ἀλωσομύκας θυμέληζιν.

Εἰ δέ θ' ὅροις Ἐρμῶ Τέτιω, αὐτῶς θ' ἄρ' ἐκείνῳ

Ἐρμείης Φαίηται, ἀεθλητῆρας ἔταλξαν

Κ' ἡ μὲν δὴ ταῖσι συνῇ καλῇ κυθήρεα,

Κυδάλι-

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΑ. *Lib. v. 127*

Κυδάλιμοι νίκαισι * πολυσεφές· ἐγρόντο.

515 Εἰ δὲ Κρόνον κατέναλ' ὀπιμάρτυρ· ἢ πετράγων·

Ἡὲ σωὼν Φαίνηται, ὅππ' ἡρώνα πᾶσαι ἀλώϊαι

Ἀ' σεφές ψαφάροίτε μάτῳ σαθίοισι μαγδύντις.

Ὠρονόμον δ'· ἀκπῶσι εἰς λάσσαν Κυθήρη,

Ἐκ πυρὸς ἢ πολιῶο τέχνας ὥπασε σιδήρεα.

520 Ἡν δ' Ἐρμῇ χῶρον καθ' ἐὼν βεβαῶπι σωάπτοι.

Ἡὲ σύμφων· ὀρήται ὑπὸ Σπίλβονι σελλῶν,

Ἀῖοιλα δαιδάλλοντες εἰς χείρεσιν ἐφηναν

Ἐκ πριεῖ ἐλέφαι· ἢ ἐν λυδοῖο Φαινής

Εὐτήκεατ' ἀπὸ κηρῶ εὐξεσῆς συνίδεον

525 Μορφὰς μιμητῆσι * χαραιομύμους γεαφίδεον.

Μέσῳ δ' ἐν κέντρῳ ὅξρ· σφετέραιο καὶ αἶψα

Ἐρμῇ ὁμοτροχάων τέχνας ὥπασε βακαύσας.

Ἐὐτε σελλωαίη ἢ μεσερανίε ἀπὸ κέντρου

Κλείνη, ἀπὲρ φαίνονται καὶ Ἀ'ρης κέντρῳ ἔπασσιν,

530 Τῆμ· ὅππ' ὀππ' νεκυοσύλοι ἐξεγρόντο,

Ἡὲ Φρεροὶ νεκύων τύμβοις ἐνι ναιετῶντες.

Εἰ ἢ γυναικὸς * ἐῖ γυνέθλη, πῶσιν ἢ σωαίη

Ἀ' φρογλήης, σεγέεσιν ἐφήμηναι αἶχλια δρῶσιν.

Ὅππ' ὅππ' ὀρονομῇ Σπίλβων ζῶον κ'· θῆλυ.

535 Δικήλων δ' ἐνὶ θηλυτέρῳ καὶ μελήν ἐπείη,

* MS. πολυσεφές· * MS. χαραιομύμους vel μύμους

* MS. ἐῖ γυνέθλη

Ω'ρε-

Ω'ρονόμας ἢ Κρόνῳ καὶ Ἀ'ρης ὅπως κέντρῳ
 Αἰπυπάτω ἐφέπονται, * οἰζυροὶ γεγάσιν
 Φῶτες· Αἰδύμη γὰρ ἀγείρονται καὶ δῆμας
 Καὶ πόλιας παλάζονται ὁμῶς ῥόπῃροις τε καὶ αὐλοῖς
 540 Χερσὶν ἐαῖς κόψαυτες ἄφνω τεκνοπαύρον αἰδῶ.
 Ἀλλὰ γὰρ ἔτις θνητὸς ἐὼν πάσας κε δύναιτο
 Πρῆξιας ἢ τέχνας εἰπεῖν, ὅσας μερόπεσον
 Ἀ'εῖρες ἐν εἴργοισιν ἐμοιρήσκοντο δρόμοισιν.
 Εἰς εἰς δὲ ἤπειτα σῖνη, πρὶ σῶματ' ἰθνητῶς
 545 Ὅπως ἐπεκλώσαντο, καὶ ὁπωρίας καὶ ἀταρπύς,
 Εἰς ἐξέω μάλα παῦρ, ἐπεὶ ἔτινα φῶτ' ἐνὶ πόσοις
 Ἀ'σκηθῇ καὶ ἀνῃσιν, ἄχρ' ἵστανάπιο γ' ἐφθόροις.
 ἔντ' ἂν δὴ ζῶν Πυρόεις Ἰππὶόνη βεβηκώς
 Ἀμφοτέρους σελαέουσιν ὁμῶς βεβωῶσιν ἐπηται,
 550 Ὅφθαλμῶν σέλας ἀμφοτέρων ἡμερσε βροτῶσιν·
 Ἡν ἢ σελλυαίη μένη τῇμ' ὁ σέλας ἀγνὸν
 Ληγάση, ἐτέρω φάσκει καυθῆσι σινώσι.
 Ταυτὸ ἢ καὶ δυνάση ἐπερχόμεν' ἀπὸ πύθ' ἔρδει.
 Ἡν δύνοντα δὲ Ἀ'ρ' ἐλὼ καλὴδὴ Κρόνῳ ἢ καὶ Ἐρμῶ,
 555 Ἡ μανίλῳ ἢ νῆσον ὀρένυσιν βροτῶ ἰρῶ.
 Ὡς ἢ καὶ λὼ φαέθων δύνῃ, ὥρ' ἐλὼ δ' ἐφάπων
 Ἐρμῆς καὶ Πυρόεις, μανίλῳ πρᾶπιδων τελέεσιν.
 καὶ μὲν καὶ Τίτλῳ ἀνερχομένη ἅμα μὲν
 καὶ * περὶ τῆς δύνοντες ὁμῶς φαίνοντες καὶ Ἀ'ρης,

* MS. ὁρῶντες

Λυσ-

560 Αυσήρεις πινυτάς τε νοῦ ὤξελήτης ἔδωξαν·

Εἵκελα κ' ἦν Πυρόεντα ὁμῶς μύκη ὑπὲρ ὥρης

Τελλομένεσ' ἔπερον φαέθων δύνῃ κατὰ κέντρον.

Ἐρμῆς δ' ὠρονομῶν σῶτε Κρόνῳ ἀντιπέρηθεν

Δύναντα Ζεύος προπίδων νοὸν ἡμάλδυνεν,

565 Ἀφροίτα τ' ἐξετέλεον δατοφώλια μηπόωντα.

Μνώης δ' ἔο Φινύθοντα φαίει περὶ δύσιν κ' πᾶντα

Ἡελίς μετὰ πεμφεγγυῖς, ἐτέρων δ' Ὀπιδόντων

Δυσολύων κέντρον μάλα δὴ φράζεσθαι ἀνωγα.

Οἱ μὲν γάρ τ' ὅλοοι κῆρας καὶ δείματ' ἄγχασι,

570 Εἰδῶλων τε βροπῖς ἰνδάλματα δαίμασιν ἴσσι,

καὶ ζαθέαις ὁμφαῖσι κλειζομύχας ἀνέφηναν.

Ὡς ἢ καὶ λὺ φαέθων Ἀρίων δύνοντα διώκει

Ἐξόπιθ' ἐσπόμηντα, λύσαν μαρίας τ' Ὀπιβάλλει.

Ὅπως δ' ὠρονομῇ μὲν Ἀρης, δύνῃ ἢ σελήνῃ

575 Ἀμφότε κυρτωθεῖσαι φαίει φαίνοντα ὄροισιν,

Τῆμ' αἶχ' αἰχίσι φύντες θνητοὶ περὶ μορφῶν

Ὅττα δὴ γῶπαις σφετέροις φορέουσιν ἐπ' ὤμοις.

Σὺν ἢ Κρόνῳ βαίνουσιν ἐπὶ Κυθέρειαν ἀθρήσῃ

Ἀρης ἢ τετραέχωντα ἢ ἀντιπέρηθε βεβηκώς,

580 Μηδὲ δατομήχεσιν, ἐφημέρας εἵνεκα φορεῖς

Ἀλλοτρήσι θυρήσιν ἐφρηῶτες ἀλῆται

Γείνονται πινίλῳ αἰεὶ σιωποῦσθαι ἔχοντες.

Σὺν Παφίῃ ἢ σελιναίῳ λείων κλυτὸς Ἀρης

Ἄνδρας μὲν μάχης καὶ ὀπιπότης ἐτόλμαν,
 585 ὀηλυτὴς ἢ λέχῃ μιᾷ δὴμοις παρεχέσας.
 Ὅπποτε δ' ἀλλήλων ὁρίοις κύπελστε καὶ Ἄρης
 φαίνοντα ξυὸν ζώων δρόμον ἐξαυόντες,
 Ζωροπότας, κώμοισι γηγῆδες, ἔντε μέθῃσιν
 Ὅν βίοτον πελέοντες, ἐπ' ἀλλοτρίαις ἢ γυναιξίν
 590 Κρυπταδίαιστ' ὀνῆσι μεμνηότας ἄνδρας ἐτόλμαν.
 Εἰ ἢ Κρόνῃ τοῖσιν μάρτυς πέλοι, αἰχρεῖσιν αἰνοῖς
 Ἀμφέβαλεν. τοῖσιν γὰρ αἰὲς Κύπρις σομάπτεσσι
 Εἰ τ' αὖν δ' ἡελίῳ σονίῃ κερέεσσα σπλῆνῃ
 Ἀμφοτέρων μέσσοιο Φαινομύμας Πυρόεντῃ,
 595 Τοῖσι δ' ὁμᾶ βεβαῶσι Κρόνῃ πετραγώνῃ ὀρῆται,
 Τῇμῃ ὅπ' ἐρνέοισι χολῇ ζέεσα μέλαινα.
 Ἀνθρώποις παρέπλαγξε νοῦν, λύσασσι' ἐπερίνῃ,
 Ἡ' ἐξ ὕψων νέσων θανάτω τέλῃ ἢ καδύρῃ
 Λυσήρης ἢ τελοῦσι, Φρενοβλαβίῃ τ' ἐπιγύσσιν
 600 Δύνοντες Τίπιν τε καὶ ὦκα γέεσα σπλῆνῃ.
 Ἡ'ν δ' ὅπ' σπυδρόμῃ μίλῃ θῶς Ἄρει' αἰῶ
 Ἡ' πετραγώνῃ ἐόντῃ, ἀνειρητοῖ τότε Φῶτες
 Οἷσιν ἐπ' αἰδῶλῃς κεντοῖς νοῦν ἐπλοήθη.
 Εἰ ἢ σπλῆνῆς Πυρόεις καθυπέρτερῃ εἴη,
 605 Ἡ' ὅγ' ὄγ' ὅγ' ἐπείη, σπυροχῆσιν ἔδησεν,
 Ἐντε ἢ ἢ φαίνων μίλῃ ὀπταμάρτυρῃ εἴη,
 Τετέπιν θανάτω βίῃ τέλῃ ἐξαυόντων.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΑ. *Lib. vi.* 131

Ἐξοχα δὲ αὐτὲ συνῆσι βροτὰς πληγῇσι σιδήρεα.

Ἡ νήπιος ἱεραῖσιν Ἀρεὶ μῶν συνῆσαι

610 Τέτρασιν ἐν κέντροισι καὶ ἀντιόωσ' ὅππ' κέντροις.

Εἰ δέ τε καὶ φαίνων ἐλοκὼ ἀκπῖνα βάλῃσιν,

Ἀχθεσιν ἢ λάεσι δόμωντ' ἐρόφῃσιν ἔλπιψεν.

Εἰ δέ τ' ἀπ' ἀκπίνων Ἀρεως φάγῃσιν σελῶν

φαίνοντι κρυόντι συνάπῃσι θερμομῆμοιο

615 Σπίλονται, δαναῖς νύκτων νήπιοι χαλέπῃ.

Ἀργαλείοις ἢ σίνεσι βροτὶ κάμνῃσι καὶ Ἀρεῖ

Ὅππότε δύνῃσιν μῶνς αὐτοῖς καπνέσῃ

Καὶ Κρόνι αἰπυπέμοιο γονῇς ὥρῃ ἐφέπῃ.

Εἰδέτε μῶν μὲν φαίνων, τίπῃσιν ἢ ἔθῃ.

620 Λόσσι, ἐνκαπνέωντ' ἢ μαρτυρῇ πετράγων,

Ὅσσοις ἀμφοτέρωσι βροτῇσιν σίνῃ ἐκπλέεσιν.

Εὔτ' ἐν δὲ ὥρῃ μὲν Πυρόεις καπνέπιδεν ἔπειτα,

φῶπ' δὲ ἄρ' ἀλλήλοισι φαίνῃσιν ἀξίμετρεα,

Ἡ πετράγωνα, σίνεσι δυσολήτοις μογέσιν,

625 Ὡς καὶ ἐπεσβολίαισι θεῶς σῶσειν ὅππ' νύκτω.

Ἀλλ' εἰ μὲν Ζεὺς πῶσι φίλῃ καὶ μάρτυρῃ εἴη,

Κινδύνων ῥύεταί τε καὶ ἐκ καμάτων ἐσώσεν.

Ἀντία ἢ Ζεὺς δόσων Κρόνῃ ἄλγιστα τείχεα,

Ἐξαι καὶ πενίῃ πε σίνῃσι χερσίοισι δῶκεν.

630 Τίωσα μὲν ἀμφὶ νόσας, ὅππ' δὲ ἔκελα πῶσι δύναιτ' ἐν

φράζεσθαι μᾶλα πολλὰ νοῶ πεπνυμῆσιν ἀνῆρ.

Αέξω δὲ αὐτὸν μετίπειτ', ὡς ἐκ κτεάνων τε καὶ ὄλβου
 Αἴσαι κακὴ κρυερὴν πενίην ὅππῃ Φῶπας ἀγείνῃ.

Κλήρων ἐξελάσσει βροτῶν φαίνων Πυρόεις τε,
 635 ὅς μιν πρὸ πάροςθεν ἰὼν ὑπερβύοντο, ὅς δέ τ' ὀπίσθεν.

Ταῦτα δ' καὶ πεσόντα ῥέζει κλείνας δ' ἀπὸ κέντρων
 Ἀΐηρ, ἔγχε δόμοντο κεδνὸς τὸδε κέντρον ἐτύχθη.

Ναὶ μὲν καὶ Πυρόεις βεβαῶς ζῶν βίότιο
 Ἐξόπιθ' ὠρονόμοιο πατρῷα πάντ' ἐκέδασεν.

640 Ἐξοχα δὲ ἐκ αὐτῶ σπυρὴ κερόεσσα σελυή,
 Τῶς δὲ Ἀΐηρ παρῶν ῥέζει σφετέραιο κατ' οἶκον,
 Ἐς λίβε' ὅτ' ἀν' ὀυκκῶ κέντρῳ κατόπιθ' ὅππιδύνῃ,
 Καὶ δὲ ἄρα καὶ κλήροιο τύχης μελέων ἀπήμερσεν
 Ὀλβον, ὅτ' αὐτὸς ἴοι κλήρε βαίνων παρὰ πείροιθεν.

645 Πρὸς δ' μεσσηρανέοντες ὁμῶ φαίνωνται καὶ Ἀΐης
 Κλήρον ἢ σὺν ἡμερσιν ἢ αὐθοντες ἀπήμερσεν,
 Ὡς τε καὶ εἰ τὸδε κέντρον δ' ἀπὸ πλάγης τετραγώνοντο
 ἢ * ἀπήμερσοι ὁρόων, ἄφνω ἀπενόσφισαν Ὀλβον,
 Ἐν πενήνῃ δ' μογῶσι, καὶ ὅσσοις Φῶπας, δυνάμει

650 Μὴ λάσση, πάμπαν δέ τ' ἀπὸ στροφον εἶμον ὀδύνη.
 Εἰ δὲ ἄρα δὴ μινίω δεκαπέτως ἀσέρες ἄμφω
 Ἀρεῖον ἢ δε Κρόνοιο, Διὸς δέ τ' ἀπὸ στροφον Ἀΐηρ
 Εἴη, οἵζυροὶ καὶ ἀχρημόνες ἐξεγένοντο.

Ἐξοχα δὲ εἰ καὶ ζῶν ἐπαντέλλον μετίπιδεν

* MS. ἀπήμερσοι ὁρόων

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΑ. *Lib. VI, 133*

655 Μήνης ἐκ Ζηνὸς * κενεὸν καὶ ἀμάρτυρον εἴη.

Δαδύμῃ μοι βιότῃ γὰρ ἀγείρασιν κτ' ἄς.

Εἰ γὰρ Διὸς μὲν ὀρώπῳ μέσῃ ὕπνῳ αἴγλη,

Κέντρον δὲ ἀμφὶς ἔχῃσι πόδε Κρόνῳ, ἥδ' καὶ Ἀρης,

Ὅς μὲν ὑπερπέλλων, Ἀρης δὲ τ' ὅππῃ διώκων,

660 Ὅλβῃ καὶ κτεάνων εἶκον πλῆθοντα κένωσιν.

• Ἡ'ν γὰρ μεσσηράνιον κέντρον κενεὸν Διὸς εἴη,

οἱ δὲ ὅλοισι ἐκάπερθε φαένωσιν, τότε θνητοὶ

οὐ μόνον ἐν πνίγῃ κρυερῇς κάμνουσιν ἀνίας,

ἀλλὰ καὶ ἐν δεσμοῖς θανάτῃ τέλῃ ἐξανύουσιν.

665 Ἡ'μ' δὲ λυ' πυρόεντι λυπόρρεσσι στελλώ,

Ἄρῃ ἐφέσσηται στωαφίῳ φαίνοντι στωῶσι,

Κέντρον δὲ αὖτε μεσσηράνιον φαέθων διέπηση,

τερφθέντες πλάτῳ γλυκερῷ μετόπιθε πίνονται,

οἱ γὰρ ἐν συνοχῇσι καὶ ἐν δεσμοῖς ἐγρόντο.

670 Εἰδέ γ' ἐναλλάξαντες ὄρεσ' ἢ ζῶια θέουσιν

Ἀλλήλων πυρόεισι καὶ Ἑρμῇ χρυσπέδιλοι,

Σὺν Διὶ δὲ ἥελι κέντρον κατέχων ὑπόγειον,

Ἐκ ποστέρας βιότῃ κλειάνων τ' ἄφαρ ἐξεκύλισεν,

* Ὡάστ' ἀλλοτριῶν τέχνων ἄπειτ' ἐπάγχασι.

675 Εἰ γὰρ μεσσηράνιον Κρόνον καλὴ κυθήρεα

Ἡ' φαέθων πατρώα βροτὴς κτ' πολλὰ δόπολέσας,

Ἀυθις ἀπ' ἀλλοτριῶν κλειάσεται ἄρκιον ὄλβον.

* MS. καινεὸν, sed κεν superscript. * MS. Ὡάστ'

Ἦν δ' Ἀρης ἀμάτωρ ① ἴοι, κ' ἔω ἀσπεπέ γ' εἴη
 Ἐς κρυερὸν πινύην πάλιν ἔξεσσι, ἔω πρὶν ἔλκεσιν.

680 Ἦν δ' ἡ ἡλίω μέλῃ σπῆν ② κέντρῳ
 Ἐκ Κυβέρης ἡ Ζεὺς ἀμάτωρ ③, αἰλαινέσσω
 Πάγχυ πέλει γνέθλη πωπέρῃ τητωμένη ὄλβῃ.
 Παῦρα μὲν ὅκ πόλεων ἀμφὶς πινύς παῖδε λυγρῆς
 * Ἦς αὐτὰρ νῦν θμῶων γνέθλης πέρα λέξω,

685 Τῶς κε ἀσπερύνειν αἰὴρ παῖδε γέτφατα εἰδώς.
 Εὔτε σελευαίης ④ καὶ Κύπριδος ⑤ * ἀστέρες αἰνοὶ
 φαίνων ἡ Πυρόεις ἀμφοῖν * καθύπερθε ρέειν,
 Δμῶες καὶ θμῶων τοκέων πῶτ' ἐξεγόνον.
 Εἰ δ' Ἀφροδίτῃ μὲν φαίνων καὶ Ἀρης καθορᾶν,
 690 Μελὴ δ' αὖ φαέθωντι Κρόνοςτ' ὀππμάτωροι εἶεν,
 Δαλοσύνην πωφύροντες ἐλδύθερον ἡμαρ ἴδοιεν.
 Ἦμ ⑥ δ' ἡέλιον φαίνοντι τε πυρφόρ ⑦ Ἀρης,
 Κύπριν δ' αὖτε Κρόν ⑧ κρυερῆς ἀκπῆσιν ὀρώη,
 Ἐκ θμῶων γαπαῶτες εἰς ἕκασιν ἀναξιν.

695 Βί δ' Κρόνῳ μὲν ἰδ' ἡλίω μάρτυς πέλοι Ἀρης
 Ζῶς δ' σελευαίητε καὶ Ἀφρογυῖ, θεράπι ⑨
 Πατρός ὁ Φύς ἔσσι, μήτηρ δέτ' ἐλδύθερη αὐτῶ.
 Οὔποτε δ' αὖ κερύεσσω σελευαίῃ ὑπόζωον
 Ἦ δὲ δὴ πέντρων διέπη τετραγώνῃ ἐοῖ ⑩,

* MS. ἡίς * MS. ἀστέρες * MS. κα-
 θυπετερείειν

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΑ. *Lib. VI.* 135

700 Ἡ' ἐ καὶ αὐπιπέρην ὁλοῦ Κρόνου, αὐτὴρ Ἀ'ρη[⊙]

Ἀ'ρηρ σὺν Παφίῃ καὶ Διάμετρος ὁρώτω,

Ἡ' τετραγών[⊙] ἔοι, μητρὸς πέλοι ἀμφιπέλοιο.

Ἡ'ν ᾗ Κρόν[⊙] κέντροιο λαχὼν μινύλω ἑσορώη

Ἡ' Τίτλω', ἔταρον ᾗ Φά[⊙] Πυρόεις καθορήτω,

705 Ἀ'μφοτέρων δμῶων πεύων φεράσαιο γηγῶται.

Καὶ δὲ κεν ὀππέταν ἐν κέντρῳ μινύη μιν ἐπιή,

Ἀ'λλω δ' αὐτ' ἐν κέντρῳ Κρόν[⊙] κατόπιθεν ἔποιτε,

Νυκτιφαῆς ᾗ σελλωαίη Πυρόεντι συνάπτοι,

Δελωσύνης ζυγὸν αἰὲν ὑπὸ αὐχέσιν * οἷσι φέρονται.

710 Εἰ ᾗ μεσσερέτη φαίθων, μήνη δέτ' ἀπ' αὐτῆ

Ἀ'μμι' ἐλαοί, κατόπιθε δ' ἐπαντάλλαντι συνάπτοι,

Ἀ'ρων ἐλομύμων ἐτέρων μελερῆσιν ὑπὸ αὐχέσιν

Δερκομύμων ἐτέρω γονύ' δέλοιοι ἐτάξαι.

Ὀππότε δ' αὖ κέντρων ἐρετῇ κλινθεῖται σελήνη

* 715 Εὐεργῶν μηδ' ὅσων ἔχη ὀπμαρτυρεῖν ἄρων,

Οἱ δ' ὁλοοὶ φαίνωνται καὶ Ἀ'ρης ἡ' καθ' ὥρης

Ε'μβεβαῶτες ὁρώτω ἡ' ὠρονάμω περσάγωνοι

Ἡ' τετρίγωνοι ἑῶσιν, ἐλῶθερῆς πότε θνητὸν

Παυσάμωμοι δέλοιοι ὑπὸ ζυγὸν ἄφνω ἄγονται.

720 Δμῶες δ' αὐτ' ἐγόνωνται, καὶ ὀππέτι Φάεα δοῖα

Μήνης καὶ Τίτλω[⊙] λοπκλένκοσ' ἀπὸ κέντρων,

Ἡ' συναφίω τείχεσ' ἐλοερῆσιν ἄφρασιν εἶδε,

* MS. εἶσαι

Βήπ-

- ΜήπινⓈ * αὐλέουσινⓈ ἢ ἀεροκόμοιο Κυθήρης
 Εὐτ' ἂν δι' ὠρονόμῳ φαίνων Κύπρις τ' ἰσόμεροι
 725 Εἰς ἐξαῶτες ὀρώνται, αἰεὶ θεράποντας ἔθηκαν,
 Οὐχ ἓνός, ἄλλοτε δι' ἄλλῳ ὑποδρήσονται ἀνακλῖ,
 Δηΐακι καὶ σφετέρῃ πιπρησκομένης ἀπὸ πατρός.
 Εἰ δ' ἢ ἡέλιⓈ τοῖσιν γ' ἐπιμάρτυρⓈ εἴη,
 Καὶ δεσμὸς * ἐτλῶσι κακῇ ὑπὸ δαίμονⓈ ἄτῃ.
 730 Ἄσρων μὲν δὴ πιαῖ, καὶ ὅσα γε τοῖσιν ἔοικεν
 Σχήματα, δυσφρέων δμῶων τείχε' λυγρὰ φύλα.
 Αὐτὰρ ἐγὼ μάλα μὲν πυκναῖς περσίνι δεδάηκα
 ΓαστέρⓈ ἐκπεσφύρωσι μορσύνει ἐλιγυῖαι.
 Ἀλλ' οὐκ ἀφαλέως τίς αἰδοί τῷ δέ γ' αἰοιδῇ.
 735 Μαντοσύνη γὰρ τοῖς ἂν χόλⓈ ἐκ βασιλήων
 ἔσπεται, ὅντε χρεῶ σφὸν ἀνέρα τῷ δ' ἀλεείναι.
 Τῷ δὴ τὸν δέ τε μῦθον ἄγων ἄρρητον βάσσω.
 Αὐτὰρ νειαπίλῳ ἐλάων πρὶ νύσσαν αἰοιδῇ
 ἤδη κ' ἡμετέρης γλυέθλης μεμνήσμαι ἄσρων.
 740 Ἡΐχι πέλεν ζῶοις τ' ἐν οἷς ὥρη πῖλ' ἐκείνη
 Τὴν ἀπὸ γαστρός ἐφ' ἑὺ πολύλλιτⓈ ἐλιγυῖαι,
 ὄφρα καὶ ὑσταίοισι μετ' αἰώνεωσι δαέντες
 Πείθωνται, τὰ δ' ἐμοὶ δωρήσαιο μοῖρα δεδάδαι
 Ἄσρων ἰδμοσύνῳ τε καὶ εἰμερόεσσαν αἰοιδῇ.
 745 ἩέλιⓈ μὲν ἐὼν διδύμοις, τῷ δ' αὖθ' ἄμψα καλῇ
 * Superscript. αὐλυσσινⓈ * MS. ὁ τλῶσι

Κύπρις

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΑ. Lib. VI. 137

Κύπρις καὶ φαίδων ἑραπὶς καὶ χρύσεος Ἑρμῆς

* ὁδροχόω ἢ σελωαίη φαίνωντε καὶ ὥρη

Πελυπόδη δὲ Ἄρης ἐν καρκίνῳ, ἀμφὶ ἢ μέζον

Οὐρανὸν ἐσπῶφάπ βέλῃ κένταυρος ἀνέλικων.

750 τῶς μὲν ἐμὴν γμῆθλῳ μοῖραι διετεκμήραντο.

Ἀὐτὰρ ἐγὼ μέση καὶ αἰθερόισιν ἄμ' ἄστροις

Εὐξάμλῳ λίγόν ὕμνον ἐμὴν καταπύσω αἰοιδῇν.

Ἀγέρες Διφειγῆς Διὸς αἰγιόχοιο θύγατρεις

* ἴλατε καὶ κλέῃ αἰὲν ἐμῇ πρσύνετ' αἰοιδῇ.

* MS. ὁδροχόω

* MS. ἴλαται

ΜΑΝΕΘΩΝΟΣ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΩΝ

ΒΙΒΛΙΟΝ 5' ΤΕΤΕΛΕΣΤΑΙ.

S

MA-

MANETHONIS
APOTELESMATICORUM

LIBER PRIMUS.

alve, ô Ptolemæe, sortitus regium honorem

Regionis nostræ, mundi nutricis Ægypti:

Digna tibi hæc dona fero regali imperio
Stellarum videlicet cælestium apparentias & errantium & errantium,

5 Qualia hominibus efficiunt insipientes in principiis
Quum feruntur & gignuntur miseris mortalibus
Parcarum infractis filis & statutis necessitatis,
Nocte insomnis agens & interdiu multum laborans,
Ut tibi libros quos elaboravi, quos paravi,

10 Hos tibi mitterem, laborum nostrorum magnum emolumentum.

Ut quæ ipse obiter & cursim Petosiris
Dixit, ea omnia certe clareque memorarem
Rythmis heroicis & hexametris cantibus:
Ut cognoscas nos omnia doctos viros esse,

Queis

APOTELESMATICORUM. Lib. I. 139

Queis forte contigit habitare sacrum campum Ægypti.

Solem, Lunam, Saturnum, Martem, Mercurium, Jovem,

Veneremque comatam pulchra dic Calliope.

Quando Saturnus & sol pariter aspiciunt Venerem,

Infelices nuptias præbent & seditionem in lectis :

20 Etiam ancillis milcent meretricibus, aut captivis
Turpissime dedunt mali ergo concubitus.

Quando Mars & Venus dominantur in centrīs,

Mœchos, raptores semper faciunt fœminarum.

Quod si Mercurius eis æquali impetu occurrat,

25 Illi delectantur perversa puerorum in venere.

Sol centrīs appositus & cornuta luna,

Ille quidem in virilibus apparens, luna autem per
vices,

Producunt reges & animosos dynastas.

Utraque lumina in virilibus versantia

30 Muliebris Veneris & horonomi è regione

Virilibus operibus compellunt fœminas

Delectari, magnum portentum ! infanientes quippe
in fœminis

Ærumnosc nuptias faciunt ad ærumnosas delicias.

Jupiter inspiciens arietem in centro existens

35 Vel etiam scorpium cæruleum Martis domicilium,

Nascitur bonus, facietque etiam viros duces

Dominosque propriæ semper negotiationis.

Mercurius & Mars si quadrati existant,

Sæpe pericula circa corpus inveniunt.

40 Si vero etiam occidant, hi maximopere pejores.

Absque Jove, horribilem principum mortem non
evitabunt.

Mars & Venus communem viam dirigentes
Usque dum lunam videant, lectum fabricantur in-
concessum

Et cognatas ipsis accommodant foeminas.

45 Quum vero pulchram Venerem canus Saturnus am-
plectitur,

Infelix conjugium & durum partum faciunt foeminis.
Neque juvenes viros possident usq; ad senectutem,
Neque natis dulcibus in labiis mammam ponunt:
Sunt enim effoete, sterilesque & parturiunt inutiliter.

50 Luna apparentiam solvens contra solem

Ne occurrat Saturno. Quisquis tunc lucem inspe-
xerit

Infelix, is mala multa passus ad Orcum descendit.
Colorem quidem illi ferunt longævorum elephan-
torum,

Tubera vero circa cutim male ulcerosa circundantur;

45 Digitos putrefacti nudos carne, crudeli tabo.

Hæc autem sine Jove & crinita Venere

Erunt, quando illi erunt averfi à luna.

Mercurius natalem horam obtinens cum luna & Ve-
nere

Occidente Jove, faciunt Deorum mysteria,

60 Vel Musæ operam dant, aut concordanti lyre,

Aut luctam amant egregiam & pancratium.

Mercurius & Venus sibi invicem juncti

Faciunt Musæ peritos, sapientes viros;

Siquidem quoq; cornutam simul lunam intueantur

65 Mercurius quidem in signis locatam, sed deficientem Venus.

Jupiter & Saturnus cum, uterque regnat in centris,
Hominibus largiuntur fortunæ varia dona,

Magnos.

APOTELESMATICORUM. *Lib. I.* 141

Magnosque faciunt, & in regias aulas
Frequenter detulerunt, maximamque portant gloriam.

70 Mercurius & Jupiter medium cælum signantes faciunt

Hominem divitiis valde lætantem & subole,
Amicitiamque conciliant cum principibus viris,
Magnoque etiam splendore gaudentem, siquidem viderit

Bene cornutam lunam propinquitatē ipsorum utentem.

75 Semper quidem centrīs vicinus variā galeā insignis Mars

Actionem assignans talia conficit,
Sive lapicidas vel fabros vel cælatores lapidum.

Sol vero ipsi adhærens ignifabros homines

Facit æris contusores aut flatores vitri,

80 Aut laboriosos tinctorēs aut fornacarios in tenebris operantes.

Hi enim etiam noctu vigilantes

Noctem quidem operi dant; interdiu vero dormiunt:

Semper nocturnis horis medio cælo fulgens dirus Saturnus

75 Facit hortulanos aut aquæductores exercitos,

Facit quoque aquarios miseros, qui in terra
Recessus subeunt indecoram propter mercedem;

Aut humidis appositi locis laborant,

Nunquam quid ex propriis laboribus possidentes.

Mercurius in adverso habens Saturnum aut Lunam,

90 Ab ipsis vero compunctus è regione horonom,
Insanos reddit vel mente minutos.

Si vero pars Zodiaci non vergat, sed à catheto declinet,

Sopivit eos solo mentem obtundente fluxu,
Et alienavit sensus ingeniumque in errores proum fecit:

95 Sic ut interdum fani sint, interdum vero insaniant.

Omnes Solem fugere conducit, non vero Martem.

Vincitur enim Mars à luminibus Solis.

Erubescit item Mars contemplans splendorem Solis,

Neque amplius priorem retinet malitiam.

100 Jupiter facit victores in oleosa palæstra,

Venus purpureis in vestibis sacerdotes,

Et Saturnus gloriose ædilem coronavit;

Mars vero audaces exercitus ductores viros,

Sol principem, Luna denique summum iudicii præsidem,

105 Mercurius gubernatores suæ fecit civitatis.

Venus Capricorno & Aquario vicina

Cum Saturno & Jove modis omnibus existit mala.

Si conjunctionem sumpserit primi cani Saturni

Marte inspiciente simul Lunam & Venerem

110 Cum noxio Saturno, miserrimi hi viri

Furiosi conscendunt genetricis suæ lectos.

Si vero accipiant radium igniti & fulgidi Solis

Novercis miscentur aut pellicibus genitorum.

Et priorem malitiam exstinxit Sol.

105 Luna foemineis incedens locis

Contra Solem & horonomum existens

Virum procreabit tantum nomine, omnia verò foeminam,

Omnia foeminæ habentem tum dedecora, tum amorem.

Si

APOTELESMATICORUM. *Lib. I.* 143

Si autem medio cælo erit Saturnus & validus Mars
120 Etiam spicam virilem miserabiliter ferro abcidet.

Si vero Venus in adversa cæli regione habeat Saturnum vel Lunam,

Mars autem quadratam adspiciat pulchram Venerem,

Mercurius autem medietatem cardinis teneat, si quidem ita

Testimonium huic etiam Saturnus circumjiciat,

125 Eunuchos steriles nec viros nec fœminas

Sine lanugine, misero inexperientes amoris,

Interdum etiam hermaphroditum cognominem Deorum

Geminas inutiles in unum jungentem naturas.

Filius ac nepos Saturni Jupiter siue etiam Mercurius

130 Uterque gradientes simul & centra accipientes

Faciunt oratores aut sermone aut calamo,

Scriptores elegantes, aut etiam lucrosos viros

Mercaturam amantes, semper actores.

Luna signum tenens & cum Marte congregiendi

135 Sextum locum possidente, noxâ homines statim afficit,

Circa pedes secantur ab homicida ferro

Claudi, unipedes, ligneum adponentes membrum,

Dolorem æternum pedem suum aspicientes.

Mars, Mars, malefice tum hominibus, tum diis,

140 Et urbibus, & navibus, & aëri, & mari,

Et fructibus terræ, & suavesfluentibus fluviiis!

Te propter urbes quidem igne incoaduntur,

Et naves mari innavigantes pereunt,

Et

Et flumina sicca, aquis defecta in ostiis,

145 Et arbores fructuum perditrices, & homines in nativitate miseri.

Hos enim quidem misere igne combustos perdidisti viros,

Illos vero etiam crudivoris prædam feris donavisti,

Alium inglorie cum sua morte cruci affixisti.

Nondum hæc cruentis hastis clavo agglutinata sit manus?

150 Immisericors: neque tibi pater erat Ægiochus Jupiter,

Neque Juno mater, sed aspera montana te genuerunt,

Et furor molestus & sceleratum Chaos.

Si vero Saturnum liquerit Luna juxta partem Zodiaci,

Facit fluxionibus vitiatos aut infirmos carne,

155 Facit & miseros aquivalentes, qui postea

Ossa ab pernicioſa aqua luxati

Conceptum pariunt suum obitum intus habentes.

Si vero Martem linquens Luna feratur,

Homines liquefacit frequenter ex occultis,

160 Hepate aut splene absumpto aut rene,

Aut cor contrivit sapientem matrem consilii,

Aut pulmonem attrahentem hominibus malum morbum,

Qui nec satagentes exspuunt perniciem

Tussis immedicabilibus compulsi vorticibus

165 Attenuatis spiritibus & imbecilles membris

Bibentes & edentes, semper moriens cor habentes.

Mars vero in summo diurni cæli fastigio positus hæc conficit:

Pri-

APOTHESMATICORUM Lib. 1. 145

Primo quidem parentum vitam perdit, eorumque
electum

Separat morte mala aut dissidio.

170 Ipsos autem per complures dies semper exercitos
habet

Afflictionibus noxiis & molestia egestatis,

Periculis damnosis, usuris, penuria omni:

Quas vero produxerit, antequam nubant aut pa-
riant, in juventute

Frequenter & insuavi more pereunt ferro.

175 Jupiter vero illum inspiciens, bonum finem facit.

Quod si Martem horribilem Deum obtineat æthe-
reus libs,

Multarum causa est in hominibus calamitatum.

Dolores & turbas, accusationes aut grave damnum

Aut casum explicant, patriam suam relinquentes.

180 Mercurio Venerem & cano Saturno obtinentibus

Actionem habebunt vindices medicum

Si vero Jupiter intueatur, locupletes ac felices

Divitiis honoratos, vehementer laudatos, homi-
nibus

Blanda medicamina habentes, non dolorifica mi-
scentes.

185 Quotquot vero habeant de sub conventu fugien-
tem

Lunam in signo suo lucentem adhuc firmam con-
citamque,

Marti coherentem truci aut horrendo Saturno,

Fœtus quidem perdunt contractis in exiguum tem-
poribus

Nondum humanam formam in utero ostentantes;

190 Ferinis vero carnibus perfidius extrahentes

T

Cru-

Crudis partibus in solis producunt lumina.
 Ipsaque multis laboribus luctifica gementes
 In Orci descendunt irremeabilis ædem.

Si vero Jupiter intueatur animam valde multa patientem,

195 Servabit à morte, malorum autem non erit opifer.
 Quid frustra, ô homo, sacra facis cælestibus?
 Quid frustra tortilis ad cælum ascendit nidor?
 Contine. Nec enim commodum in immortalibus
 libamenti.

Nec enim quisquam potest genesis invertere viro-
 rum,

200 Quæ simul infantibus agnascitur hominibus
 Et statim circumvolvitur Parcarum filis
 Neminibus infractis & ferreis colis.

Fac Saturno, & Marti, & Mercurio, & Veneri,
 Et Jovi, & Lunæ, & Soli regi.

205 Hi enim dominantur Diis, dominantur & homi-
 nibus,

Marique & fluviis omnibus impetuosus ventisque
 Ac frugifera terræ & perenni aëri.
 Pleno lumine occurrens Saturno Luna
 Felices facit ac beatissimos.

210 Si vero repleta lumine Luna reliquerit Saturnum,
 Non amplius eandem in se tenet efficaciam,
 Sed malorum effectrix est relinquens ad illum
 Stultos, gravi morte fungentes, aut ægrotos faciet,
 Et hebetiorem exegerit suam vitam in laboribus.

215 Mars & Jupiter exadversum sibi invicem
 Hominibus inducunt dissimilitudinem vivendi,
 Et progressu privant, & ex amicitia ekgent
 Ambo centrum tenentes, quia Jovis sunt divitia

Et

APOTELESMATICORUM. *Lib. I.* 147

Et honores ac frugalitates fideique bona :

220 Ex Marte autem sunt paupertas mala turbæque &
prælia,

Accusationes magnæ de corpore, interdum pugna.

Hi autem sunt locupletes, & in abundantia egent.

Sin autem medio celo erit Mars, finem miserum
habent.

Jupiter obtinens centrum cum Luna & Venere,

225 Si quando Luna in luce sua posita huic congruatur,

Principes magnos, felices, sapientes viros

Gloriosos, fasciis capita ornatos,

Divitiis honoratos, admodum celebratos hominibus.

Saturnus simul & Mars uterque occidentes

230 Luna ac Sole ex adverso positis

Faciunt furiosos, omni mente destitutos.

Videntur autem videre mortuorum umbraticam
formam :

Sed & sani qui erunt, infandas poenas habentes

Cadunt in triviis ab impetu Lunæ.

235 Quod si Saturni & Martis media erit Venus

Omnesque simul Lunam ac quadratum Mercurium
intuebuntur,

Facient lustratores & vates, & qui sacris

Operati vivunt somnia interpretantes :

Qui & in afflatibus Deorum semper compediti

240 Vinculis suum corpus ligant infractis :

Vestes quidem sordidæ, capilli vero caudis similes

Equorum, cera glutinati, fædi custodiunt caput.

Alii vero etiam ancipitibus ferreis securibus

Divino furore perciti corpus suum sanguine inficiunt.

- 245 Plena vero Marti occurrens Luna
Absque Jove & Venere omnem in modum mala est:
Lædit quidem vitam, & divitem hominem pauperem
Facile fecit, & minutum temporibus
Repente exstinxit malefica fati vi.
- 250 Martis aut Saturni mediam time Lunam;
Propterea noxia est laboriosis puerperis:
Consumit enim illas ab occultis; sæpeque illas
Perdidit violentissimis mortibus insultans,
Sumentes horribilem laqueum, aut tollentes acutum ensem,
- 255 Aut igne combustas, aut in aquis multas passas.
Martis & Saturni media Venus non benefica;
Unde hominibus damna circa lectos apportat.
Miscet enim ancillis meretricibus, quas amantes
Ardore ducuntur malefico; frequenter autem hi
- 260 Viri irati interficiunt uxores,
Mortemque luctuosam habent ob pravae Veneris concubitum.
Animal horonomi nactus Jupiter aut Venus
Marte immisericordi occidente aut Saturno
Divites in primis & in ultimis pauperes:
- 265 Sed non relinquent pugnas tumultusque & iudicia,
Nisi si Jupiter circa ultimam partem iverit.
Si vero Mars horam teneat & Saturnus cum illo,
Rursumque Jupiter occidat ex adverso amborum,
In juventa pauperem & in fine divitem hominem
- 270 Faciunt, vitæ vero diversa producunt opera.
Quod si Saturno ac Marti adsit cornuta Luna
Partem intus habens, statim autem illis jungatur,
In-

APOTELESMATICORUM. *Lib. I.* 149

Intus habet malitiam Martis aut Saturni horridam.

Horrida erit hominum vita aut miseranda,

275 Et paupertas, & malum fatum, & servilia opera
Patientur, vitamque subito relinquent ante fatum.
Quando autem cornuta medium polum circum-
gressa

Nocturni thematis prope partem incedens appa-
ruerit

Et Sol in centro in virilibus locis,

280 Generant regem, Deum mortalem hominibus.

Mercurius vero medium cælum tenens & Sol cum
illo

Ipsaque cornuta in horonomo consistens

Diurni thematis, reginæ est nativitas.

Istud vero faciunt, quando sunt in centrīs

285 Neminem è noxiis ex adverso hostem habentes.

Si vero ad testimonium Martis veniens Venus

Oculum jaciat undique fulgentem in diurnis puer-
periis,

Gloriabuntur ob artificia ignis & nigri ferri

Incudibus malleo tundendis curantes aut camino.

290 Quando autem Mercurius domesticis circa orbes
apparet,

Testimoniumque Saturni circa ætherem huic ap-
propinquat,

Tunc sane oratores viros & in doctrinis optimos

Futuros monstrat & astrologos Deiloquos.

Si vero Lunæ venustæ instabilis stella

295 Mercurium concordem habeat circa mundum se-
mitam,

Et sola Venus sit cum pulchro Jove

Aurifices & Indici eboris

T 3

Arti-

Artifices facit & picturæ principes,
 Idoneos cancellorum & bene cusarum normarum
 300 Ornatores, valde laboriosa elaborantes.
 Quod si Jovem tangat fulgidus radius
 Mercurii & mixtim alternent definitiones,
 Oratores producunt mortales ac sapientiæ opti-
 mos

Æmulos, & ubertate sermonum juventutemque
 splendidam
 305 Grammaticam exercitationem in pectoribus ha-
 bentem.

Quum vero Lunæ plenæ obliquus cursus videbitur
 Martis radiis cæli lapideas semitas incedens,
 Mercuriusque circa illos, vel etiam è regione vi-
 deatur

Animal, mundi pravos prædatores homines
 310 Et januarum damnosos molitores vespertina-
 rum,

Fures malos nocterrones efficiunt.
 Illi qui deprehenfi in alienis cubiculis
 In angustias venient ac ferrea vincula,
 Et carceres inhabitabunt custoditi catenis:

315 Et in violentia mortem linquet malefico animo
 Aut mortiferis ensibus dissecti, vel securibus,
 Aut laqueum suffocantem in cervice nectentes,
 Aut per scissas juguli fauces vitam sanguine pro-
 fundet

Vertebrosum collum vel occiput præcisus;
 320 Certe spiritum suum linquent amari fati ex neces-
 sitate.

Sol autem Saturni vel Martis stellas contemplan-
 In radorum jaculatione per luciferum Olympum,
 Na-

APOTELESMATICORUM. *Lib. 1. 151*

- Naviatores exhibet ac peritos aquæ viros,
Naviculariosque primarios, qui sæpe naufragiis
325 Tempestate pellente vitam servant in salo
Natantes Parcarum vi trepidam per maria.
Sed splendida stella cærulei Saturni
Solis luminibus in cælo si pari parte fulgeat,
Tunc nascentium infantum genitorem priorem
330 Matre ad orcum mittet inferorum præses fa-
tum,
Et patrimonia effundet magnasque opes;
Et consortium mortem vident majorum,
Atque ita ex multis mortibus magnas jactabunt di-
vitiis.
Quod si Lunæ radius æquali parte accesserit,
335 Sed etiam testis ad hoc superveniat Mars,
Mater prior discedet ad Plutonem,
Sive difficili partu enecta sive ex morbo.
Sanguinolentis foeminis natura immisit occultas
noxias.
Si Saturnus horam regat, Mars vero occidat in ad-
verso,
340 Infelix quicumque ille vir rigidissimum habebit
fatum.
Soli quadratus obversans Mars, Lunæ autem Sa-
turnus,
Servos faciet aut etiam parentum jacturam.
Si tamen & Venus è regione Martis venerit,
Eamque quadratus adspexerit Saturnus desuper
stans,
345 Ex servis servos illos cogita ingenio.
Si Jupiter quadratum viderit Saturnum, vel trian-
gularem,

Tum

Tum & Mercurius in horonomo, ac Luna cum illo,

Fauftum ex nativitate erit illud thema,

Gloria ex divitiis & amicitiiis hominum.

350 Et Jupiter horam regens Marsque simul & tertius Mercurius,

Luna autem ex congressu Saturnum amabilem amplectatur,

Bene agentes facit ac felicissimos.

Si vero Saturnus transcundo in Martis locum venerit

Ipse frigidus calidi, incedens loco non beneficus,

355 Erit hominibus multorum malorum fons ille.

Dolores enim gemitusque & noxas habebit hominibus.

Mars vero dum transit spectans Saturnum tetricum, Bonus nascitur, & possessiones bonorum ac victoriam præbet.

Dictus est cursus cælestis inerrantium & errantium.

360 Reliquum est, Musæ, ut detis canere plura istis
In alio libro eodem metro ad carmen.

MANETHONIS APOTELESMATICORUM

LIBER PRIMUS ABSOLUTUS EST.

IN.

IN SECUNDO LIBRO EXEQUITUR

1. *De positione circularum in sphaera tam apparentium, quam absconditorum, & axe, & horizonte, etiam positione in circulis astrorum & stellarum, & obliquis circulis.*
2. *Quid unusquisque septem planetarum in propria, & quid in aliena domo apparens efficiat.*
3. *Quae cujusque septem planetarum in ortu, & quae in occasu potestas.*
4. *De apparentia septem planetarum, & quid eorum quilibet Soli junctus efficiat, & quid oppositus, quid autem Lunae ad quamlibet utriusque apparentiae.*

Assidue quidem mundi per aethera dominantes

Sol & Luna ac perpetim feruntur.

Astra vero crebra & innumera coelo firmata sunt

Fulgentia per noctem, alia quidem luminibus infirmis

5 Micantia, ut tantum quod oculis spectentur:

Multa item nitore conspicienda vehementi

Stellae, ita ut etiam lumen in terra hominibus

Ostendant, donec illunem habet cursum amabilis
nox.

Et sane ista omnia in aëre semper fuerunt apta

V

Iner-

10 Inerrantium in regione ; huic autem prima distributa sunt

Tracta ab ortu ad vespertinum occasum semper
Pauca sub formis signa simulantibus expressa.

Alioquin plura sparsim agitata videas.

Sed quinque stellæ splendidissimæ per circulum

15 Zodiacum vagantur alternantes ex ordine,

Sine effigie quas humanæ gentes nominarunt erraticas.

Quarum quidem postea grato meminero canu.

Longus vero per medium cælum ductus est axis

Rigidus, oculis conspicuus, tamen inaspectabilis,

20 Qui circa omnem terram & per sterile mare

Celeriter continue volvi non cessat.

Ejus duo sunt poli exadversum immoti:

Quorum hic frigidi boreæ flatibus aptatus

Etiam caput prope parvam Cynosurida ursam;

25 Ille vero ad humidum notum stat : & iste quidem in excelso

Situs est super terram, australis autem inconspicuus sub terra.

Circuli etiam multi & infiniti intra cælum

Circumaguntur, quos illud semper orbiculari volutatione

Facit volventium astrorum per immensam viam.

30 Huic autem præ omnibus sunt eximii novem circuli,

Duo quidem aspectabiles atque oculis cernendi,

Reliqui vero solertia hominum sensibusque intelligendi:

Unde quidem sunt tenebricosi, aut in mentibus tantum visibiles

Et

APOTELESMATICORUM. *Lib. II. 155*

Et inter se mutua vice contorti semper.

35 Ut enim primus quidem polum circumagens alte
Quem borealem homines cognomine appellant,
Illum vero post versionem æstatis splendidi tem-
poris

Existunt etiam medii, per quem celerem currum
gubernans

Sol parem facit nocti amabilem diem.

40 Præterea hiberni solstitii circulus firmatus est.

Deinde autem post hunc austrinus est, cujus exi-
guum

Intelligo tempus superne; plurimum enim est sub
terra.

Medios autem secant duo circuli ab ipsius axis
Summo incipientes capite; ipsi equidem ambo

45 Sese usque ad austrinum polum secant:

Alter quidem inter mortales vocatus velut termi-
nans,

Alter autem meridianus alte in summa curvatus.
æthra.

Ambo tamen illi intra polos locati

Intus coërcent circumpositi instar astrorum.

50 Et hi quidem in pectoribus satis manifesti exstant

Ad noscendum circuli: rursus autem alios etiam
oculis

Cernimus, dum terram incurSAT jucunda nox;

Unum quidem colore fulgentem parem albo lacti,

Alterum vero in simulacris duodecim coruscantem

55 Zodiacum: obliqui autem alternatim expulerunt

Cælum ambo, seorsum secantes se ipsos.

Septem tamen, quos ante cecinimus, sunt optimi

Et tantum in profundis mentibus existentes;

- Unde non animalium formis ac tractibus visendis
 60 Sed neque coloribus discreti aspiciuntur;
 Sed vere vorticibus existimamus eos astrorum
 Rotari, quæ ipsum indomitum semper procreat
 Cælum in volutatione circa almam terram torquens.
 Jam enim quidem & borealem stellæ Ursæ
 65 Majoris, quam Helicen nautæ navium appellant,
 Circumcirca figurant impetu conversæ perpetim.
 Lora apparant summos circa pedes.
 Curvatura autem circuli mediam manum Bootæ
 Disscindit sub cubito lævo, & caput draconis
 70 Altissimum tangit, & pectus Cephei subit,
 Et inclitæ conjugis præter pedes Cassiopeæ.
 Circulus autem qui efficit solstitium æstivum,
 Stellâ vorticosa circumscribitur in cælo
 Cancri octava parte insplendente.
 75 Situs autem est dissecans ipsum medium cancrum
 Et flavam cervicalem jubam jucundi leonis,
 Et primum gyrum serpentis, validique anguine-
 nentis
 Humeros, & volucris collum extensæ alas,
 Et equinos pedes, manusque borealis cubitum
 80 Andromedæ, & carpum manus, ac sinistram tibiam
 Persei, & extremam pedis cavitatem Aurigæ,
 Item capita robustorum geminorum simul & ma-
 nus.
 Æquinoctialem vero imagnetur quisque suo ani-
 mo.
 Designatum ab stella mediæ Arietis;
 85 Inde rursus prætereuntem extremos tauri pedes
 Et pulchrum cingulum confectoris ferarum Orio-
 nis,

Tra-

APOTELESMATICORUM. Lib. II. 157

Tractumque immensæ hydræ ac medium craterem,
Deinde vero maxime extremum ornatum tangen-
tem amabilis

Virginis, & venenati trans chelam supergressum
90 Scorpii, ac poplites atterentem anguinenentis
Et jubam summam stringentem celeris equi
Mediumque ambobus in piscibus volutarum.
Hiemalis autem solstitii circulum festini Capri-
corni

Confidera ex medio prætergradientem ad pedes
95 Utrosque Aquarii & pisfricis marini
Caudam, aut leporis ab pectore ad media
Vadentem, primosque pedes canis ac etiam Argi
Marivagi secantem in æthere summa aplustria,
Et humeros centauri, & austrinum aculeum noxii
100 Scorpii, aut arcum grande pectus sagitta-
rii.

Austrinum vero, ultra quem non amplius cerni-
tur lux

Astrorum hominibus, qui hanc terram incolunt,
Ungulis suis centaurus signat
Et gubernaculum navis, quam præruptis secans
105 Pelii ex verticibus Minerva posuit inter stellas
Argo.

Illi autem duo, qui polo perforantur,
Stant immoti & indeclinabiles circa terram
Omnia animalia semper attingentes simul.
Etenim hic quidem alte citum cælum fulcit
110 Orientalem viam tenens & vespertinam solis,
Dispensans & hominibus adducens exiguam remis-
sionem operum:

Ille autem circumagitur extremum mare terramque

• Illustrans ortum, & occasum sub profundis condens,

Qui etiam horizon circulus ab hominibus dictus est,

115 Quoniam maximum oculorum incidit conspectum.

Tractus porro lactei exiguus quidem cernitur
Splendens parte; sed plurimum illi est obscurum.

Gyrat vero alte ad flatus boreæ

Usque ad genua sedentis in filiquastro Cassiopæ

120 Præter caput Oephei. Sed & volucris alas secat
Æetan inter & arcum prope cornicem

Extremum mucronem mediumque anguis mortiferi

Et astrum sacrificum & ungulas centauri

Quatuor. Inde porro regreditur ex septentrione

125 Reciprocus per navem alternans circa puppem

Et tibias geminorum superque verticem Orionis

Et genua Aurigæ usque ad genu Gorgicidæ

Dexterum Persæi, quod intenditur instar currentis.

Zodiacus autem, qui in cælo exstat omnium

130 Rotundorum circulorum maxime persplendidus
& conspicuus,

Duodecim sub simulacris ornatus incedit per æthram.

Circa illum jacent in stellis fulgentes

Ariës & taurus, post hunc gemini, tunc

Cancer ac leo, spicasque manibus gerens

135 Virgo, hominum genus desiderans prisicorum,

Et chelæ, quibus mutarunt nomen viri sancti

Et libram vocarunt, quia expandit utrinque

Quales lances in libra ponderante.

Scorpius hinc sequitur, & mox vis sagittarii

At-

APOTELĒSMATICORUM. *Lib. II.* 159

140 Atque etiam capricornus, post quem aquarius & piscis.

Illæ quidem omnes in domibus suis sunt faustissimæ
Stellæ in nascendo, quia ad bona præbenda pro-
cliviores,

Magisque largiuntur bona; malæ autem quum dant
minora noxia.

Idcirco prorsus oportet considerare, quot in suis
domibus

145 Sive etiam in suis terminis meantes spectentur.

Si enim plures, multo opimius; sin paucæ

Tenuius decus & actionem vitæ important.

Sed etiam quæ alternantes inter se splendidis

Domibus efficiunt, præcipue recensere necessum
est.

150 Saturnus quidem in Jovis signis gloriosos viros

Effert, ac regibus aut aliis similibus principum

In amicitiam jungit, atque ipsos sæpe vinculorum

Conciliatores exhibuit bene commodos principi-
bus.

Pecuniasque in manu dedit regias versare,

155 Sæpe item aliorum liberorum patres vocari

Concessit, aut exponere suos liberos attulit.

Jupiter autem Saturni locis inditus victum quidem
indulget,

Et opimos bonis facit, sed felicium divitiarum

Parcos, & nec tantillum suarum opum præbentes

160 Imbecillam in pectoribus mentem & infirmam ha-
bentes,

Circa sese multo minus quam in propinquis æsti-
mantes.

In operibus autem & actione aliis obnoxii

Quæ-

- Quæcunque efficiunt, occulit bonam famam.
 Sæpe etiam alienorum liberorum patres vocari
 165 Dedit, aut expositos aut etiam suos concessit.
 In Martis domibus aut in signis gradiens
 Saturnus, segnes & invalidos admodum facit,
 Timidos, ac meticulosos, animis dejectos,
 Squallidos, cor suum semper carpentes molestiis.
 170 Sed Mars domibus Saturni cani insistens
 Peraudaces reddit, & actionibus promptos,
 Itidem laboriosos & conando idoneos & intrepidus
 Actionem quamcunque & opera patrantes sine sol-
 licitudine,
 Et in quos irruant, semper portentum immittentes.
 175 Verum perdit patrias opes, aut consanguineos
 Majores natu omnes frigida caligine obtegit.
 Veneris domos Saturnus emetiens hæc facit:
 Ætate grandioribus jungit ancillisque vilibus.
 Præterea ærumnas nuptiarum & partuum acres af-
 fert,
 180 Aut communem populis Venerem quæstu præ-
 bentem,
 Cum sterilibus ac non parientibus jungens inglo-
 rios lectos.
 Quin etiam manibus uxores suas interemerunt,
 Invidia ad indignitatem commoti facinorum, quæ
 admittunt.
 Venus autem in Saturni domibus lectorum corru-
 ptos
 185 Alienorum fecit, & sine femine reddit liberum,
 Non admodum gaudentes libidinosum ob amo-
 rem,
 Nec amicos suos, imo nec patres reverentes:

Aut

APOTELESMATICORUM. Lib. II. 161

Aut enim aliorum , quos honorari oportuit , nuptias deturpant ,

Aut cum novercis suis vel pellicibus

190 Sui genitoris eundem lectum ascenderunt.

In aurei vero Mercurii signis ingrediens

Saturnus acutas hominum hebetavit aures ,

• Et grata spoliavit loquela , aut linguam ligavit.

Acres tamen in pectoribus & acerba cogitantes

195 Occultos facit, suam mentem nulli mortalium

Aperientes , anguibus nocentius virus habentes :

Sed etiam arcanorum mystas factorum , Deorumque

Orgia edoctos , quæcunque in libris signata sunt

Abconditis , quos non fas est omnibus hominibus innotescere.

200 Attamen nihil ab hac scientia juvantur. Ista enim illis

Pro bonis & amara & adversa contingunt semper.

Sed & eadem Mercurius facit Saturni in ædibus.

Sed tamen his suavis evenit ex suis laboribus.

Facit autem non modo librorum peritos sacrorum,

205 Atque antistites pervigiliorum , sed bonos quoque

Vastes astronomos & somniorum interpretes , præsidio

Sedentes sacrificiorum , Deorum responsa mortalibus

Indicantes , & ab volatu avium vaticinantes ;

Actionibus autem in vita aliis obnoxios.

210 Quibus vero Sol in Martis domibus iverit ,

Ter felices exercituum duces , inque hominibus

Honorati urbium proceres aut reges.

Similiter etiam Mars quum in Jovis domum venerit

X

Lar-

- Largitur splendorem & infinitam potentiam viris.
 215 Facit & navium & equitationum agminumque
 Ductores, regibus commodos, in bello
 Homines occidentes suo conspectu & secantes.
 Quod si non adlit centro, neque in supremum cas-
 Culmen, elevati supra omnes suos ipsi
 220 Collocantur, etiamsi servi viles fuerint.
 In Veneris signis Jupiter divitias præstat,
 Quasunque & opibus domos implet hominibus,
 Ipsosque rursus comites & adseffores regum.
 Spectatos perdit & in urbibus honoratos.
 225 Facit etiam templorum divinorum sacros præsi-
 des.
 Honoribus venerabiles aut eximios præmiis,
 Actione ex omni colligentes magnam felicitatem,
 Populi duces, qui in labiis suis
 Loquentur sacris auditi ab gentibus,
 230 Coniungit viris magnis amore mulierum,
 Unde gloriosi & felices existunt.
 Etiam Venus domo Jovis aut in terminis apparens
 Celebratos in urbibus & in populis reddit,
 Ornat quoque mitris & purpureis peplis
 235 Vitrisque auri aliisque sacris præmiis:
 Aut connubia dedit amabilia, & cubilia foemina-
 rum
 Concedit ex thalamo: dedit autem cubilia foemi-
 narum
 Felicium, sed & in urbibus suis optimos,
 Opesque habebunt inclitumque cultum domosque.
 240 Etiam amicos facit & honoratos omnibus,
 Facundia & venustatibus reverendum cor possi-
 dentes.

Aut

APOTELSMATICORUM Lib. II. 161

Aut etiam viros fecit muliebribus in operibus,
Unde divitias multas & lætitiā pararunt egre-
giam:

Attamen subicit sub diligentia tyrannorum,
245 Aut magnorum virorum, quibus potentia prin-
cipibus par.

Jupiter autem in Mercurii locis multas opes fert.
Laudatum benevolentia ergo, regales divitias
Versantem manibus, & ex urbibus populisque
Pecunias & tributa cogentem regibus,
250 Inque operum actione valde excellentem, & in
æqualibus

Appellatum, animoque magna agitantem, & lau-
tam

Possessionem victus ex diligentia ferentem in do-
mos.

Rursum Mercurius in domo fulgidi solis
Discipline sapientis meditatione doctrinas nactus
255 Puerorumque magistros aut ipsorum fecit princi-
pum.

Aut sedentes in sellis, ubi argenti est mutatio,
Aut legum statutorumque consultos, & hinc semper
Persuadentes: etiam auctoritatem in urbibus te-
nent.

Etiam confectores sermonum, & in concionibus
optimos
260 Litesque dirigere & vexatis adesse.

Et in urbibus judicia vocibus irritantes,
Unde opes immensas & pecunias collegerunt.

Alii porro evadunt internuncii regum,
Fidemque circa judicia ab intelligentibus æqui
principibus

- 265 Obtinent, illa suo animo digerentes.
 Cæterum Mars in Veneris domibus gradiens
 Alienorum lectorum occultos vexatores facit,
 Donis aut dolis speculantes sociorum
 Conjuges ac cognatorum, & dedecora grandis
 committentes,
- 270 Infaustas nuptias sociantes ab alienis hymenæis.
 Sed & illorum vitis perniciem immittunt,
 Aut etiam suas venerabiles uxores manibus interi-
 munt.
 Signis vero Martis permeans Venus
 Nuptias inauspicatas facit & ex lectis præcipue
 marores.
- 275 Aut enim ducunt uxores, quarum pretium do-
 derunt argentum,
 Ancillas, quæ ipsos libidinosis operibus adegerunt,
 Aut ambitiosis deliciis amore
 Semper æstiva raptis, quarum causâ rixantur.
 Neque enim solos nec rursus concubinos amant.
- 280 Unde etiam lites & controversias sæpe exercent
 Cum suis uxoribus, & propter eas crebrò
 In angustiis sunt, & se invicem fastidiverunt,
 Aut propter fœmineum caput carcerem dederunt.
 Si vero sit in nativitate fœmina, valde virilem fa-
 cit
- 285 Et jactabundum, consiliis suis nitentem & in-
 flexibilem.
 Omnino autem ob amorem, dolorem partum &
 moram
 Turbabit, & frequenter miserum circa ventrem
 vexabitur.
 Aut ante maturum tempus foetum crude ejiciens,
 Aut

APOTELESMA TICORUM. Lib. 11. 145

Aut mortuorum in ventre embryonum membra
amputans,

290 Per alias partes sustinens viris similes æru-
mnas.

Sane etiam Mars in domibus celeris Mercurii.

Acerba cogitantes in pectoribus fecit,

Aspera que in cordibus consilia variantes,

Hominibus semper prava meditata subji-
cien-
tes,

295 Adeo ut etiam aliis sint præcentores miseriarum,

Et contentionum consutores strenui per fora.

Causas proprias & controversias crebras quoque
habentes

Tenent; fama autem mala illos circumvenit;

Ac judiciorum magna multitudo, quæ illos orbat
pecunia.

300 Multi vero etiam puerorum magistri sunt.

Quin etiam mendaces, atheos, inconcessa opera

Meditantes, fures, latrones, homicidas,

Jurisjurandi ejuscunque in frigido victu imme-
mores.

Hæc ipsa etiam Mercurius Martis in domibus fa-
cit,

305 Exhibens falsarium, perditores, deceptores,

Alienarum opum ligurritores divitiarumque:

Sæpius etiam earum fidem, quas quis commisit,

Clanculum depositam pravo animo negaverunt.

Pecunias multas dant, quæ multorum sunt debi-
tum.

310 Super hæc beneficii noxii peritos facit,

Propter quæ omnia etiam ab viris fortiter pugnare

Occultis moribus ac fannis per urbes compelluntur.

Sed in Mercurii signis amoena Venus

Posuit præfectos magni victus foeminarum.

315 Eorum causa sæpe judicia & lites habentes,

Ex quibus confecit dignitatem & gloriosam sæpe
victoriam.

Alii autem spectaculi sacri perquam copiosi præ-
stitites

Fiunt, honoribus inde opes adepti.

Producit autem in istis locis pulchra Venus

320 Festiva diversicoloris operis variata elaborataque

Quibuslibet animalibus similia, hos quidem per
telas

Radiis aut manuum artificio, & per peplos

Ostendentes formas animalium omnium hominum-
que;

Illos vero etiam in picturis melleæ ceræ per flores,

325 Alios autem in foliis coronamenta exornantes.

Iste autem etiam florum pictores in marinis con-
chis depofuit.

Et bene olentium unguentorum fecit artifices vi-
ros.

Mercurius denuo domibus apparens pulchræ Ve-
neris

Amicos posuit & honoratos valde omnibus

330 Et vultu desiderabiles & blanda garrientes;

Omni Musa callentes, aut etiam cantores

Nobiles, aut citharæ cultores effecit

Aut odarum modulationis concordis invenit viros.

Hi vero multiforis stridule meditantes in tibiis;

335 Alios saltationis concinnos & peritos artifices
reddit.

Ac magistros aliorum hujusmodi operum præstitit,

Ex

APOTELESMATICORUM. Lib. I I. 187

Ex quibus divitias felices & claritatem in populis
Hauriunt, venustatibus stipati ac facundia.

In vitæ autem actionibus omnes beati sunt,

340 Quibus etiam operibus recte cuncta perficiunt,
Sua insigni prudentia sine offensione, prout voluerint.

In leone autem domo solis omnia videntis

Saturnus quidem magnos & ex patribus præclaris
Edit, & opulentiæ victus magnam gloriam adfert.

345 Sed mala morte exstinguet prorsus genitorem
Aut per vim, aut nexorum potuum multitudine
cooperiens.

Signo autem in hoc Jovis præsplendidi stella

Tanquam sua domo gaudet, quoniam est trigonum

Ejus, prout etiam modo cecinimus, ac solis:

350 Aut magnos reges, aut similes dominantibus,
Aut horum alios facit populis admirabiles.

Certe omnes felices & honores reddit.

Verum Mars post hunc pericula omnia disperdit,

Et noxam oculorum dedit, & vitæ actionem

355 Multam circa signum & canum contulit ferrum
Operibus autem horridas & truces conciliavit artes.

Semper vero in leone ac lunæ domo aspectus

Cito morientes statuit, quosdam media vitæ spoliât.

Venus in leone gradiens non valde latatur.

360 Infaustas nuptias facit, sæpe & ab uxoribus remouet.

Sed Mercurius elegantes & in orationibus præstantissimos

Po-

Ponit, & vīta magnificos, & valde celebratos viros.

Saturnus in lunæ domo matris vitam semper
Perdit, solis radios & splendorem videntis.

365 Ipsos vero in morbis longis & damnis domuit
Aut atra bile aut noxis absconditis,

Usque quoad sedeat numinum sacras apud aras.

Rursus vero sol gaudet in cancro, unde ibi

Attollitur, & plurium genituram liberorum præcipue iuvat;

370 Vitamque in domibus & celebrem famam ubique

Indulgit, ac magnorum amicitiam & redditus curare.

Mars autem in Veneris domibus magnanimos effert

Atque admodum virtuti fidentes, negligentes

Et pericula & sonorem & metum.

375 Quare etiam labascunt crebro suis in operibus.

Alii rursus artis periti evaserunt,

Cuncti tamen in miserabiles incidunt clades.

Plurimorum etiam mors fatumque vi contingit.

Sed neque Venus lætatur in lunæ domo:

380 Libidinosos enim facit & queis amor est voluptas,

Aliaque post alia etiam dedecora multa perpetrantes.

Immo etiam aliis tropicis omnibus hæc affert.

Auricolor autem Mercurius in cancro cælum peragens

Acutos in cogitationibus, intelligentes, & alias alio

385 Invento lætos, neque fixa & firma consultant

Fa-

Racis ac orationibus bonos, quam factis præstan-
tes.

Ipse vero Sol quidem super iacundam leonem

Celebres in vita & eminens decus habentes

Edit, at centro potens reges profert,

390 Siquidem exornetur bonorum astorum testimo-
niis.

Similiter & luna seam domum circumvenis

Actiones hominum faustas & dignitatem adducit.

Quod si noctu medium obtineat cultum, regem pe-
nitent.

Non enim alternantes signa mutua per circum-

395 Sed signis ingredientibus post se invicem per cir-
culum

Luna quidem sol, luna quidem decus habet leone.

Talia quidem in horum domibus ac terminis mo-
rantes

Efficiunt ac multa alia perpefficiis hominibus.

Sed veritatem omnem mortalis vitæ

400 Temperatura dijudicat ac vicina testimonio luci-
darum

Stellæque filis infirmis, locisque in quibus existunt.

Quæcunque autem cum sole faciunt præsentem, ca-
nam

Omnes quidem gaudent circa orientem,

Uspore quæque solis sui regem

405 Sed etiam in oriente versantes ad juventutis flo-
rem

Mortalibus omnia efficiunt admodum tunc ro-
bustæ,

Vespertina autem tardiores procedunt tempori-
bus.

Timidae autem quum occurrunt splendoribus ardentibus

Infirmæque sunt, suum robur obtundentes.

410 Saturnus quidem primum cum sole per omnia
Signa existit communis bona & mala,
Melior quidem interdiu, nocens verò noctu:
Facit enim patres quidem celebres & felices;
Matrem vero subito raptam morte separavit ab genitore;

415 Ipsorumque bona minuit ac paternam domum,
Non tamen ut penitus pauperes ac sine opibus sint.
Et Jupiter cum sole paterna omnia
Perdit, omnigenisque damnis & noxis illigavit.
Sæpe etiam in peregrino solo clades addidit:

420 Alios quoque dulcis patriæ fecit extorres.
Minus autem vespertinus infirmiora facit,
Orientalis quidem melior, in occasu est gravis.
Mars cum sole congressus patribus quidem dolores,
Ipsis vero nascentibus vexationem & eladem præbet.

425 In diurna tamen nativitate teterrimus est omniū.
Venus conjuncta soli nascentibus
Inauspicatas nuptias præbet & malam famam circa lectos.

Nam vel ancillis vel pauperculis vel impuris
Vel etiam vetulis conjunxit admodum infcite,

430 Aut denique quæ in fordidis vivunt tectis.
Mercurius soli sociatam incedens per semitam
Spoliavit sapientia & doctrina admodum magna.
Sedentarias fecit viras admodum venerabiles
Viros locupletes; maxime autem ancillis imperans,
Actio-

APOTHESMATICORUM. Lib. II. 171

435 Actionem vero minorem dedit, & in actionibus
sub aliis.

Talia quidem soli singulari junctim sociata

Faciunt: similia his etiam è regione solis

Apparentes. Luna autem cum illis versans

Facit in duabus deflectionibus conjunctionibusque

440 Hominibus laboriosam vitam. Et nunc exse-
quar.

Stellæ quidem solis appropinquans contactibus

Splendore aucta melior. Circa matrem vero graves

Perfrictiones aut morbos præbet, & cladibus ad-
movet.

Ipsos autem sine progressu & timidos circa actio-
nem

445 Et innexos damnis ponit; sed defluens ab ea

Siquidem Jovi jungatur, aut lascivæ Veneri,

Bona, vitamque & facultatem multam donat;

Fertiliumque agrorum possessionem & validorum
fundamentorum

Dedit, auctoritatemque & famam bonam in gen-
tibus,

450 Amicitiamque virorum, qua indigent amici:

Quod si Mercurio, acutos & sapientes effecit.

Si vero Saturnum relinquens vanum cursum exe-
gerit,

Aut etiam Martem postea contigerit, omnino pes-
sima.

Squallidos enim facit necessarii victus,

455 Quique in operibus suis laboribusque se fatigan-
tes

Nunquam famelicam inopiam possunt suffugere.

Simul etiam vitæ portentum flebile exigentes,

Sæpe autem & brevis ævi & in iuventa morientes.

Alii etiam contortis collum arctant laqueis.

460 Si verò ab Venere aut etiam Jove fulgido

Aut etiam ab Mercurio defluat, rursus autem deinde

Vel Saturno vel Marti jungatur, tetrica est.

Domorum enim perdit possessionem vita progressis,

Et difficilem egestatem in senecta tristi affert.

465 Parva etiam cornuta juncta Marti luna.

Opes enim domorum paternas consumit.

Et simul maternas, sæpe etiam ipsas matres;

Nascentes autem ipsos virilibus factis letos,

Impetuosos, audacesque & feroces, præterea violentos,

470 Immobiles, crudeles, & immitia opera patrans,

Unde etiam lapsos in carceribus quodcumque comprehendunt,

Et ligationem mortalibus affert, cum illo versans:

Similia etiam conjuncta defluens ab Marte.

Si autem defluat quidem ab Marte, deinde congre-

475 Cum præstantissimo Jove, valde felices opibus
tunc facit.

Et beatissimos, & actiones bonas perficientes.

Eadem quoque Venus contactum adepta ab Marte

Facit: ad Mercurium vero, consiliis & sermonibus
optimos

Semper ultra mortales altis pectoribus cogitantes.

480 Talia etiam ex adverso semper quinque stellis
facit.

Soli autem singulari contactum adepta luna

Amissionem ponit vitæ, & funera affert.

Si

APOTELESMATICORUM. Lib. II. 473

Si autem abscedens à sole statim conjungatur
Bonorum datoribus, bona est & eminentia opera
afferens

485 Majora & conspicua bona hominibus exhibuit.
Semper autem in nativitatibus vacue currens luna
Errantes victu & frustra peregrina in terra
Facit, & tenues vita ac multa laborantès.
Oportet vero semper in nativitatibus primo nova
luce splendentem lunam

490 Ac præterea plenilunium in pectoribus spectare,
Quomodo has duas apparentias existens perficiat,
Sive concurrens, quoniam optima datoribus bonorum

Primum radios consocians aut plena:

Cum malis autem versans prorsus similem vim habet

495 Illis, & flebili vita implevit genituram.
Insignia igitur mala assidue in hominibus volutat
Per omnes apparentias, in quibus Martem contingit:

Etiā quum in colligatione fertur, furoribus addit
Aut nervorum distentiones, morbumve sacrum &
immedicabiles misérias.

500 Sed opposita soli gaudet currens luna
In pleno orbe, tunc exsultat splendens
Et gloriæ ac divitiarum causa adest hominibus.

MANETHONIS APOTELESMATICORUM
LIBER SECUNDUS.

In Libro III dicit,

1. *Quid efficiat quisque septem planetarum, horam observans in propria domo, & in alia aliquotium centrorum solus inventus in propria tamen domo.*
2. *Quid efficiat, quando uno horam servante alius ad occidentale centrum solus cernatur, & quum ea quæ pro apotelesmate erant, invenimus fere discessisse, sive in medio cælo sive contra id reperiantur, se ipsos metientes, alter quidem supra, alter vero infra existens.*
3. *Quid efficiant testantes sibi invicem, aut configurati, aut se ipsos mutue inspicientes.*
4. *Quid efficiatur Marte & Luna sibi configuratis, illa quidem in virilibus convenienter insitæ naturæ, ista autem in signis fæmineis inventa, aut vicissim, aut etiam ambobus in virilibus, aut etiam ambobus in fæmineis, & quid in viro, quid etiam in femina talia efficiant.*
5. *De temporibus vitæ, & quomodo eos circumire oporteat interdiu, quomodo autem noctu: & quando quidem ab his, quando ab aliis eos assumendum.*

uæ per domos alias faciunt hominibus
 Stellæ, ac soli igneo vicinæ,
 Et quæ conjunctionibus cornutæ lunæ
 peragant,

In

APOTELESMATICORUM. Lib. III. 175

In prioribus paginis valde manifeste percensui.

5 Nunc vero testationes earum & formas omnes

Et quæ faciant radiis aliæ aliarum contactæ

Et centris validis incedentes, canam.

Primum igitur Saturnus pro horonomo progrediens

Aut primogenitos aut primum educatos exhibet,

10 Aut etiam fratres priores deperdidit cunctos.

Liberorum porro perniciēs est vitamque difficilem reddit

Alienis in ædibus versans, usque dum in suis

Horam servet, signis propriis oblectatur semper

Capricorno, & aquario tetrico,

15 Et chelis, & ariete, quando viri nascuntur

Clarissimi, & ex nativitate fruētes amplis divitiis,

Honoribus & præmiis exultantes regum.

Frigidum vero ad notum proficiens, occidens circa centrum

Longævus senectute lauta vigentes fecit,

20 Opibus copiosos, laboribus oblectatos suis.

Quod si medium celum teneat, paterna omnia dissipavit,

Unde crebrò ne tantum quidem hæreditatis ab patre divisit.

Actiones autem sine fructu & segnes admodum facit.

Opera vero & artes manuum eximit viris

25 Et mentibus, quamcunque actionem in pectore proponant,

Sed & infantiam procreationem affert, fratribusque spoliavit.

Orbitatem denique subterraneus ab patre attulit,
Omni-

Omnia etiam infantibus hereditatem pendit
 frade;

Quam moriens liquit pater: ipsi autem ex matro
 30 Fatigantur & in frigore ac febre ardente laborant.
 In foro item dices ac controversias in ætatem at-
 tulit.

Jupiter vero horam curans eximios viros possit,
 In populis ab patria sua celebratos;

Quin etiam actiones gloriosas, & in vita
 35 Opulentos, regibus amicos, valde honoratos.

Talia quoque efficiet medium cælum circumiens.

Quat etiam miris & poplis purpureis

Voluptatis faciens populorum auctores viros;

Occidens vero divites, sed noxius est liberis.

40 Sepelit enim venerabiles conjuges & pueros mi-
 feros.

In tropicis autem solet facere etiam prorsus miseris
 carentes

Affines vitæ, & bona malis miscuit.

Possessionem namque dedit, sed ob funera libe-
 rum mæret.

Noxius autem è regione culminis cæli regnans est
 45 hominibus;

Omnibus enim homines propriis copiis privavit;

Bene ditatas autem paulo antea vacuas domos o-
 stendit.

Præcipue vero, si cum sole istud centrum ingre-
 diatur

Postremo in ortu vitam & dignitatem præbet.

Mars autem ex oriente adscendens strenue audaces

50 Et promptos facit, interdum etiam animis terri-
 biles;

Oc-

APOTELESMATICORUM. *Lib. III.* 177

Occidens vero ærumnis homines & damnis alligat.
Abstulitque divitias, victuque ostendit indigos.

Cæterum in subterraneo centro mentem quoque premit,

Semperque in turbis & calamitatibus ponit,
55 Vulnera etiam semper dedit, vel convulsionibus posternit

Ac pericula inducit crebra, & vita spoliat

Sordidos, liberorumque procreationem aut omnino abstulit

Aut unum ferotinum patri in ædibus dedit.

Horribilis circa nuptias; aut enim simul lectos dissociat

60 Aut noxam indecoram intulit cum dolore foeminis.

Sed alte incedens medio cælo, interdum quidem

Artes dedit hominibus sellularias opera vitæ;

Quando autem beneficorum testificationibus simul astrorum

Adspicitur, duces posuit custodesque principum,

65 Et acutum gerentes corpore suo ferrum,

In urbibus populisque excellentes rectores.

Ex continenti autem labefecit, ubi in cælum altum sustulerit,

Miseros homines ad tartarum obscurum:

Nam vel extorres ex jucunda expulit patria,

70 Vel vita exspoliavit vi diro ferro,

Aut potionem venenatam bibere monuit in ædibus.

Horam vero fervans Venus semper visu pulchros

Facit, ac venustos delectabilesque verbis,

Beatos vita ac celebratos, aut in patria

75 Amplificat matrem, & valde conspicuam posuit.

Z

Sed

Sed quomodo cæli domina id facit, insuper
 scribis

Tæ felices reddit, etiam uxoribus nuptias bonas
 Attulit, inque domibus earum vitam locupletat

Quin etiam mulieribus in operibus sæpe viros
 80 Locavit, quorum etiam pecunias paravit ad possessionem felicitatis.

Sed subterranea seditiones læstorum fecit,
 Et nuptiarum perturbationes, & viduitates inducendum

In peregrina virorum, modo etiam domum maritum

Quin etiam occidens prava circa lectos fornicari
 85 Etenim vel disjungit ab tori consortibus, aut communes

Dedit uxores, quarum sæpe indignantur cum domum

Etiam in his malis rumoribus in hore juvenum
 Circumdedit, libidinososque in indecoram potestatem

venerunt.

Domosque alienarum observant mulierum.
 90 Mercurius vero exiens in hora gloriosos viros

Er multæ sapientiæ peritos efficit.
 Sæpe etiam prædiscere in mente hominibus

Exitus futurorum donavit; etiam aliis
 95 Vaticinatur monitis ac visis, quæ sibi illi
 Tenebrosam per noctem altum stercentem videre videntur.

In mediis autem cæli centro mortalibus opera attulit.

Aut enim sapientiæ vitam & calamo scribendorum
 Actionem dedit, aut liberis ductores ostendit

Disci-

APOTELESMATICORUM. *Lib. III.* 179

Disciplinæ; alios etiam mensæ argentarios

100 Posuit, sed & multis superaptavit artes manus.

Quod si sit subterraneus, elegantem mentem efficit,

Posuit etiam sapientiæ gnaros, & in vita

Semper sub infinitis curis meditantes.

Occidens vero in sermonibus & in cogitationibus optimos,

105 Et divitiis gaudentes semper ac rumoribus bonis.

Donec autem oceano ablutus oriatur

Sol, in hora autem ista homo in lucem venerit,

Patris percelebris natus tunc nascetur vir,

Honoratusque admodum & eximius erit in patria

110 Opibus & possessionibus supremus in hominibus.

Sæpe etiam reges in illa hora contingunt.

Occidens vero sol splendorosus vita & prælauros

Facit, & cogitationum valde celebrium in patria.

Sol autem in nativitate medium cælum circumiens,

115 Siquidem sub radiis bonarum ac testimoniis,

Ornat magnosque & gloriosa opera perficientes:

Sed pravis luminibus noxiorum tactus astrorum

Inopes facit cum tristi egestate luctantes.

Quod si subterraneum teneat centrum, minuit patris divitias.

120 Sed & luna super horonorum incedens

Matrem amplificat: occidens vero procul à patria

In aliena terra erraticosque simul reddit.

In medio autem cælo noctu quidem optima est,

Diurna tamen minor. Quod si benefici aspiciantur,

Z 2

Bo-

125 Bonam famam actionesque faustas hominum effecit.

Verum in subterraneo centro bonas aspiciens
Stellas, bona existit & donatrix absconditarum
Divitiarum. at malos testes quamdiu viderit
Occultis calamitatibus & doloribus viros cruciat.

130 Saepe etiam ruinas tectorum per vim demissit
Singulares quidem centris ingredientibus illa acci-
runt,

Sed se invicem cernentes super centra exasperant
Saturnus quidem super horonomum, Jupiter
occidens,

Junioribus fratribus mortem inferunt.

135 Sed etiam nascentibus tempora juventutis ferat
Postremum vero tempus copiosum & senectutem
in divitiis.

Rursum autem in his e regione horonomum te-
nente

Jove, & cano Saturno occidente contra,
Majoribus quidem felicitas fratribus adest,

140 Beatus autem visus antea homo postea laborat
Ubi si oriatur Saturnus, sol autem occidat,
Ligubris suam conjugem sepulchris occultas
Viduum sane brevi deslebit in ædibus lectum.

Hanc quippe in tropicis signisque simul patietur
ærumnam.

145 Sin autem adscendente Marte Saturnus vicissim
occidat,

Infelicitatem graviter nascentibus præbent in domo.
Occidente Venere quum Saturnus horam seruet,
Non solum infausti in nuptiis & illaudati circa tori
focias,

Sed

APOTELESMATICORUM. *Lib. III.* 181

Sed etiam patres liberorum aut penitus sine liberis
150 Existunt ; steriles enim aut crude parientes uxores

In thalamos duxerunt , aut probra multa admit-
tentes.

Quod si etiam in tropicis in signis è regione,
Non modo sordidis uxoribus nuptias junxerunt,
Etiam ipsi actiones Veneris amoris illegitimas.

155 Similia his oriens iterum Venus

Versus occasum labente Saturno admodum pravo,
Libidinis vetulis aut etiam ancillis conjungit.

Si vero Mercurius occiderit Saturno incedente per
horam ,

Luctus nascentibus miseris liberis præbet.

160 Rursus si sol quidem adscendat, sed hic occidat,

Lites & judicia de scriptis aut vetustis

Operibus habent, noxamque in his pertulerunt.

Jove autem horam tenente ; quum Mars rursus
subjerit ,

Inæqualem vitam dederunt ; nam modo quidem
extulerunt.

165 Sublime , gloriososque & felices valde posuerunt,

Alias vero labefecerunt & opibus penitus spolia-
runt ,

Miseriasque vitæ causa & labores inducunt.

Hæc etiam si occidat ; vicissim Jupiter horam ser-
vante

Marte effecit amplius ; quare tunc

170 Lacrimas & gemitus pereuntes attulit propter
liberos ,

Et uxoribus junxit inæqualibus. Liberorum ab aliis

Jam nutrices non amant ipsi necessario.

Omnes porro fratres ex alma patria
 Aliam in aliam regionem procul dispersit.
 175 Laborum tamen priorum in senecta requiem dedit.

Ex termino autem adscendens Sol ē regione Veneris

Ad occasum euntis locupletes ac rer beatos
 Facit, & magnis conjugum immiscuit nuptiis,
 Sed pronis in venerem aut communibus amoribus,
 180 Possessionem tamen propriam parentum largissimam dedit.

Verum fulgens ab oriente amabilis Venus
 Et adspiciens occidentem igneum solem
 Copiam admirabilem & famam laudatam præbet.
 Et conjugii cupidos amoenitatibus delectat.

185 Tunc enim venerabiles uxores honorant simul maritos.

Ex hora autem inspicens Jupiter Mercurium in adverso

Ornat quidem divitiis & facundia & sapientia,
 Industriadque indulgit, & prudentiam circa opes regias,

Aut multorum hereditates ac possessiones curantes.

190 Similiter quoque Mercurius exsuperans tractum horæ

Facit, sole ad oceani occasum vergente,
 Bene lautos operibus & uberibus mensis,
 Etiam liberorum ductores vel ipsorum posuit regum.

Cæterum horæ insistens sol, occiduo vicina
 195 Venere centro, corruptores lectorum exhibuit
 Ali-

APOTELESMATICORUM. *Lib. III.* 183

Alienorum, & uxores speculati ducuntur

Ex lecto aliorum: sed & ipsos non honorant,

Verum satiata libidine & lasciva venere

Rursus ad alias domos & alios venerunt maritos.

200 Crebro etiam ipsa manu suorum maritorum coërcita sunt.

Signis vero in tropicis pejora his ferunt.

Eadem quoque Venus facit vicissim horam tenens,

Usque dum Mars occidat, & pluribus quoque angustis

Et carceribus illigavit propter foemineam noxam.

205 Quæcunque autem in juvena possederant, ea perdiderunt omnia

In senecta; sic egestate misera indefinenter vexantur.

Ubi verò Mercurius quidem urgeat in occasum venire,

In hora autem igne rutillet ex adverso,

Acutos animo & consilio posuit admirandos,

210 Bonosque sapientiæ, ac consummatos in operibus.

Mercurio autem oriente quum vicissim occidat Mars,

Horridum specimen exstat, quia in vita quidem ærumnas,

In foro lites, noxamque inter multas controversias

Habent propter scripturas. Lunam vero intuentes

215 Aut etiam solem, faciunt homicidas

Semper vero ruinam victus perficiunt in domibus.

Hæc ipsa etiam duobus aliis faciunt versantes

Stellæ in centris, quæ modo recensui.

Si ascendat ex termino sol, occidat autem luna,

Vel

220 Vel quidem altum in medio secet cælum, aut subterraneum

Centrum habeat, viros in primis celebres & præcipuos

Faciunt, etiam magnos interdum reges fecerunt,
Aut patriæ primarios, aut in populis optimos;
Ita autem quoque, vel si ea centra prætergressi fuerint.

225 Nunc quoque temperaturam cantabo & testimonia,

Aut qualia simul orientes aut se invicem videntes
Stellæ faciunt; hæc enim veritatem clare aperiunt.
Omnia quidem igitur nullus mente sua cogitaverit
Neque ediderit. Sunt enim immensæ & infinitæ
per æthram

230 Formæ mutantium astrorum erraticas semitas.

Quæcunque verò suggererint Dii, hæc ego manifeste tradam.

Jovi conjunctus Saturnus altus aut inspiciens quadratus

Aut si etiam adversus & ab latere trigono

Donat amicitiam regiam, aut magnum præventum

235 Similium virorum; ipsos utique famam optimam
Habentes facit, subornatque infinitis divitiis

Et thalamis, campis ac opulentiis arvis;

Prædis, & cujusvis generis gregibus, & servis innumeris.

Dedit etiam maritimarum copiam navium multa
alimenta advehentium,

240 Et actiones bonas, sed & magnum decus in operibus,

Et optimam senectam usque ad ultimam mortem.

Sed

APOTELESMATICORUM Lib. III. 18,

Sed Mars quadratus aut e regione cernens
245 Saturnum frigidissimum, pravus pravo adversus
flans,

Aut etiam simul incedens, graves noxas adfert,
Et egestatem infandam fert miseris mortalibus;
Præsertim vero si centris insistentes cernantur.

Tunc enim egenorum populi apparent,
250 Alienis foribus adstantes præ necessitate,
Aut etiam quotidiani cibi causa ærumnose ope-
rantes,

Indefinenter laboribus gravibus attriti,
Nisi si Venus has formas viderit.

Atque alibi morte terribili ad vitæ finem venerint:
255 Vel naufragio enim & in mari quassati
Fluctibus dejecti sunt, vel in tetrico bello

Aut fluvio ingrato vitæ causa miserabiliter labo-
rantes,

Aut ab latronibus aut in pugna vi capti
Venduntur coarctati foedis vinculis.

260 Crebrò etiam feris captura & præda veniunt.

Aut quandoq; in immensis subito abruptis pereunt,
Aut laqueum sublimem aptarunt, aut in ruina
thalami

Ut rursus contriti forde animum intereant.

Hæc vero etiam diurna talia fecit, si perniciosus
265 Lunam quoque suis radius pungat.

Quod si nativitatem juvent claræ aliæ

Stellæ; illæ autem ferantur non apparentes,

Contentiones ac judicia frequentia adducunt mor-
talibus.

Si vero bona potiatur centri, noxia autem ab eo
absit,

Aa

Lc.

270 Leniora quidem trigonæ semper efficiunt ætate
menta

Forma consimili, & ab tetræ laboribus liberarunt
Solem autem subspeculantes tantis in luminibus
Aut etiam noctis præsidem Saturnus deficientem
lunam,

Ex parentibus servis ipsos quoque facit famulos

275 Sæpe autem oculis damnum luce spolians fecit
Et parentes morbis, perfrictione & tussi cooperavit
Veneri autem vicinus Saturnus aut ex ulteriore
opposito

Vetulas & steriles uxores & indecoras miscuit

Dedit, & quadratus semper gravis Veneri

280 Tristes enim nuptias & sine voluptate facit
Sed minus acerba dedit trigonis luminibus spoli-
dens.

Verum his formis adspiciens Venerem, nunquam
Virginem concessit habere domi nuptam.

Crebrò etiam ipsos effortos & sine liberis fecit

285 Quod si solem quoque attestantem his inspicit
Aut ille etiam lunam, eunuchos omnino ponit.
Mercurio autem vicinus Saturnus linguæ laborem
facit,

Et loquelis devinxit, nisi si letifer Mars

Consentiens despiciendo solvat noxiam jaculanti

290 Etiam controversias quadratus & lites immittit,
Et sordidam hispidamque mortalibus intugit
lanuginem.

Sic certe etiam adversi nihilominus gaudent tri-
goni.

Et in istis formis semper vaticinos viros

Ac librorum reconditorum valde cupidos efficiunt.

Ju-

APOTELESMATICORUM. Lib. III. 187

295 Jupiter autem eandem Marti pergens viam, aut
trigonus

Duces facit militiae naviumque & equorum

Et peditum, interdum vero magnos reges fecit,

Aut patriae principes, vel in populis optimos.

Quod si non penitus bonum fatum nacti fuerint,

300 Sed stella alicunde obrectaverit maligna,

Aut etiam declinaverint sub lumina solis,

Cum talibus viris semper volvuntur sub illis

~~Dilecti amicitias eximiam speciem habentes:~~

Certe omnes bene locupletes & eximias opes ha-
bent.

305 Minora autem bona dant, quum sunt quadran-
gula.

Plane autem inaequalitatem vitae in adverso positi

Hominibus faciunt, nunc quidem inopiam, modo
divitias

Densas mutantes, semper tamen sufficientia dede-
runt.

Cum Jove autem Venus vitam laetos sine labore.

310 Ac bene agentes ponit, & voluptatibus con-
natibus

Delectatos. Illos enim dilectae tori consortes hono-
rant.

Nam ex vilioribus ditissimos illae fecerunt.

Sed & felix liberorum libertas eos in domibus se-
quitur.

Sed & aliis ad Jovem testificationibus haec facit.

315 Bona etiam Mercurio annexa magni Jovis stella.

Formis quoque in omnibus videns celerem Mer-
curium:

Ter felices facit enim semper regiam gazam

Aa 2

Ver-

Versantes, & aurum ab populis pro tributo colligentes,

Et ideo celebratos, & auditos à multis.

320 Alii vero percelebrium virorum divitias tractant,

Alii ab fausta mercatura victum collegerunt,

Lucra vero suorum laborum idonea nacti sunt.

Alii rursus ornamentorum periti aut per picturam

Peritiam valde laudati celebresque venerunt.

325 Hi quidem etiam puerorum ductores & in sapientia

Multum excellentes orationum pronuntiatores bonarum.

Quod si eos Saturnus fulgidis radiis cernat,

Tantis in actionibus subministros posuit.

Sin Mars cojerit cum pulchra Venere,

330 Contumeliae lectorum & alienarum nuptiarum

Eveniunt: palam valde audacter ista facientes:

Et uxores horum cum multis lectum sociant,

Facile amorem aliis Veneris præbentes.

Similia etiam aliis in testimoniis faciunt.

335 Quod si Mercurius quoque amabilis cum his apparuerit,

Per istos judicia & certamina in foro adfunt.

Alii vero etiam turpia sustinent in alienis ædibus

Capti, fama autem mala urbem pererrat noxia.

Sed si Mercurio quadratus, aut adversus, aut in loco,

340 Eundemque metetur Mars, tristis admodum erit;

Lites enim propter scripturas ac judicia immittit

Domumque repente vacuam, victu ostendit,

Cre-

APOTELESMATICORUM. *Lib. III.* 189

Crebrò etiam vincula inducunt pravis in operibus:

Verum trianguli producunt validos animi,

345 Et densis meditationibus decora concipientes.

Nitens autem Mercurius & conspicua Venus

Communem enitentes viam, bonitate excellunt.

Opes quidem primo dant, postea etiam orationum

Facundiam & bonam amicitiam honoremque in populis.

350 Insuperque cujuscunque Musæ peritos viros

Faciunt, hymnisque delectatos & cantibus.

Quod si videant lunam ac præstantissimum Jovem,

Etiam infulis decorarunt, & celebrati in populis

Eximiis præmiis propter certamina posuerunt.

355 Si vero etiam Mars. his adsit testis,

Existunt statariis luctis optimi,

Pugilatibus robusti & plagis manuum

Et frequentibus victoriis exultant in agonibus.

Pulchra etiam luna & spectans omnia Sol

360 Se invicem videntes adversi aut quadrati,

Præcipue autem trigoni, quoniam ea prorsus optima

Forma est pravis & bonis stellis omnibus:

Si vero vacue videatur in signis apparere,

Utraque lumina fausta: sed hoc est multo præstantius.

365 Omnium enim optimum in signis adesse

Virilibus quidem solem, in foemineis vero lunam.

Semper enim ad amicitiam proclives & lenes existunt,

Operaque facile & actiones perfecerunt.

Aa 3

Quod

- Quod si in virilibus ambo egregia lumina appareant,
- 370 Crudeles, immotos & rigidos inspicias
Natos, nec tantillum animo subsecundantes aliis.
Quotquot rursus lunam quidem in virili, foemineo autem
Habent solem; illis sane actiones operum
Aliter cedunt, quam quo animis suis ferebantur:
- 375 Ipsi autem sine processu, ac prorsus lævi homines.
Foemineis vero in signis utraque inclita lumina visa
Timidos, omnia horrentes, aliis obnoxios.
Mulierosiores pectoribus, & in vita prorsus sine actione,
Alienæ terræ & erroris cupidi.
- 380 Aliud autem hoc rursus bonum oritur probis uxoribus:
Faciles enim sunt mente, ac maritis suis
Veniunt valde morigeræ, execranturque contumaciam.
Si vero in foeminea genitura duo lumina appareant
Virilibus in signis, hæc vicissim perquam virili animo
- 385 Horrida & dura est ac pectore inflexibilis.
Quandoque igitur luminibus per talia signa meantibus
Et Mars ignitus & pulehra Venus
Virilibus signis incedentes cernantur,
Et super hæc signum virile sit horonomi,
- 390 Suae naturæ obliviscantur in lectis foeminarum
- Re-

APOTELSMATICORUM. Lib. III. 171

Reclines amore, quæ viri perficiunt.

Vicissim fœmineis quando viri in signis

Habent solem & noctilucam lunam,

Muliebri vero etiam signum obtineat Cyllenius
Mercurius,

395 Patiuntur probra multa, mulierum opera facientes,

Sæpe etiam sementivæ partis testes absciderunt.

Sic quidem virilia existunt naturæ humanæ contraria

Lumina in signis suum cursum peragentia.

Sed quoniam mihi animus in primis cantare

400 Adstrinxit necessarium fatum, clare nunc recensebo,

Unde in nativitatibus oporteat vitæ temporis principium

Hominibus cogitare, aut vicissim ubi desinat.

Non sane omnibus simul hominibus videtur

Qualicumque ex regione annorum apprehendere
numerum:

405 Alia enim alteri nativitati solutionem aptaverit.

Quibus quidem sol per auroram nascentibus

Centro incedens apparet, ex ejus utique

Parte inchoare vitæ tempus annumerantes:

Sed in nativitate nocturna, ab lunari parte,

410 Quando autem extra centra Sol declinaverit,

Quâ in partibus declivibus poli

Meabunt præcurrentia, tunc ab illa stella incipe,

Quæ dominatur nativitati, & magnum robur tenet.

Si tamen & illam videris deviantem ab centro,

Ex

415 Ex hora tunc deinde temporum solutionem tu cogita.

Vitæ vero principium donec quærens inveneris,
Signorum spectata tempora, cujus ex ulteriore
Oriatur, illius quoque vicissitudinibus dividere.
Ita enim plurium partium numerum quoque cogi-
tes,

420 Quotquot parca illigavit laboriosæ hominum vitæ.

In mediis autem regionibus, in quibus vita tribui-
tur hominum,

Diligenter spectata, ne radius sive quadratus
Sive ex opposito noxii Saturni aut Martis
Aut ipsi simul occurrentes vitam amputent.

425 Noctu autem nascentes etiam lucidus Sol
Crebrò radiis suis spiritu privavit.

Omnem nihilominus solutionem latere quadratus
definit:

Maximus enim ille hominum terminus placuit
fati.

MANETHONIS APOTELESMATICORUM LIBER TERTIUS.

MA.

MANETHONIS APOTELESMATICORUM

Liber quartus.

celestium stellarum vias lance necessita-
tis,

Quibus in diem viventium hominum ge-
nus mensuratum est,

Fatorumque semitas humanas & errabunde la-
centes,

Et non errantium lumina ignita persecutus

Signorumque poli circuitum, qui per terram

Et ætheream orbitam in incessabili defluxu

Erronee divisus administrat divinum mundum,

Ab aurora ad noctem & ab ortu ad occasus.

Hæc enim ex sanctis penetralibus natura in æthere
vagans

10 Rectas conjectantibus definivit viris stellas,

Quibus vagaretur mundi hominibus faticina chorea

Ex sacro instituto ad claram inquisitionem means,

Ex quo & in quale mutatur unaquæque species.

Primum quidem igitur Titan totius Saturnus æthe-
ris dominatur

15 Stella, quam Phanonra Dei hominesque appellant.

Hæc quando in peculiaribus suis apparet domi-
bus,

Nascentibus mortalibus ad inspectorem horæ vitæ,

Locupletes ostendit & opulentiâ plurima potiri

B b

Fe.

Felices, & in vita etiam ad finem usque semper
faciles.

20 Sunt vero hæc collocata in domesticis Saturni,
Signisque apparens facit prædivites homines
Aquarius, dispensator nebulosi Olympi,
Capricornus terræ & aquæ amphibium animal,
Et aries verticis ætherei terminus, veris initium,

25 Et libra splendida ad scorpionem gubernans æ-
thera,

Et quadrupes leo, stellata ignita domus.

Hi semper faciunt homines bene faustos operibus.

Si vero in non domesticis locis inclitæ per *limitem*
sum horæ

Nascentibus hominibus medium cælum lucidi æ-
theris

30 Aut illam horam omnium spectatricem circum-
meet,

Prorsus calamitosos facit, & cassos opibus & gloria

Indigos vitæ, & quotidiani victus;

Et omnes tristicæ experientes, lugentes in ædibus

Facit, & tristem errantemque vitam subeuntes.

35 Jupiter vero in nascentibus si gloriosam horam

Inspexerit solem ignis calidi fulgore,

Aut medium cælestis viæ cursum in aëre fecerit.

Aut in domesticarum promineat imperiis partium,

Auro coronatos viros aut sacerdotes clamat

40 Futuros, multorumque præsides agonum,

Aut megistanas & alienarum possessionum

Ministros dominicos, quibus liberi & lætissima
conjux

Virtuti dedita, laudataque, adferet domos.

Quum vero ignea Martis ubique fulgentis stella

In

45 In linea mundi mediam cælum circummeat,
Tunc qui nascitur erit inter duces optimus,
Satelles ferrum habens vigilasque principum
Fidemque robustam: quum vero ad exitum vitæ
Fatalis mortis venerit multis ærumnis collecto or-
natu,

50 Aut per juguli incisi guttur vitam sanguine linquet
Vertebrosam cervicem usque ad extremum ner-
vum præcisus,
Aut per venenariam fraudem morbide finem ha-
bebit.

Sed corusca stella quum occidens apparuerit
Signis, quam omnes cognominarunt Veneris

55 Luciferum, in ea autem hominum aliquis ortum
habuerit,

Erit alienorum lectorum sceleratissimus vir,
Tenebrosus, fraudulentus, domo carens, sermone
impudens,

Omnium vituperans, indoctus, semper innutritus
turpibus.

Quod si Venus servantia horam lumina hominum
viderit,

60 Argutos facit & circa operas bene musicas,

Et ex muliebri lascivia splendentes divitiis.

Illis foeminarum committuntur pacta arcana.

Illi præstites erunt in sacrosanctis festis,

Ubi virifugii mysteria peraguntur indicenda.

65 Siquidem enim medio in cælo hominibus appa-
ruerit,

Significat victum opulentissimum, & millenaria

Imperia, & gloriæ immensæ ornatores fastum.

Ex hoc honore mysteria celebrantur incredibilia.

Fulgida autem Mercurii stella apparens ad occasum
70 Nascitur infantibus horoscopus aut circa me-
dium

Cælum, etiam ex orationibus facit commodum ali-
quod hominibus.

Ex calamorum scriptura & quæ ad Musam elabo-
rantur.

Huic quando Martis erat simili regione semita,
Aut mensurabit luminibus lumen adversa in via,

75 Falsarios manuum imitatores aliis characteribus
Pernoxios facit & incommodos visu.

Utrunque cornuta luna quando vitam deficientis
hæret

Lumine lunari in terra curvum iter metatur,

Huic autem Mars simili regione per æthera subli-
mis meat,

80 Tunc sane numine obsessus nascens in tali forma
Existit, attonitusque, & lunatus morbis.

Et infantiæ plenus, etiam claudibus stipatus,

Et infelicitati incurrens, quum in terra foratur:

Si vero versus ortum circumcurrat medium cælum,

85 Prædivites ponit ac luxuriantes & sic beatos,

Sed subolem foemineam procreantes & bonos pa-
tres & immobiles.

Sed astro lunæ occidente genitus.

Erit mercaturæ peritus, operaque multa

Naucleri vitamque eliget, & in peregrinitate

90 Maximam ætatis partem administrans doget.

Quippe erratica gyratio lunæ cornutæ semper

Oblitum suspendens, manet tamen superfluis di-
vitiis.

Solis vero indefatigata quando ignita stella

In

APOTELESMATICORUM *Lib. IV. 207*

In medium caelestis procedat splendida aethra,
95 Aut genitivam horum lustrantia universum lumina
jecerit

Circa sagittarii locum, vel pectorosi leonis,
Et cornuti arietis: quin & in geminis conspectus
Propriis signis induxit solitaria imperia

Collocari, & sceptris hominibus regna meditatur;
100 Divitiaeque felices ac domos beatas reddit.

Sed extra domesticas regiones nativitati adstant
Multorum liberorum parentes, opes tamen etiam
copiosissimas, facit,

Et victum abundantem, vitamque sine doloribus.

Ceterum non habebit regias dominationes neque
thronorum sedes:

105 Sed tranquillitatis inglorios sine sceptris hos cu-
stodit

Et innoxios domorum gubernatores in opulentia.

Sic quidem fixarum & planetarum itinera

Per gyros circa mundum cum cursu feruntur.

Alia autem tibi dicam denuo signa divina geniturae.

110 Si quando horas spectantia lumina luce

Nascentibus hominibus per caelum fulgeant;

Stella autem Martis fulgore circumfluentis ad occa-
sum venerit,

Calamitosos ponit mortales, & non vitales, & ex-
torres,

Et macrae egestatis administratos inopesque;

115 Frequenter etiam ad malas artes versus misera
morte perit.

Si vero locis extraneis horam servans Mars

Lumen promiserit in gentilem uerum hominum,

Claudos pede fecit ac debiles & immaturos,

- Ac dorsa incurvatos, aut mendaces nefarios:
 120 Et sceleratos, opumque cupidos alienarum.
 Quod si ad testimonium Martis veniens Venus
 Oculum jecerit præfulgidum, in diurnis puerperiis
 Ex igne jactitabunt artes, nigrique ferri
 Incudibus malleo tundendis operati aut caminis.
 125 Quum vero spectationem horæ indicem puerpe-
 riis
 Mercurius deduxerit; huic autem Venus erit co-
 mes:
 Sane tunc rhetoras viros & in sapientia optimos
 Futuros monstrat, & astrologos divinos
 Et in geometria inque festorum solennitatibus o-
 ptimos,
 130 Inque cælatis Deorum templorumque fundamen-
 tis.
 Jupiter autem superjaciens acriter stellam patris
 Quum in perpendiculo mundum medium circuit
 Signo, tunc vero ortum si quis hominum tulerit,
 Erit onerariæ navis ad vehendas merces gnarus,
 135 Naucleri artes venabitur, & in debitis
 Cupide negotialibus vivet, & quæstum
 Communem omnibus constituet, sed instabilia illi
 Ex thalamis connubia erunt etiam in uxoribus.
 Sed Mercurius quum domestice in circulis appa-
 ruerit
 140 Et testificatio Saturni in æthere illi propinquet,
 Rhetoras exhibent homines ac sapientia optimos,
 Ponuntque interpretes & astrologos tunc homi-
 nes,
 Pecunias vero in manibus & divitiarum actiones
 feret

Non

APOTELESMATICORUM. Lib. IV. 139

Non modo alienarum opum, sed propriarum maxime

145 Ut conspiciantur, & terræ secare fructum in tergis.

Quod si lunæ circulatorix instabilis stella

Mercurium consentientem habeat in mundi via,

Et sola Venus adsit pulchro soli,

Factores auri, & Indici eboris

150 Operarios exhibet, inque cogitationibus optimos

Fore, & cancellorum ac bene libratarum normarum

Ornatores, admodum elaborata polientes.

Mars vero splendens quum radiis Solis

Inferior apparuerit, ac luna puerperio hominum adjuncta

155 Mutilationem desendam in oculis ponit

Fore illis & obscurantem caliginem.

Mercurius vero per familiaria versans in domibus suis

Sospitatorem ponit hominum medicamentarium virum,

Fore etiam illa ad panaceam parati,

160 Et in rationariis operibus semper curiosos.

Jupiter autem quoties Mercurio attestatura lumina sparserit,

Vagabundas peregrinitatis aperit hominibus vias

Ituros, & lectos foeminarum multo humiliores

Venari præter decus indigne furentes in foeminis:

165 Hæc quidem horarum spectacula. Nunc autem me oportet

Radiatorum jactus & terminorum ardentia itinera

Et duodecim partibus divisam astris involutam narrare

To

Zodiacam, unde natiuitates artesque hominibus
Fatalem explent vitæ mortalibus incessum.

170 Primum quidem igitur Mercurius, manifestus
Deus, quando etiam Jupiter

In lumen Martis fuerit jaclatus splendenti lumine,
Aut in domesticis terminis igniti apparuerit

Ætheris, athletas, variosque luctu editores præsifi-
gnificat.

Robustissimos futuros, siue in victoriis sacris

175 Coronas laudatissimas, & bene audientes in lu-
cis.

Si vero istis ambobus Saturni attestans stella

In propriis terminis exferentem ora seriem teneat,
Facit quidem carituros coronis, & unctores opti-
mos

Puerorum exerceitatores monstrat, & gymnasiu ad-
ducit scissores.

180 Quod si etiam spuma genitæ Veneris celerem
stellam jaciat

Radius Mercurii, & vicissim veniant

In priorum terminorum, ambo viam cæli erra-
ticam,

185 Commodos & verbosum cantionum modulatores
viros

Ostendit, & laeivorum sermonum procaces can-
tores,

190 Ac nobiles pulsatōres choris, item citharæ modu-
latōres,

Saltationumque gnaros, & excellentes in thymelis.

Quando autem Saturni lunæ stella nitorem æ-
theris

Igniferis radius exadversum tetigerit fulgide,

Ac

APOTELESMATICORUM. *Lib. IV.* 201

Ac duplicia in alternationibus appareant fulgetra
horum

190 Suorum terminorum ; facit præcentores threnorum,
indecoros,

Cedro gaudentes , pyra artificio novo exstruenda
callentes,

Vespillones, comploratores obeuntium, cadaverum
ministros.

Si Mars occidat quum Saturno adest in centro,
Mercurius vero æqua regione in ambobus appareat,

195 In terminis & centro sustineant lunam,
Homicidas faciunt, latrones, perpetuas noxas,

Lucri dirissimi venatores, qui in tormentis

Curvè puniti cruciarium fatum vident

Amarissimis mucronibus adfixi in clavis,

200 Volucrium prandia, & canum laniamenta foeda.

Jovem vero quum splendidum jecerit candidi fulgoris
radius

Mercurii, & mixtim alternaverint terminationes,

Rhetoricæ exhibent artis ac sapientiæ optimos

Æmulatores & callidorum sermonum, juventutem-
que egregiam

205 Grammaticamque exercitationem in pectoribus
habentes.

Sed quum micans Mercurii Cyllenia stella

Luciferum radius tangat Venerei candoris,

Ac lumina obtinentes in cælo stelligero

Duodecim partium habeant gradum, quando ho-
mines

210 Geometras monstrat & mathematicos orituros

Astrologos, & magicos sacrificulos, vel vatem posuit,

Cc

Et

Et auspices, & claros aquæ interpretes fecit,
Quibus pelvium inspectio committitur aut umbra-
rumeductio.

Venus autem radios in aërem instar faculæ emit-
tens

215 Simul cum lumine Saturni statuit mortalia opera
Ministra Deorum sacrorumque æditua attonitorum,
Mentemque lunaticam propheticamque homini-
bus.

Solem vero radiis Mars flammantibus jaciens
Luna festinante graviter eadem Veneri via cum illis;

220 Effœminatiores fœcundorum puerorum matribus
similes viros

Et in castratorum sacris futuros ac præstigiatores
præsignificat,

Ac magnæ errationis ambulatores, miserè viantes,
Infortunatos, laborisque mali successores semper.

Si vero lunam obliquantem candide jecerit

225 Radiis aureis jucunda Venus,
Aut communiter in eodem polo per circulos trans-
eant

Duodecim partibus, prædictores sacris infessos
Viros indicant, & in sacrificiis optimos,

Mystica curantes factores vel orgiis deditos fore.

230 Mars vero Mercurium persplendidum radio ja-
culans

Aut cursum aut æquam partem incedens cum hoc
lumine,

Corporis custodes aut vicissim corporis altiores

Falsariosque facit & in mendacibus præstantes,

Et in numina contumeliosos, maleficos, æternum
invisos,

Et

APOTELESMATICORUM. Lib. IV. 203

235 Et inverecundos in alienis damnis,
Vituperatores hominum calumniosos, quibus excogitatum

Ad fraudem dolosam veritatis prope veniet.

Quando autem cum his quoque Cæli filius Saturnus videbitur

Signo, & apparens in æthere clara rotatione

240 Aut versus sagittarium jecerit fulgoribus domus,
Aut ad piscosâ ac maxime borealem choream,
Ubi virgo est circa lancem leonis,
Et piscatores & viscarios fraudulentos
Sagittariosque ponit & avium nutritores,

245 Ferarum institutionis peritos amabilis,
Quibus ferina generatio mollitur mansuetâ disciplinâ,

Et animalium agrestium magistros cubilia lustrantes.
Horum non infelix quidem est vita, sed laboriosa.
In summo autem errans Saturnus lunæ radiis propinquans

250 Duodecim partibus in alienis suarum,
Bajulos onerum, & aqualices, & purgatores viarum
Circa bivia, & miseros fulcorum fossiores fore
Nuntiat, & lavationum purgatores balneariarum
Et in pravis libationibus membra vi soluta coquet,

255 Nec volucris edenda nec agnivoris lupis.

Præter eos nascentur fructuum satores viri,

Prælorum antliatores, in aqua senescentes,

Rigatores cibi, oleratores, aut laboriosi

Florilegi, & terræ scrutatores, & subministri

260 Operæ difficilis, quibus saxa ab monte cæduntur

Aut æs aut stannum & nigrum ferrum.

Sic omnia in terrâ hominum solertia inquiri.

Quod si lumen Saturnium ad verticem Martium
venerit,

Illuminans spectatorem malus malum candefacti

265 Tum in terminis propriis, tum in duodecim par-
tibus

Mixtim incedentes trigonum exhibente fulgore,

Ventrifecas, & cadaverum conditores immanes

Fore significant, & mercaturæ vestigatores,

Et odiosos putridosque artificii putentes,

270 Ubi malus odor & teterrima opera patrantur.

Sol autem invictus quum viderit igneam

Stellam Martis celeribus radiis splendorum

Signorum quadrangulam cælestem viam

Cornuti tauri & anhelantis leonis

275 Et arietis animadvertentis in puerperiis humanis,

Fortium operum facit laborem ludentes homines,

Turbæ captatores, industrie & grate insanos in
theatris, vestigia

Aëre figentes, in pegmatum operibus petauristarios,

Æthere & terrâ dimensa opera facientes,

280 Mimos vitæ, fannæque artifices, contumeliosos
in risu,

In solo peregrino senectam agentes, in extraneo se-
pultos,

Volucres terræ, urbis omnis sine urbe germina,

Stulte sapientes, viles, indecoros, turpiter ridiculos,

Caput compactos, sine tunicis, semper verticibus
nudos,

285 Quorum vita ludificationis artem expressit similem.

Si vero cum sole & Marte etiam Venus conspi-
ciatur,

Fu-

APOTELESMATICORUM. *Lib. IV.* 205

Funambulos facit, grallatores, superne in terram
Vicinia mortis dejicientes sese,
Quorum gressus mors est, siquidem in errores venerit.

290 His autem mixtim omnibus Saturni simul vagans
stella

Fabros murorum ponit, & audaces tegularum
figulos

Operis ex luto & lateris & bene formatarum normarum

Cancellorumque directores, semper laboribus adfuetos.

Sin autem parium partium vias Venus Marti illustraverit,

295 Sive trigona in incessu, seu quadrangula,
Aut perimetetur lumen inaccessum illi stellæ,
Sed bini rursus eundem simul exsultent potitri
Duodecim partibus æqualem cursum in splendore
agitatum;

Tunc genitos denuntiant futuros

300 Meribibulos vini, temeto lætos, repotiorum auctores,

Epulones, thiasis semper comessantes, intemperantes,

Die pro nocte utentes, somno tandem repositos.

Præterea adhuc multo pejora efflorescent

Fictis comis ludentes, legitimorum lectorum fures iniqui,

305 Adulteri, sanguine fluentes semper, nova forma se ostentantes,

Lenonia opera patrantes, semper pravitati mulierum

Consiliarii , fraudulentī , male-confulti , turpium
magistri,

Scientes , quorum uxores vendant thalamos con-
jugum.

Quando autem illos Saturni in damnum splenden-
tis stella

310 Comitetur versus locum per non domesticas vias,
Omnia patientes, fellatores - - - - -

- - - - - converso more libidinosos,
Demonstrat orituros , ac scorta alentes præstigia-
tores ,

Scortationis incontinentis doctores , turpi quæstu
lætos,

315 Hostile abominandum libidinosum cor habentes,
Omnium vituperatores , vanos vitæ execrabiles
proventus.

Quum vero fulgidis radiis Saturnus in Venerem
Canduerit luminibus flammæ graviter meantis tra-
ctu,

Ac Mars igneus adsit cum istis vexationibus ,

320 Pelliones facit, corii operarios, & in fellis
Sutoriâ arte variegantes exquisita;
Muliebriter loquentes , & vilitatis mulierum gna-
ros semper,

Structuræ principes, vel in navis texendæ artibus,
Aridæ materiæ succifores , è ligno polientes egre-
ga,

325 Et ex cæso saxo asperiore domum excitantes,
Aut lapides levigante labore vitam regentes.
Illis verò Mercurius ad terminos si venerit -
Domestice speciosum habens lumen Martis astro,
Exactores facit, ac publicanos violentos

Ori-

APOTELESMATICORUM. *Lib. IV.* 207

330 Orituros, gravesque pecuniæ raptores, ac susceptores operum,

Unde jacturæ & bonorum nudationes existunt,

Et calumniæ accusationumque artificia.

Quum vero coruscatio radii splendidus Mercurius

Circa lunam obliquum labyrinthum concitaverit,

335 Aut ceciderit eodem tempore ad ipsas flammæ
lunæ

Duodecim partium adversa lumina mundi,

Pernoctantes in agris monstrat venatores fore,

Retibus & paxillis bene firmis attendentes,

Inque æthere procreantis generis insultatores aucupes,

340 Et indigos facit cibi fatigatos in operibus.

Si autem domesticos quoque terminos simul ambo tetigerint,

Ligni pictores homines, picatores doliorum, navium unctores,

Genuinæ formæ decorum effictores, vultus simulatores

Ponent, aut ad lineas vestes artificiiis eximios,

345 Pineumque velamen componentes cum oleo

Laborem piccum laborabunt manibus.

Radius autem micans lunæ Venerem

Luce nova tangens & Marti testimonium dâns.

Alienorum thalamorum monstrat corruptores viros

350 Fore, adulteros lectos domibus habentes.

Quod si foemina genita in die hujus splendoris,

Prorsus communem quæstum venatur viris mixta,

Et ex prostitutione habebit victum facilem semper.

Mercurii vero lumina si Saturnum in summo tetigerint;

Et

355 Et Martem bellico strepitu lætum si inspexerint,
 Vel Dionæ Veneris celerem stellam jecerit,
 Tunc libidinofas facitque lepide natas
 Meretrices & frictrices virilia opera patrantes.

Quod si æquali parte Venus appareat Mercurio,
 360 Viris peregrinis & alienis mixtæ
 Dominæ magnarum rerum ac domorum produn-
 tur.

Hunc sapientem adspiciens per quaternionem ro-
 bustus Mars

Non bonum faciet, sed noxium super omnia de-
 finit

Offensas somno visas, & imaginationes ac indu-
 ctiones,

365 Et expergiscuntur mortuorum horriditatem ha-
 bentes.

Candens autem stella Martis radiis lunam
 Lucide tangens æquali parte per Olympi vias
 In summis centris ad expositionem aut immitem
 Infantium seu foemellarum seu masculorum vitam
 trahit,

370 Non tamen ad mortem procedet expositio ista.
 Negantibus autem foeminis nutricibus supponitur
 extraneis,

Et siquidem inspexerit nativitatem Saturnus, ad ju-
 gum venient

Servitii laborantes: Jove autem inspectante
 Diem liberum habebit factus filius extraneorum,

375 Surreptus parentibus, non naturalis in ædibus;
 Et cum duplici nomine inque duarum urbium
 fama

Vivet alienorum parentum, non unde effloruit,
 Id.

APOTELESMATICORUM. *Lib. IV.* 209

Idque ex amore per pecunias orto ac adoptionibus
extraneorum.

Verum si Saturnus lunæ æqualis exstiterit,

380 Aut exadversum apparuerit vagantis mundi itineri,

Omnino ad expositionem infantium istorum genus
erit,

Quorum procreatio ab matre arguitur viris serva,
Et patris autem est libera dominiis.

Quod si Venus his attestans venerit,

385 Minora quam patrum matris efficiunt puerperia.

Si autem Mercurius lumen Jovis aut æquale

Procefferit, tum quidem genitus tunc mortalium

Præstantissimorum parentum cernetur, cui patri
mater

Virgo in thalamos addetur mariti inexperta;

390 Erit autem in nativitatibus lumen fratres raros
pollicitum inspicens.

Quod si ad hæc formam Mars, igne coruscans
stella,

Veneri conduxerit adhuc Saturno etiam inspiciente,
Aut post viduitatem mater cum patre hujus con-
veniet,

Aut ob adulterii libidinem astutam ducta.

395 Sol vero Saturni & Martis stellas videns

Radiatorum missionibus candentis Olympi,

Navigandos producit & in aquis euntes viros

Fore, navium gubernatores infomes,

Primosque earum principes, qui sæpe naufragiis

400 Procellæ impetuosæ vitam linquent in salo,

Natantes fati breve tempus in aquis.

Præsplendida autem stella quum cani Saturni

Dd

Solis

Solis hominibus per cælum sit æqualis,
 Tunc nascentium infantium patrem prius
 405 Mare in tartarum mittit mortiferum fatum,
 Et bona paterna corrumpet ac magnas opes,
 Sed & fratrum mortes vident priorum;
 Divitias autem ex multis mortibus magnas jacta
 verint.

Sed si lunæ lumen æqua parte accedat
 410 Ad lumen Saturni, testis vero in signo tali fiat
 Etiam Mars, mater prior patre ibit ad inferos,
 Seu difficili partu rupta, vel per morbum,
 Abortientibus autem foeminis hæc arcana mala d-
 dit Venus.

Jupiter vero quum & Mercurium & suavem V-
 nerem

415 Radiis fulgidis jecerit candefacientibus mundum,
 Veras sorores facit illis hominibus
 Uxores cognatasque, & pariuntur ab illis
 Viri doctrinæ præstitites, & in cathedris
 Grammaticis populi vitam pascentes.

420 Sol autem indefatigatus quando Venerem Mar-
 te simul

Radiatorum jactibus igneis despexerit,
 Politores insignium peplorum, & fabricatores ta-
 lium

Telæ operarios fore, vel ductores optimos,
 Factoresque gregatim errantes in universo.

425 Mercurius vero quum Jovi & Saturno versato
 Radiis nitentibus flammæ facibus propinquet,
 Templorum curatores sacerdotes, vel ædituos ve-
 nerabiles,

Scribas, & sanorum antistites viros clamat,

My

APOTELESMATICORUM. Lib. IV. 211

Myſteriorum miniſtros, ſacriſque præpoſitos in
corona.

430 Quando autem Venerem in radiis jaſtu lucis
tangat

Martemque rurfus ignitum tardus Saturnus, tunc
naſcentes

Terræ laboratores vivent plantarum ſationem a-
mantes

In aliena terra ac domeſtica aſſidue.

Accipient autem lectos ſine pactis non per leges,

435 Ex conniventia autem occurrentes uxoribus.

Venerem vero ſpumæ prolem & tortuoſe meantem
lunam

Flammiferis radiis jaciens armiger Mars

Mechanicos facit & tormentorum compaſtores vi-
ros,

Fabrilisque artis principes, vel primum excogitata
artibus

440 Miracula expolientes in valido animo

Futuros, aut delubrorum tutelis præfectos,

Operarios manibus & maxime viriles & optimos,

Onerum gerulos & laborum moleſtias in volupta-
tem vertentes.

His vero Mercurius noxiis in formis apparens

445 Loquutuleios facit, & turpium dicaces viros,

Stultigarrulos ſannæque auctores, contumelioſe ri-
dentes,

Et in ſermonibus de virtute fabulas varias habea-
tes,

Calculis ludentes & quæſtibus ex vulgo,

In ſuſurro viventes, erroneſ ſuæ terræ ſemper.

450 Sin autem Venus & luna cum ſole & Mercurio

Dd 2

Te-

Testes mutui medium cælum circumeant;
 Siquidem in signis biformibus existant
 Piscibus aut geminis, simul servantibus in æthra
 Sagittarii prope circulum, aut versus spicigeram ca-
 stam

455 Virginem, tunc duplicis partus nascuntur viro-
 rum

Corpora, & triplicium foetuum mirabiles ortus.
 Et si quidem Jovi Venus in pari luce occurrat,
 Erunt masculi duplices origine, mixtim vero illis
 Puella ex puerperio nascetur postrema.

460 Cælesti autem Saturno inspectionem obtinente
 Foemineus geminarum erit partus sine masculo.
 In malitia autem Martis exadversum lunæ
 Splendores mittentis, qui nascitur tunc hominum,
 Corpus membris supervacuum nascetur, modum
 egressa membra

465 Præter naturam humanam monstrans hominibus
 videnda.

Quum vero in bonis locis ambulent per æthram
 Mars in puerperio fulgens & vorticosa luna,
 Faciunt feroces, multa scientes viros super terram,
 Principum amicitias fruentes, sed in mundo

470 Multum vagantes, peregrinitatibus Martia com-
 moda habentes,

Et omni militia imbutos in quæstibus.

Si vero Saturni damnosum lumen inspexerit in
 æthere,

Duo autem astra è regione appareant horum lu-
 mina,

Tunc quibus nativitas humana incipit viris,

475 In infelicitate laboriosa omnis vivet,

Mor-

APOTELESMATIGORUM. *Lib. IV.* 213

Morbidos in membris faciens homines, maroribus familiares,

Et dolorum noxiorum ac non evitabilium adfessores.

Luna vero utrinque cornuta curvo cursu quando cernetur

Martis in quadrangulas poli obliquitates gradiens,

480 Quando item subeunti terram ab termino æthræ Mercurius circa illos & adversus conspiciatur

Signo, mundi pravos spoliatores viros

Efferet, januarum effractores alienarum,

Fures tetros, & nocterrones secretos.

485 Illi deprehenfi in alienis ædibus

Carceres habitabunt custoditi catenatim,

Et in violentissima morte vitam relinquent,

Aut horrendis gladiis dissecti, aut securibus,

Aut laqueum infelicem in cervice alligantes

490 Spiritum amarum linquent amari fati ex necessitate.

Venus autem spumæ suboles mortalium horoscopa lumina

Videns, ponet quidem in repotiis elegantes,

Dulce bibentes, thiasorum comessatores, & ex mulieribus

Alienis ad amores efficacia philtrea gerentes,

495 Et adulterando studiosos, in quo libido, non Venus caput est.

Jupiter autem splens quum horoscopum visum intenderit,

Et formosos facit, & fortunatos, & locupletes,

Et in dignitatibus plurimis patriæ firma sentientes.

Huic autem dum Mars mixtim similibus gressibus

500 Figuraverit per mundum, vestigio debiles, mem-
bro tabidos,

Nervis infirmos, podagrosos, incommodos viro
clamat

Fore, ferme emortuos digitos habentes.

Nactæ autem foemineam sortem mulieres, si Satur-
nus horæ adfuerit,

Nascentur splendidae, opulentæ, felices in ædibus

505 Fidei dignitatem colentes, sed erga viros

Communiter vivent criminose noctes transigentes

Alienos thalamos lucro vitæ componentes.

Sol vero indefatigabilis, ignitum lumen, quando
venerit

Virilibus signis in æthere sacrae ambagis

510 Viam luciferam, foeminea vero habeat recens lu-
centia luna,

Tunc quotquot nascentur in hominibus, optimi

Viri, optimi operarii, liberis animis instructi,

Insignes quoque nobilitate, laudabili indole, visu
digni,

Gloria pleni, patriæ curatores, aut etiam violenti.

515 Si vero alternent, luna quidem ad virile,

Sol autem ad foemineum in variegatis per anima-
lia astris,

Segnes existunt, & inertes, & timidi,

Imminutione animi nubilosa cogitantes.

Sed quum ad foemineum occurrent cuntes

520 Ambo, luna ad finem currente post perfecta
omnia,

Vagabundos, peregrinitatis amatores viros fore

Clamant, semper lætos mutationibus loci,

Et urbis serias ad extraneos portantes

Con.

APOTELESMATICORUM. Lib. IV. 215

Confuerudines & decus, mensurata negotia habentes,

25 In propriam verò patriam vitam instituentes vituperabilem,

Domesticorum operum obliuiscētes, non exter-
norum.

Quum vero virilibus uterque magnum lumen jaciant
Signis circa locum stellis defectum, tunc nascentes
erunt

Audaces, ferocibus animis furentes, inimici so-
ciorum,

530 Fidissimæ amicitix vexatores, inconsiderati,
Non ad unam vitæ semitam porrigentes mentem,
Sed alias aliam vitam facileque mutabilem habentes,
Actiones variantes semper rationesque quæstum,
Et ex aquaticis laboribus & ex maritima vita

35 Familias pascunt & ex portubus peragunt,
Vulgariumque sermonum peritum cor habentes.
Qui autem lunæ cum sole congressum in mundo
habent

Signo occidente, hominum genus erit hebes,
Vel furibunda infania domitum semper,

40 Correptum, animo morbido, semper morti vi-
cinum.

Omnis enim hominum mens, siquidem communia
illa vitæ

Non intelligat animo, & cum adimente sensum lu-
cretur

Intemperantia, mortua est etiam priusquam lu-
cem oculis viderit.

Mens enim hominum stupida mortuis similis.

15 Si vero luna obtineat universi mensis semitas

Vin-

Vincula tractus sui, lunatica apparuerint
 Genera mortalium illa omnino & umbris similia,
 Et corde infatuata, & instabili ratione
 Intus sapientia, multaque inconfulta, & hominibus
 prædicentia

550 Inspiratis sermonibus revelationes arcanas
 Futurorum operum in vita & vivendi vias.

Quod si etiam ignea stella cum his apparuerit
 Martis in circulis volutione celeris mundi,
 Visibus divinis occurrent illi,

555 Mente cernentes umbris videndas inferorum for-
 mas,

Et in annuntiationibus Deorum ac offensis semper
 Irati, tristem vitæ finem videbunt

Umbrarum gementem speciem ubique cernentes,
 Quarum effectrix dea amari terroris dat initium.

560 Marti occidenti si medium cælum Saturnus vi-
 deat,

Erit Græcorum osor ex ortu, laudemque deis
 Nequaquam præbens, & iniquus cogitationibus
 abundante ratione

Diversa sentiens, non facile miscendus, procax &
 fraudulentus

Exlex, malignus, vetita edens, expers convivii,

565 Alienorum bonorum cupidus, qui propter ani-
 mum

Populis odio erit præ stupida stoliditate.

Mercurius occidens & Saturnus horæ virorum præ-
 fidens

Luna peragente medium cælum in nativitatibus,
 Aptos simulacris faciendis, manibus statuas for-
 mantès, Deorum fectores,

Æris

APOTHESMATICORUM. Lib.v. 117

570 Aristotendi solertia colossorum fabros præstantissimos.

Jupiter autem in alto vagans novam stellam lumine incendens

Horam vitæ inspectricem sole illustrante,

Ostendit nativitatis regiae viros fore

Consortes ac participes, & ex sapientia famam habituros,

575 Ac rhetoricis orationibus cum felicitate calentes.

Opes ac victum fortunatum lucrari.

Mercurius vero ad horam, hominis transiit, quando venerit

Occidente luna sub infimos terræ fines,

Viri erunt densissimis divitiis, & in mensis

580 Fideles urbis dispensatores, inque usuris

Et commodis degent vitam multam feliciter regentes.

Sin autem Venus sub terra trahat cursum stellatum,

Et Saturnus caelestem viam medio spectabilem monstraverit,

Infecundas tunc exeret ac steriles viris nuptas,

585 Seminis inopia liberis lectos infantibus defectos ferentes.

Jovis autem lucide vagans ad hæc testis stella

Exhibita, alienorum liberorum supposita germina,

Viris ac mulieribus præ amore exterritos.

At si æquali sede Mars circa signa ista fulgebit,

590 Nascuntur libidinosi, geminorum genitores, cum viris nascuntis,

E c

Cri-

Criminantes naturæ rectam viam, inque urbibus
Alienis vivent errantes in turpi fama.

Quando autem ortum dirigit Saturnus horam te-
nens,

In pravitare vero lunæ adspicitur lux,
595 Solis item radii declinant ab Olympo,
Expositionem habebunt, alentur vero ab extra-
neis.

Quum vero Venus inspexerit conceptivam horam
Nascentium, ac comitetur Saturnus & Mars cum
ipso

Lumine candente noxio, tunc erunt
600 Ex liberta regia semiservi.

Sed quum æqualia Saturni videantur lumina Ve-
neris,

Plane servos ponit simili jugo servientes,

Et servilis generis natos ex parentibus.

Hi dominiorum amaras habebunt necessitates

605 Et ex aliis domibus rursus aliis servient
Septies dominas & quinquies novantes.

In senectutem vero venient gubernati semper.

Solis autem radii non domestice ad hos

Gradientes, vincula & accusationes ferunt

610 Viris dispensatoribus, & rursus liberationem da-
mni

Periculorumq; luctuosorum ac tristium ac hostilium.

Idem genus illis quoque imperabit, si quidem
cessat.

Sed ex adverso in medio cælo quum Saturnus Marti
fulserit,

Ab feris illatæ mortis casum statuunt gravem:

615 Quorum carnes distrahent aut montani leones,

Aut

APOTELESMATICORUM. *Lib. IV.* 219

Aut sues fulmineo dente , aut cruorem sitientes
urfi.

Quibus in figuris quisquis nascitur , etiam ruinas
domuum

Metuito , aut lapsus ab alto ædificio.

Omnia enim hominibus existunt juxta parcam in-
vitabilem ,

620 Prout signorum circularis profectio secabit æthe-
rem

Miscentibus se ex ordine & discedentibus simula-
cris.

Sic quoque hominum nativitas inter labores vagatur

Aut vitam aut mortem quærens cælo errantem.

Talia igitur cælestium astrorum elementa efficiunt,

625 Quibus & vetustum & præsens & sequens tem-
pus mensuratum est

Definitis sæculis , & in sæcula comitatur.

MANETHONIS APOTELESMATICORUM

LIBER QUARTUS.

Ee 2

MA-

MANETHONIS APOTELESMATICORUM

Liber quintus.

Ex adytorum sacris libris, Rex Ptolemæ,
Et reconditis columnis, quas reperit excel-
lens sapientiâ Hermes,
Tum cælestium astrorum propriis ad pro-
videndum naturis insignivit,
Consiliarium solertis sapientiæ Asclepium nactus,
Tum eæra figuras impressas retinente effingens or-
navit
Florilegæ Musæ jacentium mella donarium apium.
Sed certe noctem nigram sub cælesti choro astro-
rum
Infinitis sibi loquentem hanc doctrinam adinveni.
Neque enim ullus tantæ sapientiæ excogitavit
decus,
10 Nisi solus Petosiris mihi longe amicissimus vir,
Cujus tenuis labor hic, Ptolemæ, est.
Hominum nativitates, quas nexuit infinitum æ-
vum,
Ex ore sacro sapientissimus dixit Homerus
Labiiis ambrosiis & nectarco pectore,
15 Folia, quorum alia quidem ventus in humum fun-
dit, alia autem silva
Florens effert, verum autem supervenit tempus.
Sicut virorum generatio hæc quidem nascitur, illa
autem desinit.

Fa-

APOTELESMATICORUM. Lib. v. 221

Factum sine neminem a se effugisse hominum,
Non bonum, neque vel malum, postquam priora
contigerunt.

20 Sed ad quid mihi ista amicus suggessit animus?
Sermonibus celestibus ferens interposui ridicula,
Aurea æneis, quoniam & divina decreta
Tanquam concha auro inducta est. Aurum vero
Exornatur conchis maris penitus purpurascens.

25 In omnibus sermonibus & propria cogitatione
Exponitur mentium industria bene composito o-
pere.

Quod si horam fefellerit, simul evanuerunt omnia.
Hora autem accurate significat hominibus decreta
divina.

Tum ævi genus est radix naturæ multiformis,

30 Stellæ septem, Dei quidem, ab cælo

Que zonas continent supeme, quas septem porta-
rum

Zodiaci circuli curvaturæ exhilarant

In propriis terminalibus sublimitatibus aut in do-
mibus.

Jupiter, Mars, Venus, Luna, Saturnus, Sol, Mer-
curius.

35 In congressu, Rex, magnos præbet reges

Ut ecce in congressu Macedo Rex natus est,

Quem acutis cogitationibus, simul sceptris extule-
runt.

40 Sed & tu in congressu, verum non in eadem hora.

Sol satrapas medium cæli obtineus exferet;

40 Et Mars milia duces in suis domibus

In Martis vero domibus etiam Jupiter exhibuit ju-
dices.

-sma

Ee 3

Et

Et horum unusquisque, quando in centrīs sunt lumina :

Si vero minus intente adspexerit, evanuerunt omnia.

Quemadmodum quum in magnis figuris alia adspēctaverit

45 Stella molesta, ex fascinate oculo vulnerat.

Ita molestis stella bona oculos adferet

Aut quadrata figuris aut in adversis fulgens.

Orientem quærens & apparentiam in contactibus
Nocturnum cave Saturnum & matutinum Martem.

50 Principatus enim illorum omnino existunt acerbi.

Sicut ignis ardentis micantes flammæ sunt in silva

Cum impetu aggressi, & exstinguitur statim in ipso vigore.

Quod si adspexerit Venerem, non insanit, sed evacuatur.

Saturni autem verere semper in omnibus mortem.

55 Frigidus enim est illic Saturni jactus & compingitur vespertinus.

Si vero ambo per discordiam habeant eum in cuspidē,

Ibi tum seditiones & noxa altera post alteram difficilis.

Sin simul incedant comites aut in unum locum,

Bona moderatione gaudent, nec ultra habent controversiam.

60 Fervidissimus enim frigido admiscetur Mars:

Frigidissimus autem jactus Saturni refovetur calido.

Ama-

APOTELESMATICORUM. *Lib. v. 225.*

Amabilis Jupiter per omnia Saturnum comitans,
Cumque omnibus astris; sed in sole maleficus.

Nam cum hoc versans dissipat paternam domum,

65 Et facit extorres & in navibus erroneos.

Sol Veneri immixtus est pessimus.

Dolorem, infaustas nuptias, crimina, contumeliam,
necessitatem

Et querelam in lectis indecoram & varios tangen-
tem.

Etiā occidens Saturnus aut subterraneus quoque.

70 Splendidiores actiones in externis locis

Ad quæstum indicat & sero acceptam quandam fi-
dem.

Si vero inspexerit Mercurium Mars in termino ful-
goris;

Thesauros monstravit, & ex terra opes dedit.

Atrox animis semper perditissimus Mars,

75 Non adspiciens Jovem, neque formosam Vene-
rem.

Est enim hic malus, quum in centro means

Quantum valet, videbit resplendentem Venerem.

Omnis stella est pacifica aut prava

In nativitate: noxia autem, quando citato reditu
festinans

80 In propriam regionem ipsa per adscensum veniat.

Tristium astrorum efficaciter nosce hæc dona.

In solis autem liberis improbi sunt datores,

Dantque subolem ad luctuosam oculis lacrimam.

Mars & Mercurius consentanea centra nacti

85 Excelsos, promptos, magnanimos aut violentos.

Offendentes ausu, & lapsantes in gloria:

Aut enim poena coerciti gravantur,

aut

Aut

- Aut iniquas criminationes passi calcantur,
 Aut patriam fugiunt expulsi identidem.
- 99 Si tamen Saturnus huic figura testis accedat,
 Vinculum solvens gloriam reducem dedit,
 Et tempestati amara dulcem infundit serenitatem.
 Mercurius malucolus simul & igneus Mars
 Aut occidentes una aut subterranei
- 95 Spe infatiabili magnas dignitates cogitant.
 Opibus enim fortunati & armis loricati
 Cælestibus astris postea castigantur,
 Aut astrorum, spissantes propter suam fidem infidam,
 Cælestibus jactibus tanquam stellæ veniunt in opibus.
- 100 Venus quoque occidens mala, sicut noxius Mars.
 Sed hic quidem adfligit mentem ac corpus humanum,
 Venus autem acerba & fascians est in lectis.
 Mercurius & Venus propriis partibus humiles,
 Rasos capita mimos plebi ridiculorum.
- 105 Non bonus est Mars insultans Veneri:
 Emulationes enim facit metuendas, & venena dira,
 Et stomachorum secretorum dolores, ac morbum nervorum.
- Manfuctus est Mars ad Jovem semper sine centro.
 Crescens vero bona in omnem partem est luna.
- 110 Si fugiens Saturnum ad Jovem primo veniat,
 Et deficiens pulchram quum Venerem comitatur:
 Minor autem vel major plena ad Martem pessima.
 Pleno lumine luna ad Saturnum est optima:
 Divitias enim multas præbet, sed non ad gloriam.
- Pleno

APOTELESMATICORUM. *Lib. v. 225*

- 115 Pleno lumine autem defluens radiis Saturni
Mentibus vagantes, alienatos sensibus,
Ex propriis carnibus degustantes, in sacris
Animo murmurantes tetricum in morbum ex ira,
Et altarium fures sacerdotes, honoribus divinis
prophetas.
- 120 Solem luna quando contactibus adinvenit,
Magistratibus divitias præbet, egestatem superin-
ducens.
Non peculiarem præbet adspectum Dea, sed ali-
quem splendorem
Deterior sole mutuatur; non stabile lumen
Concilians, quamvis foeneratum, perdidit, par
effecit.
- 125 Ita quoque divitiis inopiam imposuit ferens
Repellente invidia reddens mutuum.
Commixtura lunæ damnosissima est mortalibus.
Sed & si adspectum solvant decreta, illa permi-
serunt
Pauperem, operarium, ærumnis obnoxium aut er-
ronem.
- 130 Solis centris Mars è regione obversans
Liberis & parentibus pugnas aut instabilem iram.
Et contrarius Mars inveniens partibus lunam
Laqueorum vincula, carceres, bella, indecentem
vitam.
At si ab centro Mars partium propriarum ad-
versarius
- 135 Æmulos artis in labore ignis aut ferri.
Et Veneri contrarius Mars non temperantem adul-
terum.
Flectentibus signis si quando inveneris tunc virum,
F f Met.

- Mercurium spectare: effeminatus enim ille
 Figuram tunc Venenis imitatur, & tunc ille
 140 Vir-formina existens ornatur populi mulierum,
 Earumque usque ad populi fecnas amator.
 Sin femina sit, valde communem fecit meretricem,
 Cantatricem, arrogantem, multos liquefacientem
 amatoribus.
 Quod si Martem subterraneum habens appareat a-
 liquis vir,
 145 Et cum hoc sit formosa visu Venus,
 Grallatorem, funibusve per aëra incedentem po-
 suit,
 Icarum aetherium sine alis & sine cera.
 Sin adspiciat Titan Jupiter, in terram demiserunt:
 Sed si iuvenens lunam semper occidentem in a-
 quosis.
 150 Ad Saturnum meaturam aut occiduum, borealia
 Hominum occiduum spectare, in nautica madida;
 Quorum via est aqua, stellæ autem sunt duces,
 Aurigæ vero venti, & fluctus longa via:
 Quod si adspexeris signis in deficientibus centra
 155 Cancro aut aquario & piscibus illis munis,
 Subeuntes sub aquas viptos sub marmis,
 Cæruleo autem mari submerat tanquam delphinis,
 Spongas ex fundo fistulosas vestigans.
 In propriis autem versante Venere cum Mercurio
 160 Aut perforatis armodinibus per flatu anhelatio-
 nem modulatur,
 Aut ad pastorem cicutam carum caput quæsat,
 Huic vero ex ore tonat magis ubi
 Cantibus citharæ nervis ligatæ in manibus,
 Illi autem concentum etiam ære præbebit spiritus.
 Sed

APOTELESMATICORUM. *Lib.v. 227*

165 Sed quam Venus Mercurio incedens cohabitavit

Mercurii locis exultans in regione,
Alicuius formam coloribus sic persequitur
Aut multis filis aut figlino opere aut interdum cera.
Sed si reducatur cum sole luna,

170 Aurigam transeuntem flexus artificiose,
Volantibus jumentis quadrijugum currum agitans,
Et itinere tracto in victoriam missum equum adigens.

Verum & luna in altitudine versans cum Mercurio
Aucto splendore despiciat clarum solem Oceani incolam,

175 Visco utens ars arundinibus ascendit,
Eamque accipiter volando pernix nunquam deserit.
Si vero Martem noveris in extrema nocte violentum

Et illi Saturnum ac Mercurium conversantem,
Tollentes manibus sub tympanis gladium acutum

*180 Imitantur male- sacrum Cybelejum divinum Attin.

Si vero Mars in signis latentia centra (habens)
Actionem Jovi & Saturnum subterraneum,
Radicum sectores facit, audaces, incantatores,
Querentes mortem infaustam & letum sibi

185 Aspidis ex ipsa furibundæ latioervicæ, aut etiam vipere

Tantalica poena submaxillaribus dentibus,
Et disfidis sanguinem vorantis timendam mortem
vocaantes,

Venenum eructantis siticulosum anhelitu gravi.
Quod si crescens exstiterit culminans in celo luna;

190 Et adversus Mars, cum sole autem subterraneus,

Torridis carnibus liquitur flebilis vir.

Etiam occidens Mercurius, quando Saturnus tenebit horam,

Carnivoris feris præbet nascentem virum:

Aut enim apri sustinet candidum dentem,

195 Aut curvis unguibus gulam effodit montanis
Pantheræ maculosæ aut terribilis leonis.

Quum vero regia media contineatur luna

Martis vel Saturni confusa æquali parte,

Huic quidem dedit laqueum, illi profundum, isti vero domos,

200 Sæpe autem & ruinam, aut aggeri advolvens

Inclinato corpore dirupit vi contractum ossa.

Ne lateat tibi Saturnus æqualis Veneri,

Liberorum quidem faciens incolam compedis vel Thyesten,

Aut etiam ut aliam impiam vel Jocasten,

205 Sæpe etiam privignos novercis miscuit,

Aut fratribus induxit uteri sui consortem lectum.

Hic mihi, ô Rex, figuræ huic sis testis,

Cognoscens ex nativitate nuptias Arfinoæ.

Lætatur quidem sol in virilibus locis,

210 Gaudet vero rursus luna foemineis in domibus.

At si ambos illos in foemineis reperias,

Eunuchum tu cogita miserabilem aut cinædum,

Per telas & colus æmulantem opera mulierum:

Quod si foeminam acceperis in virilibus habentem

215 Lunam aut solem, cogita hanc figuram denotare

Virorum opera patrantem & cum foeminis concumbentem.

Noctur-

APOTELESMATICORUM. *Lib. v.* 229

Nocturnus vero Saturnus quam subterraneus fuerit,

Et videris Martem medio in caelo culmina tenentem,

Exporrigens manibus in ligno superne corpus

220 Volucris escam advolantibus demonstravit,
Fatum nervos praecisi constrictum in monte ferro.

Lunam contemplare si solis sit in domo,

Et si inveneris eum latentem exadversum,

Et exules tu cogita & inhonoratum per omnia.

225 Crescens luna calidum adversum Martem
Si profugiat levemque & frigidum radium Saturni,
Jupiter vero triangulus sit in figura hac testis,
Vitam ipse tenens, aut etiam spectans contrarius,
Statura quidem primo magnum (&) procerum posuit,

230 Oculis venustum ac superciliis congruentibus:
At tu etiam cogita mechanicum versipellem aut
perpessicum,

Domum quidem perdentem paternam, aut nefarium,

Qui dissipans opes, paupertatem sumptibus sectatur,

Proprium vero florem ardenti indulget amatori,

235 Alterius vero locum ipse cupiens amabit;
Flagrabit in serva, aut psalteria aut pervulgata.
Inimicos obstupefaciet melioribus, se obducens,
Et in patria dominabitur, & in peregrinitate verfabitur,

Et falsis scriptis innititur in altum à terra.

240 In angustum vitae sine dolore: in quibus liberis
Et alienis genituris oblectatur, aut sine dolore.

Ff 3.

Astu

Astutis scriptis amoenam vitam peragit.

Quum vero luna Mercurio nitenti contingit,
Rhetorem significat, & in declamationibus sophi-
stam,

245 Bene scribentem, sapientem, in palæstris ipsum
Mercurium.

Scorpius, capricornus & cancer, etiam pisces
Ex squamis multis compositum habent corpus
Et lamellis multis tenuibus simul & multicoloribus.
In his versans senex & obscurus Mars

250 Et luna cornuta & cæcia Venus

Scabiem & lepram, vitiligines, maculas fecerunt.

In puncto constitutus Mars si quando appareat cum
Mercurio

Solis domo conspectus, hostis ad hostem,
Oculum lædit, & in phosphorum cernit.

255 Quod si ambos inspiciat velociter, etiam matri-
lum posuit.

At si bonus servator lucens mortalibus cælestis Ju-
piter

Crescentis lunæ suscipiet immensum visum,
Imperio & fide & honoribus coronavit;
Vestibus purpureis fert ornatum virum.

260 Saturnus Mercurium continens arietis in domo

Et si lunam inspiciat altitudinis potitam suæ,
Et horonorum regat, spiritus ipse hic arbiter
Balbum in lingua vernustissimum familiarem,
Auribus difficilem & pedibus & nervis,

265 Astrologum peritum; & rhetora & Musis acce-
ptum

Rythmis & metrorum poëmatibus aptum virum,
Formis confidentem & coloribus haud aspectabilem

Va-

APOTELESMATICORUM. *Lib. v.* 211

Varia fornicum concubia, liberis luctuosum aut per-
pessicum,

Bene cantantem, argutam, curiosum mente;

270 Cuius quaestus est natura, itidemque natura est
dæmon,

Et sapientia sermonum naturalem vitam gubernans,

Vitæque & musæ bene constitutum ad cogitandum

Florilegis institutionibus aut in propriis apibus.

Venustis pedibus Mercurius si cum Jove solo iter
faciat,

275 Locuples & exactus natura, rotundans nummum:

Avarus enim quum sit, multis usuris ascendit

Parcus, ad calculos sedens, argento inhians aut foc-
nerator.

Sed in tertiis regionibus ab hominibus existens

Venatore linorum attrahit ex mari pisces.

280 Si vero Martem inspexeris iratum ex adverso,

Etiā callidis laqueis montibus innata omnia ve-
natur.

Si Venerem repereris amplexam Martem,

Adulteros & falaces & omnia patientes fecit.

In Veneris domibus Jupiter gloriosus existit,

285 Etiam ita præbet; ac si splendida sunt lumina,

Opulenti, magni, elegantes, oculis renidentes,

Albi, & flava exorientes lanugine,

Faciles aditu, dulces, graves, venusti, cantores,

Lepide tangentes, prudentes, bene habiti, præci-
pui venatores,

290 Non modo animalium venatores, sed mulierum,

Gemino sermone utentes, & uxore, etiam subole,

etiam urbe,

Conspecti iterum & pro beatis habiti

Et

- Et patria fruuntur, & in exteris vivunt,
 Honorantur assidue, & ab uxoribus amantur,
 295 Gloriantur coronis, amicitiiis gaudent principum
 Testimoniis, laudibus exsultantes, sermonibus indicantur.
 Lugubribus vero locis deprehensi spectantur,
 Aut furtive corrumpunt lectos geminorum ephororum,
 Et sive in urbe apparent, sive in militia cernantur.
 300 Si vero copulam habeat ad solem aliquando luna,
 Ex paupertate ditescit, & in paupertatem recidit,
 Famam habet artis similem Hecataë ob lucrum,
 Et magica intelligentia confidit, ipsos spiritus fugat,
 Et in absconditis libris cum gaudio quærentes curiosa.
 305 Fidem quidem præbet gravibus magnis foeminis,
 Sed ex parva mente ad majorem fidem transit.
 Et siquidem luna invenerit, post solutionem stellas bonas,
 Opes ac divitias & facultates auro ductas,
 Frumenti datores, conditores, non parcentes ambitiose
 310 In profundum in ventos per lusum erogantes sumptuum
 Occasionibus omnino; ut plurimum vero supervacua
 Deficiuntur omnibus, miserati, nihil habentes.
 Illas ipsas potestates sive viris sive mulieribus
 Considerans prædico. Sed hora naturam determinat,
 315 Alioqui autem sic dico figuris etiam negotia mulierum.
 Frugales Venus domibus propriis cum Jove,

For-

APOTELESMATICORUM. *Lib. v. 233*

Formosas, sapientes, si etiam Mercurium invenerit,
Meretrices quoque Saturnus indecora opera facientes,

Ad bifores fornices semper prostitutas propalam.

320 Quadrupedibus signis si sit incedens luna,
Si horam quoque in quadrupedibus reperiās,
Infandis operibus inquinatur, audiit opera
Ex ore turpiter disseminata malo rumore.

Si Mars sub auroram culminet in cælo, cogita;

325 Sane multorum mater in lacrimis est ob liberos
nullos.

Si vero Saturnus Venerem propriis domibus inveniat,

Et si dixerit parere ex utero, nunquam parit,
Sed mentiens puerperii dolores sine dolore est, sine
liberis,

Et alienam subolem subijciens scelerate,

430 Et inclinans corpus sterilis conjux est in lecto,
Aut ficta mater simulavit naturam sancte.

Martem & Venerem contactibus inveniens luna

Solis locis aut etiam Mercurii in ædibus,

Si oppositum habeat tenebrosum radium Saturni,

335 Tenuem & tristem, maleficum & malevolum,
Austerum, præcipitem, multa agentem, fascinantem
semper,

Bene vellicantem, procacem, imbecillum & contentiosum:

Infania vero zelotypum & stolidum & curiosum

Damnum exitiosæ conjugii congregatum maligne.

340 Sed ab Venere hebetatur ac mutat.

MANETHONIS APOTELESMATICORUM

LIBER SEXTUS.

In quo dicit

1. *De nutritione & nausea liberorum.*
2. *De nuptiis.*
3. *De liberorum generatione.*
4. *De sterilibus & semine carentibus.*
5. *De multitudine liberorum vel etiam paucitate.*
6. *De eo, quales artes aut quales actiones persecuturus sit natus.*
7. *De noxa.*
8. *De possessione.*
9. *De servili fortuna.*

des mihi, sicut priorem argute aptaviffi
cantum,
Musa amica, & Phoebe, & Mercuri aureis
talaribus;

Et nunc desideratum finem in divino carmine.

Ego autem licet morte animum laborantem

Incito, donec ad terminum veniam cantus.

Omne enim absurdum, cui non adest bonus finis.

Libro in ultimo hæc mihi annuite canere:

De

APOTELESMATICORUM. *Lib. vi.* 235

De nutritione infantium aut nausea deploranda,
Et qualia impulsī ab fato manibus suis

10 Ipsi prævalescentem sortem jecerint parentes
Circa nuptiarum prodigia & fratres, persequimini.
Et liberorum generatione, noxisque, quibus quisque
Hominum fataliter donatus est ab stellis moventi-
bus.

Et artes canite actionesque & opera, quæcunque
15 Stellæ hominibus ærumnas patientibus tribuunt,
Aut quemadmodum lapsi opulenta ex vita
Viri in paupertate & miseris laborent,
Et quomodo in fervorum aliquis attendat nativi-
tate.

Illis quidem primum cibi invidit infantibus
20 Fatum malum, quibus ex utero exsiliētibz
Mars & Saturnus super horonum incedentes
Spectabunt versus occasum tractam valde splendi-
dam lunam,

Neque lunam neque item horam cernentibus
Lucifero vel Jove: hi enim sunt vitæ datores.

25 Similiter non conducit alimentum, quotquot con-
ceptis
Horam tenens imperat Saturnus, sed & occidens
centrum

Mars, nec horæ signum neque lumen purum
Lunæ spectante Jove vitali fulgore.

Quin etiam quando cornutam Mars contrarius

30 Radiis lunam adspicit, Saturnus vero lunam
Dextram sibi sistit ad latus quadrangulus
Orientem obtinens procul ab solis nitore.
Sane tunc ab partu & utero exsiliētes
Statim utique volucribus præda & feris facti sunt.

Gg 2

Si

- 35 Si vero luna quidem ad horonomum oriatur,
 In præcedente autem horam signo Saturnus pro-
 currat,
 Genium hunc malum priores homines vocaverunt.
 Mars autem si administret ab horæ postico infe-
 quens
 Neque tamen Venere neque præfulgido Jove
 40 Spectantibus simulacrum, in quo luna cernitur,
 Etiam tunc ad partus corpora nutrita malos
 Visceribus extrahunt membratim secantes:
 Quin si etiam sine centro in signis versus alia
 Sic luna cornuta tanto natum tempore in auroa
 45 Videat, donec etiam luna adveniat.
 Quod si superior centro luna ingrediens
 Eandem obtineat partem bellicum strepenti Marti,
 Vel per idem signum aut per ulterius meante,
 Statim fane primis in nixibus perierunt
 50 Matre obstetricem in acutum clamante.
 Sin nascendo boni adstiterint testanti horæ,
 Exponendus ex domo parentum infans statim ex-
 stitit.
 Et siquidem Jupiter lunam suis radiis viderit,
 Vir, qui eum collegit, suum fecit filium,
 55 Aut alteri dedit foetus destituto viro,
 Qui ponens in ædibus similem naturalibus foetu-
 bus.
 Si penitus Saturnus videat circumfulgentem lunam,
 Abiectum ab lectis, sed ab alterius labiis nutritum
 Servitii famulum sub jugum involvit.
 60 Sed & Saturno spectante ab ulteriore super horam,
 Dæmone autem in truci luna jam ante versante,
 Et Sole declinante ab centro.

APOTELESMATICORUM. *Lib. vi.* 337

Vitam quidem habent , sed expositi ex patris domibus.

Quando rursus lunæ | quidem habet contactum Saturnus gravis,

65 In adversa verò illi parte Mars radiis jaciat

Ne tantum lunam adspiciente Jove,

Pulsi ex regione procul in deserto miserabiliter
Servituti innutriti calamitosæ sustinent.

Si verò in horonomo quidem sit incedens luna,

70 Hic autem inoriatur Jupiter adsequens retro,

Lunæ vero radiis Saturnus in adversa viderit,

Et Mars aliunde supra adspiciat centrum,

In tantum tempus manet abjectum , usque dum
luna

Effugiens noxiorum lumina solem contingat.

75 Sed rursus sole super humanam horam currente

Et contra noxio Saturno ad occasum tracto

Etiam luna cum nobilissimo Jove

Circa idem simulacrum , at non æquali parte, currente,

Retro autem sequente Marte , | & contactum lunæ

80 Prehendente, infans in tantum patriam domum

Manet, usque dum luna ad Martem turbidum veniat.

Sin duobus luminibus super centra scintillantibus,

Sole quidem in horonomo , luna autem in occidentali,

Aut hac quidem ad horam, sed sole exadversum

85 Illum quidem Saturnus, hanc vero Mars comitetur,

Aut aliquis eorum currat cum altero , istud autem
centro

Alteri incedens videat illos ascendentes;

G g 3

Suis

Suis sub manibus natum abjiciunt parentes.

Quod si Mars in extremo ascendat, sed post illum
 90 Saturnus, aut alia quoque hic centra sequatur,
 Luna vero extra centra cum Jove feratur,
 Exiguum tunc gaudium hominibus facit in liberis.
 Tanto enim, quod natum est, tempore cernet amabilem auroram,

Donec luna currens præterierit Jovem.

95 Quin etiam lumen solis lunamque & horam
 Quando benefici quidem averſi meant,
 Noxii vero spectabunt, tunc expositos liberos parentes

Abjiciunt in profundum fluctum escamque hanc volucris;

Aut rursus innominatis liberi parentibus nascuntur
 100 Bene educati, quotquot ab partu profilientibus
 Stellæ beneficæ vitam donantes existunt,
 Sive super centra aut cum luna euntes
 Sive luminibus adspicientes lunam & horam,
 Sive centrorum ab postico in circumspectione verfantibus

105 Saturno & Marte casta volutione radiis
 Apparentibus luminum & horæ, aut quandoque suis
 Consonum cursum in signis amicisque perficientibus.

Liberis rursus omnibus illis vitam paravit fatum.
 De alimento, mamma ac infantia miserabili
 110 Signum edocet, quod lunam prope fuerit.
 Quod inspexerit illa, tertiam comitabitur auroram.
 Hæc quidem circa alimentum liberorum de multis pauca

Habes: deinde circa conjugium nunc persequar,
 Stellæ

APOTELESMATICORUM. *Lib. VI.* 239

Stellæ quale unaquæque semper declarant viis.

115 Usque dum nascente homine luna quidem sequatur

Altissimum centrum, Venus autem subterranea cernatur,

Tunc cognatis & genere proximis uxoribus Jungitur, multis etiam uterinæ in lectos veniunt

Nuptæ. Id vero faciunt etiam quando Veneri

120 Ac Mercurio veloci communem viam perficiant Radiis suis, Saturnus vero testis adest.

Quod si sit Jovi nobilissimo æqualis,

Et in eodem simulacro incedat, nuptiæ fiunt tunc Virginis: simile etiam si Jupiter testimoniis

125 Mercurium videat latus æquale emetiens.

Venus autem declinans ab centro mediæ cæli

Et duobus luminibus averfam viam incedens,

Mutationes facit tumultumque nuptiis cum dolore.

Sed Saturnus ac Mercurius præsens & atrox Venus

130 Aut cum vilibus, aut indigna per libidines

Opera admittentibus conjugalibus aptavit lectis,

Et annis omnino juvenilibus aut prorsus senilibus.

Porro bonum amorem conjugii fidemque uxorum

Immaculati tori dedit pulchra Venus,

135 Dum ab radiis Martis & cani Saturni

Maneat incontaminata illorum flammatis ab splendoribus

Se invicem adspicientium: ipsa vero eximiis

Speftet cornutam sub radiis lunam.

Quando autem Mercurius & Mars & Venus

140 Supra medium centrum communes perficiunt vias,

Illos

Illos autem noxius Saturnus ab tergo sequatur,
 Segniter exorients aut etiam contra observans,
 Ex fella sordidi fornicis & ab vulgato populi
 Lecto excientes ducunt in domum nuptas,
 145 Et paria ambitis multum semper deferunt uxo-
 ribus.

Quod si duo quidem lumina medio vergant ab
 Olympo,
 Omnes autem stellæ aliæ subterraneæ vehantur,
 Extra centra tunc peregrinâ ab terrâ
 Adducet alienorum virorum ignotas filias,
 150 Et tamen procul à patriâ ista vivet.

Quibus autem super horam gravi in genio pulchra
 Venus appareat; hanc vero item Saturnus aut qua-
 dratus

Aut ex contrario viderit, etiam conjugio caruerint.
 Foemineis autem quum Venus & cornuta luna
 155 Signis fulgeant, aut occiduum versus centrum
 Aut etiam subterranei aut etiam duo signa subse-
 quantur,

Peculiariter autem ambo versus contraria his cer-
 nantur,
 Hac quidem Mars, illac Saturnus, tunc suis impii
 Filiabus patres communem lectum ascenderunt.

160 Sane etiam Saturni si in domibus Venus
 Appareat cum Jove Saturno eunte ab postico,
 Apprehendente contactum ejus pulchra Venere,
 Veneri testimonium Marte aliunde ferente,
 Sed lunam ambo Mars ac Saturnus cernentes:

165 Tunc ab partu quotquot lucem viderunt auroræ,
 Fatum impleverunt luctuosissimi Oedipi:
 Illis enim execrandos furia canunt hymenæos

Infer-

APOTELESMATICORUM. *Lib. vi.* 241

Infernæ manibus accendentes igne tædas.

Matribus namque suis conjugalem in lectum venerunt.

170 Quod si fuerit suboles foeminea, in patris torum

Recumbunt; inexpertæ autem illæ felicium nuptiarum.

Saturnus dominans aut circa centrum versans lunæ

Aut quando apparet occidens horæ ex adverso,

Clam virginitatis zonam solverunt parentibus

175 Aut fratribus patrum, illorumque parentibus.

Sin Mars subterraneo aut occiduo in centro

Speftet means, fortis nuptiarum ipse dominans:

Illæ per vim servis aut vilissimis ab viris

Domitæ sordide vigoris florem corruerunt.

180 Quod si Mercurius centra subeat, quæ dixi,

Et nuptiarum ipse suis in signis dominans,

Clandestinis fraudulentis observatæ sermonibus

Et crebris dolis suam mentem delentæ

Subito factæ sunt furtim ante nuptias uxores.

185 Si verò cum Mercurio etiam Mars centro eat,

Illarum ergo judicia & lites per fora existunt.

Sed Jupiter & Mercurius medio in centro versantes

Cum Venere, post junctas cum familiaribus mulierum

Alienarum postea nuptias palam consummant,

190 Sed præ libidinæ etiam istarum lectum rursus liquerunt.

Si medium cælum obtineat Jupiter cum Marte,

Aut ab ipsis interdum conjuges aliorum raptæ sunt

Aut illorum uxores alii traxerunt vi aliorum.

H h

Sum-

- Summo autem in centro bene coronata Venus
 195 Solis respiciens, patrum noxiis
 Pallacis commiscuit aut novercis suis.
 Quod si cum his versetur Mars, usque ad nuptias
 Juncti illis cito rursus ipsi vituperarunt.
 Mars vero quum medio in cælo circumbeat,
 200 Sed horonomum regat Jupiter, sol autem occidat,
 Tunc utique raptæ puellæ domum ducuntur.
 Sin medium cælum quidem teneat luna formida-
 bilis,
 Venus verò subterraneum paribus partibus ince-
 dens,
 Sororum suarum concumbunt maritis.
 205 Viro nascente quum sol & Mars
 Et Venus ac Mercurius eandem viam frequen-
 tant,
 Propter furtim raptas noctes & clandestinam Ve-
 nerem
 In angustiis sunt, vel etiam vinculum pertulerunt.
 Ipsi rursus libidinosi & in amore insatiabiles
 210 Et ex uxoribus noxas & contumelias semper ha-
 bentes,
 Ut etiam sui conjugii corruptores ipsi in aedes
 Recipiant communi gemitu propter amorem.
 Si viri nativitatem aut illius uxoris
 Spectans videris in ambobus signis lunam,
 215 Semper concordia gaudent circa nuptias.
 Genio autem si malo ejus luna fuerit viri,
 Semper perversitatibus mulier obterit conjugem,
 Nihil reverita lectos & leges nuptiarum.
 Hæc quidem ex viris eveniunt miscis forminis,
 220 Siquidem luna conjugii in tristi genio
 Viro-

APOTELESMATICORUM. Lib. VI. 243

Virorum appareat: nam separatim semper habent
animum.

Sed nullus omnia poterit, quales conjugii
Formas exhibent pernices stellæ, recensere.

Propterea & ego vertam in aliam viam cantum

225 De liberorum nativitate persequens, quamque
stellæ semper

Hominibus largiuntur erroribus suis.

Quicumque terreno & altissimo in centro

Stellas beneficas meantes viri habent,

Illi tot liberorum patres in vita existunt,

230 Quot in his signis superne cernuntur,
Aut centris illis ferunt attestantem fulgorem,
Et liberos munificæ centrorum ab postico inceden-
tes

Dederunt quoque geminos, donec signis bicorpo-
ribus

Appareant Sol & Mars, & si sequantur

235 Illa centra, prole omnino spoliarent:
Præsertim si etiam bonæ ipsis stellæ non fuerint
testatæ.

Similiter ab tergo & culminante signo

Aut subterraneo Saturnus & Mars incedentes

Difficilem partum aut prorsus defectum liberorum
adsignarunt.

240 Sed Mars cum luna & Venere rursus apparens
Dedit liberorum prolem, cum Mercurio autem se-
gregavit ab liberis.

Quod si Venus quidem eat signo Saturni, at ipse
domibus

Vicissim Veneris, liberorum prolem ille sustulit.

Si etiam nonnihil Mars Venerem radiis adspiciat,

Hh 2

Im-

- 245 Immaturis partibus subolem fregerunt omnem.
 Verum si culminans signum, quod vacuum est,
 Sol & Mars uterque à tergo sequatur,
 Orbam semper faciunt domum dulcibus liberis.
 At qui Mercurio & sole simul lunam
- 250 In signo habent culminante bicorni,
 In utero accipiunt semen prolis gemellæ.
 Si vero duobus luminibus ubi rursus stellæ sint,
 Aliæ autem in signis geminæ præsentem spectentur,
 Sed & horonomus signo appareat gemino,
- 255 Tunc fratres pueri gemini ante exstiterunt.
 Quod si copiosis semine signis simul adsint
 Stellæ beneficæ, liberorum turbam largitæ sunt.
 At noxiæ quamvis dederint subolem liberorum ho-
 minibus,
 Aut rursus cito abstulerunt aut inimicos fecerunt
 parentibus.
- 260 Ac de liberorum stirpe satis. Vel enim acutus
 Vir etiam ex his residuum cito cogitet.
 Deinde autem nostris carminibus recensebo,
 Quosnam amabili liberorum subole orbarint
 Stellæ, aut quasnam pariendo ineptas fecerint mu-
 lieres.
- 265 Quando in signis Saturni pulchra Venus
 Appareat, ipse verò Saturnus ex adverso spectetur,
 Segnes ad amorem & indigos semine inprimis facit.
 Sed & quum Saturnus ac Mars Veneris
 Domum peragant Venere quadrangula,
- 270 Aut hos in opposito suis radiis viderit,
 Eunuchi existunt gignendo plane impares.
 Similiter etiam quum Venus in Saturni domo mea-
 verit,

Cum

APOTELESMATICORUM. *Lib. vi.* 245

Cum Saturno autem Mars illius domum circum-
eat,

Mercurius vero signum obtineat Saturni aut Mar-
tis,

275 Hi sane privati liberis & sine procreatione sunt.

Certe etiam Mercurius quum medio circiter cen-
tro

Incedat, huic autem noxius Saturnus contra sub-
terraneus,

Invicem vero luna aut Venus quadrata,

Et hanc quidem Saturnus, at lunam Mars decima
parte viderit,

280 Nascuntur aut prole destituti aut bimembres,

Alia quidem Mercurio, alia similes Veneri.

Si vero luna quidem in Mercurii terminis,

Virili autem in signo Venus sit in Saturni domo,

Plane non utrasque Jove despiciente,

285 Steriles aut alienas ab pariendo tunc posuerunt
mulieres.

Quando autem Saturnus quidem super centrum
medium

Confidet, huic autem ex opposito Venus,

Aut inexpertæ partuum omnino natæ sunt,

Aut perdunt foetus ex utero immature ejicientes.

290 Si vero bonus Jupiter his attestans veniat,

Falsis puerperiis furtim liberorum factæ sunt

Matres alienorum, & supponendo pepererunt.

Quod si etiam Mars robustis radiis spectarit,

Omnia aperta sunt, quæ clanculum effecerunt.

295 Si vero aliquando astris per immensam viam eun-
tibus

Viri in nativitate, tunc indecora opera patrant.

H h 3

Ton-

Tondentes namque inutile suo ab corpore pudendum

Et canibus testiculos dantes sponte crudos mandere
Ipsi colligentes terram per omnem vagantur.

300 Quibus vero rursum mulieribus Mars & Jupiter
in centro

Supremo inceserunt, Venere in Saturni domo
Apparente, & ipso Saturno in ejus signo
Cernente Jovem culminantem & Martem,
Illis fatum asperum liberorum spicam nunquam
tribuit.

305 His dictis in viris qui sine liberis & semine nascuntur,

Reliqua vero vatibus meditari permittens,
Mox de fratribus dicam, quomodo etiam cogites
Multitudinem, & quot uno ab utero existant
Ex talibus patribus, quales passim pepererunt

310 Matres diversis cum viris concumbentes.
In animo primum oportet cogitare numerum,
Quot ab horonomi signo tertio respiciantur,
Aut culminanti quot super inceserint
Stellæ, aut suis testes existant jactibus.

315 Quando autem ex hora ab tertio simulacro,
Aut quando ex centro id spectasse melius,
Non latuerunt sapienti viro & perito vaticiniorum.
Similiter specta etiam quot stellis luna
Conferatur, aut quot usque ad apparentiam commixta fuerit.

320 Tot enim fratres fatum mortalibus præbet.
Quod si nulla luna simul currat aut contingat,
Tot ab mutuis mixti existunt parentibus.
In biformibus vero quot simul luna feruntur,

Aut

Aut contactum ostendunt, aut testimoniis cernunt,
325 Geminos illæ fratres mortalibus adsignant.

At si volueris discere, sine patribus quidem quot,
Sed materno ab utero quot fuerint consanguinei,
Ille quidem enim declarat patris prolem, hæc vero
matris.

Si igitur apparentiæ tenus nulli lumini jungat
330 Tota splendida luna, signo autem post venienti
Aut Saturnus aut Mars attestantes comparentur,
Vel paucos posuerunt fratres, vel raros fratres.

Hæc autem faciunt etiam quum medio in centro
Jovem videant, aut post exorientes cernantur;

335 Sed & si extra centrum, fratres necant.

Etiam sane horam regens Saturnus, quotquot ante
geniti sunt

Viri fratres, cunctos vita spoliavit.

Multa quidem igitur quis his similia signa adinve-
niat

Propter fratres; artes autem ego mox dicam,

340 Et opera, qualia attribuunt duris hominibus.

Saturnus horam regens Mercurio occidente contra

Et luna media fulgente in centrīs,

Simulacrorum rasorum & floridos lapillis

Sigillorum scalptores facit, alios vero atem in ære

345 Vel auro variegata vel argento elaborantes,

Similia animalibus sub venustis celaturis,

Qui etiam ex suis artificiis magnum decus tollunt.

Quamdiu autem regat horam Saturnus, signorum-
que in medio

Mercurius subsequatur, & huic testis sit Jupiter,

350 Oratores sermonum bonos sapientiarque prorsus
semper

Bene

Bene decoros faciunt & ductores optimos
 Disciplinæ, ad quos etiam ab peregrina terra multi
 Introeunt juvenes, sæpe & ipsorum liberi princi-
 pum.

A quibus opes multas decusque indelebile ceperunt.
 355 In hora autem Mercurius means, sed in occiduo
 luna

Locupletes ac dulci valde copiosos in fortuna.
 Occidentibus autem luminibus foenorum curatores
 viros,

Alios etiam alienarum opum dispensatores fecerunt;

Quin etiam si & in tropicis, suam patriam administrantes.

360 Pecuniis autem communes divitias spissis sequentes

Sedentes, ubi semper mutatur argenti fulgor.

Simulacris vero aquosis Saturnum & homicidam
 Martem

Communem peragentes viam Sol quando viderit,
 Nauticos ac navium gubernatores optimos

365 Facit, Jovem vero videns etiam inoffensos in patria.

Aureus sane Mercurius & præsplendida Venus

Quando mutuis ædibus apparent sequentes,

Aut etiam alternando terminorum partibus meantes

Cantibus dulcisonis attendentes viros fecerunt,

370 Aut stridula citharæ gnaros aut etiam tibiæ.

Hæc enim perficiunt, etiam quum communem habent

Semitam, isto quidem sequente terminis, hac vero
 in domo.

Me-

Medio maxime quamdiu centro Mars & Mercurius

Sequuntur ab tergo, palæstræ operibus fungentes

375 Aut robustos clavis gaudentes effecerunt.

Quum vero horam fervet Venus, Jupiter autem occidat,

Excelsus item Saturnus centro appareat subterraneo,

Vaticinos Deum impulsu furentes semper posuerunt.

Talia quidem efficiunt simul Venus & Mars

380 Centro super horam vel etiam occiduo meat.

Versus africanum spectans Mars, Saturnus vero subterraneus

Siquidem non cernantur Jovis ab radiis,

Certe obscuram laboribus sub molestis laborantes

Faciunt sagmariorum jumentorum vitam agentes.

385 Sed in æquinoctialibus chelis Mercurius etiam ariete

Altissimo centro incedens noxio cum Marte

In fuforiis aurum & argentum fulgidum

Conflantes facit & commutatorii signatores.

Signa vero hæc etiam sol si comes sequatur

390 Propinquior, validi ignis artificia operantur

Æs mollientes aut nigrum plumbum,

Et incudibus extendentes adhuc fervens ferrum.

Quod si etiam Saturnus illis simul testis veniat,

Intus confidentes puerorum ductores facit.

395 Ipsum si quoque Saturnum Jupiter rursus spectaverit,

Aut etiam simul Mercurio & alijs Venus videatur,

Ex operibus talibus divitias & facultatem tulerunt.

Si vero super centrum luna Mercurium contingat, Siquidem, simul Mercurio etiam pulchra Venus

400 Appareat, & Jovis ab radiis cernantur,

Organa polientes & speciosa machinantes,

Aliaque admiranda opera non cessura mortalibus

Facientes reddit, eosque decus bonum comitatur

Actione ex tali & amicitia magnorum regum.

405 Talemque si contactum lunæ Saturnus & Mars

Cernant, & beneficæ autem aversæ, assimulant

Pastores & agricolas mortalium, greges ducentes,

Et equorum pernicious signatores, vel subulcos,

Quosdam vero luctuosorum sepulchrorum posuerunt ad portas custodes.

410 Quando autem centro medio Mars quidem incedat,

Saturnus vero sequatur, tunc valde laborantes

Homines provenerunt amaram exantlantes ærumnam.

Quamcunque tamen miseriam vitæ illorum fortia-
tur quisque,

Signa dijudicant, quibus stellæ commeaverunt.

415 In quadrupedibus quidem firmarum ædificatores domuum,

Ac lapidas faciunt in humeris portantes

Onera & lapides immensos, interdum effecerunt

Operum fabrica & amussi callentes viros.

Si tamen terrestribus, scalptores lapidum nati sunt,

420 Aut simulacra pulchra artibus conflantes suis

Politaque efficientes ab serrato ebore.

Signis vero in aquaticis, balneatores, aquilices,

Fæ-

APOTELESMATICORUM. *Lib. VI.* 251

- Fæctorem & stercus & fimum sane tolerantes,
Ornatores hortorum antliis aquam vehentes.
- 425 Sed si medii cæli centro Jupiter testis sit
Quadrupedibus signis illam viam peragentibus,
Seu Venus, aliis opera facientibus superne
Ipsi instantes, bonis locupletes existunt.
Hæc autem profligant, vel si declinent à centrīs
- 430 Stellæ, alterius terminis luna Saturno conve-
niat.
Sol vero & Mars videntes Venerem
Telæ textores faciunt & bene netis filis
Et vestimenta texentes, aut squallida in labris
Indumenta purgantes, aut tenuibus fibulis
- 435 Disruptas peplos denuo integras efficientes.
Si vero Saturnum Mercurius inspiciat cum Jove
meantem,
Immortalium ædituos, & delubrorum sanctorum
sacerdotes
Facit, vaticinia divinâ exhibentes ab voce.
Sed cum Marte Venus & simul sole versans
- 440 Aëre incedentes facit, funibus semitam pera-
gentes.
Si vero etiam Mercurius his attestans aderit,
Onera præstigias manibus & humeris gerentes
Volantibus pedibus ad instar alitum,
Cadentesque in nubibus sub ventoso alatu
- 445 Semper errantes peregrinæ in finibus terræ.
Sed in simulacro hominis simili cum Marte
Mercurius gradiens, puerorum doctores posuit,
Ac mare peragentes ob frequentia commercia,
Aut puerorum custodes, tutoresque juventutis a-
mabilis.

450 Quod si illos Saturnus dirus in signo Martis
 Videat, aut etiam ipsi in volante versentur,
 Capulatores faciunt, marinorum peritos operum,
 Aviumque grandium captores, aut mansuetarios,
 Alios vero etiam crudivorarum captores aut mansuetarios,

455 Domitas mansuetis sub moribus mollientem.
 Si vero medium centrum Mars & Saturnus ordinent,
 Partibus autem illæsis ipsi alium adipiscantur,
 Neque ulla beneficarum illarum locum inspexerit,
 Artibus odiosis tristem vitam peragunt.

460 Aut enim cadavera graveolentia præ fæore
 Ventres aperientes & intestina omnia eximentes
 Ungunt cedri nigricantis intus pice;
 Aut patulo ahenis & cavis lebetibus
 Putrescentibus coquunt cum piscibus noxiam muriam.

465 Quando autem Mercurii domibus pulchra Venus
 Cumque ipso Mercurio fulgeat, vel terminis
 Mutuis euntes alternatim ferantur,
 Divinis doctrinis operi evenerunt
 Viri. Aut enim mensuras longæ terræ edidicerunt

470 Suis meditationibus, aut imponentes (se) curis
 Immortalium operum de natura cogitant.
 Si vero etiam Saturnus illos radiis cernat,
 Vates, astronomi, & auspiciorum præfides facti
 sunt,
 Et ex visceribus victimarum hominibus vaticinantes,

475 Aut magi infandis Deos vocantes cantibus.

Si

APOTELESMATICORUM. *Lib.vi.* 253

Si vero Mercurius quidem terminis Jovis sit, at rursum Mercurii

Illi alter alterius amicis radiis cernant,

Puerorum ductores & percelebres fecerunt

Auctores sermonum ac doctrinis omnino optimos.

480 Sic quoque si horæ quidem teneat centrum sapiens Mercurius,

Verum oriatur Venus, tales simul exhibuerunt,

Præterea etiam omnis artis principes in operibus

Organa divina suis variis inventis parantes.

Jove autem in madido signo hominem horâ temperante

485 Si Saturnus insequatur, valde errabundum posuerunt

Mercatura navis duceem pontigradæ.

Si vero Mercurium viderit Saturnus suis in terminis

Ipse existens vel signum habens suum, effecerunt

Agricolas, peregrinis gaudentes, non propriis

490 Solis, mercede autem quoque aliorum patrimonium habentes.

Communem peragentes viam Saturnus & Venus

Et Mars, divinis inspirationibus laborantes

Posuerunt & furore ab cælestibus divinantes.

Alter vero alterius incedentes terminis Saturnus & Mars

495 Simulacrum versus idem aut ulterius gradientes,

Posuerunt fabricantes pereuntibus mortalibus.

Vel rogis ingentibus mortuos ardentes fecerunt,

Aut lacrimantes semper cornutis neniam tibiis.

Si vero Mercurius his attestans, aut versus illum

500 Signum sit, fures, prædatores, homicidas,

Vel nautis in damnosis litoribus necem ferentes
 Facit, sed mortis finem subeuntes dirum,
 Priusquam moriantur, tristibus divisos doloribus.
 Quando rursus domos partiumque terminos varia-
 verint

505 Mutue Venus & præclarus celer Mercurius,
 Tibiarum vel citharæ vel cantus vel rhythmī,
 Vel etiam saltationis pedum concordis gnaros vi-
 ros existentes

Posuerunt, aut irrisionibus procaces & prætextatis
 verbis

Delectantes, & tragicæ gravisonæ peritos canti-
 lenæ,

510 Semper in latis ad chorum ambulantes thymelis.
 Quod si terminis Mercurii sol & ipse cum eo
 Mercurius appareat, luctatores posuit.
 Si tamen cum illis quoque sit pulchra Venus,
 Venerabiles victorius & frequenter coronati vene-
 runt.

515 Si vero Saturni ex adverso attestans vel quadra-
 tus

Vel conversans appareat, per omnem terram va-
 gantur

Carentes corona & infirmi frustra in stadiis labo-
 rantes.

Horonomum vero radiis suis spectans Venus
 Ex igne & albo artificia præbuit ferro.

520 Sed si Mercurio suum per locum gradienti con-
 veniat

Aut consonans cernatur sub Mercurio luna,
 Variegata polientes suis manibus exhibuerunt
 Ex serrato ebore, aut ex Lydo splendenti

Et

APOTELESMATICORUM. *Lib. vi.* 255

Et fusili ab cera bene cælati tabulis

525 Formas imitatricibus sculpendes stylis.

Medio autem in centro Mars sua in domo

Mercurio concurrens artes præbuit sellularias.

Quum vero luna culminante ab centro

Vergat, sed Saturnus & Mars centrum sequantur,

530 Tunc quotquot nati sunt, vespillones evenerunt,

Aut custodes mortuorum in monumentis habitantes.

Quod si mulieris erit nativitas, illis vero adsit

Venus, lupanaribus insidentes turpia admittunt.

Quando autem horam tenuerit Mercurius signo in muliebri,

535 Sed simulacro in fæmineo etiam luna adsit,

Horonomo verò Saturnus & Mars quando centro

Altissimo insequuntur, æumnosi facti sunt

Viri: Cybelæ enim colligunt (stipem) per populos

Et urbes errant simul baculisque & tibiis

540 Manibus suis pulsantes celeriter liberos seminantia pudenda.

Enimverò nullus homo omnes valeat

Actiones & artes dicere, quantas hominibus

Stellæ in pectoribus fataliter adsignarunt cursibus.

Postea deinde noxas, circa corpora mortalibus

545 Quantas divinitus destinarunt, & quales per semitas,

Efferam valde pauca, quia nullum virum in tam multis

Integrum & à morbis liberum usque ad mortem reperias.

Quamdiu igitur signo Mars adscendente decurrens

Utraque lumina simul euntia sequatur,

Ocu-

550 Oculorum lumen amborum abstulit hominibus;
 At si lunæ soli tunc lumen castum
 Finienti, alterius visum oculi vexabit,
 Sed & idem occidenti superveniens genus mali facit.

Si occidentem Martem adspiciat Saturnus vel etiam
 Mercurium,

555 Aut infaniam aut morbum excitant homini facrum.

Sic quoque si Jupiter occidat, horam vero obtineant

Mercurius & Mars, infaniam cogitationum faciunt.

Sane etiam sole adscendente cum luna

Ex ulteriore occidentes simul Saturnus & Mars,

560 Furiosos & sapienti mente everfos fecerunt.

Similia etiam si Marte cum luna super horam

Oriente aliud Jupiter occidat prope centrum.

Mercurius autem horam regens & cum Saturno in
 ulteriore

Occidente Jove cogitationum mentem corrumpit,

565 Stolidumque effecit irrita meditantem.

Lunæ autem in pereunte lumine vestibulum per
 omnia

Sole cum persplendido, aliis autem adeuntibus

Occidentibus centro valde quidem observari
 mo-
 neo.

Nam & hi quidem noxii mortes ac terrores ducunt,

570 Et spectrorum hominibus simulacra dæmonibus
 similia,

Ac divinis vocibus vaticinantes exhibuerunt.

Sic quoque si Jupiter Martem occidentem fuget

Ab

APOTELESMATICORUM. Lib.vi. 257

Ab tergo sequens, furorem & infanias injicit.

Quando autem rexerit horam quidem Mars, occidat vero luna,

575 Circumque curvata lumine Saturni terminis,
Tunc sane foedissimi nati mortales circa formam
Ossa tergis suis ferunt in humeris.

Sed cum Saturno euntem quando Venerem viderit
Mars vel quadratus vel ex adverſa regione gradientis,

580 Pudenda amputant quotidiani ergo alimenti,
Alienis foribus adſtantes erroneſ
Fiunt inopiam ſemper comitem habentes.
Cum Venere autem lunam cernens clarus Mars
Viros quidem libidinoſos & ſpeculatores fecerunt,

585 Fæminas autem lectum mercede populis dantes.
Quando mutuis terminis Venus & Mars
Apparent communem ſignorum curſum exſequentes,

Meribibos, comellationibus lætos, & in poculis
Suam vitam peragentes, in alienis autem uxoribus
590 Et occultis lectis furentes viros fecerunt.

Si vero Saturnus his teſtis veniat, foeditatibus diris
Induit: illis enim ſemper Venus ore.

Sed ſi ſoli adſit cornuta luna

Amborum medio apparente Marte,

595 Hiſque ſimul meantibus Saturnus quadratus ſpectetur,

Tunc in pectoribus bilis fervens nigra

Viris labefecit mentem, & furorem immittit,

Aut ex aquoſis morbis mortis finis aut humidis.

Furioſos vero faciunt, & mentis jacturam adducunt

K k

Oc-

600 Occidentes sol & celeriter currens luna.

Quod si ad copulam luna velox Marti occurrat,
Aut quadrato existenti, morbi tunc viri

Oestro ad spectra vana mentem terrefecerunt.

Sed si lunâ Mars superior sit,

605 Aut aliquando occasus adsit, angustiis ligavit.

Si vero etiam Saturnus lunæ attestans sit,

Ultimum vitæ violentia finem perficiunt.

Præsertim vero affligent homines verberibus ferri

Aut morbis sacris Marti conversata luna

610 Quatuor in centrīs & occurrans ad centra.

Verum si & Saturnus noxium radium jecerit,

Oneribus aut lapidibus ædificiorumque contignationibus obtrivit.

Sin autem ab radiis Martis fugiens luna

Saturno molesto conjungatur spectante

615 Mercurio, gravibus nervorum morbis vexat.

Truculentis vero molestiis homines laborant etiam,
Mars

Quando occidit luna ipsis descendente

Et Saturno altissimo nativitatē horam insequente.

Si vero lunam quidem Saturnus, solem vero Mars.

620 Viderit in adverso aut testetur quadratus,

Quibuscunque utrisque hominibus malum efficiunt.

Quum vero horam quidem Mars à tergo sequatur.

Lumina autem sibi invicem apparebunt adversa,

Aut quadrata, miseriis immedicabilibus fatigantur,

625 Sic ut etiam convitiis Deos incessant propter morbum.

Sed siquidem Jupiter illis amicus ac testis sit,

Periculis liberat & ex laboribus servavit.

Contra Jovem videns Saturnus molestias facit

Ut

APOTHESMATICORUM. *Lib. VI.* 259

Ut habituri sint , & egestatem & mala minora dedit.

630 Hæc quidem circa morbos ; similia vero his possit
Cogitare valde multa animo acutus vir.

Dicam vero deinde , quemadmodum ex bonis &
divitiis

Fatum malum miseram inopiam in viros inducat.

Hereditatibus excutiunt mortales Saturnus ac
Mars,

635 Alter quidem antecedens solem , alter vero sequens ab tergo.

Eadem verò etiam medio facit vergens ab centro
Stella , cujus domus veneranda hoc centrum adepta est.

Sane etiam Mars gradiens signo vitæ

Ab tergo horonomi paterna omnia dissipavit;

640 Præsertim si cum eo meet cornuta luna.

Sic autem stella præsens facit suâ in domo ,

Versus africanum quando occidentali centro ab postico superoccidat.

Atque adeo etiam sortem fortunæ curans exspoliavit

Felicitate , quum ipsa eat gradiens ante sortem.

645 Præterea etiam culminantes simul Saturnus &
Mars

Hereditatem aut non abstulerunt aut rursus quum dedissent abstulerunt :

Ita ut etiam si hoc centrum ab latere quadrati

Aut ex adverso videant , repente interceperint divitias ,

Et in egestate laborant , & quibuscunque lumina ,
bimorium

650 Non viderit, prorsus vero averſam viam inceſſerit.

At ſi lunam decima parte ſpectarint ſtellæ ambæ
Martis aut Saturni, Jovis autem averſa ſtella
Exſtet, imbecilles & inutiles evenerunt.

Præſertim vero, ſi etiam ſignum exoriens ab tergo
655 Lunæ ex Jove vanum & ſine teſtimonio ſit.

Egentes enim victu colligunt oppidatim.

Quod ſi Jovis quidem cernatur medio ſole ſplendor,

Centrum vero id circumdent Saturnus aut etiam
Mars,

Ille quidem ſuperaſcendens, Mars autem retro perſequens,

660 Felicitatis & bonorum domum plenam vacueſcerunt.

Sed ſi culminans centrum vanum Jovis ſit,

Noxii vero utrinque appareant, tunc mortales

Non tantum ex inopia miſera fatigantur doloribus,

Verum in vinculis quoque mortis finem peragunt.

665 Quando autem ab Marte deſluens luna

Horæ adquirat contactum cum Saturno verſans,

Centrumque culminans porro Jupiter tractet,

Delectati divitiis dulcibus poſtea ſunt egeni;

Alii vero etiam in anguſtiis & in vinculis fuerunt.

670 Sed ſi alternantes terminos aut ſigna viderint

Mutue Mars & Mercurius aureis talaribus,

Cum Jove autem ſol centrum obtinens ſubterraneum,

Ex priore victus copia & bonis utique evolvit,

Noxæque alienarum artium ac damna inducunt.

675 Si vero culminantem Saturnum pulchra Venus

Aut

APOTELSMATICORUM. *Lib. VI.* 261

Aut Jupiter, paterna homo multa qui amiserit,
Denuo ab alienis conficit idoneas opes.
Si vero Mars ex adverso fit, quamvis copiosa sint,
Ad miseram inopiam rursus veniet, quam ante de-
reliquit.

680 Quod si etiam soli luna adsit circa centrum
Ex Venere aut Jove non testificans, miserabilis
Omnino existit nativitas priore nudata patrimo-
nio.

Pauca quidem ex multis de inopiâ hæc tristi
Habes. Sed nunc fervorum de genitura loquar ;
685 Ut sic dijudicet vir hæc divina noscens.
Quando lunæ & Veneris stellæ horridæ
Saturnus aut Mars superiores utraque fluant,
Servi etiam fervorum parentum tunc provenerunt.
At si Venerem quidem Saturnus & Mars despi-
ciant,

690 Luna vero rursus & Jupiter & Saturnus attesten-
tur,
Servitutum elapsi liberum diem viderint.
Quando autem solem & Saturnum ignifer Mars,
Venerem verò rursus Saturnus noxiis radiis viderit,
Ex fervis nati suis veniunt principibus.

695 Sed si Saturno quidem aut soli testis veniat
Mars,

Jupiter autem ac luna etiam etiam Veneri, famuli
Patris natus iste erit, mater autem libera illi.

Quando autem cornuta luna subterraneum
Aut occiduum centrum regat quadrato versante
700 Vel in parte adversa noxio Saturno, sed Martis
Stella cum Venere etiam contraria spectetur,
Aut quadrata sit, matre nascitur serva.

Kk 3

Quod

- Quod si Saturnus centri potens lunam inspiciat,
 Aut solem, aliud vero lumen Mars adspectet,
 705 Ambobus servis parentibus cogitet prognatum.
 Quin etiam si in centro luna quidem versetur,
 Alio autem quum in centro Saturnus à tergo sequatur,
 Noctiluca vero luna Marti appropinquet,
 Servitutis jugum semper in cervicibus suis ferunt.
 710 Si vero culminet Jupiter, luna autem ab illo
 Nexum ducat, retro item exorienti conjungatur,
 Astris pereuntibus aliis sub validis splendoribus
 Alterius spectantis, subolem servilem fecerunt.
 Sed quando centris abscedens amabilis luna,
 715 Nihil autem beneficorum astrorum habeat attestans,
 Noxii vero Saturnusque & Mars aut ad horam
 Ingredientes cernantur, aut horonomo quadrati
 Seu trianguli existant, libertatem tunc mortales
 Desinentes servile sub jugum celeriter aguntur.
 720 Servi vero etiam fuerunt, quando lumina duo
 Lunæ & solis devergunt ab centro,
 Aut contactum faciunt damnificis stellis hi,
 Nulla rursus solvente aut tenera Venere.
 Donec autem horonomo Saturnus & Venus æquales
 725 Incedentes cernuntur, semper famulos posuerunt
 Non unius, alias autem alteri suppositos principii,
 Quippe etiam suo venundatos ab patre.
 Sed si sol quoque illis attestans adsit,

Etiam

APOTELESMATICORUM. *Lib. vi.* 263

Etiam vincula tulerunt malâ sub numinis iniquitate.

730 Stellarum quidem tales & quotquot his similes sunt

Formæ, male natorum servorum faciunt tristem prolem,

(Verum ego admodum crebris meditationibus didici)

Utero proferunt difficilis partus puerperia.

Cæterum non secure quis cecinerit hunc cantum.

735 Nam vaticinationem hujus ira ex regibus Insequitur, quam oportet sapientem virum evitare.

Quare hunc quoque sermonem ducens infandum omittam.

Sed novissimum agens circa metam cantum

Jam & nostræ nativitatis meminero & astrorum,

740 Qua fuit; signisque in quibus hora illa fuit,

Quam ab utero dixi, miserabilis Ilithyia;

Ut etiam ultimis postea sæculis edocti

Persuadeantur. Hæc mihi donavit Parca cognoscere

Astrorum scientiam & delectabilem cantum.

745 Sol quidem erat geminis, simul autem cum eo pulchra

Venus & Jupiter amabilis & aureus Mercurius,

Aquario autem luna & Saturnus & hora,

Mars vero multipede in Cancro, circa autem medium

Cælum versabatur sagittam Centaurus attrahens.

750 Sic quidem meam genituram Parcæ denotaverunt.

Vc.

Verum ego Musæ & æthereis simul astris
Consecrans argutum hymnum, meum finiam can-
tum.

Stellæ lucidæ Jovis Ægiochi filiæ
Propitiæ estote, & decus semper meo comparete
cantui!

MANETHONIS APOTELESMATICORUM
LIBER VI EXPLICIT.

JACOBI GRONOVII

A D

MANETHONEM NOTÆ.

I. I.

αίροις, ὡ Πτολεμαῖε] Ita hic scriptor Alexandriæ incipit salutare Principem, ut alter Alexandrinus Apollonius libro IV Argon. introducitur Medeam in discessu dicentem:

Τόνδ' ἐπεὶ ἀντ' ἐμέθεν παντὸν πόλεον εἴμι λιπύσσω
Μῆτερ ἐμή· χαίροις ᾗ καὶ ἀνδρῶν πολλὸν ἔσση
Χαίροις Καλλιόπῃ, καὶ πῶς δόμοιο.

Adeo Alexandrinis ubique id in ore. Hoc autem principium usque ad versum VII publicavit primus Alexander Morus ad epistolam Jacobi, ubi ut ostenderet lectum sibi dialogum Luciani de verbis *χαίρειν, υἱαίνειν & ἀπερρίψειν*, addit etiam hoc emblemata [Manethon tamen Ægyptius, quos dedicavit Ptolemæo Regi libros *Ἀποπλεσµαλῆκων*, ita orditur - - - Quæ plura posui, quo judicent eruditi, an stylus conveniat antiquitati, quantam præfert codex longe rarissimus, lectuque difficillimus; quanquam non ignoro Manilii, qui de eodem scripsit argumento, ævum ex stylo male colligi ob *τὴν ὑπερβολὴν ἡλῶν*, quæ negat ornari. Sed ad rem]. Atqui codex

L I

non

non accedit ad Ptolemæos; nec præfert antiquitatem ulteriorem, quam scriptura declarat: sed ipsi Manethonis versiculi docent sub Ptolemæis se scriptos primum & conceptos fuisse, quod plane non negatur ab stylo istorum septem: esse etiam lectu difficillimum didicit opinor ab Holstenii chirographo, quum ipse caput & finem modo legisset. Ita iste habuit Α & Ω, quod venditaret.

- I. 8. Νύκτες αὖπνυες εὐνὴ καὶ εἰς ἡμεῖς πολλὰ μογήσας] Tali assiduitate in ista urbe operabantur bonæ menti, forsan ex legibus Musei, prout eandem omnino voces habet Synesius de Dione: Καὶ ποιεῖ σὸν ἐν δίκῃ πικρῶν πυχάνει δεσποτῶν, ὅς τις πολλὰς μὲν νύκτας αὖπνυες ἀνέτλη, πολλὰς δὲ ἡμέρας παρετάθη, καὶ μικρὰς δὲ αὖ ἀπεσάλαξε τῷ ψυχρῷ ὑπὸ πτελίμῃ καὶ φροντίδων, ἵν' ἀγαθὸν τι συνέλξηται. Habes & similem causam.
- I. 11. Πετόσιρις] Dictus hic notusque tam antiquis, quam posterioribus, atque adeo omnibus sæculis, quum exstiterint sub isto nomine scripta quædam scribente Servio ad librum x. Æneid. *Hunc Æthiopes dicuntur & Persæ vidisse, & omnium malorum & famis necessitates pertulisse, quarum plena vel in pluviosas differentias vel in Campestro vel Petosiri, si quem delectaverit, querat.* Sic hodieque in librorum pluteis exstat aliquid sub nomine ejus, quod videre est in bibliotheca Cæsarea Lambecii: neque ullus hanc Musam tetigit, cui non celebratus fuit hic Petosiris frequenter etiam adjuncto Necepsō, quos in citando jungit Scaliger in notis ad secundum Isagogicum Manilii pag. 197. de quo sic agit noster Manethon lib. v, quasi cœvus ei fuerit & amicissimus.
- I. 14. Πάντες δαίμονες] Hæc erat illa Ægypti jactantia vetus, etiam ante Ptolemæos, qua Rhampsinitus jam dixit Αἰγυπῖος τῶν ἄλλων περιμελίδου hac in parte, ut est apud Hierodotum II, 121.
- I. 16. Ἑλάν &c.] Sic duobus versiculis comprehendit septena hæc nomina, ut fere iterum versu 203, quæ etiam vetus poeta illigavit uni notante Scaligeno ad sphaeram Manilii, ut etiam noster V, 34. De his ipse aliquando versus illos descripsi, nescio an editos, certe dignos, qui legantur

Επτά

ἐπὶ πολυπλοαίῃς καὶ ὀλύμπιον ἀστέρες ἔδον
 ἐκλεινῶνται, καὶ τοῖσιν αἰεὶ κανονίζονται αἰών.
 Πυκλιφάης μήνη, συγνὸς Κρόνου, ἥλιος ἡδὺς,
 Πασηφόρος Παφίη, θεαυὸς Ἀρης, Ἀπέρης Ἑρμῆς,
 καὶ Ζῶς ἀρχιγένηθλος, ἀφ' ἧς φύσις ἐβλάστησεν.
 οἱ δ' αὐτοὶ μερόπων γένος ἔλκεσ'. ἐστὶ δ' ἐν ἡμῶν
 Μελίη, Ζῶς, Ἀρης, Παφίη, Κρόνος, ἥλιος, Ἑρμῆς.
 οὐνεκ' ἀπ' αἰθερίας μεμελίσμεθα πνέμεσθαι ἔλκεν.
 Δάκρυ, γέλωτ, χόλον, γῆρας, λόγον, ὕπνον, ὄρεξι
 Δάκρυ μὲν ἐστὶ Κρόνος, Ζῶς δὲ γῆρας, λόγος Ἑρμῆς,
 θυμὸς Ἀρης, μήνη δ' Ἄρ' ὕπνος, Κυθήρεια δ' ὄρεξις,
 Ἡελίος τε γέλωτ. τάτω γὰρ ἅπαντα δικαίως
 Καὶ θνητὴ ἀχάνοια γέλωτ, καὶ κόσμος ἀπείρων]

I. 22. ἡδὲ λαφύρεις] Hac ratione auget hic scriptor reliquias
 linguæ Græcæ, quæ ad nos pervenerunt, in quibus non nisi
 τὰ λαφύρεα novimus, nedum ut αἱ λαφύρεαι dictæ fuerint ca-
 ptivæ, prout hîc intellexi, quum ita intelligi oportere vi-
 deatur. Cæterum valde propendeo non ita scripsisse auctorem
 nostrum, qui forsan dedit λαφύρεις, unde hi ipsi Ægyptii
 postea cognominaverunt regem suum, ut nos docuit maxi-
 mus Salmasius. Legebatur autem in MS. μέγιστον ἐταίρειον
 τ' ἡδὲ λαφ. Eadem praxis significatur versu 256.

I. 22. Κέντρων ὅτ' αὖ ὥσιν ἀνακτες] Itæ edidi & interpretatus
 sum, ut vers. 66. & sæpius, quum ex MS. notavissem κέν-
 τρον, quod considerari posset pro κέντρει.

I. 24. Ἑρμείας δὲ ἦν τέποις] Videtur huic versui mota fuisse dif-
 ficultas, quum in ora exemplaris scripti adnotatum sit δλω-
 ταιποισσε. quasi voluisset auctor ejus Ἑρμείας δὲ ἦν αἰπὺς
 ἰσθμίου. Sed eo supersedere potuit, qui novit vocem pri-
 mam facere bisyllabam & pro spondeo habere.

I. 35. Σκορπίον κυανόχροον οἶκον Ἀρηος] Isto modo loquuti
 sunt, & passim est obvium, maxime etiam frequens in Geo-
 ponicis. Semel liceat huc advocare fragmenti Censorino ad-
 nexi verba cap. 3. *Multum refert, cujus quæque stella domus
 sit, aliena an ipsius. Domus solis est Leo, Luna Cancer, Mer-*

carii Virgo & Gemini, Veneris Libra & Taurus, Martis Scorpio & Aries, Jovis Sagittarius & Pisces, Saturni Capricornus & Aquarius. Hinc etiam nostro interdum dicitur δόμ⊕ vel μέλαθρον. Et quod in his Latinis primum dicitur, habes II, 342. Εν δὲ λέοντι δόμω πανδερεῖ⊕ ἡλείοιο.

I. 53. Αμετρεσίων ἐλεφάντων] Et hoc ignotum nostris fragmentis Græcis epithetum, quod ego simpliciter reddidi δᾶπν βίη, quum & id verum sit, sac plana sint, quæ de vitæ tempore in eis animalibus scribantur. Ita inveniuntur in hoc scriptore ἡμίβιοι, μακρόβιοι, ἀμφίβιοι, ἄβιοι, μιμῶβιοι. Sed posset perinde δᾶπν βίης deduci, nec id minus congruo sensu.

I. 73. Καὶ δόξῃ μεγάλη χαυνέμῃον] Non est opinor, quod repetitio verbi ejusdem nos turbet, etsi ferme sit inconcinna, & facile potuisset scribere χαυνέμῃον, unde vers. 156, χαυνώθεντες. Omnino ista velox & iterata frequentatio contingit quoque apud alios Latinos Græcosque. Crebra apud ipsum Livium, etiam ubi non est admodum venusta. Etiam sic illud γδοσάμῃον repetitur ab auctore epistolæ ad Hebræos 6, 4. & 5. quanquam vix sine suspitione. Sic nostro repetitur II, 211 vox ἡγήπρες. Verbo ipso utitur II, 186.

I. 80. Κλιβανίας] Ne id quidem vocabulum hodie auditum aut Græco olim sermoni vindicatum animadverto. Itaque commodissime his Ægyptiis viderentur convenire Latini clibanarii, de quibus æstatim multa viri docti ad Lampridii Alexandrum Severum; nisi quod res illic significetur ab Manethone nostro alienissima, utpote certum militiæ genus, quum ipse aliquid urbani ac plebei opificii intelligat. Unde quum fornacarios mihi præberent juris Romani fragmenta in balneis operam aliquam præstantes, hos ad interpretandum adscivi, sive tales etiam intellexerit meus Manethon, sive aliquos panis coquendo accinctos, prout Festus Pompeius ex Verrio scribit Mamphulam appellari panis Syriaci genus, quod in clibano antequam percoquatur decedit in carbones cineremque. Vide verba Moschopuli citata Lipsio ad Tacitum lib. III. annal. 43. Ad utrosque quidem congruit illud σκωπεργός & qui sequuntur duo versiculi.

1. 89. *Διὰ μέτρον ἔχων*] Reliqui distinctionem quæ erat in exemplari antiquo, ut etiam versu 121, quum nemo harum rerum curiosior possit ignorare quotidianum illis fuisse *Διὰ μέτρον*, etiam ex ipso Manethone, unde & in versione adhibui.
1. 92. *Εἰ δ' ἔσπῃς μὴ μοῖρα τύχη*] Vox propria Astrologiæ, qua notantur partes vel gradus signi alicujus, quam sæpe tangunt viri doctissimi Scaliger in Manilianis, & Sirmondus ad Sardonium aliique, & exstat in his libris pæne per singulas paginas.
1. 105. *Κοσμητῆρας*] Reddidi *gubernatores*, ut in nonnullis Græciæ civitatibus, *κοσμηταὶ*, *κόσμοι*, *κοσμητοὺντες*, *πρωτόκοσμοι* dicebantur magistratus. Simpliciter tamen ornatores intelligi possunt quocunque etiam in statu sint, qui aliquod decus afferant publico. Sed & hanc terminationem scito huc usque reparatis literis ignotam esse.
1. 120. *Καὶ ταῖχυν ἀρρένα*] Nullus ambigo, quin hic versiculus sit habiturus suam venerationem apud lectores. Hanc tamen non fuit visus habere illi viro docto, cujus manus allevit in margine MSti. Γρ. *ὃ ταχυὸν πανόδυρτον ἀπομήξετε*. Habes VI, 304. *πέκνων ταῖχυν*.
1. 136. *Ἀμφὶ πίδακς τέμνονται*] Hunc ad modum correxi, quum in exemplari legatur *ἀμφιπιδας*, in quo sensus non est.
1. 141. *Ευέλθοις πτωμοῖσιν*] Sic maluit noster Ægyptius, idque ei concessi, quem crebro videbis illo abuti pro *η* vel *ει*, quod satis intelligitur, quum tamen apud alios usurpari observes *εὐρέης* vel *εὐρείτης*.
1. 160. *Ἡ ἁπλυνὸς τευχώμενον*] Quum sic deprehendissem in codice veteri, & tamen viderem præcedere *ἀνέρας* (ita enim quoque in eo legitur) dubius hæsi, quo remedio deberet hic locus tam male cohærens sanari. Unde factum est, ut quum editio festinaretur, ediderim in versu præcedente diductis literis *ἀνέρας σ' ἐκτίκει*, ut vides, tanquam in genere proso-pœiæ. Sed quam minime curet noster numeros, tum passim patet, tum ex versibus 315. & sequente. Denique tamen melius considerans vidi nihil tentandum esse, nisi ut pro voce, quam allegavi, reponas *τευχώμενος* retenta voce *ἀνέρας*, quod observavi in versione. Sic enim omnino scripsit.

1. 170. ΕΝ πολλοῖσιν] Superappositum erat nescio à quo conestore ἐν πολλοῖσιν, quod non sequor.
1. 172. Κινδύνοις, βλαβείας, δαníσµασι, ἐνδ.] *Periculis, damnis, injuriis, pen.* Ita enim hæc distingui debuerant, quod male in MS. considerabatur.
1. 176. Αἱ ἥε λῖψ] Quum ita res daret, voces Græcas in versione retinui. Sed non memini uspiam his rebus intervenire mentionem venti cujuscunque; nedum guttam ac rorem, prout λῖψ usurpatur apud Apollonium iv, 1454, ubi exponitur πῦλιν. Nihilominus in summarum serie, quæ annotata est in margine, etiam dicitur ΑΡΗΣ ΕΝ ΑΙΒΙ, & in præfixis principio titulis ΑΕ (hoc est, xxxv. nempe caput) ♂ ΑΙΒΥΚΟΣ ΣΙΝΟΣ ΑΥΠΙΑΣ ΘΟΥΒΟΥΣ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΞΕΝΗΓΕΙ, & 111, 18 dicitur Saturnus ψυχρὸν δ' εἰς λίβαν νεύσµην, & vi. 381 Εἰς λίβαν δερκόµην Πυροίς.
1. 185. Ὑπεκ σιωόδοιο] Ita diffidi literas ad unam vocem concretas in MSto, & in vertendo appropinquare ad ipsa Græca volui, quum potuisssem *ab novilunio suffugientem*. Sic Apollonius Rhod. iv, 1659. Ὑπεκ βελέων. Nec aliter Manethon 11, 89 διεκ χηλῆς. Et hic sensus posset etiam esse versiculi 234, ut dicat eos cadere noviluniis ab impetu lunari.
1. 188. Μινυνθάδοσι χρόνοις] Versu 248 maluit syntaxin variare μινυνθάδων τε χρόνοις Εξαπίνης Σοπέλας.
1. 217. Καὶ θεωκοπῇ περεῖσι] Exhibui prout in MS. legebatur, nisi quod exstabat etiam περεῖσιν, quasi elisionem intelligi oporteret in voculis καὶ ἐκ. Quod quaecunque sit, facile quisvis agnoscat scribi debere θεωκοπῆς περεῖσι.
1. 230. Μήνης ἡελίοιο] Sic legebatur in MS. contractis literis, ut solet. Eas non dubito explanandas esse Μήνης τ' ἡελίοιο, & quomodo intelligam, patet ex versione. Sic enim illud τε præcurrit quoque 11, 225. Καὶ σηκῶν μακάρων ἱερεῖς τε περὶέθρας Τιμαῖς κυδαλίµας. Et hujus libri versu 359 ita feruari posset ὁρόµην ἔργον αἰαλανῶν τε αἰαλητῶν.
1. 244. Εὐν δέµας αἰμάσυσιν] Ut enim ex ritu sacrorum Belonæ & Cybelæ id alibi obtinebat; sic & in sacris Ægyptiacis. Seneca de vita beata cap. 27. *Cum sistrum aliquis concutiens ex imperio mentitur, cum aliquis secandi lacertos artifex*
bra-

brachia atque humeros suspensa manu cruciat, cum aliqua genibus per viam repens ululat, laurumque lineatus senex & medio lucernam die præferens conclamat, iratum aliquem Deorum. Et principium & finis inquit hæc omnia esse Ægyptia. Quibus adde Wouweriana ad Julium Firmicum.

- I. 256. Κρόνη μέση] Prorsus ita legitur in MS. ut 11, 92 Μένον τ' ἀμφοτέρωσιν ἐν ἰχθύσι δανείονται : quum tamen auctor vel & hic μέση videatur scripsisse, & ibi μέσων ; vel Κρόνοι μέση : prout etiam opinor vers. 270 βιότοις δ' ἀμώμαλα ἔργα, quum tamen ne literam adderem, ediderim minutissima ratione molliens & adjuvans postremam literam in voce βιότοι, ut erat in MS. Sed auctor hic liber est, etiam in utroque.
- I. 295. Ἑρμείαν σύμφωνον ἔχει καὶ κόσμον ἀταρπὸν] Ita plane MS. quasi per appositionem, prout quoque interpretatus sum. Alioqui posses Ἑρμεία σύμφ.
- I. 315. Θάνατον λείψει] De numero non laboramus. Scilicet ne vox ab eadem syllabâ incipiens sequeretur, sic mutanda fuit phrasis, & non dicendum ἔντε βίᾳ βίοντι λείψει, quod tamen est Manethonis. v. 400. Χείματ' ὀρνυμένων βίοντι λείψαι δὲ ἄλλης : IV, 486. Εἰρητὲς δ' οἰκήσασιν φυλασσόμενοι αἰλυσηδὸν, ἔντε βίαιοτάτῃ θανάτῳ βίον ἐκλείψαι, de his eisdem. Alioqui liberet tentare θάνατον ζητῆ, ut v, 184. Ζητῆντες θάνατον καυθαίμενα.
- I. 326. Υπότρομον] Ita intellexi in versione, tanquam referri oporteret ad præcedens βίον. Quod ut commodum, ita non necessarium, quum possit constitui cum proximo νηχόμενοι, Manethone talia neutra amante. Sic IV, 231. ἰσόμοιρον ἰὺν. VI, 105. ἀγνοσρόφον φαιρόντων. Ibidem 203. ὑπόγειον βεβαύια, & 498. Θρίωντις ἡπιτύμβιον. VI, 142. νωθρὸν ὑπαντίδρον.
- I. 339. Δυνήϊ κατ' ἰθὺν] Vel κατ' ἰθὺ. Sic enim jam loquutus est vers. 30. ἀρονομοιο κατ' ἰθὺ. Aratea. ὅτε σπιάεσσι κατ' ἰθὺ Ἰαμβήν γαίης τε καὶ ἡελίοιο σελήνῃ.
- I. 342. Ποιήσῃ ἢ καὶ γόνειαν] Quia credibile erat ita scripsisse auctorem, etiam edidi geminatis particulis, quum in MS. manifeste apparetur ab prima manu scriptam fuisse notulam, quæ indicaretur ἢ, cui secunda manus attexit alteram notam,

tam, quæ referret copulam καί. Certe enim utraque consideratur.

1. 355. Πολλῶν κακῶν αἵτις] Servavi integram vetustam lectionem, qua frui potuit auctor, perinde ut 11, 422. Ἡδὲ μὲν ἀμείνων, ἐφ' ἑσπερίῃσι πεδανός. Nec dissimile est vers. 41. μέρον αἰνόν σὺν ἐκφύγῃσι δυνασῶν. Eiusdem notæ est, quod ponit 11, 186. οὐ μάλα γαυρεμῆες μαχλῆ ἔνεκεν φιλόπτης. Forasan ita quoque concepit vers. 96. Πάντες ἀπ' ἡσυχίας φυγεῖν καλὸν, αἰτ' σὺν Ἀρηᾷ. Video enim, quam facile potuerit edere πολλῶ κακῶ αἵτις, ut 11, 18. μακρὸς δ' αὖ δὴς μέσῃ ἐληλαται &c. cujus etiam libri versu 96 puto corrigendum ἦδὲ λαγωῦ σὸν τέρων.

2. 7. Ἡμερεύοισιν] Non aliter legebatur in MS. perinde ut 1v, 465. Πὰρ φύσιν ἡμερεύω. Et hinc ejusdem libri principio ἐφημερίων μερόπων. Unde & Hesychius ἡμερίων ἀνθρώπων. Ac tamen placuit illi scribere 1, 167. ἡμερινοῖσι.
2. 8. Ἀσέλλων] Sic enim statuebant luna condi omne Stellarum vulgus, prout nostro consentiens scribit Manilius lib. 1. ubi Scaliger adducit similia ex Sappho.
2. 11. Ἐλασθὲν ἀντολήθεν] Debui hoc modo edere, licet in MS. legeretur clare ἔλασθην, quasi indicativi forma esset, quum sententia aliud requireret.
2. 28. Σφαιρεῖ σφωάλισι] In MS. apposita erat ad versum finem nota, cui respondebat altera in margine cum explicatione τῇ συσφωῇ. Hæc nota quum sic posita sit, ut videatur distinctionis speciem obtinere, interdum offendi, præsertim quum occurreret vox σφαιρεῖ non alibi in nostris Græcis fragmentis legenda, ut hinc pro verbo adspexerim: quasi par illi Arateo, Μαιότερη γὰρ πᾶσι περὶ σφωάλισι, quod Scaliger comparat cum Maniliano *desircinat artum*. Sed quum sic vox τῶν tantopere frequens in his libris vim pateretur, abducta quippe ab solito suo usu; nullus dubito, quin sit dativus ab σφαιρῆς, quod idem est vocabulo σφαιρικῆς fane inaudito, sed cui par foret verbum σφαιρεῖω, siquidem inde deduci placeret, σφαιρεῖω dicentibus cunctis. Itaque præstat agnoscere Manethonem hu-

pus

jus magistrum, & sententiam ejus recte percipere, quam in immensum aberrare, ut dicat à cælo circulos multos orbiculari conversione fieri volventium continue astrorum.

2. 16. *Ἀκίηλοι*] Prout hæc vox composita & nostris literaturæ Græcæ fragmentis ignota, per elisionem truncata, enunciari debet, & ad præcedentia referri, non sequentia, qua notantur effigiei alicujus aut simulacri specie carentes, contra quam in versu xii dixit de aliis, utpote *δικίλων* instar quoddam habentibus, de qua voce agit Scholiastes Apollonii Rhodii, tum alibi, tum ad librum primum. Video enim in versione id præteritum.
2. 31. *Προδιόησι*] Non aliter scribitur in unico libro, nec dubitavi idem compositum esse, unde supra processit *ἑπεπίσπ*.
2. 32. *Μήτι μερόπων πρᾶπίσιν τε*] Hæc etsi non ipsa, derivata tamen sic jungit etiam mox versu 384 & seq. Item xii, 345.
2. 37. *Τροπῆς ἑρε*] Vide Scaligerum ad Manilii librum i i i pag. 271.
2. 42. *Βαίλω φερίζομαι ὥρην*] Et sæpe utitur isto adjectivo, & hæc notatio temporis potissimum Manethoni placet. iv, 401. *Νηχρόμῃσι μοίρης βαίδν χρόνον ἐν πελάγεσσιν.* Perinde ut Solon apud Diogenem Laertium *Δείξει δὲ μανίλω μὲν ἐπὶ τῷ βαίδς χρόνῳ ἄστῃς.*
2. 55. *Ἐπαμοιβάδεις*] Hæc literæ exstant in MS. libro, unde edi debuit *ἐπαμοιβάδης*, siquidem exprimere volumus Græcum, quod ex ipso Homero notum est; & videtur desiderari adverbium.
2. 59. *Ολκοῖς τε Φαινοῖς*] Qui nempe astrologis tantopere sunt in ore, unde toties ea ipsa vox iteratur ab auctore etiam nostro, & recte ab Scholiaste Apollonii iv, 293 exponitur ἡ *ἀξδρομή* ἢ *ἀστὲρ*.
2. 84. *Χαρεαστόμῃον*] Ita mutavi, quod in membrana erat *χαρεαστόμῃον*, in qua etiam quarto abhinc versu dilucide scriptum erat *ἀκροπύτης πύλμυς*. Et frequens usurpatio prioris, & ipsa posterioris necessitas utrumque excusabit, spero.
2. 100. *Βίον τέρνον μέγα πῆδν.*] Neque enim aliter concipere potui sententiam hujus loci, quum scriptum esset *βίον*, quem

M m

quem accentum mutavi, ut sit solita appositio, qua ipse arcus describitur magnum Sagittarii pectus, quia est ea parte. Similia exempla patent III, 62. IV, 37 & 508.

2. 108. Διήλων ἐπιφόρμῳι ὁμῶ] Plane ita erat in MS. in media quidem voce vitiose, in tertia satis audacter, si Poëta noster ita meditatus fuit. Sed tu vide, an non scripserit ἐπιφόρμῳι ὁλκῶ.

2. 212. Πόντον τε ἢ γαῖαν] Nihil discedere ab unico exemplari jussit religio mea, ut constare debeat auctori nostro ita placuisse, non omissa prima litera αἶαν. Frequentissimum id est in nostro, & ecce nonnulla, ubi annotaverim. Hinc vers.

201 αἰτία γίνεται αἰὲ. 415 μινύθη καὶ πατρώιον οἶον. IV, 390. Ἔσεται δ' ἐν γένεθλαισι &c. Hinc V, 27. Ἦν δ' ὄρεω ψάσσηται, συνεξώλιθεν ἄππντῶ. Ωρεὶ δ' ἀκρεῦται βροπῖσι. & 61 ὀπθάλμῳ. Ἰερμῶ. 139 μεθ' ὁδὸς &c. 169 Ἦν δ' ἐπαναφέρεται μετ' ἡελίοιο. & 191, & 257. Hinc VI, 45 μέγρε ἢ σπλῆναιη. 307 Πῶς αἶν ἢ φρεσίοιο. 485 Ἦν φαίνων ἐφάσσηται πολὺ πλάγῳ. Ob hæc debui reponere I, 348 Ἔσεται τῷτο θῆμα.

2. 132. Παμφαίνοντῶ] Nihil temerarie commisi, ut opinor, quum scriptura manifeste vitiosa ex contextu deleta repositui hanc veram, quum & auctor ipse ex continuo usu sibi eam vindicet, atque unde id fiat, commode explicet Eustathius ad Dionysii periegesin: Διὸ καὶ φησι Διονύσιος, ὅτι παμφαίνουσιν οἶον ὅτε ἀνεφέλες αἶετῶ ἔντῶ τὰ ἄστρα φαίνονται ὑγρῇ νέφει βιασπυρὶς βορέκ.

2. 152. Καὶ αὐτὰς πλάκας δεσμῶν πηλὸς &c.] Interpretando quem potui sensum dedi: sed valde hæreo, an non scripserit δεσμῶν, ut intelligat exactores tributorum. Id certe videtur sequentia exigere. Inspice hujus libri versum 249. & hinc III, 318 δεσμολογῶντες.

2. 224. Θνητὰς ἔλυσαι] Prout ex membranis exceperam, ita reddidi eandem vocem his chartis, etsi nullus dubitarem, quin scripserit Θνητὰς, quod in interpretando respexi. Sed & alterum verbum præscribas ut parum conveniens, quum non videatur hoc thema addere aliquam infelicitatem.

2. 230. Ἰδρυμύβης &c.] Præclara Sacerdotis Ægyptii nequitia, cujus sententiam ita reddidi Latine, ut exprimat eos, qui dum

dum placent uxoribus, per eas efficere conantur; ut maritis quoque probentur. Artificium nec Græcis nec Romanis ignotum, & aliquid simile tangere potest videri noster lib. iv. vers. 61. Verum Græca etiam abrupte dicunt eos victos amore foeminarum, quæ nuptæ sunt proceribus; tanquam plebejarum adulteriis non contenti quæsierint aliquid matronale.

2. 237. Δῶκεν ᾧ λέκτρα γυναικῶν] Nisi scripsit δῶκεν δέ τε λέκτρα γ. dedit vero etiam lectos vel cubilia &c. Duo enim vel tria in his versibus exprimit, quorum solet poni calculus.
2. 241. Περὶ καὶ χαίρειται πεμμήμων] Legebatur ita in codice MSto supervacuam syllabam proferente, quæ vel in voce prima, ut dixi, vel in secunda inconscie residet, quod opinor, & scripsisse auctorem χαίρειται πεμμήμων, ex imitatione Homerica, pro quo in vers. 329 scribitur πμομήως, ubi fortasse Manethon dederat πομήως. at in vers. 338 χαίρειται κεκασμήοι.
2. 245. Οἷσι κερίτ] Debui sic discedere ab antiqua lectione, quæ in MSto erat οἷσιον, quum ejus nulla foret sententia. In versu 247 plane exhibui, quod erat in codice antiquo, ubi tamen scripsisse auctorem censeo Εὐκλειῇ τ' ὄφρουσιν ἔνεκεν.
2. 277. Ἡὲ πολυμήσοι συνδύοισιν] Videtur id quidem respicere versu mox tertio. Attamen aliquid requiritur. Igitur an non voluit συνδύοισιν? ab συνδύω.
2. 279. Οὐ γὰρ τὸς πύς] Unde istam scripturam collegerim & quos characteres in MS. repperim, aperui suo loco. Sed fateor nihil omnium illic mihi placere, quum sententia omnis absit. Itaque nunc testor me legerat γὰρ τὸς πύς. Significat enim nec uxoribus consanguineos nec uxores ab eis diligi.
2. 284. Ἡὲ γυναικὸς ἢ γυνή] Exhibui quod in archetypo repperam, idque interpretatus fui. Cæterum posset quoque censerī primo casu positam esse vocem ultimam, si mulieris erit καὶ τῆς vel partus. Certe ita id ipsum hemistichium vides occurrere vi, 532. Ita quoque consului in versu 288, sed omnino reor scripsisse ἀρσενεύς, et si

mira varietas in hoc scriptore, unde mox etiam sequitur
κάμυσον.

2. 294. *Ταῖσι κακοφροσύνῃσιν*] Ne quis turbetur, servavi in publicando, quod erat in MS. tanquam voluerit respicere ad vocem *μερόπασι* quæ sequitur: etiam commode potuerit *ταῖσι* vel *τῇσι*.
2. 303. *Ὅρκων ἕδ' ὅσων*] Opinabar ultimis exsecrationibus plenas formulas jurandi intelligi. Sed quum in MS. legatur *ἕδ' ὅσων*, id non oportuerat mutari, utpote in quo perinde bona sententia, *jurisjurandi nec tantum* (hoc est, prorsus nihil) *memores*. VI. 66. *Μὴδ' ὅσων μύλων θηδεργολύκω φαέ-
 θοντ*⊙. Et 284. *Μὴδ' ὅσων ἀμφοτέρω Ζηῶ⊙ καὶ θερ-
 μύοιο*. Adde III, 22 & 371.
2. 312. *Σοφίονται*] Vera scriptura est *σοφίονται*, ut VI, 625 *ὡς καὶ ἐπισβολίασι θεὸς σοφίην θῆν' ἔδωκε*. Dicit vero tales homines nunc aperta vi plagas accipere, nunc sermonibus malis ubique differri & incessi.
2. 321. *Εοικεταπι*] Impressum nunc simpliciter, prout in veteri codice exstabat. Sed facile agnoscis scribendum *εοικε-
 τα*, *τὲς μὲν ἐφ' ἰσῶν*. Sic enim postremam vocem diduxi, ut monui.
2. 351. *Ἦπερ ἔπερος*] An non scripsit *Ἦ τῶν ἐπερος*? Ita certe interpretabar.
2. 396. *Μλώης μὲν τιπὲν*] Post hunc versum in MS. interponebatur spatium aliquod, in quo majoribus literis erat ΠΕΡΙ
 ΘΑΣΕΩΝ Δ. ut ita denotaretur quantum caput materiæ, quam hic liber tractat, quod in principio monuit. Sed quoniam id non alibi etiam indicatur, ne hîc quidem id placuit.
2. 430. *Πιναρῆσιν ἐφεξομύαις σπρέασιν*] Non aliter scriptum est in unico libro. Sed omnino voluit auctor *ἐφεξομύαις*, nempe quæ habitant, vel ut Latini loquuntur, stant in prostibulis. Quas enim voces hîc congerit, eas de eadem hominum sorte hîc illic distractas ponit. Certe easdem vides etiam describi VI, 533 *σπρέασιν ἐφήμεται αἰχμα ὀρώσιν*. Ejusdem quidem libri versu 143 itidem jungens ait *ἐξ ἐδρης πιναρῶ το πύγος
 ζυνῆς τ' ὁσπὶ δῆμω Ευῆς*. Sic intelligit quoque III, 153.
 Ουχὶ

Ουχὶ μόνον πινυραῖς ἀλόχοις γάμον ἐξέλεοντο , & quæ tales sint , aperuit in præcedentibus. v , 319 dicit Εν διθύροις αἰὶν περὶ αὐτῶν ἀναφανδόν.

2. 434. Εἰμ περὶ ξίδιν] Retinui studiose scriptam lectionem , quum ea non minus placere posset , immo etiam deberet in Manethone , quam Apollonio Rhodio Volupe fuit II , 998 αμ πόλιν. Tale est in principio marmoris Arundelliani εἰμ Πέρση. Ita quum nota emendatissimæ scripturæ occurrat in Josepho III Antiq. 7 , 7. εἰμ περὶ ξίληφει , tamen permittunt contextum occupari ab eo , quod auctor non scripsit ἐν περὶ ξίληφει. Nec aliud est III , 58 εἰμ μεγάροισιν , ut ibi scriptum erat. Adeo non universe verum est , quod statuebat Grotius ad Πραξ. Αποσπλ. XIII , I Græcam vocem nullam in μ terminari.

2. 464. Γήρας θηλυρῆ] Facile vides scribendum θηλὶ λυρῆ.
2. 468. μεγαλυνοεῖαις χαίροντες] Duo hîc notare debui , & quod vocem rarissimam dedi , prout in MS. signabatur , non μεγαληγοεῖαις : tum quod in eodem libro existeret μεγαλυνοεῖαισι.
2. 487. Καὶ ἄλλω] Ne hîc quidem quidquam mihi indulgî ; sed sponte patet intellectam ab auctore fuisse ἄλλω.

III. Ad capitis secundi indicem. Καὶ τὸ ἥ ἀνθρώπων ὁποτέλεισ-μα . . . . ἀπαλαλῆς &c.] Nulla ratione assequi licuit sententiam , quam notis perscriptam exhibebat vetus membrana alioquin satis conspicuis & manifestis : unde etiam hægeo , an non mox fuerit ἐαυτῶς ἀναμετρήντες.

3. 29. Αὐτὸς δὲ ἐπὶ νόσῃ κείμενος] Vides quid exstet in unico exemplari , ubi quidem prima vox tolerari nequit : & quum posterius verbum suppleri debeat κείμενος , etiam prius debet esse αὐτὸς. Et commodè hinc quoque mox scriberetur μογᾷσι vel μόγδωσαν. Sed id desero sciens quam mirifice in his variet auctor noster , miscens præter expectationem hos numeros. Nescio cur non nialuerit scribere κείμενον. Ita optime haberent omnia.

3. 42. Κηδεαῖς βιότῃ] Quum nota sint grammaticorum ludicra & incerta , tum nescio an non hic locus ea augere debeat ;

ubi quidem videtur describere quosdam præter propter vitam viventes, qui & liberos non habent, & victui vel opibus colligendis intenti sunt, ut *πίστες κηδέσθαι* IV, 514; unde pariter boni malique sensum accipiunt; prout per sequentia latius explicat: atque ideo etiam simpliciter reddidi affines quosdam vitæ esse. Nec tamen tolli potest suspicio, quam lectori immittit ipse auctor per sequens vocabulum *κηδεσι*, non secus ac si funeratores quosdam vitæ potius cogitavisset.

3. 63. *Επιμαρτυρίαισι συναρῶν*] Ita scriptum exstat in unico libro, plane quasi posterius vocabulum haberet numerum participii, quod nescio alibi legi, & idcirco malletm distrahi vocem *σύν ἄρῶν*, qui casus requiritur ob præcedens adjectivum *ἑργων*.
3. 140. *Ταῦτ' αἰμνε*] Non aliter excepi ex autographo, quum tamen requiratur *αἰμνει*.
3. 142. *Πενθολέοισιν ἐὼς ἄλοχον*] Recte me fecisse spero, quum vocem primam ita produxi, quum in MS. tantum esset *πενθολέοις*.
3. 144. *Τίωδε γὰρ ἐν τροπικῇς ζωαῖς θ' ἅμα τλ.*] Et exhibui, quod repperam in MS. & ad id, quod exhibui, Latina condidi. Sed nihil eorum placet. Neque enim illud *simul* vel *ἅμα* locum ullum hîc habet. Deinde *τροπικὰ* & *ζῶα* nequaquam sunt diversa, ut patet ex 11, 382 *Καὶ δὲ ἐπὶ τοῖς τροπικῇς ζωδίοις πάντες τὰ δ' ἔρδει*, & clarissime in hujus libri versu 201. ubi propterea etiam in versu 152. *Εἰ δ' καὶ ἐν τροπικῇσιν ἐνὶ ζωαῖς κατέναντα* scribi debeat, non *ἐν*, ut edidi item ex MS. notetque *est* non *in*, quod requirebat accentus ille. Hinc igitur apparet optime constitui versum nostrum, si ex illis θ' ἅμα scribas *θῆμα* in unicam vocem junctis literis, *Hanc quippe in tropicis signis subinde patietur annuntiam*. Non enim est quod moneam illud libri secundi *ζωδίοις* pro disyllabo accipi debere. Cæterum hoc *θῆμα* etiam restitui oportet in versu 122. *Ἀποτίλλω κατὰ γαῖαν ἀλωομένης θῆμα πλάζει*, pro eo quod est in MS. θ' ἅμα, quum absurditas prioris nimium pateat.
3. 171. *Δεικελίας πεν. αἰπ' ἄδων*] Locus permolestus, quem in

in contextu ostendi, quomodo exceperim in MS. & quid mutaverim. Ita quum in Græco aptaverim pedes, tum in versione aliam mentem habui. Certe enim hoc probum videretur describere, quasi uxor suppositos & ab aliis clam sumptos infantes alat, quo facinore mox patefacto cogatur maritus eam odisse. Accedit quod literam γ in verbo $\alpha\sigma\epsilon\rho\gamma\alpha\sigma$ alio prorsus & peregrino caractere expressam in MS. notabam, quum & alioquin $\delta\sigma\pi\sigma\epsilon\rho\gamma\omega$ in sermone Græco sit notum, non $\alpha\sigma\epsilon\rho\gamma\omega$, quod tamen ut satis bonæ fidei ac notæ commendat reliquum $\alpha\sigma\epsilon\rho\gamma\omega$, quo etiam utitur noster v, 74. Unde patet me malle distingui post vocem $\alpha\epsilon\kappa\epsilon\lambda\iota\alpha\varsigma$, & sequentem vocem $\tau\epsilon\kappa\upsilon$ referre ad sequentia.

3. 175. $\text{Μόχθον δ' ἐς γῆρας}$] Proculdubio pro $\mu\acute{o}\chi\theta\omega\upsilon$, ut iv, 534 quod expressi in versione, prout mox intellexi ἐς δύναν ἐρχαμῶης, pro eo quod legebatur in MS. & à me est editum.
3. 222. $\text{Υψιμέσων τέμνη πόλον}$] Spero vim vocis rarissimæ & licentiam Græcorum in compositis præclaro exemplo declarantis recte expressam in Latinis esse. Sed & idcirco eā observanda est, quia hanc esse opinor, quam ante oculos habuit Hesychius, quum scriberet non ista falsa & corrupta, $\Upsilon\psi$, $\mu\acute{\alpha}\iota\sigma\omega\upsilon$, $\mu\epsilon\tau\epsilon\omega\sigma\omega\upsilon$, prout eduntur; sed illa vera $\Upsilon\psi$, $\mu\acute{\iota}\sigma\omega\upsilon$, $\mu\epsilon\tau\epsilon\omega\sigma\omega\upsilon$, ut illic scribendum esse ex ipsa expositione, præsertim si cum hoc Manethonis loco conferas, apparet. Nam Salmasii illud $\Upsilon\psi\mu\epsilon\delta\omega\upsilon$ nihil est, nisi fortassis & ipse scripserit $\Upsilon\psi\mu\acute{\epsilon}\sigma\omega\upsilon$.
3. 241. Νηῶν πολυφόρων] Hanc lectionem scias esse unici libri, quam & Latine interpretatus sum. Vide tamen an non scripserit Manethon $\mu\upsilon\lambda\iota\omega\upsilon$. $\eta\gamma\alpha\lambda\iota\omega\upsilon$ paulo ante retinui, pro quo alii $\epsilon\iota\gamma\alpha\lambda\iota\omega\upsilon$, forsan placens Ægyptiorum pronunciationi, ut jam in aliis quoque vocibus occurrit. Contra est $\sigma\epsilon\mu\pi\mu\lambda\omega\upsilon$ i, 55.
3. 245. Κακὸς κακῷ ἀντίον] Aperui quid exstaret in MSto, quod cur non retinuerim, ut libri i versu 335 & 355. non ratio pedis & cæsura fecit, sed sententia.
3. 254. $\text{Ζωῆς Θπ' τέρμα θ' ἵκειτο}$] Auctoritas codicis MSti sic iussit edere, quum tamen copulativa ista parum æqui loci ob-

obtineat, & potius junctim legi conveniat *τέρμαθ'* pro *τέρματ'*, etsi amaverit singulare hoc etiam IV, 48. Notosius est principium hujus versiculi, ubi nullus intelligebam quid ineptiæ resideret in isto *πυμμι συρεῖ*: quas voces ita junctim sequuntur illa fere eadem, quod ad literarum formas pertinet, *ποτμῷ συρεῖ*. Nam ita etiam sine accentu in codice vetere scribitur, quo plano indicio persuadeor ipsum scriptorem vel correctorem non assequutum fuisse sententiam auctoris, quam tamen nunc arbitror me aperuisse legendo *πότμω συρεῖ*. Memineris Hesychii docentis *πότμω*, *μδρε σδασῶ*. Itaque istud *alibi* ex interpretatione dematur.

3. 267. *Οἱ δ' ἄρα πι μὴ φαίνοντες*] Ne quid ignores, negativam ipse inferui, quum nec insana ista diversitas in usurpando illo *ἄρα πι* probari posset, ac sententia eam requiret; quum alioquin idem repetiturus esset, & *οἱ φαίνοντες* sint illi, qui *δρήγυσι*.
3. 298. *Ἡ πύτης πύχοντες*] Sic scilicet scripsit vel auctor vel librarius, ut ne scriberet *Ἡ πύτης*, quod sciebat scripturum vers. 298.
3. 326. *Πολὸν δρήπεπες*] Ita edidi pro *πολὸν*, quod erat in MS. & admodum videbatur absurdum. Illa *χαπῶ* ante duos versus interpretabar quidem de pictura; sed nihil obstabat, quin & de scriptura qualibet sumi posset, ut mox in versu 341.
3. 333. *Ῥηδίας φιλότῃ ἐτέραις*] Recte sic mutavisse me opinor, quod notaram ex MS. *φιλότης*.
3. 421. *Ἐν τῇ μέσις μοίεσις*, *ἐφ' αἷς*] Ne mihi fraudi sit, quod sic ediderim, quum in scripto tantum legeretur *μοίεσις*: aut quod pro *δριμὸν*, ut ibidem erat, dederim *δριθμὸν*.
4. 6. *Ἐν ἡμιμήτ' ὑπορίη*] Voces has ita distinxi, quum in codice antiquo mirabiliter omnes literæ cohærerent tum in hoc tum in sequente versu, ubi illud *ἡομήπεα*, quod separavi, vel elegantissimum est, & prorsus ignotum? Nostrium autem intellexi mutatione literæ positum esse pro *ἡμιμήτω* non imitabili.

4. 17. *Ἐπισκοπον ἐς βίον ὧρης*] Dubitavi fere, quid præstaret eligi, opinatus quidem, quum una vox *Ἐπίσκοπον* nihil haberet, cui inniteretur, oportere legi *βίε*, ut esset transpositio ἐς *Ἐπίσκοπον ὧρης βίε*, prout frequentissime illa ad has geneses & natalicia sidera adhibetur. Ita certe sententia commoda & integra: quum de scopo cogitandi locus nullus videretur, in quo constat hanc vocem Græcis propriam esse.] Sed præferrem diducendo legere *Ἐπὶ σκοπὸν ἐς βίον ὧρης*, quoniam *σκέπη* tam frequens infedit menti Manethonis hæc scribentis, ad spectandum horam ad vitam. IV, 572 dicit *βιοπόσκοπον*.
4. 36. *Φαίδωνι πυρὸς θερμὸ σπασμῷ*] Est sane prior vox edita, quasi aliquid specificum præferens, prout & Jovis stellam sæpe in his libris denotat, & alibi pro ipso sole ponitur, quod in hac interpretatione arreptum est. Sed istius nulla hîc potest haberi ratio, & prorsus videtur nunc esse commune, & ideo minore litera inchoandum, ut notet *splendente ignis calidi fulgore*; nam de Jove lucente sermo est; unde & versu 44. scribi debuit *ἀν πυρὸς Ἀρεῖ* &c. Sed & in præcedente versu diducatur oportet *Ἐπὶ γείνομαισι*.
4. 43. *Πολυκλείῃ οἶσται οἴκῳ*] Non satisfacit, licet quodammodo mollire interpretando voluerim: sed nec opinor ab Manethone venisse, nisi *πολυκλείας*, vel potius *πολύ κλείῃ οἶσται οἴκῳ*, aut *οἴκοις*.
4. 47. *Φυλακάς τε κρατάντων*] Dubites utrum ista intellexerit Manethon, & non potius voluerit *Φύλακάς τε*. Nam certe XII, 64 dixit ita *Φρυγῆς τε κρατάντων*. VI, 449 jungit utraque.
4. 68. *Μυστήρια τῶ χιτ' ἄπει*] Tanquam aliud quid nunc innuere vellet, quam versu 64, ubi dixit *ἄπει*. Indulgit huic varietati interpretatio; sed nulla apparet causa, cur non pro iisdem habeantur. *Πίσιν ἄπει* habet v, 98.
4. 82. *Ἐπὶ σινέας πεπληθῶς*] Ita vides me edidisse, non tam ex ipso exemplari, quam paululum mutata ex scripta lectione, quam in ima pagina subjeci. Cujus literas attentius considerans video denique manum auctoris fuisse ἡδ', vel ἰδ' ἐπὶ *σινέας πεπ.* ut quidem vulgo solent Græca haberi, perinde ut vers. 96. In hoc autem auctore syllabæ *α*, *η*, *ι* sunt ejusdem efficaciz.

4. 139. *Ερμῆς δ' αἰκίης*] Hæc & nonnulla sequentia jam dix-
rat auctor lib. I vers. 290, ubi nonnullæ poterunt varia-
tes observari, præsertim in eo, quod mox dixit *διπλῶν*
πανοτισμῶν, quod etiam repetit infra vers. 292, pro quo ta-
men videtur scripsisse *διπλῶν*.
4. 190. *Θρῆνητες ἄνδρες*] Ita enim minimis nugis prava reli-
gio inserit Deos, ut ait ille. Ne teterrimum quidem opus
apud Ægyptios potuit sine stellarum cura esse. Unde hoc
ipsum iterat VI, 498. *Ἡ Θρῆνητις αἰεὶ νεογόνε θεοτύμιον αὐ-
λόνε*. In quo sicut notabile est instrumentum, quo ad thre-
num uti solitos docet; ita ex nostro loco patet habuisse eos
quoque vocem reliquæ Græciæ non usurpatam, certe per
neminem nobis traditam. Deinde etsi plorantes & verberan-
tes ab Herodoto distinguantur, ita ut istæ sint tantum femi-
næ, hi viri; atque etiam apud Romanos tantum nominen-
tur præficæ, Ægyptii hinc memorantur habuisse etiam quasi
præficos. Unde colligitur locus & quasi odeum illic fuisse,
in quo se exercerent, & tanquam phœnasci talium darent o-
peram auditorio. Ita certe videtur exponendus Hesychius
in voce rarissima *Κλυτιμωγῆς*, quam exponit *ἀκαστὸν θρῆνη*,
egregie ficta & composita voce, quam non probabat tamen
vir summus.
4. 205. *Γεωμαχικῶ τ' αἴσθησιν*] Hoc ipsum jam notaverat quo-
que I, 305, sed omissa copulativa.
4. 230. *Διαλαμπάδα*] Distrāhere potui in duo, & novimus
usitatum esse *Ἀγλααμπίς*. Sed & istud imputet nostro ævo
Manethon. IV, 335 habes *λαμπάδας μύωνε*.
4. 276. *Πονοπήκτες ἄνδρες*] Istud denique quum jam excu-
dendi labor procederet, exsculpsi, quum semper antea hæ-
sitasssem ad istud *πνοπήκτες*, quod est in MS. quum in
mentem veniret confusionis creberrimæ inter *hieram* & *diph-*
thongum *αι*, cujus exempla vel in hoc libro dantur etiam
versu 419 & 448 in hac ipsa voce *παῖντα*.
4. 278. *Γ'χνεσιν λιθοβάτας*] Hos potentia Solaris & Martis
attribuit etiam libro VI, 440, sed adjuncta Venere, quam
hic omittit: *λιθοβάτας τετραχὶ χολοῖς τετρὸν ἐξαιόντες*. At
vero mox accedente etiam Venere habes *χαινοβάτας*, ut pa-
teat

teat prorsus distinxisse auctorem nostrum illa duo genera. Et ut scias verissime separari ac distingui debere, αἰθροβάτης in Græca historia proprie fuit Abaris, de quo sic Porphyrius in vita Pythagoræ : Αἰθροβάτης ἢ τὸ Αἰθροβάτης, nempe ἐπώρυμον, ὅτι αἶρα ὡς αἶμα ἔν τῃ περιβορέοις ἀπὸ λανθάνοντων αὐτῶ ἐποχὴ μὲν, ποτὲ μὲς τε καὶ πάλαι καὶ τὰ αἰθροβάτης δὲ βαίνον, αἰθροβάτης τρέπον πιναι. Inter Musonii fragmenta habemus: Οἱ ἢ ὅτι τὴν κάλων μετέωροι βαδίζοντες, οἱ ἢ ὡς περ ὄρεα πτόμφοι ἀφ' ἑαυτῶν.

4. 278. Πετρώλεισθαι] Illustrata satis pètauri ars. Sed non tempero, quin ad hunc locum adferam verba Galeni in Protreptico : Μηδὲν τῶντων ἐστὶ τέχνη, οἷον πῶς πετρώλειν, καὶ βαδίζειν ὅτι χοινίαν λεπίαν, ἐν κύβω τε περιδινέσθαι μὴ σκοπέμενον οἷον τὰ Μυρμηκίδες ἔλθουσι.

3. 287. Καλοβάμονας] Interpretari malui grallatores, licet Glossaria pro iisdem habeant Καλοβάτω, χοινοβάτω, supambulolum, & in fragmento Musonii id jam habuerimus. Quod ut concedi potest; hoc tamen loco funambulolum jam videtur exposuisse per præcedens Σχοινοβάτας, prout idem. istud Glossarium eos quoque interpretatum fuit. Itaque ut diversus sit alter ab priore, judicavi eum intelligi, qui perticis duabus furculas ad pedem infigendum habentibus insistens, in saltatione imitaretur ægipanas, ut exposuit Festus Pompeius. Certe vox est communis.

4. 289. Ὡς ὁ πέρθε μέρθε εἶναι] Suavissima & pulcherrima per unius literæ anallagen descriptio, cui similis est v, 152. Ὡς ὁδός ἐστιν ὕδωρ, οἱ δὲ αἰσέρες εἰσὶν ὁδηγοί, Ἡνίοχοι δὲ ἄνθρωποι, καὶ κύματα μακροὶ κέλευθα. Ibidem 270. Οὐ πέρθε εἶναι φύσις, ἢ δὲ αὐτοὶ φύσις ἐστὶν ὁ δαίμων. Et notavi his geminum Moschi Idyll. 5.

Ἡ κακὸν ὁ χειρὸς ζωὴν βίον, ἢ δὲ μὲν αὐτῶν,

Καὶ πίνον ἐν τῇ θάλασσᾳ, καὶ ἰχθύς αὐτῶν ἀνὰ ἑαυτῶν.

4. 322. Ρωπὲς τε γονακῶν ἰδρῶς] Sic quidem codex antiquus. Sed intellexi ac si scriptum esset ῥώπες τε, prout scribendum & intelligendum est, ut nota illa vox.

4. 378. Χρημασίαι σαρκῶς] Ignotum prius vocabulum, unde nihil discessi ab veteri lectione, quod facile alicui in mentem

veniret : tanquam *χρηματίαν* dixerint eum qui viveret in opibus & esset locuples, ut hi quondam servi, mox ista ratione fiunt copiosi amore & cupidine extraneorum, quam habent ad subolem fovendam.

4. 380. Πλαγκτὴ θερμοῖο πορείη] Supra in principio hujus libri dicitur *χορείη*. Mox perperam mihi scribi videbatur *ἐχθροῖω*, quod correxi.

4. 404. Γεννήτορες πρώτον Μητέρας] Monui non ita legi in MS. sed recte ita à me fuisse editum dices ex libro 1, 329. ubi idem prorsus versiculus repetitur, ut ita ex Manethone possint duobus exemplis augere usum adjectivi *πρώτος* cum genitivo & in significatione comparativi, quibus ea opera est.

4. 410. Μάρτυς δ' ὅτι σήματι τῷδε γήνηται] Sic nunc quidem. At quam languido versu hæc expressit in loco citato libri primi ? Itaque & universum istud *σημα* illic omittitur. Et nota tamen sunt Manethoni in his quoque *σηματά*, ut hujus libri versu 589. Ἦν δ' ἰσμοιοῖτο *ἀρης κατὰ σηματά* *πιάδῃ λαβῆναι*. Imo & ex Arato & Parmenide Scaliger ea ipsa in Manilianis illustrat, ut nihil moveri eadem oporteat, nec cogitari de voce *γήνηται*, quum *σχηματίζεσθαι* in his multa docuisset noster ante.

4. 481. Σπλῶν ἀμφ' αὐτοῖσι] Scias ita me edidisse, quum locus nullus esset ei, quod in MS. legitur *Σπλῶν δ' ἀμφ' αὐτ.*

4. 492. Ἐν εἰλαπίναις] Non aliter, opinor, oportuit à me edi, quum in MS. reperirem *ἐν λαπίναις*.

4. 498. Τὰ βέλαια φρονέουσ] Hanc lectionem & sententiam edidi, quæ in MS. videbatur contraria intelligi, exhibente τ' *αἰβέλαια*, quum id certe non esset bonorum civium, quos in præcedente versu descripsit, quorum esse passim legitur morem traditum patriæ fervare.

4. 539. Μανίη δεδαμασμένον] Recte procedit oratio sic adjuta. In MS. tamen legebatur *δεδαμασμένοι*.

4. 598. Συνάει ὃ Κρόνον] Per se patet commodissimum futurum fuisse, si dixisset *συνή*, ut sæpe. Aliter tamen testatur liber vetus, cujus fidem non subverto, quum similes vel
fyl.

syllabarum contractiones vel diphthongorum correptiones Manethoni placuisse videam. Illud *σὺν αὐτῷ* tam ad præcedentem Veneris stellam, quam ad sequens *φύγει* referre potes.

4. ult. *Ενμέτοις ἀγῶσι*] Non dubitavi interpretari, ac si scriptum esset *αἰῶσι*.

5. 1. *Εξ αὐτῶν ἱερῶν βίβλων*] Sic quoque *αὐτῷ ἱερῷ* dixit jam libri præcedentis versu nono, ut eadem nunc rursus jungi possent, si ita placet. In versione *ἱερῶς βίβλος* conjunxi, ut Lucianus in Philopseude simpliciter dixit per *xxiii* annos illum *γραμματοῖα ἐν τοῖς αὐτοῖς ὑπόγειον ὠκηκέναι*.

5. 6. *Βληδῶν δάρημα μελισσῶν*] Vox prima in MS. non erat notata aliquo accentus signo, ut videtur, quia nec intelligebatur. Ipse edidi prout vides, & interpretari commodo sensu volui. Sed non dubito, quin debeat intelligi ex Hesychiano *βλίδες ψεκᾶδες*, ut librum describat donarium laboris sui musici collectum velut ex stillis & minutis hinc inde partibus, prout ita apes & colligunt & faciunt mel.

5. 29. *Α' π' ἔρχετ' ὄρεσι πάλιν*] Prorsus has literas exhibet membrana vetus, nec quidquam assequor vel in hoc versu, vel in connexionione sequentium. Attamen ut ne segnīs omnia destituerem, Græca relinquens Manethoni, interpretationem Latinam mihi asserui, ut de ordine versuum quid opinarer, aperirem, aut quid in Græcis leviter mutarem. Ipsa res dicit.

5. 35. *Μεγάλης παρέχ' βασιλῆας*] Ad hunc modum sententia integra est, quam ita adjuvi. Verum in MS. legitur *μεγάλας*, quali voluisset *βασιλείας*.

5. 72. *Επὶ τέρμασι αἰαίνε*] Tale posterius verbum notavi ex MS. sed pro eo putavi legendum *αὐγῆς*, ut vers. 122, vel *αὐγλῆς*.

5. 105. *οὐ καλὸς ἐστὶν Ἀρης ἐπιμυδαίνων*] Nisi scripserit *Ἀρηῷ*, nempe *ἀστὴρ*. Forſan etiam mox *πρὸς Ἀρηά*, & *ὑποπρίευσαι*.

5. 124. *Μίμνης ἀποκορύνη*] Vides versum nec pedibus habilem, nec vocibus clarum, tamenetsi aliquo genere sententia lu-

ceat. In quo non aliud remedium circumspicere valeo, quam ut statuam pro vulgato *μνάομαι* dixisse Alexandrinos vel Ægyptios quoque *μνάσσομαι*, unde auctor scripserit *μνάσσομαι*, *ambiens*, quod in interpretando respexi.

5. 141. *ἄρ' ἴδ' ἡμῶν*] Sic nisi fallor debui edere, licet in MS. exstaret *ἄρ' ἴδ' ἡμῶν*.

5. 143. *Πολλὰς τῶν κούρων ἐργαίς*] Acute satis, ut innuat æmulationem rivalium, & fastidia daturam his, ut illos admittat. Sed potuerat etiam describere *πολλὰς τῶν κούρων ἐργαίς*, & in qua tamen istud ipsum contingeret.

5. 146. *Καλεσάτω χροῖον ἢ δ' ἐρρόφειν*] *Σχοινοβάτας* & *καλεσάτωνας* vidimus præcedente libro. Nunc quasi aliquid sacri potuisset eam rem ex Ægypti superstitione adjuvare, addit singularem hunc *ἐρρόφειν*. Sed ne multa? Debui de illo idem statuere, quod de epigrammate, ubi id ipsum occurrit, statuebat Henr. Stephanus, & judicare ab auctore nostro intelligi atque etiam scriptum fuisse *ἀερόφειν*, vel potius *ἡερόφ*. ut vides in versione.

5. 151. *Ὅπ' αὐτοῖσι νύκτωρ*] Haecenus refovi, quod patebat. Et recte erit, si jam potueris concoquere. Ego tamen imaginabar scripsisse auctorem *ὅπ' αὐτοῖσι νύκτωρ*, nempe *φύσιν*. Quod si tamen Argonautæ vidissent hanc descriptionem, quam prope judicarent eam accedere ad suum Euphemum? Tolle aurigas ventos, & videbis eum totum.

5. 161. *ἢ νομίαν σύεσσι*] Interpretatus fui tanquam legeretur *νομίαν*, & sic opinor auctorem dedisse.

5. 181. *Ἐπὶ φιλῶν τε κέντρα*] Nemo non satis odoretur excidisse articulum *πᾶ*, quem interpones.

5. 195. *Ἀνδρῶν*] Utinam in scripto reperissem, *ἢ λαμὸν γαπ-ποῖς ὄνυχας ἀνδρῶν ὄλεος*.

5. 203. *Πεδονήϊον ἢ λυγρὸν*] Aut ego plurimum erro in intellectu hujus & sequentis versus, aut placuit sibi Manethon in excellenti quadam audacia, comminiscens duo vocabula quæ ne usurpata quidem unquam fuerunt. Quem enim dicemus esse illum *πεδονήϊον*? aut unde expectabimus audituros nos *ἀιστήϊον*? quum pro postremo certe potuisset scribere *ἀιστήϊον*. Itaque & prius tandem excepi de eo, qui vel vitu-
pe-

petari meretur usque ad πιδας, & posterius censui ejusdem esse libertatis, cujus est μονηίδες, σκολοπιίδα, διπυλνίδι, μεροπνίαις, non nisi apud unum hunc, quod sciam reperienda.

§. 221. Εσφιγμύβιμ ἀκροαδῆρ] Quippe ita scriptum erat hoc postremum, quasi unam vocem efficeret, quam non didici. Superfuit igitur, ut Homeri ἀκρον hoc advocarem, quam exponunt ἐξοχλῶ δειν, prout tales memorandos cruciarios mauerunt in loco edito & conspectiore figere.

§. 239. Καὶ παλαιῶσι γεαφαῖς &c.] Credimus hunc & insequentem versum esse nostri auctoris & suo loco positos, ut aut nihil diceret aut his idem? Certe enim hæ & mox adjunctæ ὁ τεράπιλοι γεαφαῖ parum, immo nihil differunt. Ego certe nota eos in versione distinxī.

§. 245. Εν θυμῶσι τὴν Ερμῶ] In tria discerpsi, quod in MS. pro uno videbatur tradi hoc modo ἐν θυμῶσι τὴν, unde multa conjectanti alicui obveniant in mentem.

§. 254. Καὶ τ' ἐν φωσφόρον αἶθρι.] Sic media distraxi, quum una vox esset περιφωσφόρον. Verbum postremum accepi προαἶθρι, quod sæpe occurrit. Sequens versiculus etiam ita considerari posset, quod si ambos inspiciat, velocem (qui velox natus est, & prima ætate fuit) quoque maturum fecit, nempe annis sequentibus.

§. 273. Ἡ ἐν ἰδίαισι μελίταις] Magnam difficultatem præbuit mihi hoc hemistichium, ipso caractere molestius, præterquam quod omnibus coherentibus nulla ratio esset habita accentuum. Erat vero πενδισμελίταις: quod monstrum exstitisse animadvertis illa vulgari confusione litere & diphthongi αι, pro ἰδῖαισι μελίταις.

§. 279. ἀχρόπτερ λίνων] Vel potius λίνω, per appositionem, de qua ad II, 100.

§. 303. Πίθηται πὲρ πνύματι φάγῃ] Pro φάγειν. Simile etiam supra III, 140.

§. 311. Καερόισιν πάμπαν] Ita coactus fui edere præter lectionem veterem, quæ est Καερόις ἢ πάμπαν.

§. 325. Επὶ δακρυοῖσιν ἔσε αἰτένοις] Hæ quum in MS. existent literæ, opinabar scribendum εἶν, & id sequutus fui in vertendo.

do. Sed nunc verum esse video ἐστὶ, prout continua apparet literæ & confusio cum ista diphthongo, & modo præcessit *Ἀπαρξομένοι.*

5. 331. *Εοκήψατο τῷ φάσιν*] Simulationis ludicrum sedulo exsequutum dicit. Ego tamen lego *φύσιν.*

6. 10. *Αυτοὶ ἐπυλόμηνον πίτμων*] Crebro me fatigarunt istæ inconcinne librariorum manus necestentium, quæ separari oportebat: prout necessario in his verbis scribi debet ἐπ' *ἐπυλόμηνον πίτμων in perniciosam sortem*, ut VI, 712. *ἄσρων ἐπυλόμηνον.* Quin etiam non dubito fateri in sequente versu me judicare scribendum esse *Ἀμφὶ γάμων τ' ἐρετῶν.*

6. 13. *Τ' π' ἄσρασι κενιμύχοισιν*] Si quidem loquuti fuerint ita Ægyptii, nulla mora est. Sed valde suspicor fuisse *νεομύχοισιν.*

6. 43. *Εἰ δ' ἄρα καὶ δίχα κέντρῳ ἐνὶ ζώοισιν ἐπ' ἄλλοις τῶς μὲν κερδέσῃ*] Quocunque eventu commutavi Latinis Græca; sed in quibus satis agnosco non esse eam sententiæ integritatem, quam jure desideres. Nec tamen Manethonis ulla culpa est, qui eam voluit dare satis perfectam, modo lector eam perciperet; quod futurum erit, si pro ἐνὶ legas ἐνι & post vocem *κερδέσῃ* distinguendo sejungas orationem, hoc sensu: *Quin si etiam sine centro sit signis in aliis similiter cornuta luna.* Sequitur *πόσιν τεχθὲν χρονον ἢ ὡς Ἀθήνη* vel *Ἀθήσεις, tamdiu quod natum est, lucem videbit*, ut versu 93. Alterutro enim modo videtur istud verbum corrigendum, ut in illo versu etiam particula *καὶ* considerari debeat, prout patuit eam ab auctore considerari admodum crebro ad libri II versum 212. Nam ab hoc loco me fatigatum declarat satis illud præcedens monstrum *Θαυθέντ'.* quod ita correxi, prout etiam requiritur versu 58.

6. 50. *Αγχιπδοῖν*] Spero me recte conjectavisse de intelligentia ejus vocis, quam nec observatam alibi scio, nec mihi occurrisse memini, recte tamen & ex ordine Græci sermonis formatam, quod colligi potest ex Hesychiana annotatione masculini *αγχιπας* apud Euripidem, qui sit *ὁ παρῆς*, prout istud *ὀξέω κεκλήγη* est totum Homericum.

6. 67. *Πιφθέντ' ἐν Χώρης τηλῷ*] Exhibui literas eas ipsas quæ
ex-

exstant in vetere membrana, quas tamen ab Manethonis manu venisse credi vix potest vel ob sequens *Θρεφθέντες*, unde apparet scribi debere *Γρεφθέντες χάρις τῶν*. Neque enim vovula *ἐν* ullum habet momentum; *abjuncti procul loco*, et si versu 150 *καὶ πάντες ὑπὲρ τῶν ὁμῶς βιοτάσας*. In versu sequente legebatur *δίζυγες*, quasi etiam *δελσύνες* scripsisset, quomodo & alii locuti sunt. De eo quod sequitur *ζῶς ἐφεσώμεν* & judicet quicunque.

6. 106. *Ἡ ὅτε πῶσιν*] Sic edebam, quum in MS. exhiberetur *ἡ ὁπῶσιν*. Sed inde concinnes optime *ὅτ' εἴσιν*, quod in vertendo ante oculos habui.

6. 119. *ὁπῶσιν Αφροδυσίης*] Intellexi ac si scriptum fuisset *Αφροδυσίη*, in tertio casu, qui requiritur.

6. 152. *Αφροδυσίη Φαίνηται*] Persæpe ita loquitur, & plane vers. 221. Attamen nullus dubito, quin ultima syllaba verbi *ται* exstiterit ab mala repetitione sequentis voculæ *τῇ*, quam propterea delevissem, nisi constituisssem exacte exhibere lectionem codicis antiqui. Nam in versu præcedente quivis facile videat distinguendum esse *ὑπερ' ὧρας*. Sed & in versu sequente quum ita exstet in eodem libro, intellexi ac si scriptum esset *καὶν λέκτε' ἀπορώσιν*.

6. 162. *Δεχνομένη αὐτῇ*] Lege *Δεχνομένης*.

6. 171. *Τες δὲ αὐτῇ καὶ &c.*] Quid Græca velint, non bene assequebar. Interpretationem quamcunque concinnavi, nec unde sublegerim, facile dixero, nisi quod suspicer hîc quoque abscondi aliquid ignotum & auctorem scripsisse, *Ες πατρὸς δυνάω κλείνοντ' αἶψες δὲ αὐτῇ*.

6. 184. *Πρὸ γάμοιο γυνῶκες*] Quasi imitaretur Aristænetus exemplum præbens in nequissimæ nutricis verbis l. 1. epist. 6. *Πῶς ἂν πρὸ γάμου γεγονῆα γυνὴ παρθένῳ ἔπιδόξῃ τῷ νυμφίῳ*.

6. 198. *αὐτῇ ἐνέφθεν*] Jure sic me edidisse reor, quum in MS. legeretur *αὐτῇ ἐνέφθεν*, unde nihil aliud quod sanum foret extricare potui. Est enim tempus idem, quod aliquoties occurrit *συνεξώλισθεν ἅπαντες*. Sed & mox intellexi vers. 201. *ἀρπαγμοὶ νύμφῃ*, non *ἀρπαγμοίς*, quod habetur Florentiæ, & edidi, quum possit Manethon intellexisse rapaces, prout H. Stephanus sane notat alicubi occurrere.

6. 220. Ἐν τῇ ἀλλοίωσιν] Id accepi pro ἢ π.
6. 240. Ἀλλ' ἄρ' ἔστι ἀν' ἑαυτῇ τῇ] Omnino prima vocula videtur exundare.
6. 243. Παιδων ὅσων ὅτ' ἄρ' οὐκ ἔστι] Quum tot modis interpretari facile sententiam suam posset auctor, etiam verbis fere easdem literas continentibus, placuit illi (nisi scribentis hoc artificium censeretur debet) ponere verbum, quod nec usquam exstat, & qua ratione ponatur, parum video, ceterum in varias formas converti queat, quod nunc minus placet.
6. 252. Εἰ ἢ δυσὶν ἐλάσσιν ὄντι] Opinor exigi ab sensu eandem particulam, quæ mox sequitur ὅμοι.
6. 281. Ἀλλὰ μὲν Ἑρμείη τῶν] Nihil discessi ab divinis, quas scriptas repereram, quum tamen hic versus conjungi videatur debere cum præcedente, & mutato accentu scribi Ἀλλὰ μὲν Ἑρμείη, τῶν &c. Vides enim alludi ad nomen, quod ex duabus illorum numinum appellationibus compositum habuerunt.
6. 287. Τῷ δ' αὖτε καὶ παρ' ἡμέτερον] Non debeo filere sic comparatam à me esse hanc lectionem, quam in MS. existeret αὐτῇ, quod nimis videbatur incommodum, ut opinor, natum ex animadversa jam aliquoties confusione vocalis ε & diphthongi αι.
6. 299. Αὐτὴ ἀγέροντες] Hæc igitur talium hominum adhuc alia natio est audita nunquam, sed designata eodem verbo, quo & ludiorum morem olim in theatris denotatum docet Casaubonus ad Suetonii Neronem, & τῶν Σοφιστῶν ὁμοίων ἐν πῶς κύκλοις Maximus Tyrius differt. III, & Gallorum Matris Deum Lucianus, & Sophistarum L. Cresollus in Theatri Sophistici libro III.
6. 301. Κυθήνης ἐν Κρόνῳ οἶκῳ] Non aliter debuit in hac editione legi, quum in MS. reperirem Κυθήνη.
6. 328. Ἡ δ' αὖτε μητὲρ] Ita oportuit à me edi, quum in MS. notarem εἰ δ', in quo nullum scrutari poteram sensum.
6. 337. Οὔ ποτε περὶ φῶτος ἀδελφοί] Haud aliam vidi ad hæc intelligenda viam, nisi pro φῶτις legendo φῶτες, quod vides me tenuisse in Latinis.

6. 360. *Πρήματι δ' ἔτιον*] Habes quod notavi ex præfco libro, sed ne ista quidem assequi potui, nisi legerem *χρήμασι*. Sicut mox sine ullo damno optera *Εἰδωλὸς ἐνύχρῃσι*.
6. 404. *Θιλήν' αἰανῶν*] Ne quid ignores, in MS. erat *Θιλήν τ'*.
6. 408. *Ἰππῶν [αἰκυπιδῶν] σπυρνόγῃς*] Interpretatus quidem sum vocem postremam, prout potuit accipi, quum noti sint *Κοπυρνίαι* & *Σαυφύγῃς*, idque fecerunt proculdubio illi stabulorum custodes, qui gregibus præerant. Verum potest quoque intellexisse domitores, qui docerent frænum pati & ad numerum ingredi.
6. 430. *Ἀστὴρ ἄλλον ὄρεσι*] Vel *ἄλλῃ*, quod discernere vix poteram. Hinc & interpretationem concinnavi, quam verba exigebant vel singula vel conjuncta, in quibus tamen nihil sanum occurrit, ut necessario debeat hic locus corruptus esse quem nequid occultem, ita instauro & purgo:
- Καὶ ἡ κλείνωσ' ὁπὸ κέντρων*
Ἀστὴρ ἐς ἄλλον ὄρεσι πάλιν Φ. σ. etiam licet declinans ab
centris Ad aliam stellam terminis luna ad Saturnum accedat.
6. 475. *Ἀρήκτοισι θεὸς καλίωντις αἰοδαῖς*] Sic quidem edidi, sed potest optime retineri *ἀρήκτοισι*, ut sint non irritæ nec dissolvendæ, prout ipsa Medea gloriatur ab se naturam rerum vel in terra vel in cælo mutari, quomodo *ἀρήκτοισι μίτοις θεομοῖσι τ' ἀνάγκῃς* in principio libri primi.
6. 481. *Τοῖς συνέφηναι*] Opinor bene ista habere & significari conspirantem efficaciam Mercurii ac Veneris. Scire tamen oportet ita à me esse editum, quum in MS. sit *πίως ἐν ἔφηναι*, quod satis videbam non minus admitti & excusari posse, quum etiam ante non dubitaverit usurpare sic voculam *σῶκ*. Verum sententia ipsa videbatur per eam minus commoda, atque ideo potius hanc mutationem exigere.
6. 501. *Ἦν αὐταῖς ὁλοῇσιν ἐπακτῆς*] Mirifice confusa & obscurata erat sententia per pravam literarum dispositionem, quam rite opinor sic à me emendari *Ἦν αὐταῖς ὁλοῇσιν ἐπ' αὐταῖς κῆρεσ' ἀγοῆς*. Itaque cum hoc versu & ejus ista sententia

semper contuli historiam & facinora Isaurorum, de quibus agit Ammianus Marcellinus lib. xiv cap. ii. Illi enim certe τῶν ναύταις ὁλοῇ ἐπ' αὐτῇ κήρας ἦσαν.

6. 514. Κυδαίμιοι νίκαισι πολυσεφείας] Hæc quum esset vetus scriptura, video eam sollicitari non oportuisse, modo vocem postremam accipias pro πολυσεφείας, prout intellexi in versione, ut adeo illud πολυσεφείας debeat deleri.
6. 538. Διδύμη γὰρ αἰχίρονται] Aliam istam nequivi imaginari Didymen, quam quæ aliis vulgo Δινδυμίνη vel Δινδυμηνή appellatur, ex qua voce tanto commodius litera & omitti potest, quia ex ipsa sua origine vox ista sic pronunciari deberet, quum Græci testentur Δινδυμον ὄρεϊ ἐρεὶν τ' ῥ' ἔας ita dici ὡς τὸ διδύμους μασὺς ἐν αὐτῷ ἀνήκειν.
6. 562. τελομαχίς] Supposui hoc verbum ad aptandam sententiam, quæ sic congrua est. Sed in antiquo libro erat vitiosa scriptura τελοσάκιν.
6. 566. Πρὸ δύσιν] Cum cura exhibui, quod ex MS. notaveram, quantumcunque ferri non posset. Utique enim quid per has voces intelligi deberet, nullus assequor, & ideo consultius judicavi, si coalescerent in unum, & latere crederetur vox πρὸδυσιν, quam ab Hesychio explanari videmus πρὸδομάχον, etsi alibi minus cognitam, eamque agnovi in interpretando. Non dubito tamen fateri semper me hæsitasse, an non πρὸλυσιν quandam lunæ innuerit ac tempora tantum quod antecedentia ejus occafunt. Tu vide.
6. 602. Ἀνηροὶ πῶτε φῶτες] Nisi res exigat φῶτες, quod sæpe occurrit, & sæpius videtur desiderari. Certe & versu 741 videtur scribendum ἔφυν.
6. 609. Νέσις ἰεργίση] Non aliter debui edere, quum reperissem in MS. ἰερέση, ut versu 655 κενὸν pro καινέον, sed cui istud erat superscriptum.
6. 617. Μιῶης αὐτοῖς καλῆσης] Ita judicavi colligendas voces, quæ mirabiliter erant detortæ in libro veteri μιῶη σὺν τοῖς καλῆσης.
6. 620. Ἀδίσ, ἐγκατέναντ'] Recte sic distinxī, an potius foret ἀδίσθεν κατέναντ'? Certe si vetus exemplar adhibeatur, quum in eo sit ἀδίσ ἐν καπν. utrique lectioni viam sternit. Magis

gis ab vero abstulit me notatio accentus in vocabulo primo sequentis versiculi *δοσις*, quum necessario *δοσις* scribi debeat *oculis*.

6. 648. Η' *Διόμητροι ὀρέων*] Literas ita discrevi, quas in MS. cernis quem locum habuerint. Sed præterea ratus fui in præcedente versu requiri eundem numerum, & *πετάγωνοι* debere legi, non *πετάγωνο*.

6. 736. *ὄντι χρεῶ σφδὸν ἀνέρι τῷ δ' ἀλεῖναι*] Diligenter sic exsignavi lex codice MS., ut dubitare nequierim, quin ita illic scriptum haberetur. Quod tamen non bene patet intellectui, atque ideo vides in versione nullam rationem à me habitam esse literarum *τῷ δ'* quippe quas nusquam possis referre. Ad inducendum porro nulla dabatur venia. Itaque reliqui, ut quisque inspiciat, quum mihi quidem in mentem veniat hæc emendatio, *ὄντι χρεῶ σφδὸν ἀνὴρ ἄπλωτ' ἀλεῖναι*, ἄπλω nempe, quæ venit ἐκ τῆ βασιλείαν χόλυ. In præcedentibus versibus omnino contigit trajectio indecora versuum, vel insertio qualiscunque, quæ parum cohæret.

6. 737. *Ἀρήπην βάσω*] Legi *ἑάσω*.

6. 754. *ἰλαπ*] Nescio an optatam judicii partem ab quolibet impetraturum sit factum meum, quum ita edidi; cujus tamen nequaquam pœnitet, utpote restituta vera manu auctoris. Nam quum sæpe *αι* diphthongum poni pro *ε* in libris MSSis aliis, & præsertim in hoc Manethonis universo scripto patuerit, hinc induxi in animum, nunc quoque id contigisse; & quum spiritus simul accentusque notam quoque apparentem quodammodo in MS. animadverterem, censui non posse aliud latere. Nec dubito, quin exsultaturus esset Alexander Morus, qui ante me quoque versavit vetus hoc exemplar (nam perlegisse nunquam dixero, multo minus totum descripsisse,) ac tres præcedentes versiculos produxit in notis ad loca Novi Fœderis, ita ut eos afferat ex *Apotelesmaticῶν* libris; quasi nescio quo loco legerentur, certe non ipsa clausula; neque enim causa erat, ut post vocem *ὑγῶτες* mallet ponere *ε*. quam unum adhuc, qui postremus erat, versum adjicere. Sed quum intelligere eum

nequiret, sic destituit lectorem. Et prout antecessit Morus, sequutus est ipsa vestigia auctor Variarum lectionum non magni leporis nec negotii, quæ in his regionibus editæ sunt non multos ante annos.

Corrigenda vel Addenda.

- Pag. 1 vers. 15 ἀρεκίας l. ἀρεκέας. 2, 20 ῥέξει l. ῥέζω
 6, 17 Κρόνον l. Κρόνος 10, 19 ἑμφρονας l. ἑφρονας
 11, 5 Ἀρεως l. Ἀρεῶ
 18, 2 ἐπὶ l. ἐν 26, 5 μακαίρωντες l. μακαίρωντε
 28, 17 Παιδων δ' l. παιδων θ' 29, 23 Ita MS. l. Ita S. M.
 30, 23 Σπίλων l. Σπύλων 34, 18 κέντηον l. κέντηε
 42, 4 ἡγνετήρ l. ἡγέτης 49, 2 γάμον l. γάμος
 54, 7 ἀγαθὴς τε τύχοιεν. l. ἀγαθῆς πετύχοιεν. ibid. ult. MS. π.
 l. MS. in margine γ.
 61, 19 θηγινομήοισιν l. θηγίνων.
 77, 21 σκολισπῶ l. σκολισπῶ 70, 9 τυτυπόλε l. τυτυπόλε
 33, 397 ἐν ὕδασι νήκτορας] Ego tamen reor dedisse ἐν ὕδασι νήκτορας
 93, 19 νδρεοδέτε l. νδρενδέτε 97, 22 θηλυτέροις l. θηλυτέροις
 97, 24 πένθημ l. πένθημ 100, 2 πίσει l. πίσει
 104, 8 παλήθης l. παλήθης 111, 9 ὑπὲρ θάλας l. ὑπὲρ θάλας
 114, 40 κατόπιθ' l. κατόπιθ' 118, 33 μαυτοσυνάων l. μαυτοσ.
 120, 2 τ' δ' l. τῶν δ'
 121, 16 συνέπηται, Λαοτόρω l. συνέπηται Λαοτόρω,
 129, 22 Μηδὲ l. Μηδὲ 134, 14 θημάτριοι l. θημάτριοι.
 136, 13 ἀφαιώς l. ἀσφαλέως 137, 11, Τδρηκώ l. Τδρηκώ
 139 ult. evitabunt l. evitant
 142, 2 zodiaci dele, ut etiam pag. 144, 16
 144, 28 nec fatigantes l. sane vexati
 145, 19 vindices l. egregii ibid. 32. Nondum l. Neque
 150, 5 Jovem tangat l. Jovem lucidum tangat
 157, 8 volutatum l. volutantem ibid. 15 Marivagi l. Marivagæ
 ibid. 27. terram l. mundum.

- 158, 11 sed & l. sed iste ibid. 26. fulgentes l. fulgentem
 159, 7 quum dant l. quum sunt
 166, 2 viris l. virorum ibid. 6. in supremum l. in aliquod
 163, 18 solis l. Jovis. ibid. 23 consultos l. gnaros ibid. 24
 Persuadentes l. consaltos.
 164, 2 illa l. illam rem. ibid. 27 jactabundum l. jactabundam
 165, 45 Tenent l. valent ibid. ult. Occultis l. Occultisque
 166, 4 Eorum l. Earum ibid. 28 cultores l. sublocutores
 167, 21 post hunc l. in hoc ibid. 29 tropicis l. tropicis signis
 169, 9 circumenis l. circumiens ibid. 23 existunt l. gaudent
 170, 17 vespertinus l. vespertinus lætus. ibid. 18 Orientalis
 l. Matutinus. ibid. 31 magna l. multa.
 171, 9 Solis l. Saturni ibid. 22 amici l. focii
 174, 10 Parva l. Prava. 173, 7 frustra l. vagationem
 179, 14 natus l. hilaris ibid. ult. aspiciantur l. aspiciant
 181, 7 in signis l. sit signis ibid. 15 miseris lib. l. miseris in lib.
 182, 5 Sol l. Jupiter ibid. 14 Solem l. Jovem ibid. 28 sole l. Jove
 183 post versum 218 insere

Quæ vero etiam reges celebres efficiunt

Sol ac luna, illa vero nunc recensebo. Unde mutandus
 numerus.

- 187, 16 positi l. positæ
 188, 30 Eundemque l. Eandemque viam
 190, ult. obliviscuntur l. obliviscuntur 191, 28 Sol l. Jupiter
 193, 13 in inessabili l. inimitabili
 195, 4 vigiliæque l. custodiæque
 197, 4 jecerit l. jactu tetigerit ibid. 10 nativitati l. nativita-
 tibus ibid. ult. immaturos l. fœdos
 198, 16 cælatis l. cælaturis 199, 7 Soli l. Jovi
 201, 15 Curve l. Contorte 202, 13 fœcundorum l. naturalium
 203, 5 veritatis l. veritatem ibid. 25 vi soluta l. vita perdi-
 ta ibid. ult. Aut æs aut l. Æs &
 205, 17 lumen l. ex adverso lumen
 207, 13 aucupes l. peritos visci 210, 28 in universo l. perpetim
 212, 17 supervacuum l. excedens ibid. 28 in æthere l. æthera
 214, 24 animalia l. signa
 215, 19 peritum cor l. peritam consuetudinem

ibid.

296

ibid. 32 stupida l. indocta

216, 18 medium cæl. f. videat l. circa medium cæl. f. appareat

ibid. 25 Exlex l. Ipse sibi lex

217, 27 lucide l. in æthra

220, 15 adinveni l. adinvenierunt ibid. 23 ambrosiis l. ambroseis

221, 11 Exponitur l. exposita est

222, 13 Principatus e. i. o. e. acerbi l. Principia e. i. o. e. acerba

ibid. 20 mortem l. finem ibid. 27 difficilis l. difficilem

225, 17 Repellente invidia l. Alternante præbitione

ibid. 20 permiserunt l. permisit ibid. ult. virum l. lumina

226, 5 ad populi scenas l. ad vulgus in scenis

227, 30 Et disp. f. v. tim. m. l. Disp. f. v. tim. ad m. Et hunc
versum præmitte antecedenti

232, 10 Et siue in ur. apparent, siue l. Et in ur. conspiciuntur &

ibid. 27 supervacua l. exundantia

ibid. 31 Alioqui autem sic l. Alias autem quam

234, 19 finem l. miraculum

237, 11 Hic l. Huic ibid. 16 Solem l. Jovem

239, 3 sequatur l. permeet. ibid. 8 veniunt l. venerunt

240, 20 subterranei l. subterraneum

243, 5 Formas l. Figuras ibid. 25 Difficilem partum l. Infor-
tunatam subolem ibid. 29 segregavit ab l. spoliavit

245, ult. in nativitate l. sit nativitas

246, 16 de fratribus l. fratrum ibid. 21 horonomi l. horonomo

250, 27 humeris l. tergis 251, 27 Cadentesque l. Extensosque

252, 10 alium l. aliud 253, 29 Posuerunt l. sandapilas

255, 20 pulsantes l. secantes 256, 3 lunæ soli l. lunam solam

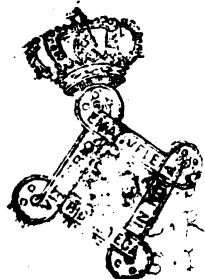
258, 25 Quibuscunque l. oculis ibid. 4 Finienti l. Finientem

ibid. 27 apparebunt l. apparuerint

262, 24 damnificis l. damnosis

263, 18 & astrorum l. astrorum

F I N I S.

Intero

